

สำนักงานพัฒนาสังคม
เลขที่รับ.....๕๐๒๓
วันที่.....๒ กย ๒๕๖๘
เวลา.....๑๐.๕๕ น.

ที่ รง ๐๖๐๒/ว ๙๖๑๖๗

สำนักงานประกันสังคม

ถนนติวานนท์ นนทบุรี ๑๑๐๐๐

๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอเชิญร่วมแสดงความคิดเห็นในการประเมินผลสัมฤทธิ์พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และกฎที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับ

เรียน ปลัดกระทรวง อธิบดี เลขาธิการ ผู้อำนวยการ ผู้บัญชาการ และผู้ว่าราชการจังหวัด

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ประกาศสำนักงานประกันสังคม เรื่อง การรับฟังความคิดเห็นในการประเมินผลสัมฤทธิ์พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และกฎที่ออกโดยอาศัยอำนาจจากพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว
๒. ประกาศสำนักงานประกันสังคม เรื่อง การรับฟังความคิดเห็นในการประเมินผลสัมฤทธิ์พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และกฎที่ออกโดยอาศัยอำนาจจากพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว
๓. รหัสคิวอาร์ (QR code) แบบรับฟังความคิดเห็น

ด้วยสำนักงานประกันสังคมอยู่ระหว่างการประเมินผลสัมฤทธิ์พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และกฎที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับดังกล่าว เพื่อให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ และพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒

สำนักงานประกันสังคม จึงขอความอนุเคราะห์ท่านมอบหมายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมแสดงความคิดเห็นและเผยแพร่ประชาสัมพันธ์การรับฟังความคิดเห็นดังกล่าวภายในหน่วยงาน โดยสามารถแสดงความคิดเห็นผ่านรหัสคิวอาร์ (QR code) แบบรับฟังความคิดเห็น ได้ตั้งแต่วันที่ ๑ - ๓๐ กันยายน ๒๕๖๘ รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑ - ๓

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวมาลาภรณ์ ห่อประทุม)

ผู้ตรวจราชการกรม ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม

กองกฎหมาย

โทรศัพท์ ๐ ๒๙๕๖ ๒๖๕๗ - ๘

โทรสาร ๐ ๒๕๒๕ ๑๘๘๗

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ lawyercenter.sso@gmail.com

ประกาศสำนักงานประกันสังคม
เรื่อง การรับฟังความคิดเห็นในการประเมินผลสัมฤทธิ์
พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
และกฎที่ออกโดยอาศัยอำนาจจากพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว

ด้วยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๗๗ วรรคสอง บัญญัติให้รัฐพึงจัดให้มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายทุกกรอบระยะเวลาที่กำหนด ซึ่งจำเป็นต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นจากผู้ที่เกี่ยวข้องกับกฎหมาย ประกอบกับพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ กำหนดให้มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายภายหลังเมื่อกฎหมายมีผลใช้บังคับแล้ว เพื่อพัฒนากฎหมายให้ทันสมัยและสอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงไป และเพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายบรรลุเป้าหมายในการมีกฎหมายเพียงเท่าที่จำเป็น การพัฒนากฎหมายให้สอดคล้องกับหลักสากลและพันธกรณีระหว่างประเทศ การลดความซ้ำซ้อนและขัดแย้งของกฎหมาย การลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างความเป็นธรรมในสังคม ตลอดจนการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

ในการประเมินผลสัมฤทธิ์ของพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม สำนักงานประกันสังคมจะต้องดำเนินการรับฟังความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องตามพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ ตลอดจนต้องดำเนินการตามแนวทางการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายที่คณะกรรมการพัฒนากฎหมายโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีกำหนด ซึ่งจะต้องมีการประกาศการเปิดรับฟังความคิดเห็นและข้อมูลประกอบการรับฟังความคิดเห็น ดังนั้น เพื่อให้เป็นไปตามกฎหมายและแนวทางดังกล่าว สำนักงานประกันสังคมจึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

๑. การรับฟังความคิดเห็น

๑.๑ กฎหมายที่จะเปิดรับฟังความคิดเห็นเพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์ตามพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒

พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และกฎที่ออกโดยอาศัยอำนาจจากพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว รายละเอียดปรากฏตามเอกสารแนบท้ายประกาศนี้

๑.๒ ผู้เกี่ยวข้องที่จะทำการรับฟังความคิดเห็น

(๑) นายจ้าง

(๒) ผู้ประกันตนมาตรา ๓๓ / มาตรา ๓๔ / มาตรา ๔๐

(๓) ผู้มีสิทธิตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

(๔) หน่วยงานภาครัฐ

- (๕) สถานพยาบาล /ธนาคาร/ หน่วยบริการที่ทำความตกลงกับสำนักงานประกันสังคม
- (๖) เครือข่ายประกันสังคม
- (๗) เจ้าหน้าที่สำนักงานประกันสังคม คณะกรรมการตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และคณะอนุกรรมการที่แต่งตั้งโดยคณะกรรมการ
- (๘) หน่วยงาน / บุคคลอื่น

๑.๓ วิธีการรับฟังความคิดเห็น

(๑) การรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบกลางทางกฎหมาย (www.law.go.th) โดยประชาสัมพันธ์ผ่านเว็บไซต์สำนักงานประกันสังคม (www.sso.go.th) แอปพลิเคชัน SSO Plus Line official WCF Platform ของสำนักงานประกันสังคม และประชาสัมพันธ์ ณ สำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ และสำนักงานประกันสังคมจังหวัด/สาขา

- (๒) การส่งแบบสำรวจความคิดเห็นไปยังผู้มีส่วนได้เสีย
- (๓) การจัดประชุมรับฟังความคิดเห็น

๑.๔ ระยะเวลาการรับฟังความคิดเห็น

ตั้งแต่วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๘ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๘ ดังนี้

- (๑) การรับฟังความคิดเห็นตามข้อ ๑.๓ (๑) และ (๒) ตั้งแต่วันที่ ๑ - ๓๐ กันยายน ๒๕๖๘
- (๒) การจัดประชุมรับฟังความคิดเห็นตามข้อ ๑.๓ (๓) ในวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๖๘

๑.๕ รอบระยะเวลาการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย

การประเมินผลสัมฤทธิ์ครั้งนี้ เป็นการประเมินผลการบังคับใช้พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ตั้งแต่วันที่ ๒ กันยายน ๒๕๓๓ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๗

๒. ข้อมูลประกอบการรับฟังความคิดเห็น

๒.๑ วัตถุประสงค์พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มีวัตถุประสงค์เพื่อให้การสงเคราะห์แก่ลูกจ้างและบุคคลอื่นซึ่งประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ทุกพลภาพ หรือตาย อันมิใช่เนื่องจากการทำงาน รวมทั้งกรณีคลอดบุตร กรณีสงเคราะห์บุตร กรณีชราภาพและกรณีว่างงาน จากการจัดเก็บเงินสมทบจากนายจ้าง ผู้ประกันตน และรัฐบาล เพื่อเป็นทุนใช้จ่ายให้ผู้ประกันตนได้รับประโยชน์ทดแทนตามกฎหมายและเป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารงานของสำนักงานประกันสังคม ทั้งนี้ กฎหมายกำหนดหน้าที่ให้นายจ้างหักค่าจ้างของผู้ประกันตน ทุกครั้งที่มีการจ่ายค่าจ้างตามจำนวนที่ต้องนำส่งเป็นเงินสมทบในส่วนของผู้ประกันตน และเงินสมทบในส่วนของนายจ้างส่งให้แก่สำนักงานประกันสังคม เพื่อนำไปจ่ายประโยชน์ทดแทนให้แก่ผู้ประกันตนและผู้มีสิทธิ รวมถึงการนำไปจัดหาผลประโยชน์ของกองทุนประกันสังคม

๒.๒ มาตรการสำคัญของกฎหมายที่กำหนดขึ้นเพื่อแก้ไขปัญหา

พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ได้กำหนดกลไกอันเป็น มาตรการสำคัญเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกฎหมาย โดยสรุปได้ดังนี้

(๑) การบังคับใช้กฎหมายแก่กิจการที่มีลูกจ้างตั้งแต่หนึ่งคนขึ้นไปที่มีนิติสัมพันธ์ความเป็น นายจ้างลูกจ้างตามสัญญาจ้างแรงงาน โดยที่กำหนดยกเว้นไม่ทำให้บังคับแก่ (๑) ข้าราชการและลูกจ้างประจำ ของราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค และราชการส่วนท้องถิ่น (๒) นักเรียน นักเรียนพยาบาล นิสิต หรือนักศึกษา ซึ่งเป็นลูกจ้างของโรงเรียน สถานพยาบาล วิทยาลัย หรือมหาวิทยาลัยนั้น (๓) ลูกจ้างของรัฐบาล ต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ และ (๔) กิจการหรือลูกจ้างอื่นตามที่กำหนดในบางประเภทกิจการ ซึ่งมีการออกเป็นพระราชกฤษฎีกากำหนดกิจการหรือลูกจ้างอื่นที่ไม่อยู่ในบังคับตามกฎหมายว่าด้วยการ ประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๖๐ ทั้งนี้ การกำหนดยกเว้นการบังคับใช้พระราชบัญญัติประกันสังคมฯ ดังกล่าว เนื่องจากเหตุผลบางประการ เช่น เพื่อไม่ให้เกิดการคุ้มครองที่ซ้ำซ้อนจากรัฐ ลักษณะของกิจการที่ไม่ได้ดำเนิน กิจการอย่างต่อเนื่องและลักษณะการทำงานที่พิเศษแตกต่างจากลูกจ้างในสาขาอื่น เป็นต้น

(๒) การกำหนดให้มีกองทุนประกันสังคม เพื่อเป็นทุนใช้จ่ายให้ผู้ประกันตนได้รับประโยชน์ ทดแทนตามกฎหมาย โดยเงินกองทุนประกอบไปด้วยเงินสมทบจากรัฐบาล นายจ้าง และผู้ประกันตน ตามมาตรา ๓๓ ซึ่งเป็นผู้ประกันตนภาคบังคับ ผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๔ ซึ่งเป็นผู้ประกันตนภาคสมัครใจ และผู้ประกันตนตามมาตรา ๔๐ ซึ่งเป็นผู้ประกันตนที่ประกอบอาชีพอิสระ รวมทั้งเงินหรือผลประโยชน์อื่นๆ ตามที่กฎหมายกำหนด โดยเงินกองทุนประกันสังคมดังกล่าวไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

(๓) กำหนดให้มีคณะกรรมการ ในรูปแบบของไตรภาคี เพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมของทั้งภาครัฐ นายจ้าง และผู้ประกันตนในการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกฎหมาย ประกอบด้วย

(๓.๑) คณะกรรมการประกันสังคม จำนวน ๒๑ คน ซึ่งมีผู้แทนจากหน่วยงานภาครัฐ ๗ แห่ง กับผู้แทนฝ่ายนายจ้างและผู้แทนฝ่ายผู้ประกันตนฝ่ายละ ๗ คน ที่มาจากการเลือกตั้ง มีอำนาจหน้าที่สำคัญ ในการเสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบายและมาตรการในการประกันสังคม รวมทั้งการพิจารณาให้ ความเห็นต่อรัฐมนตรีในการตราพระราชกฤษฎีกา การออกกฎกระทรวง และระเบียบต่างๆ เป็นต้น

(๓.๒) คณะกรรมการการแพทย์ จำนวน ๑๖ คน ซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านการแพทย์ กับผู้แทนฝ่ายนายจ้างและผู้แทนฝ่ายผู้ประกันตนฝ่ายละ ๑ คน มีอำนาจหน้าที่สำคัญในการเสนอความเห็นต่อ คณะกรรมการประกันสังคมเกี่ยวกับการดำเนินงานในการให้บริการทางการแพทย์ กำหนดหลักเกณฑ์ อัตรา และระยะเวลาในการรับประโยชน์ทดแทนที่เกี่ยวข้องกับบริการทางการแพทย์

(๓.๓) คณะกรรมการอุทธรณ์ จำนวน ๑๓ คน ซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในด้านต่างๆ กับผู้แทนฝ่ายนายจ้างและผู้แทนฝ่ายผู้ประกันตนฝ่ายละ ๓ คน มีอำนาจหน้าที่พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์กรณี ที่ นายจ้าง ผู้ประกันตน หรือบุคคลอื่นใด ซึ่งไม่พอใจในคำสั่งของเลขาธิการหรือของพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งสั่งการ ตามพระราชบัญญัติประกันสังคมฯ

(๓.๔) คณะกรรมการตรวจสอบกองทุนประกันสังคม จำนวน ๗ คน ซึ่งเป็นผู้มีความ ชำนาญและประสบการณ์ต่อการตรวจสอบกองทุน มีอำนาจหน้าที่สำคัญในการให้คำปรึกษาแก่คณะกรรมการ ประกันสังคมเกี่ยวกับการตรวจสอบกองทุน ให้คำแนะนำในการแก้ไขกฎหมายเกี่ยวกับการบริหารกองทุน กำหนดมาตรฐานหรือมาตรการเกี่ยวกับระบบ และการควบคุมการตรวจสอบการบริหารกองทุน เป็นต้น

(๔) การกำหนดความเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๓ ซึ่งเป็นผู้ประกันตนภาคบังคับ ผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๔ ซึ่งเป็นผู้ประกันตนภาคสมัครใจ และผู้ประกันตนตามมาตรา ๔๐ ซึ่งเป็นผู้ประกันตนที่ประกอบอาชีพอิสระ รวมทั้งอัตราการนำส่งเงินสมทบ เหตุแห่งการสิ้นสุดความเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๓ และมาตรา ๓๔ และการได้รับความคุ้มครองภายหลังจากการสิ้นสุดความเป็นผู้ประกันตน

(๕) กำหนดหน้าที่ของนายจ้างในการยื่นแบบรายการขึ้นทะเบียนนายจ้าง แบบรายการขึ้นทะเบียนผู้ประกันตน และการแจ้งเปลี่ยนแปลงข้อเท็จจริง ภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด รวมทั้งหน้าที่ในการนำส่งเงินสมทบทั้งในส่วนของนายจ้างและผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๓

(๖) การใช้มาตรการบังคับทางปกครองเพื่อดำเนินการยึด อาศัย และขายทอดตลาดทรัพย์สินของนายจ้างซึ่งไม่นำส่งเงินสมทบและหรือเงินเพิ่ม หรือนำส่งเงินสมทบไม่ครบจำนวน โดยกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการยึด อาศัย และขายทอดตลาดทรัพย์สิน โดยไม่ต้องใช้สิทธิทางศาล

(๗) กำหนดให้ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนจากกองทุนประกันสังคมทั้ง ๗ กรณี กล่าวคือ ในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย กรณีคลอดบุตร กรณีทุพพลภาพ กรณีตาย กรณีสงเคราะห์บุตร กรณีชราภาพ และกรณีว่างงาน (ยกเว้นผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๔ จะไม่ได้รับความคุ้มครองในกรณีนี้) สำหรับผู้ประกันตนตามมาตรา ๔๐ จะได้รับประโยชน์ทดแทนตามที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกา โดยกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และอัตราการได้รับประโยชน์ทดแทนในแต่ละกรณี รวมทั้งเงื่อนไขการส่งเงินสมทบอันจะก่อให้เกิดสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนสำหรับผู้ประกันตน

(๘) กำหนดสิทธิในการอุทธรณ์กรณีที่นายจ้าง ผู้ประกันตน หรือบุคคลอื่นใด ซึ่งไม่พอใจคำสั่งของเลขาธิการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งการตามพระราชบัญญัติประกันสังคมฯ ให้มีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการอุทธรณ์ได้ภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าว และหากผู้อุทธรณ์เมื่อได้รับคำวินิจฉัยของคณะกรรมการอุทธรณ์แล้วไม่พอใจในคำวินิจฉัยดังกล่าว ก็มีสิทธินำคดีไปสู่ศาลแรงงานได้ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัย แต่หากไม่นำคดีไปสู่ศาลแรงงานภายในกำหนดระยะเวลา ถือว่าคำวินิจฉัยของคณะกรรมการอุทธรณ์เป็นที่สุด

(๙) กำหนดให้มีบทกำหนดโทษไว้ในกฎหมายเพื่อใช้เป็นกลไกในการบังคับใช้กฎหมายให้มีประสิทธิภาพ ป้องปรามไม่ให้มีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ตามทฤษฎีการลงโทษในทางอาญา ซึ่งฐานความผิดสำคัญตามพระราชบัญญัติประกันสังคมฯ เช่น ความผิดฐานขัดคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ ความผิดฐานไม่ยื่นแบบรายการหรือไม่แจ้งเปลี่ยนแปลงข้อเท็จจริงภายในระยะเวลาที่กำหนด ความผิดฐานยื่นแบบรายการหรือแจ้งเปลี่ยนแปลงข้อเท็จจริงอันเป็นเท็จ รวมทั้งความผิดฐานขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกตามสมควรแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ และความผิดฐานเปิดเผยข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกิจการของนายจ้าง

๒.๓ ประโยชน์ที่คาดว่าจะประชาชนจะได้รับจากการมีกฎหมาย

พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เป็นกฎหมายที่จะช่วยสร้างหลักประกันความมั่นคงในชีวิตให้กับลูกจ้างผู้ประกันตนทั้งในระบบและนอกระบบตั้งแต่เกิดจนตาย เช่น เมื่อเกิดการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย หรือทุพพลภาพ หรือตายก็จะมีกองทุนประกันสังคมเข้ามาดูแลจ่ายสิทธิประโยชน์ให้กับลูกจ้างผู้ประกันตน หากคลอดบุตรก็จะได้รับค่าคลอดบุตรและค่าเลี้ยงดูบุตรเป็นรายเดือน เมื่อออกจากงานก็จะได้รับเงินทดแทนในกรณีว่างงาน หรือเมื่อเกษียณอายุก็จะได้รับเงินชราภาพเป็นบำเหน็จหรือบำนาญแล้วแต่กรณี อันเป็นการลดความเสี่ยงในชีวิต ส่งเสริมให้ลูกจ้างผู้ประกันตนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นในระยะยาว รวมทั้งลดภาระค่าใช้จ่ายของนายจ้างด้วย

๒.๔ ปัญหาและอุปสรรคในการบังคับใช้กฎหมาย สถิติการดำเนินคดีและการลงโทษตามกฎหมาย

เนื่องจากพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เป็นกฎหมายที่ใช้บังคับมาเป็นเวลานานอาจจะไม่สอดคล้องหรือไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน จึงมีปัญหาและอุปสรรคในการบังคับใช้กฎหมาย ดังนี้

(๑) การได้รับสิทธิประโยชน์ของผู้ประกันตนที่อาจจะยังไม่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต หรือยังไม่ครอบคลุมและทั่วถึง โดยเมื่อมีการปรับเปลี่ยนสิทธิประโยชน์แต่ยังไม่สามารถจัดเก็บเงินสมทบเพิ่มเติมเพื่อใช้ในการจ่ายสิทธิประโยชน์สัมพันธ์กันกับการจัดเก็บเงินสมทบ ทำให้การปรับเปลี่ยนสิทธิประโยชน์อาจมีข้อจำกัดจากความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นกับการบริหารจัดการกองทุนเพื่อให้เพียงพอต่อการจ่ายสิทธิประโยชน์ โดยเฉพาะสิทธิประโยชน์ที่จะต้องจ่ายในระยะยาว เช่น การจ่ายเงินบำนาญชราภาพ เป็นต้น

(๒) จากสภาพสังคมในปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงไปส่งผลต่อการจ้างงานที่มีหลากหลายรูปแบบ การบังคับใช้กฎหมายประกันสังคมอาจยังไม่ครอบคลุมถึงกลุ่มลูกจ้างในบางประเภทกิจการ ทำให้ลูกจ้างไม่อาจเข้าถึงสิทธิประโยชน์ภายใต้ระบบประกันสังคมได้

(๓) การให้บริการทางการแพทย์ของสถานพยาบาลในระบบประกันสังคมที่ผู้ประกันตนรู้สึกว่าได้รับบริการที่ยังไม่เหมาะสมเพียงพอ เมื่อเปรียบเทียบกับสิทธิในการได้รับบริการทางการแพทย์ของกองทุนสุขภาพอื่นๆ

(๔) การนิยามถ้อยคำที่กำหนดในกฎหมายไม่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางวิวัฒนาการของกฎหมายในปัจจุบัน เช่น ในเรื่องของการคลอดบุตร จากการใช้เทคโนโลยีช่วยการเจริญพันธุ์ทางการแพทย์ เป็นต้น

(๕) กฎหมายฉบับนี้มุ่งเน้นโทษทางอาญาในลักษณะที่เป็นโทษปรับหรือจำคุก แต่จากการดำเนินงานที่ผ่านมาพบว่ามีผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามกฎหมายซึ่งส่งผลกระทบต่อการใช้สิทธิของผู้ประกันตน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๘

(นางสาวมาลาภรณ์ ห่อประทุม)

ผู้ตรวจราชการกรม ปฏิบัติราชการแทน

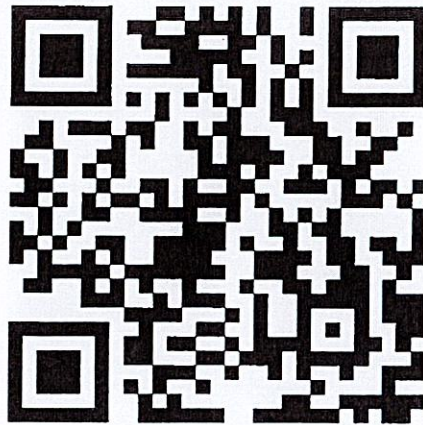
เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม

เอกสารแนบท้ายประกาศสำนักงานประกันสังคม
เรื่อง การรับฟังความคิดเห็นในการประเมินผลสัมฤทธิ์
พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
และกฎที่ออกโดยอาศัยอำนาจจากพระราชบัญญัติดังกล่าว ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๘

QR Code สำหรับพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
และกฎที่ออกโดยอาศัยอำนาจจากพระราชบัญญัติดังกล่าว

QR Code สำหรับแสดงความคิดเห็นในการประเมินผลสัมฤทธิ์
พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
และกฎที่ออกโดยอาศัยอำนาจจากพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว

ระบบกลาง
ทางกฎหมาย

แบบสำรวจความคิดเห็น
กลุ่มนายจ้าง
/ผู้แทนนายจ้าง

แบบสำรวจความคิดเห็น
กลุ่มผู้ประกันตน
/ผู้แทนแรงงาน

ประกาศสำนักงานประกันสังคม
เรื่อง การรับฟังความคิดเห็นในการประเมินผลสัมฤทธิ์
พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
และกฎที่ออกโดยอาศัยอำนาจจากพระราชบัญญัตินี้

ด้วยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๗๗ วรรคสอง บัญญัติให้รัฐพึงจัดให้มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายทุกกรอบระยะเวลาที่กำหนด ซึ่งจำเป็นต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นจากผู้ที่เกี่ยวข้องกับกฎหมาย ประกอบกับพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ กำหนดให้มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายภายหลังเมื่อกฎหมายมีผลใช้บังคับแล้ว เพื่อพัฒนากฎหมายให้ทันสมัยและสอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงไป และเพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายบรรลุเป้าหมายในการมีกฎหมายเพียงเท่าที่จำเป็น การพัฒนากฎหมายให้สอดคล้องกับหลักสากลและพันธกรณีระหว่างประเทศ การลดความซ้ำซ้อนและขัดแย้งของกฎหมาย การลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างความเป็นธรรมในสังคม ตลอดจนการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

ในการประเมินผลสัมฤทธิ์ของพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม สำนักงานประกันสังคมจะต้องดำเนินการรับฟังความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องตามพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ ตลอดจนต้องดำเนินการตามแนวทางการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายที่คณะกรรมการพัฒนากฎหมายโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีกำหนด ซึ่งจะต้องมีการประกาศการเปิดรับฟังความคิดเห็นและข้อมูลประกอบการรับฟังความคิดเห็น ดังนั้น เพื่อให้เป็นไปตามกฎหมายและแนวทางดังกล่าว สำนักงานประกันสังคมจึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

๑. การรับฟังความคิดเห็น

๑.๑ กฎหมายที่จะเปิดรับฟังความคิดเห็นเพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์ตามพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒

พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และกฎที่ออกโดยอาศัยอำนาจจากพระราชบัญญัตินี้

๑.๒ ผู้เกี่ยวข้องที่จะทำการรับฟังความคิดเห็น

- (๑) นายจ้าง
- (๒) ลูกจ้าง
- (๓) ผู้มีสิทธิตามพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
- (๔) หน่วยงานภาครัฐ
- (๕) สถานพยาบาล / ธนาคาร/ หน่วยบริการที่ทำความตกลงกับสำนักงานประกันสังคม
- (๖) เจ้าหน้าที่สำนักงานประกันสังคม คณะกรรมการตามพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และคณะอนุกรรมการที่ตั้งตั้งโดยคณะกรรมการ

๑.๓ วิธีการรับฟังความคิดเห็น

(๑) การรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบกลางทางกฎหมาย (www.law.go.th) โดยประชาสัมพันธ์ผ่านเว็บไซต์สำนักงานประกันสังคม (www.sso.go.th) แอปพลิเคชัน SSO Plus Line official WCF Platform ของสำนักงานประกันสังคม และประชาสัมพันธ์ ณ สำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ และสำนักงานประกันสังคมจังหวัด/สาขา

(๒) การส่งแบบสำรวจความคิดเห็นไปยังผู้มีส่วนได้เสีย

(๓) การจัดประชุมรับฟังความคิดเห็น

๑.๔ ระยะเวลาการรับฟังความคิดเห็น

ตั้งแต่วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๘ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๘ ดังนี้

(๑) การรับฟังความคิดเห็นตามข้อ ๑.๓ (๑) และ (๒) ตั้งแต่วันที่ ๑ - ๓๐ กันยายน ๒๕๖๘

(๒) การจัดประชุมรับฟังความคิดเห็นตามข้อ ๑.๓ (๓) ในวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๖๘

๑.๕ รอบระยะเวลาการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย

การประเมินผลสัมฤทธิ์ครั้งนี้ เป็นการประเมินผลการบังคับใช้พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ ตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๓๗ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๗

๒. ข้อมูลประกอบการรับฟังความคิดเห็น

๒.๑ วัดดูประสงค์พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มีวัตถุประสงค์จากแนวคิดเรื่องความเสี่ยงภัยเนื่องจากการทำงานของลูกจ้างไม่ได้เกิดขึ้นเนื่องจากการดำรงชีวิตตามปกติ แต่ความเสี่ยงภัยเกิดจากผลบังคับของสัญญาจ้างแรงงาน ซึ่งกำหนดให้ผู้จ้างแรงงานแบกรับความเสี่ยงภัยจากการทำงานโดยมิใช่เพื่อประโยชน์ส่วนตัว แต่เพื่อแสวงหาผลประโยชน์ให้แก่ฝ่ายจ้าง พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงเป็นกฎหมายที่กำหนดหน้าที่ให้นายจ้างต้องจ่ายค่ารักษาพยาบาล ค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน ค่าทำศพ และเงินทดแทนให้แก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิ หากลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย อันเนื่องมาจากการทำงานให้นายจ้าง โดยนายจ้างที่มีหน้าที่จ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนเงินทดแทน หากลูกจ้างประสบเหตุการณ์ดังกล่าวกองทุนเงินทดแทนจะทำหน้าที่จ่ายค่าทดแทนแทนนายจ้าง เพื่อเป็นหลักประกันความแน่นอนในการจ่ายเงินทดแทนให้แก่ลูกจ้างว่าเมื่อตนเองต้องประสบอันตรายจนทำงานไม่ได้ จะยังมีรายได้เพื่อยังชีพของตนและครอบครัวตามสมควร ประกอบกับเพื่อเป็นการฟื้นฟูสมรรถภาพทางร่างกายหรือจิตใจที่สูญเสียไปให้แก่ลูกจ้างซึ่งประสบอันตรายจนไม่สามารถกลับเข้าทำงานเดิมได้ สามารถประกอบอาชีพอื่นตามความเหมาะสมของร่างกายเพื่อมิให้เป็นภาระแก่ครอบครัว หรือสังคม

๒.๒ มาตรการสำคัญของกฎหมายที่กำหนดขึ้นเพื่อแก้ปัญหา

พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ได้กำหนดกลไกอันเป็นมาตรการสำคัญเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกฎหมาย โดยสรุปได้ดังนี้

(๑) การบังคับใช้กฎหมายแก่กิจการที่มีลูกจ้างตั้งแต่หนึ่งคนขึ้นไปที่มีนิติสัมพันธ์ความเป็นนายจ้างลูกจ้างตามสัญญาจ้างแรงงาน โดยที่กำหนดยกเว้นไม่ให้อำนาจแก่ (๑) ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค และราชการส่วนท้องถิ่นเฉพาะข้าราชการและลูกจ้างประจำ (๒) รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วย

แรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ (๓) รัฐบาลต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ สำหรับลูกจ้างซึ่งมิใช่เป็นการจ้างงานในประเทศ และ (๔) นายจ้างอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งปัจจุบันยังไม่มีกฎกระทรวงที่ออกมาเพื่อกำหนดยกเว้นการใช้บังคับกฎหมาย ทั้งนี้ ยังมีนายจ้างบางประเภทที่กฎหมายยังคงกำหนดยกเว้นอยู่ กล่าวคือ นายจ้างที่เป็นบุคคลธรรมดา ซึ่งงานที่ลูกจ้างทำนั้นมิได้มีการประกอบธุรกิจรวมอยู่ด้วย และนายจ้างที่ประกอบการค้าแร่ การค้าแผงลอย อันเนื่องมาจากลักษณะการทำงานที่ไม่สามารถกำหนดได้แน่นอน บางกรณีอาจเป็นการจ้างเพื่อช่วยเหลือกันในครัวเรือนและชุมชน ทำให้สภาพการจ้างและสภาพการทำงานมีความแตกต่างจากงานทั่วไป

(๒) การกำหนดให้มีกองทุนเงินทดแทน เพื่อจ่ายเป็นเงินทดแทนแก่ลูกจ้างแทนนายจ้าง รวมทั้งเป็นค่าใช้จ่ายในการบำบัดรักษาและส่งเสริมการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานของลูกจ้าง และค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของสำนักงานกองทุนเงินทดแทน

(๓) กำหนดให้มีคณะกรรมการ ในรูปแบบของไตรภาคี เพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมของทั้งภาครัฐ นายจ้าง และลูกจ้างในการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกฎหมาย ประกอบด้วย

(๓.๑) คณะกรรมการกองทุนเงินทดแทน ซึ่งมีผู้ทรงคุณวุฒิกับผู้แทนฝ่ายนายจ้าง และผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง มีอำนาจหน้าที่สำคัญในการเสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบายการบริหารกองทุน และการจ่ายเงินทดแทน พิจารณาให้ความเห็นต่อรัฐมนตรีในการออกกฎหมายเพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัติเงินทดแทนฯ และพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ เป็นต้น

(๓.๒) คณะกรรมการการแพทย์ ซึ่งเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญในวิชาชีพเวชกรรมสาขาต่างๆ มีอำนาจหน้าที่สำคัญในการเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทนเกี่ยวกับการดำเนินงานในการให้บริการทางการแพทย์ ให้คำปรึกษาแนะนำในทางการแพทย์แก่คณะกรรมการกองทุนเงินทดแทน และสำนักงานประกันสังคม เป็นต้น

(๓.๓) คณะกรรมการตรวจสอบกองทุนเงินทดแทน ซึ่งเป็นผู้มีความชำนาญและประสบการณ์ต่อการตรวจสอบกองทุน มีอำนาจหน้าที่สำคัญในการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการตรวจสอบกองทุน ให้คำแนะนำในการแก้ไขกฎหมายเกี่ยวกับการบริหารกองทุน กำหนดมาตรฐานหรือมาตรการเกี่ยวกับระบบ และการควบคุมการตรวจสอบการบริหารกองทุน เป็นต้น

(๔) กำหนดหน้าที่ของนายจ้างในการยื่นแบบรายการขึ้นทะเบียนนายจ้าง แบบแจ้งสิ้นสุดการทำงานเมื่อลูกจ้างออกจากงาน และแบบแจ้งการเปลี่ยนแปลงข้อเท็จจริงภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด รวมทั้งหน้าที่ในการจ่ายเงินสมทบ และการจัดให้ลูกจ้างได้รับการรักษาพยาบาลในทันทีหากลูกจ้างประสบอันตราย หรือเจ็บป่วย หรือสูญหาย โดยต้องแจ้งเหตุดังกล่าวต่อสำนักงานประกันสังคมด้วย

(๕) กำหนดให้ลูกจ้างที่ประสบอันตราย หรือเจ็บป่วย หรือทุพพลภาพ หรือตาย เนื่องจากการทำงาน ได้รับค่ารักษาพยาบาล ค่าทดแทนการขาดรายได้ ค่าฟื้นฟูสมรรถภาพ และค่าทำศพ

(๖) กำหนดสิทธิในการอุทธรณ์กรณีที่นายจ้าง ลูกจ้าง หรือผู้มีสิทธิไม่พอใจคำสั่ง คำวินิจฉัย หรือการประเมินเงินสมทบของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้มีสิทธิยื่นอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทนได้ภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าว และในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ไม่พอใจในคำวินิจฉัยดังกล่าว ก็มีสิทธินำคดีไปสู่ศาลแรงงานได้ภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัย แต่หากไม่นำคดีไปสู่ศาลแรงงานภายในกำหนดระยะเวลา ถือว่าคำวินิจฉัยของคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทนเป็นที่สุด

(๗) กำหนดให้มีบทกำหนดโทษไว้ในกฎหมายเพื่อใช้เป็นกลไกในการบังคับใช้กฎหมายให้มีประสิทธิภาพ ป้องปรามไม่ให้เกิดการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ได้แก่ ความผิดฐานไม่จัดให้ลูกจ้างได้รับการรักษาพยาบาลเมื่อประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ความผิดในกรณีที่นายจ้างไม่จ่ายเงินทดแทนตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ ความผิดฐานไม่ปฏิบัติตามคำสั่งคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทน คณะกรรมการการแพทย์ คณะอนุกรรมการ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งการให้บุคคลที่เกี่ยวข้องส่งเอกสาร สิ่งของ หรือข้อมูลที่จำเป็นมาพิจารณา หรือไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ รวมทั้งความผิดฐานเปิดเผยข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกิจการของนายจ้าง

๒.๓ ประโยชน์ที่คาดว่าจะประชาชนจะได้รับจากการมีกฎหมาย

การมีพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนดให้นายจ้างมีหน้าที่ให้ความคุ้มครองแก่ลูกจ้างในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน ได้แก่ ค่ารักษาพยาบาล ค่าทดแทนการขาดรายได้ ค่าฟื้นฟูสมรรถภาพ และค่าทำศพ และหากนายจ้างส่งเงินสมทบเข้ากองทุนเงินทดแทน กองทุนจะจ่ายเงินทดแทนแทนนายจ้าง ซึ่งเป็นการช่วยลดภาระของนายจ้างและสร้างความมั่นคงในการทำงานให้แก่ลูกจ้าง รวมทั้งเป็นการส่งเสริมความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้างเป็นหลักประกันความแน่นอนและความรวดเร็วในการจ่ายเงินทดแทน และฟื้นฟูอาชีพแก่ลูกจ้างซึ่งประสบอันตรายจนไม่สามารถกลับเข้าทำงานเดิมได้

๒.๔ ปัญหาและอุปสรรคในการบังคับใช้กฎหมาย สถิติการการดำเนินคดีและการลงโทษตามกฎหมาย

เนื่องจากพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เป็นกฎหมายที่ใช้บังคับมาเป็นเวลานานอาจจะไม่สอดคล้องหรือไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน จึงมีปัญหาลักษณะอุปสรรคในการบังคับใช้กฎหมาย ดังนี้

(๑) ในการนำส่งเงินสมทบของนายจ้างจะมีการจ่ายตามอัตราเงินสมทบหลักที่ขึ้นอยู่กับประเภทและขนาดของกิจการนายจ้าง โดยเมื่อนายจ้างจ่ายเงินสมทบตามอัตราเงินสมทบหลัก ๔ ปีติดต่อกันแล้วตั้งแต่ปีที่ ๕ เป็นต้นไปจะมีการคำนวณอัตราส่วนการสูญเสียและนำไปเปรียบเทียบกับตารางการลด - เพิ่มอัตราเงินสมทบ เพื่อนำมากำหนดอัตราเงินสมทบตามค่าประสบการณ์ซึ่งการปรับลด - เพิ่มอัตราเงินสมทบจะขึ้นอยู่กับประสบอันตรายที่เกิดขึ้น ซึ่งระยะเวลา ๔ ปีดังกล่าว อาจเป็นระยะเวลานานเกินไปสำหรับนายจ้างที่ใส่ใจในความปลอดภัยของลูกจ้างโดยการพยายามปรับปรุงสวัสดิภาพในการทำงานให้กับลูกจ้าง

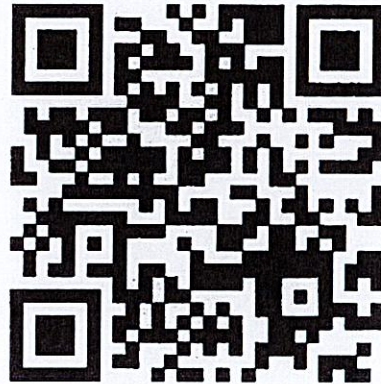
(๒) กฎหมายฉบับนี้ไม่มีบทกำหนดโทษในกรณีที่นายจ้างไม่ได้แจ้งขึ้นทะเบียนลูกจ้าง ซึ่งอาจทำให้การประเมินเงินสมทบไม่ถูกต้องกฎหมาย ส่งผลต่อการเรียกเก็บเงินสมทบที่น้อยเกินไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๘

(นางสาวมาลาภรณ์ ห่อประทุม)
ผู้ตรวจราชการกรม ปฏิบัติราชการแทน
เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม

เอกสารแนบท้ายประกาศสำนักงานประกันสังคม
เรื่อง การรับฟังความคิดเห็นในการประเมินผลสัมฤทธิ์
พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
และกฎที่ออกโดยอาศัยอำนาจจากพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๘

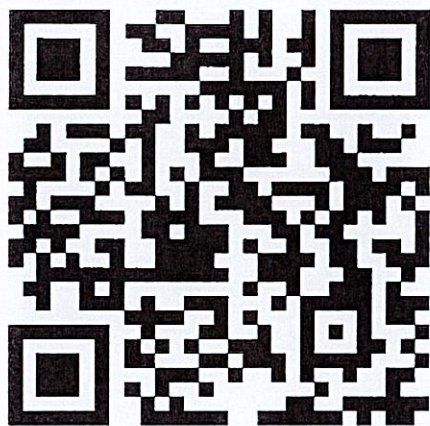
QR Code สำหรับพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
และกฎที่ออกโดยอาศัยอำนาจจากพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว

QR Code สำหรับแสดงความคิดเห็นในการประเมินผลสัมฤทธิ์
พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
และกฎที่ออกโดยอาศัยอำนาจจากพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว

ระบบกลาง
ทางกฎหมาย

แบบสำรวจความคิดเห็น
กลุ่มนายจ้าง / ผู้แทนนายจ้าง

แบบสำรวจความคิดเห็น
กลุ่มลูกจ้าง / ผู้แทนลูกจ้าง

พระราชกฤษฎีกา

ให้ใช้ในพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓

บังคับแก่นายจ้างที่มีลูกจ้างตั้งแต่หนึ่งคนขึ้นไป

พ.ศ. ๒๕๔๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

เป็นปีที่ ๕๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้ใช้พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ บังคับแก่นายจ้างที่มีลูกจ้างตั้งแต่หนึ่งคนขึ้นไป

อาศัยอำนาจตามความใน มาตรา ๒๒๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และ
มาตรา ๑๐๓ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ
ประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัด
สิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๕ และมาตรา ๔๘ ของรัฐธรรมนูญแห่ง

ราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายจึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติ
ประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ บังคับแก่นายจ้างที่มีลูกจ้างตั้งแต่หนึ่งคนขึ้นไป พ.ศ. ๒๕๔๕”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๕ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ใช้พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ บังคับแก่นายจ้างที่มีลูกจ้างตั้งแต่หนึ่ง
คนขึ้นไป ในทุกท้องที่ทั่วราชอาณาจักร

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศทั่วไป เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๒๖ ก ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๔๕

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดหลักเกณฑ์และอัตราการจ่ายเงินสมทบ ประเภตของประโยชน์ทดแทน
ตลอดจนหลักเกณฑ์และเงื่อนไขแห่งสิทธิในการรับประโยชน์ทดแทน
ของบุคคลซึ่งสมัครเป็นผู้ประกันตน
พ.ศ. ๒๕๖๑

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๑
เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ
ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการกำหนดหลักเกณฑ์และอัตรา
การจ่ายเงินสมทบ ประเภตของประโยชน์ทดแทน ตลอดจนหลักเกณฑ์และเงื่อนไขแห่งสิทธิ
ในการรับประโยชน์ทดแทนของบุคคลซึ่งสมัครเป็นผู้ประกันตน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๔๐
วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ
ประกันสังคม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๘ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้
ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์และอัตรา
การจ่ายเงินสมทบ ประเภตของประโยชน์ทดแทน ตลอดจนหลักเกณฑ์และเงื่อนไขแห่งสิทธิในการรับ
ประโยชน์ทดแทนของบุคคลซึ่งสมัครเป็นผู้ประกันตน พ.ศ. ๒๕๖๑”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์และอัตราการจ่ายเงินสมทบ ประเภทของประโยชน์ทดแทน ตลอดจนหลักเกณฑ์และเงื่อนไขแห่งสิทธิในการรับประโยชน์ทดแทนของบุคคลซึ่งสมัครเป็นผู้ประกันตน พ.ศ. ๒๕๕๔

(๒) พระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์และอัตราการจ่ายเงินสมทบ ประเภทของประโยชน์ทดแทน ตลอดจนหลักเกณฑ์และเงื่อนไขแห่งสิทธิในการรับประโยชน์ทดแทนของบุคคลซึ่งสมัครเป็นผู้ประกันตน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๖

(๓) พระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์และอัตราการจ่ายเงินสมทบ ประเภทของประโยชน์ทดแทน ตลอดจนหลักเกณฑ์และเงื่อนไขแห่งสิทธิในการรับประโยชน์ทดแทนของบุคคลซึ่งสมัครเป็นผู้ประกันตน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๘

มาตรา ๔ ในพระราชกฤษฎีกานี้

“ผู้ประกันตน” หมายความว่า ผู้ซึ่งจ่ายเงินสมทบอันก่อให้เกิดสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทน ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชกฤษฎีกานี้

“เงินสมทบ” หมายความว่า เงินที่จัดเก็บจากผู้ประกันตนตามพระราชกฤษฎีกานี้

“เงินบำเหน็จชราภาพ” หมายความว่า เงินบำเหน็จที่จ่ายให้ครั้งเดียว

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานประกันสังคม สำนักงานประกันสังคมจังหวัด สำนักงานประกันสังคมจังหวัดสาขา สำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ หรือสถานที่อื่นตามที่เลขาธิการ ประกาศกำหนด

มาตรา ๕ ให้ผู้ประกันตนจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนเป็นรายเดือน เดือนละครั้ง ทั้งนี้ ผู้ประกันตนอาจจ่ายเงินสมทบล่วงหน้าได้ครั้งละไม่เกินสิบสองเดือน แต่ไม่อาจจ่ายเงินสมทบย้อนหลังได้ การจ่ายเงินสมทบในวันใดของเดือนใดให้ถือเป็นการจ่ายเงินสมทบของเดือนนั้นและเดือนต่อไปตามจำนวน เงินสมทบที่จ่ายล่วงหน้า

ในกรณีที่ผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบล่วงหน้าครั้งละเกินจำนวนหนึ่งเดือนขึ้นไป และผู้ประกันตน ถึงแก่ความตาย ให้สำนักงานคืนเงินสมทบส่วนที่จ่ายล่วงหน้าให้แก่บุคคลซึ่งผู้ประกันตนทำหนังสือ ระบุให้เป็นผู้มีสิทธิรับเงินสมทบนั้น แต่ถ้าผู้ประกันตนมิได้ทำหนังสือระบุไว้ให้นำมาเฉลี่ยจ่ายให้แก่ สามีภริยา บิดามารดา หรือบุตรของผู้ประกันตนในจำนวนที่เท่ากัน

ในกรณีที่ไม่มีผู้มีสิทธิรับเงินสมทบตามวรรคสอง ให้ทายาทของผู้ประกันตนดังต่อไปนี้มีสิทธิได้รับเงินสมทบตามลำดับ หากบุคคลลำดับใดมีจำนวนมากกว่าหนึ่งคน ให้บุคคลลำดับนั้นได้รับส่วนแบ่งเท่ากัน

(๑) พี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน

(๒) พี่น้องร่วมบิดาหรือร่วมมารดา

(๓) ปู่ ย่า ตา ยาย

(๔) ลุง ป้า น้า อา

มาตรา ๖ ให้ผู้ประกันตนซึ่งจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนเดือนละเจ็ดสิบบาทมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทน ดังต่อไปนี้

(๑) ประโยชน์ทดแทนในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย

(๒) ประโยชน์ทดแทนในกรณีทุพพลภาพ

(๓) ประโยชน์ทดแทนในกรณีตาย

มาตรา ๗ ให้ผู้ประกันตนซึ่งจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนเดือนละหนึ่งร้อยบาทมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทน ดังต่อไปนี้

(๑) ประโยชน์ทดแทนในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย

(๒) ประโยชน์ทดแทนในกรณีทุพพลภาพ

(๓) ประโยชน์ทดแทนในกรณีตาย

(๔) ประโยชน์ทดแทนในกรณีชราภาพ

มาตรา ๘ ให้ผู้ประกันตนซึ่งจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนเดือนละสามร้อยบาทมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทน ดังต่อไปนี้

(๑) ประโยชน์ทดแทนในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย

(๒) ประโยชน์ทดแทนในกรณีทุพพลภาพ

(๓) ประโยชน์ทดแทนในกรณีตาย

(๔) ประโยชน์ทดแทนในกรณีชราภาพ

(๕) ประโยชน์ทดแทนในกรณีสงเคราะห์บุตร

มาตรา ๙ ผู้ประกันตนมีสิทธิเปลี่ยนแปลงการจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนตามมาตรา ๖ มาตรา ๗ หรือมาตรา ๘ โดยแสดงความจำนงต่อสำนักงานตามแบบที่เลขาธิการกำหนด และให้มีผลตั้งแต่เดือนถัดจากเดือนที่แสดงความจำนงเป็นต้นไป ทั้งนี้ ผู้ประกันตนมีสิทธิเปลี่ยนแปลงการจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนได้ปีละหนึ่งครั้ง

มาตรา ๑๐ ผู้ประกันตนตามมาตรา ๖ หรือมาตรา ๗ ซึ่งเปลี่ยนมาจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนตามมาตรา ๘ หากจ่ายเงินสมทบไม่ครบเงื่อนไขที่จะมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนตามมาตรา ๘ ให้มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนตามมาตรา ๖ หรือมาตรา ๗ แล้วแต่กรณี สำหรับผู้ประกันตนตามมาตรา ๘ ซึ่งเปลี่ยนมาจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนตามมาตรา ๖ หรือมาตรา ๗ หากจ่ายเงินสมทบไม่ครบเงื่อนไขที่จะมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนตามมาตรา ๖ หรือมาตรา ๗ ให้มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนตามมาตรา ๖ หรือมาตรา ๗ แล้วแต่กรณี โดยให้นับการจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนตามมาตรา ๖ มาตรา ๗ และมาตรา ๘ รวมเข้าด้วยกัน

มาตรา ๑๑ ผู้ประกันตนหรือบุคคลอื่นใดเห็นว่าตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนตามมาตรา ๖ มาตรา ๗ หรือมาตรา ๘ และประสงค์จะขอรับประโยชน์ทดแทนนั้น ให้ยื่นคำขอรับประโยชน์ทดแทนต่อสำนักงานตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนดภายในสองปีนับแต่วันที่มิสิทธิ และให้เลขาธิการหรือผู้ซึ่งเลขาธิการมอบหมายพิจารณาสั่งการโดยเร็ว

ในกรณีที่ยื่นคำขอรับประโยชน์ทดแทนเกินสองปีนับแต่วันที่มิสิทธิ ผู้ยื่นคำขอต้องแสดงเหตุผลและความจำเป็นที่ไม่อาจยื่นภายในกำหนดเวลาดังกล่าวต่อเลขาธิการ หากเลขาธิการเห็นว่ามีเหตุผลและความจำเป็นเพียงพอให้รับคำขอนั้นไว้พิจารณา

ในกรณีที่มีการส่งจ่ายประโยชน์ทดแทนตามวรรคหนึ่งเป็นตัวเงินและได้แจ้งให้ผู้ประกันตนหรือบุคคลซึ่งมีสิทธิทราบแล้ว หากผู้ประกันตนหรือบุคคลซึ่งมีสิทธิไม่มารับประโยชน์ทดแทนดังกล่าวภายในสองปีนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากสำนักงานตามวรรคหนึ่ง ให้เงินนั้นตกเป็นของกองทุน

มาตรา ๑๒ ผู้ประกันตนตามมาตรา ๖ หรือมาตรา ๗ มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเป็นเงินทดแทนการขาดรายได้ ต่อเมื่อภายในระยะเวลาสี่เดือนก่อนประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าสามเดือน ดังต่อไปนี้

(๑) อัตราวันละสามร้อยบาท ปีละไม่เกินสามสิบวัน กรณีเข้ารับการรักษาพยาบาลในสถานพยาบาลประเภทผู้ป่วยในตั้งแต่วันที่ขึ้นไป

(๒) อัตราวันละสองร้อยบาท ปีละไม่เกินสามสิบวัน กรณีแพทย์ของสถานพยาบาลของรัฐหรือสถานพยาบาลประเภทที่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืนตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลมีความเห็นให้หยุดพักเพื่อการรักษาพยาบาลตั้งแต่สามวันขึ้นไป

(๓) อัตราครึ่งละห้าสิบบาท ปีละไม่เกินสามครั้ง กรณีที่ไม่ได้พักรักษาพยาบาลในสถานพยาบาลตาม (๑) และไม่มีความเห็นของแพทย์ให้หยุดพักเพื่อการรักษาพยาบาลตาม (๒) โดยมีใบรับรองแพทย์มาแสดงต่อสำนักงาน

ผู้ประกันตนตามวรรคหนึ่งมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเป็นเงินทดแทนการขาดรายได้ตาม (๑) และ (๒) เมื่อนับรวมกันแล้วต้องไม่เกินปีละสามสิบวัน

มาตรา ๑๓ ผู้ประกันตนตามมาตรา ๖ หรือมาตรา ๗ มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีทุพพลภาพเมื่อคณะกรรมการการแพทย์วินิจฉัยแล้วว่าเป็นผู้ทุพพลภาพหรือทุพพลภาพเพิ่มขึ้นเป็นเงินทดแทนการขาดรายได้ต่อเนื่องเป็นระยะเวลาสิบห้าปี ดังต่อไปนี้

(๑) อัตราเดือนละห้าร้อยบาท ต่อเมื่อภายในระยะเวลาสิบเดือนก่อนเดือนที่ทุพพลภาพผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าหกเดือน

(๒) อัตราเดือนละหกร้อยห้าสิบบาท ต่อเมื่อภายในระยะเวลายี่สิบเดือนก่อนเดือนที่ทุพพลภาพผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบสองเดือน

(๓) อัตราเดือนละแปดร้อยบาท ต่อเมื่อภายในระยะเวลาสี่สิบเดือนก่อนเดือนที่ทุพพลภาพผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่ายี่สิบสี่เดือน

(๔) อัตราเดือนละหนึ่งพันบาท ต่อเมื่อภายในระยะเวลาหกสิบเดือนก่อนเดือนที่ทุพพลภาพผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าสามสิบหกเดือน

ในกรณีที่ผู้ประกันตนซึ่งได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีทุพพลภาพถึงแก่ความตาย ให้สิทธิในการรับเงินทดแทนการขาดรายได้ดังกล่าวเป็นอันระงับในเดือนถัดไป และให้บุคคลตามมาตรา ๑๔ วรรคสาม (๑) มีสิทธิได้รับเงินค่าทำศพ

มาตรา ๑๔ ในกรณีที่ผู้ประกันตนตามมาตรา ๖ หรือมาตรา ๗ ถึงแก่ความตาย ให้จ่ายประโยชน์ทดแทนในกรณีตาย ต่อเมื่อภายในระยะเวลาสิบสองเดือนก่อนเดือนที่ถึงแก่ความตาย ผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าหกเดือน

ผู้ประกันตนที่ถึงแก่ความตายเพราะอุบัติเหตุ หากจ่ายเงินสมทบไม่ครบตามเงื่อนไขที่กำหนดในวรรคหนึ่ง ให้มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีตายด้วย ต่อเมื่อภายในระยะเวลาหกเดือนก่อนเดือนที่ถึงแก่ความตาย ผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งเดือน

ประโยชน์ทดแทนในกรณีตาย มีดังต่อไปนี้

(๑) เงินค่าทำศพในอัตราสองหมื่นบาท ให้จ่ายแก่บุคคลตามลำดับ ดังต่อไปนี้

(ก) บุคคลซึ่งผู้ประกันตนทำหนังสือระบุให้เป็นผู้จัดการศพและได้เป็นผู้จัดการศพผู้ประกันตน

(ข) สามเณร ปิตามารดา หรือบุตรของผู้ประกันตน ซึ่งมีหลักฐานแสดงว่าเป็นผู้จัดการศพผู้ประกันตน

(ค) บุคคลอื่นซึ่งมีหลักฐานแสดงว่าเป็นผู้จัดการศพผู้ประกันตน

(๒) เงินสงเคราะห์กรณีผู้ประกันตนถึงแก่ความตายจำนวนสามพันบาท ต่อเมื่อผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าหกสิบเดือนก่อนเดือนที่ถึงแก่ความตาย โดยให้จ่ายแก่บุคคลซึ่งผู้ประกันตนทำหนังสือระบุให้เป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์นั้น แต่ถ้าผู้ประกันตนมิได้ทำหนังสือระบุไว้ให้นำมาเฉลี่ยจ่ายให้แก่สามีภริยา บิดามารดา หรือบุตรของผู้ประกันตนในจำนวนที่เท่ากัน

ในกรณีที่ผู้ประกันตนซึ่งได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีทุพพลภาพถึงแก่ความตาย ให้จ่ายประโยชน์ทดแทนในกรณีตายตามวรรคสามด้วย

ในกรณีที่ผู้ประกันตนที่ทุพพลภาพนั้นอยู่ในข่ายที่จะได้รับเงินค่าทำศพกรณีผู้ประกันตนถึงแก่ความตายในฐานะที่เป็นผู้ประกันตนตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง และในฐานะที่เป็นผู้ประกันตนซึ่งได้รับประโยชน์ทดแทนกรณีทุพพลภาพตามวรรคสี่ในเวลาเดียวกัน ให้มีสิทธิได้รับเงินค่าทำศพกรณีที่ผู้ประกันตนถึงแก่ความตายตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองเพียงทางเดียว

มาตรา ๑๕ ผู้ประกันตนตามมาตรา ๘ มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเป็นเงินทดแทนการขาดรายได้ ต่อเมื่อภายในระยะเวลาสี่เดือนก่อนเดือนที่ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าสามเดือน ดังต่อไปนี้

(๑) อัตราวันละสามร้อยบาท ปีละไม่เกินเก้าสิบวัน กรณีเข้ารับการรักษาพยาบาลในสถานพยาบาลประเภทผู้ป่วยในตั้งแต่วันขึ้นไป

(๒) อัตราวันละสองร้อยบาท ปีละไม่เกินเก้าสิบวัน กรณีแพทย์ของสถานพยาบาลของรัฐหรือสถานพยาบาลประเภทที่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืนตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลมีความเห็นให้หยุดพักเพื่อการรักษาพยาบาลตั้งแต่สามวันขึ้นไป

ผู้ประกันตนตามวรรคหนึ่งมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเป็นเงินทดแทนการขาดรายได้ตาม (๑) และ (๒) เมื่อนับรวมกันแล้วต้องไม่เกินปีละเก้าสิบวัน

มาตรา ๑๖ ผู้ประกันตนตามมาตรา ๘ มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีทุพพลภาพเมื่อคณะกรรมการการแพทย์วินิจฉัยแล้วว่าเป็นผู้ทุพพลภาพหรือทุพพลภาพเพิ่มขึ้น เป็นเงินทดแทนการขาดรายได้ต่อเนื่องตลอดชีวิต ดังต่อไปนี้

(๑) อัตราเดือนละห้าร้อยบาท ต่อเมื่อภายในระยะเวลาสิบเดือนก่อนเดือนที่ทุพพลภาพผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าหกเดือน

(๒) อัตราเดือนละหกร้อยห้าสิบบาท ต่อเมื่อภายในระยะเวลาสี่สิบเดือนก่อนเดือนที่ทุพพลภาพผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบสองเดือน

(๓) อัตราเดือนละแปดร้อยบาท ต่อเมื่อภายในระยะเวลาสี่สิบเดือนก่อนเดือนที่ทุพพลภาพผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่ายี่สิบสี่เดือน

(๔) อัตราเดือนละหนึ่งพันบาท ต่อเมื่อภายในระยะเวลาหกสิบเดือนก่อนเดือนที่ทุพพลภาพผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าสามสิบหกเดือน

ในกรณีที่ผู้ประกันตนซึ่งได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีทุพพลภาพถึงแก่ความตาย ให้สิทธิในการรับเงินทดแทนการขาดรายได้ดังกล่าวเป็นอันระงับในเดือนถัดไป และให้บุคคลตามมาตรา ๑๗ วรรคสาม มีสิทธิได้รับเงินค่าทำศพ

มาตรา ๑๗ ในกรณีที่ผู้ประกันตนตามมาตรา ๘ ถึงแก่ความตาย ให้จ่ายเงินซึ่งเป็นประโยชน์ทดแทนในกรณีตายโดยจ่ายเป็นเงินค่าทำศพในอัตราสี่หมื่นบาท ต่อเมื่อภายในระยะเวลาสิบสองเดือนก่อนเดือนที่ถึงแก่ความตายผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าหกเดือน

ผู้ประกันตนที่ถึงแก่ความตายเพราะอุบัติเหตุ หากจ่ายเงินสมทบไม่ครบตามเงื่อนไขที่กำหนดในวรรคหนึ่ง ให้มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีตายด้วย ต่อเมื่อภายในระยะเวลาหกเดือนก่อนเดือนที่ถึงแก่ความตาย ผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งเดือน

การจ่ายเงินค่าทำศพให้จ่ายแก่บุคคลตามลำดับ ดังต่อไปนี้

(๑) บุคคลซึ่งผู้ประกันตนทำหนังสือระบุให้เป็นผู้จัดการศพและได้เป็นผู้จัดการศพผู้ประกันตน

(๒) สามีภริยา บิดามารดา หรือบุตรของผู้ประกันตน ซึ่งมีหลักฐานแสดงว่าเป็นผู้จัดการศพผู้ประกันตน

(๓) บุคคลอื่นซึ่งมีหลักฐานแสดงว่าเป็นผู้จัดการศพผู้ประกันตน

ในกรณีที่ผู้ประกันตนซึ่งได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีทุพพลภาพถึงแก่ความตาย ให้จ่ายเงินซึ่งเป็นประโยชน์ทดแทนในกรณีตายตามวรรคหนึ่งด้วย

ในกรณีที่ผู้ประกันตนที่ทุพพลภาพนั้นอยู่ในข่ายที่จะได้รับเงินค่าทำศพกรณีผู้ประกันตนถึงแก่ความตายในฐานะที่เป็นผู้ประกันตนตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง และในฐานะที่เป็นผู้ประกันตนซึ่งได้รับประโยชน์ทดแทนกรณีทุพพลภาพตามวรรคสี่ในเวลาเดียวกัน ให้มีสิทธิได้รับเงินค่าทำศพกรณีที่ผู้ประกันตนถึงแก่ความตายตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองเพียงทางเดียว

มาตรา ๑๘ ผู้ประกันตนตามมาตรา ๘ มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีสงเคราะห์บุตร ต่อเมื่อภายในระยะเวลาสามสิบหกเดือนก่อนเดือนที่มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทน ผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่ายี่สิบสี่เดือน ให้ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีสงเคราะห์บุตรเป็นเงินสงเคราะห์บุตร สำหรับบุตรซึ่งมีอายุไม่เกินหกปีบริบูรณ์จำนวนคราวละไม่เกินสองคน ในอัตรา

สองร้อยบาทต่อเดือนต่อบุตรหนึ่งคน โดยที่บุตรดังกล่าวนั้นไม่รวมถึงบุตรบุญธรรมหรือบุตรซึ่งได้ยกให้เป็นบุตรบุญธรรมของบุคคลอื่น ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเกิดก่อนหรือหลังการเป็นผู้ประกันตน และผู้ประกันตนจะมีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์บุตรในเดือนใดต้องมีการจ่ายเงินสมทบในเดือนนั้นด้วย

มาตรา ๑๙ ผู้ประกันตนตามมาตรา ๗ มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีชราภาพเป็นเงินบำเหน็จชราภาพ โดยให้คิดจากอัตราเงินสมทบที่จ่ายเข้ากองทุนเดือนละห้าสิบบาทคูณด้วยจำนวนเดือนที่จ่ายเงินสมทบเข้ากองทุน พร้อมด้วยผลประโยชน์ตอบแทนรายปีที่สำนักงานประกาศกำหนดในแต่ละปี เมื่อมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์และไม่ประสงค์จะเป็นผู้ประกันตนต่อไป

ในกรณีที่ผู้ประกันตนตามวรรคหนึ่งประสงค์จะได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีชราภาพเพิ่มขึ้นให้จ่ายเงินสมทบเพิ่มเติมจากอัตราที่กำหนดได้ แต่เงินสมทบที่จะจ่ายเพิ่มเติมขึ้นต้องไม่เกินเดือนละหนึ่งพันบาท

มาตรา ๒๐ ผู้ประกันตนตามมาตรา ๘ มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีชราภาพเป็นเงินบำเหน็จชราภาพ โดยให้คิดจากอัตราเงินสมทบที่จ่ายเข้ากองทุนเดือนละหนึ่งร้อยห้าสิบบาทคูณด้วยจำนวนเดือนที่จ่ายเงินสมทบเข้ากองทุน พร้อมด้วยผลประโยชน์ตอบแทนรายปีที่สำนักงานประกาศกำหนดในแต่ละปี เมื่อมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์และไม่ประสงค์จะเป็นผู้ประกันตนต่อไป

ในกรณีที่ผู้ประกันตนตามวรรคหนึ่งประสงค์จะได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีชราภาพเพิ่มขึ้นให้จ่ายเงินสมทบเพิ่มเติมจากอัตราที่กำหนดได้ แต่เงินสมทบที่จะจ่ายเพิ่มเติมขึ้นต้องไม่เกินเดือนละหนึ่งพันบาท

ในกรณีที่ผู้ประกันตนตามวรรคหนึ่งจ่ายเงินสมทบตั้งแต่หนึ่งร้อยแปดสิบเดือนขึ้นไป ให้มีสิทธิรับเงินเพิ่มเติมจากบำเหน็จชราภาพอีกจำนวนหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๒๑ ในกรณีที่ผู้ประกันตนถึงแก่ความตายก่อนอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ หรือก่อนที่จะได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีชราภาพตามมาตรา ๑๙ หรือมาตรา ๒๐ ให้จ่ายเงินบำเหน็จชราภาพให้แก่สามีภริยา บิดามารดา บุตรของผู้ประกันตน หรือบุคคลซึ่งผู้ประกันตนทำหนังสือระบุให้เป็นผู้มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีชราภาพในจำนวนที่เท่ากัน

ในกรณีที่ไม่มีผู้มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีชราภาพตามวรรคหนึ่ง ให้ทายาทของผู้ประกันตนดังต่อไปนี้ มีสิทธิรับเงินบำเหน็จชราภาพตามลำดับ หากบุคคลลำดับใดมีจำนวนมากกว่าหนึ่งคน ให้บุคคลลำดับนั้นได้รับส่วนแบ่งเท่ากัน

(๑) พี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน

(๒) พี่น้องร่วมบิดาหรือร่วมมารดา

(๓) ปู่ ย่า ตา ยาย

(๔) ลุง ป่า น้า อา

มาตรา ๒๒ สิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนของผู้ประกันตนสิ้นสุดลง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ได้เป็นผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๓ หรือมาตรา ๓๙

(๓) แสดงความจำนงต่อสำนักงานว่า ไม่ประสงค์เป็นผู้ประกันตนต่อไป

การสิ้นสุดลงแห่งสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนตาม (๒) และ (๓) มิให้ใช้บังคับกับกรณีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีทุพพลภาพและประโยชน์ทดแทนในกรณีชราภาพ

มาตรา ๒๓ ในกรณีที่ผู้ประกันตนหรือบุคคลซึ่งมีสิทธิตามพระราชกฤษฎีกานี้มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีใดกรณีหนึ่งตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และในพระราชกฤษฎีกานี้ในกรณีเดียวกัน ให้มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนที่มากกว่าได้เพียงกรณีเดียว

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับกับกรณีที่ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีชราภาพ

มาตรา ๒๔ สิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนตามพระราชกฤษฎีกานี้ ไม่อาจโอนกันได้และไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี

มาตรา ๒๕ บุคคลใดเป็นผู้ประกันตนตามพระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์และอัตราการจ่ายเงินสมทบ ประเภทของประโยชน์ทดแทน ตลอดจนหลักเกณฑ์และเงื่อนไขแห่งสิทธิในการรับประโยชน์ทดแทนของบุคคลซึ่งสมัครเป็นผู้ประกันตน พ.ศ. ๒๕๕๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์และอัตราการจ่ายเงินสมทบ ประเภทของประโยชน์ทดแทน ตลอดจนหลักเกณฑ์และเงื่อนไขแห่งสิทธิในการรับประโยชน์ทดแทนของบุคคลซึ่งสมัครเป็นผู้ประกันตน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๘ อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าบุคคลนั้นเป็นผู้ประกันตนตามพระราชกฤษฎีกานี้

ในกรณีผู้ประกันตนที่มีสิทธิรับประโยชน์ทดแทนตามพระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์และอัตราการจ่ายเงินสมทบ ประเภทของประโยชน์ทดแทน ตลอดจนหลักเกณฑ์และเงื่อนไขแห่งสิทธิในการรับประโยชน์ทดแทนของบุคคลซึ่งสมัครเป็นผู้ประกันตน พ.ศ. ๒๕๕๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์และอัตราการจ่ายเงินสมทบ ประเภทของประโยชน์ทดแทน ตลอดจนหลักเกณฑ์และเงื่อนไขแห่งสิทธิในการรับประโยชน์ทดแทนของบุคคลซึ่งสมัครเป็นผู้ประกันตน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๘ อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ ให้ผู้นั้นมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนตามที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว

มาตรา ๒๖ เพื่อประโยชน์ในการคำนวณระยะเวลาที่จะก่อให้เกิดสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนตามที่บัญญัติไว้ในพระราชกฤษฎีกานี้ ให้นับระยะเวลาการจ่ายเงินสมทบตามพระราชกฤษฎีกากำหนด

หลักเกณฑ์และอัตราการจ่ายเงินสมทบ ประเภทของประโยชน์ทดแทน ตลอดจนหลักเกณฑ์และเงื่อนไขแห่งสิทธิในการรับประโยชน์ทดแทนของบุคคลซึ่งสมัครเป็นผู้ประกันตน พ.ศ. ๒๕๕๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์และอัตราการจ่ายเงินสมทบ ประเภทของประโยชน์ทดแทน ตลอดจนหลักเกณฑ์และเงื่อนไขแห่งสิทธิในการรับประโยชน์ทดแทนของบุคคลซึ่งสมัครเป็นผู้ประกันตน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๘ และระยะเวลาการจ่ายเงินสมทบตามพระราชกฤษฎีกานี้เข้าด้วยกัน

มาตรา ๒๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๔๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๘ บัญญัติให้การกำหนดหลักเกณฑ์และอัตราการจ่ายเงินสมทบของผู้ประกันตน ประเภทของประโยชน์ทดแทนที่จะได้รับ ตลอดจนหลักเกณฑ์และเงื่อนไขแห่งสิทธิในการรับประโยชน์ทดแทน ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดหลักเกณฑ์และอัตราการจ่ายเงินสมทบ
ประเภทของประโยชน์ทดแทน ตลอดจนหลักเกณฑ์และเงื่อนไข
แห่งสิทธิในการรับประโยชน์ทดแทนของบุคคล
ซึ่งสมัครเป็นผู้ประกันตน (ฉบับที่ ๔)
พ.ศ. ๒๕๖๕

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ

พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๖ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๕
เป็นปีที่ ๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว
มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการกำหนดหลักเกณฑ์และอัตรา
การจ่ายเงินสมทบ ประเภทของประโยชน์ทดแทน ตลอดจนหลักเกณฑ์และเงื่อนไขแห่งสิทธิ
ในการรับประโยชน์ทดแทนของบุคคลซึ่งสมัครเป็นผู้ประกันตน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
และมาตรา ๔๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม
โดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๘ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตรา
พระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์และอัตราการจ่ายเงินสมทบ ประเภตของประโยชน์ทดแทน ตลอดจนหลักเกณฑ์และเงื่อนไขแห่งสิทธิในการรับประโยชน์ทดแทนของบุคคลซึ่งสมัครเป็นผู้ประกันตน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๕”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖ มาตรา ๗ และมาตรา ๘ แห่งพระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์และอัตราการจ่ายเงินสมทบ ประเภตของประโยชน์ทดแทน ตลอดจนหลักเกณฑ์และเงื่อนไขแห่งสิทธิในการรับประโยชน์ทดแทนของบุคคลซึ่งสมัครเป็นผู้ประกันตน พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์และอัตราการจ่ายเงินสมทบ ประเภตของประโยชน์ทดแทน ตลอดจนหลักเกณฑ์และเงื่อนไขแห่งสิทธิในการรับประโยชน์ทดแทนของบุคคลซึ่งสมัครเป็นผู้ประกันตน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖ ให้ผู้ประกันตนซึ่งจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ประโยชน์ทดแทนในกรณีทุพพลภาพ และประโยชน์ทดแทนในกรณีตาย เมื่อผู้ประกันตนจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนในอัตรา ดังต่อไปนี้

(๑) ตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๕ ถึงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๕ เดือนละสี่สิบสองบาท

(๒) ตั้งแต่วันที่ ๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๕ เป็นต้นไป เดือนละเจ็ดสิบบาท

มาตรา ๗ ให้ผู้ประกันตนซึ่งจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ประโยชน์ทดแทนในกรณีทุพพลภาพ ประโยชน์ทดแทนในกรณีตาย และประโยชน์ทดแทนในกรณีชราภาพ เมื่อผู้ประกันตนจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนในอัตรา ดังต่อไปนี้

(๑) ตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๕ ถึงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๕ เดือนละหกสิบบาท

(๒) ตั้งแต่วันที่ ๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๕ เป็นต้นไป เดือนละหนึ่งร้อยบาท

มาตรา ๘ ให้ผู้ประกันตนซึ่งจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ประโยชน์ทดแทนในกรณีทุพพลภาพ ประโยชน์ทดแทนในกรณีตาย

ประโยชน์ทดแทนในกรณีชราภาพ และประโยชน์ทดแทนในกรณีสงเคราะห์บุตร เมื่อผู้ประกันตน
จ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนในอัตรา ดังต่อไปนี้

(๑) ตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๕ ถึงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๕
เดือนละหนึ่งร้อยแปดสิบบาท

(๒) ตั้งแต่วันที่ ๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๕ เป็นต้นไป เดือนละสามร้อยบาท”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกานี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรลดอัตราการจ่ายเงินสมทบของบุคคลซึ่งสมัครเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา ๔๐ เป็นระยะเวลาหกเดือน เพื่อช่วยบรรเทาความเดือดร้อนของผู้ประกันตนให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสถานะเศรษฐกิจและสภาพการณ์ทางสังคมในปัจจุบันที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดหลักเกณฑ์และอัตราการจ่ายเงินสมทบ
ประเภทของประโยชน์ทดแทน ตลอดจนหลักเกณฑ์และเงื่อนไข
แห่งสิทธิในการรับประโยชน์ทดแทนของบุคคล
ซึ่งสมัครเป็นผู้ประกันตน (ฉบับที่ ๓)
พ.ศ. ๒๕๖๔

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ

พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๔
เป็นปีที่ ๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว
มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการกำหนดหลักเกณฑ์และ
อัตราการจ่ายเงินสมทบ ประเภทของประโยชน์ทดแทน ตลอดจนหลักเกณฑ์และเงื่อนไขแห่งสิทธิ
ในการรับประโยชน์ทดแทนของบุคคลซึ่งสมัครเป็นผู้ประกันตน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
และมาตรา ๔๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม
โดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๘ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตรา
พระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์และอัตราการจ่ายเงินสมทบ ประเภทของประโยชน์ทดแทน ตลอดจนหลักเกณฑ์และเงื่อนไขแห่งสิทธิในการรับประโยชน์ทดแทนของบุคคลซึ่งสมัครเป็นผู้ประกันตน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๔”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖ มาตรา ๗ และมาตรา ๘ แห่งพระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์และอัตราการจ่ายเงินสมทบ ประเภทของประโยชน์ทดแทน ตลอดจนหลักเกณฑ์และเงื่อนไขแห่งสิทธิในการรับประโยชน์ทดแทนของบุคคลซึ่งสมัครเป็นผู้ประกันตน พ.ศ. ๒๕๖๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖ ให้ผู้ประกันตนซึ่งจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ประโยชน์ทดแทนในกรณีทุพพลภาพ และประโยชน์ทดแทนในกรณีตาย เมื่อผู้ประกันตนจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนในอัตรา ดังต่อไปนี้

(๑) ตั้งแต่วันที่ ๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๔ ถึงวันที่ ๓๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๕ เดือนละสี่สิบสองบาท

(๒) ตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๕ เป็นต้นไป เดือนละเจ็ดสิบบาท

มาตรา ๗ ให้ผู้ประกันตนซึ่งจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ประโยชน์ทดแทนในกรณีทุพพลภาพ ประโยชน์ทดแทนในกรณีตาย และประโยชน์ทดแทนในกรณีชราภาพ เมื่อผู้ประกันตนจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนในอัตรา ดังต่อไปนี้

(๑) ตั้งแต่วันที่ ๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๔ ถึงวันที่ ๓๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๕ เดือนละหกสิบบาท

(๒) ตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๕ เป็นต้นไป เดือนละหนึ่งร้อยบาท

มาตรา ๘ ให้ผู้ประกันตนซึ่งจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ประโยชน์ทดแทนในกรณีทุพพลภาพ ประโยชน์ทดแทนในกรณีตาย ประโยชน์ทดแทนในกรณีชราภาพ และประโยชน์ทดแทนในกรณีสงเคราะห์บุตร เมื่อผู้ประกันตนจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนในอัตรา ดังต่อไปนี้

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ยังคงแพร่ระบาดอย่างกว้างขวางอันส่งผลกระทบต่อผู้ประกันตน สมควรลดอัตราการจ่ายเงินสมทบของบุคคล ซึ่งสมัครเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา ๔๐ เป็นระยะเวลาหกเดือน เพื่อช่วยบรรเทาความเดือดร้อนของผู้ประกันตนซึ่งได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดคุณสมบัติของบุคคลซึ่งอาจสมัครเข้าเป็นผู้ประกันตน

พ.ศ. ๒๕๖๑

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดคุณสมบัติของบุคคลซึ่งอาจสมัครเข้าเป็นผู้ประกันตน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๔๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๘ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนดคุณสมบัติของบุคคลซึ่งอาจสมัครเข้าเป็นผู้ประกันตน พ.ศ. ๒๕๖๑”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ บุคคลซึ่งอาจสมัครเข้าเป็นผู้ประกันตนต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย หรือ

(๒) เป็นชนกลุ่มน้อยซึ่งอพยพเข้ามาอาศัยอยู่ในประเทศไทย โดยมีมติคณะรัฐมนตรีผ่อนผันให้อาศัยอยู่ในประเทศไทยได้เป็นการชั่วคราวเป็นกรณีพิเศษ ที่มีบัตรประจำตัวคนซึ่งไม่มีสัญชาติไทย โดยเลขประจำตัวหลักแรกเป็นเลขหกหรือเลขเจ็ด หรือ

(๓) เป็นบุคคลซึ่งไม่มีสัญชาติไทยที่ได้รับการผ่อนผันให้อาศัยอยู่ในประเทศไทยได้เป็นการชั่วคราวเพื่อรอการส่งกลับ ที่มีบัตรประจำตัวคนซึ่งไม่มีสัญชาติไทย โดยเลขประจำตัวหลักแรกเป็นเลขศูนย์ ทั้งนี้ ไม่รวมถึงกรณีที่มีบัตรประจำตัวคนซึ่งไม่มีสัญชาติไทยแต่มีเลขประจำตัวหลักแรกและหลักที่สองเป็นเลขศูนย์

(๔) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบห้าปีบริบูรณ์และไม่เกินหกสิบปีบริบูรณ์

(๕) ไม่เป็นผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๙

(๖) ไม่เป็นสมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการกรุงเทพมหานคร กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น หรือไม่เป็นสมาชิกกองทุนของรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นของรัฐที่มีลักษณะอย่างเดียวกับกองทุนบำเหน็จบำนาญของส่วนราชการ รวมทั้งไม่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐที่อยู่ภายใต้บังคับตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ กฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการกรุงเทพมหานคร หรือกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๔๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๘ บัญญัติให้คุณสมบัติของบุคคลซึ่งอาจสมัครเข้าเป็นผู้ประกันตนให้เป็นไปตามที่กำหนด ในพระราชกฤษฎีกา จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดคุณสมบัติของบุคคล
ซึ่งอาจสมัครเข้าเป็นผู้ประกันตน (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๖๓

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ

พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๓
เป็นปีที่ ๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว
มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการกำหนดคุณสมบัติของบุคคล
ซึ่งอาจสมัครเข้าเป็นผู้ประกันตน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๔๐
วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ
ประกันสังคม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๘ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้
ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนดคุณสมบัติของบุคคล
ซึ่งอาจสมัครเข้าเป็นผู้ประกันตน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความใน (๔) ของมาตรา ๓ แห่งพระราชกฤษฎีกากำหนดคุณสมบัติของบุคคลซึ่งอาจสมัครเข้าเป็นผู้ประกันตน พ.ศ. ๒๕๖๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๔) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบห้าปีบริบูรณ์และไม่เกินหกสิบห้าปีบริบูรณ์”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมคุณสมบัติของบุคคลซึ่งอาจสมัครเข้าเป็นผู้ประกันตน โดยกำหนดให้บุคคลซึ่งอาจสมัครเข้าเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบห้าปีบริบูรณ์และไม่เกินหกสิบห้าปีบริบูรณ์ เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพการณ์สังคมผู้สูงอายุในปัจจุบันที่มีอายุยืนยาวมากขึ้น อันจะเป็นการยกระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุให้มีความยั่งยืนในการดำรงชีวิต จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดกิจการหรือลูกจ้างอื่นที่ไม่อยู่ในบังคับ

ตามกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม

พ.ศ. ๒๕๖๐

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๐

เป็นปีที่ ๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดกิจการหรือลูกจ้างอื่นที่ไม่อยู่ในบังคับตามกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ และมาตรา ๔ (๔) แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๘ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนดกิจการหรือลูกจ้างอื่นที่ไม่อยู่ในบังคับตามกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๖๐”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้กิจการหรือลูกจ้างดังต่อไปนี้เป็นกิจการหรือลูกจ้างอื่นที่ไม่อยู่ในบังคับตามกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม

- (๑) ลูกจ้างของเนติบัณฑิตยสภา
- (๒) ลูกจ้างของสถาบันวิจัยจุฬาภรณ์

- (๓) ลูกจ้างของสภากาชาดไทย
 - (๔) ลูกจ้างของสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ
 - (๕) ลูกจ้างของรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์
 - (๖) ลูกจ้างของกิจการเพาะปลูก ประมง ป่าไม้ และเลี้ยงสัตว์ ซึ่งมีได้ใช้ลูกจ้างตลอดปี และไม่มีลักษณะงานที่เป็นกิจการนอกเหนือกิจการดังกล่าวรวมอยู่ด้วย
 - (๗) ลูกจ้างของนายจ้างที่จ้างไว้เพื่อทำงานอันมีลักษณะเป็นครั้งคราว เป็นการจร หรือเป็นไปตามฤดูกาล
 - (๘) ลูกจ้างของนายจ้างที่เป็นบุคคลธรรมดา ซึ่งงานที่ลูกจ้างทำนั้นมิได้มีการประกอบธุรกิจรวมอยู่ด้วย
 - (๙) ลูกจ้างของนายจ้างซึ่งประกอบการค้าหรือการค้าแฝงลอย
- มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องด้วยได้มีการประกาศใช้บังคับพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งได้มีการเปลี่ยนแปลงลักษณะของกิจการหรือลูกจ้างที่ไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ประกอบกับในปัจจุบันได้มีการกิจการหรือลูกจ้างเพิ่มขึ้นอีกหลายประเภทที่สมควรให้นำบัญญัติในพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติมมาใช้บังคับ และโดยที่มาตรา ๔ (๔) แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๘ ได้บัญญัติมิให้นำกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคมมาใช้บังคับแก่กิจการหรือลูกจ้างตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานพระราชบัญญัติ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ประกันสังคม

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พ.ศ. ๒๕๓๓

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๓๓

เป็นปีที่ ๔๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓”

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๒^๑ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่บทบัญญัติหมวด ๒ ของ ลักษณะ ๒ ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและบทบัญญัติมาตรา ๔๐ ให้ใช้บังคับภายในสี่ปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

บรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๔^๒ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๑) ข้าราชการและลูกจ้างประจำของราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค และ ราชการส่วนท้องถิ่น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๒) นักเรียน นักเรียนพยาบาล นิสิตหรือนักศึกษา ซึ่งเป็นลูกจ้างของโรงเรียน สถานพยาบาล วิทยาลัย หรือมหาวิทยาลัยนั้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๓) ลูกจ้างของรัฐต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ

(๔) กิจการหรือลูกจ้างอื่นตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๗/ตอนที่ ๑๖๑/ตอนพิเศษ หน้า ๑/๑ กันยายน ๒๕๓๓

^๒ มาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๘

มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้

“ลูกจ้าง”^๓ หมายความว่า ผู้ซึ่งทำงานให้นายจ้างโดยรับค่าจ้าง

“นายจ้าง” หมายความว่า ผู้ซึ่งรับลูกจ้างเข้าทำงานโดยจ่ายค่าจ้าง และให้หมายความรวมถึงผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้ทำงานแทนนายจ้าง ในกรณีที่นายจ้างเป็นนิติบุคคลให้หมายความรวมถึงผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลและผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลให้ทำการแทนด้วย

“ค่าจ้าง” หมายความว่า เงินทุกประเภทที่นายจ้างจ่ายให้แก่ลูกจ้างเป็นค่าตอบแทนการทำงานในวันและเวลาทำงานปกติไม่ว่าจะคำนวณตามระยะเวลาหรือคำนวณตามผลงานที่ลูกจ้างทำได้ และให้หมายความรวมถึงเงินที่นายจ้างจ่ายให้ในวันหยุดและวันลาซึ่งลูกจ้างไม่ได้ทำงานด้วย ทั้งนี้ ไม่ว่าจะกำหนด คำนวณหรือจ่ายในลักษณะใดหรือโดยวิธีการใด และไม่ว่าจะเรียกชื่ออย่างไร

“วันทำงาน” หมายความว่า วันที่กำหนดให้ลูกจ้างทำงานตามปกติ

“ผู้ประกันตน” หมายความว่า ผู้ซึ่งจ่ายเงินสมทบอันก่อให้เกิดสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนตามพระราชบัญญัตินี้

“การคลอดบุตร” หมายความว่า การที่ทารกออกจากครรภ์มารดาซึ่งมีระยะเวลาตั้งครรภ์ไม่น้อยกว่ายี่สิบแปดสัปดาห์ ไม่ว่าทารกจะมีชีวิตรอดอยู่หรือไม่

“ทุพพลภาพ”^๔ หมายความว่า การสูญเสียอวัยวะหรือสูญเสียสมรรถภาพของอวัยวะหรือของร่างกาย หรือสูญเสียสภาวะปกติของจิตใจ จนทำให้ความสามารถในการทำงานลดลงถึงขนาดไม่อาจประกอบกิจการตามปกติได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่เลขาธิการประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการการแพทย์

“ว่างงาน” หมายความว่า การที่ผู้ประกันตนต้องหยุดงานเนื่องจากนิตสัมพันธระหว่างนายจ้างและลูกจ้างตามสัญญาจ้างแรงงานสิ้นสุดลง

“ภัยพิบัติ”^๕ หมายความว่า อัคคีภัย วาตภัย อุทกภัย หรือธรณีพิบัติภัย ตลอดจนภัยอื่น ๆ ไม่ว่าเกิดจากธรรมชาติหรือมีผู้ทำให้เกิดขึ้น ซึ่งก่อให้เกิดอันตรายแก่ชีวิตหรือร่างกายของประชาชน หรือความเสียหายแก่ทรัพย์สินของประชาชนหรือของรัฐ

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนประกันสังคม

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานประกันสังคม

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการประกันสังคม

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการประกันสังคม

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม

^๓ มาตรา ๕ นิยามคำว่า “ลูกจ้าง” แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๘

^๔ มาตรา ๕ นิยามคำว่า “ทุพพลภาพ” แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๘

^๕ มาตรา ๕ นิยามคำว่า “ภัยพิบัติ” เพิ่มโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๘

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖^๖ ในการคำนวณค่าจ้างเพื่อการออกเงินสมทบ ให้ถือเอาค่าจ้างที่คิดเป็นรายเดือนเป็นเกณฑ์คำนวณ

ในการคำนวณค่าจ้างที่มีใช้ค่าจ้างรายเดือนให้เป็นค่าจ้างรายเดือน ให้ถือว่าค่าจ้างที่ลูกจ้างได้รับจริงในเดือนใดเป็นค่าจ้างรายเดือนของเดือนนั้น

เพื่อประโยชน์ในการนับระยะเวลาการส่งเงินสมทบของผู้ประกันตน ให้ถือว่าเงินสมทบที่หักจากค่าจ้างที่จ่ายให้ลูกจ้างในเดือนใดเป็นการจ่ายเงินสมทบของเดือนนั้น และไม่ว่าเงินสมทบนั้นจะได้หักไว้หรือนำส่งเดือนละกี่ครั้ง ให้ถือว่ามีระยะเวลาในการจ่ายเงินสมทบเท่ากับหนึ่งเดือน

มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ ยกเว้นค่าธรรมเนียมและกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

ลักษณะ ๑

บททั่วไป

หมวด ๑

คณะกรรมการประกันสังคม

มาตรา ๘^๗ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการประกันสังคม” ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงแรงงาน เป็นประธานกรรมการ ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข และผู้แทนสำนักงานประกันสังคมเป็นกรรมการ กับผู้แทนฝ่ายนายจ้างและผู้แทนฝ่ายผู้ประกันตนฝ่ายละเจ็ดคนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง เป็นกรรมการ

ให้เลขาธิการเป็นกรรมการ และเลขานุการ

ให้ผู้แทนฝ่ายนายจ้างและผู้แทนฝ่ายผู้ประกันตนตามวรรคหนึ่งมาจากการเลือกตั้ง โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงของฝ่ายนายจ้างและฝ่ายผู้ประกันตน สัดส่วนระหว่างหญิงและชาย รวมทั้งการมีส่วนร่วมอย่างมีประสิทธิภาพของผู้ด้อยโอกาส ทั้งนี้ หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกตั้งให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

คณะกรรมการจะแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานเป็นผู้ช่วยเลขานุการก็ได้

^๖ มาตรา ๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗

^๗ มาตรา ๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๘

มาตรา ๘/๑^๙ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่เกินเจ็ดคน เป็นที่ปรึกษาของคณะกรรมการ โดยการสรรหาจากผู้มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ไม่น้อยกว่าสิบปีในด้านการเงิน การคลัง ด้านระบบงานประกันสังคม ด้านบริหารการลงทุน ด้านบริหารจัดการ ด้านการแพทย์ ด้านกฎหมาย และด้านเศรษฐศาสตร์

หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ

มาตรา ๘/๒^๙ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งตามมาตรา ๘ หรือที่ปรึกษาซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งตามมาตรา ๘/๑ ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) ไม่เป็นคนวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
- (๓) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๔) ไม่เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต
- (๕) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (๖) ไม่เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ
- (๗) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือเลิกจ้างจากหน่วยงานของรัฐหรือสถานประกอบการของเอกชนเพราะทุจริตต่อหน้าที่
- (๘) ไม่เป็นคู่สัญญาหรือมีประโยชน์ได้เสียในกิจการที่เป็นคู่สัญญาหรือมีธุรกิจเกี่ยวข้องกับสำนักงานไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม
- (๙) ไม่เป็นหรือเคยเป็นข้าราชการการเมือง ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น หรือกรรมการหรือที่ปรึกษาของพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ของพรรคการเมือง เว้นแต่จะได้พ้นจากตำแหน่งดังกล่าวไม่น้อยกว่าสามปี

มาตรา ๘/๓^{๑๐} ให้กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งถือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูงตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตที่จะต้องแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ โดยให้เปิดเผยต่อสาธารณชนทราบไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดต้องยื่นบัญชีดังกล่าว

มาตรา ๙ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบายและมาตรการในการประกันสังคมตามพระราชบัญญัตินี้

^๙ มาตรา ๘/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๘

^๙ มาตรา ๘/๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๘

มาตรา ๘/๓ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๘

(๒) พิจารณาให้ความเห็นต่อรัฐมนตรีในการตราพระราชกฤษฎีกา การออกกฎกระทรวง และระเบียบต่าง ๆ เพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) วางระเบียบโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลังเกี่ยวกับการรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินของกองทุน

(๔) วางระเบียบโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลังเกี่ยวกับการจัดหาผลประโยชน์ของกองทุน

(๕) พิจารณางบดุลและรายงานการรับจ่ายเงินของกองทุนและรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีของสำนักงานในส่วนที่เกี่ยวกับการประกันสังคมตามพระราชบัญญัตินี้

(๖) ให้คำปรึกษาและแนะนำแก่คณะกรรมการอื่นหรือสำนักงาน

(๗) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ หรือตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการอาจมอบหมายให้สำนักงานเป็นผู้ปฏิบัติเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการพิจารณาดำเนินการต่อไปก็ได้

มาตรา ๑๐ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งตามมาตรา ๘ หรือที่ปรึกษาซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งตามมาตรา ๘/๑ มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี^{๑๑} กรรมการหรือที่ปรึกษาซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้ แต่จะแต่งตั้งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

มาตรา ๑๑^{๑๒} นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งตามมาตรา ๘ หรือที่ปรึกษาซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งตามมาตรา ๘/๑ พ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะกรรมการมีมติให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ ด้วยคะแนนเสียงเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการที่มีอยู่ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘/๒

ในกรณีที่กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งหรือที่ปรึกษาพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้รัฐมนตรีหรือคณะกรรมการแต่งตั้งบุคคลในประเภทเดียวกันตามมาตรา ๘ หรือมาตรา ๘/๑ เป็นกรรมการหรือที่ปรึกษาแทน แล้วแต่กรณี และให้ผู้ได้รับแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการหรือที่ปรึกษาซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

ในกรณีที่คณะกรรมการแต่งตั้งที่ปรึกษาเพิ่มขึ้นในระหว่างที่ที่ปรึกษาซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นที่ปรึกษาเพิ่มขึ้นนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของที่ปรึกษาซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

^{๑๑} มาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ.

๒๕๕๘

^{๑๒} มาตรา ๑๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๘

มาตรา ๑๒ ในกรณีที่กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งดำรงตำแหน่งครบตามวาระแล้ว แต่ยังมีได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อน จนกว่ากรรมการที่ได้รับแต่งตั้งใหม่จะเข้ารับหน้าที่

มาตรา ๑๓ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคราวใด ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม
มติในที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๔^๓ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการการแพทย์” ประกอบด้วย ประธานกรรมการ และกรรมการอื่นมีจำนวนรวมกันไม่เกินสิบหกคนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ผู้แทนสำนักงานเป็นกรรมการ และเลขาธิการ
ประธานกรรมการและกรรมการอื่นตามวรรคหนึ่ง ให้แต่งตั้งโดยการสรรหาจากผู้ทรงคุณวุฒิในวิชาชีพเวชกรรมสาขาต่าง ๆ หรือในด้านเศรษฐศาสตร์สาธารณสุข หรือด้านการพัฒนาคุณภาพสถานพยาบาล และให้ผู้แทนฝ่ายนายจ้างและผู้แทนฝ่ายผู้ประกันตนฝ่ายละหนึ่งคน และให้มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี

ให้นับบทบัญญัติมาตรา ๘/๑ วรรคสอง มาตรา ๘/๒ มาตรา ๑๐ วรรคสอง มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๕ คณะกรรมการการแพทย์มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการเกี่ยวกับการดำเนินงานในการให้บริการทางการแพทย์

(๒)^๔ กำหนดหลักเกณฑ์ อัตรา และระยะเวลาในการรับประโยชน์ทดแทนตาม

มาตรา ๕๙ มาตรา ๖๓ มาตรา ๖๖ มาตรา ๖๘ มาตรา ๗๐ มาตรา ๗๑ และมาตรา ๗๒

(๓) เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการเกี่ยวกับการออกกฎกระทรวงตามมาตรา ๖๔

(๔) ให้คำปรึกษาและแนะนำในทางการแพทย์แก่คณะกรรมการ คณะกรรมการ
อุทธรณ์ และสำนักงาน

(๕) ปฏิบัติการอื่นตามที่พระราชบัญญัตินี้บัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของ
คณะกรรมการการแพทย์ หรือตามที่รัฐมนตรีหรือคณะกรรมการมอบหมาย

^๓ มาตรา ๑๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๘

^๔ มาตรา ๑๕ (๒) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๘

มาตรา ๑๖ คณะกรรมการหรือคณะกรรมการการแพทย์จะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่คณะกรรมการหรือคณะกรรมการการแพทย์มอบหมายก็ได้

การประชุมของคณะอนุกรรมการให้นำมาตรา ๑๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๗ คณะกรรมการ คณะกรรมการการแพทย์ และคณะอนุกรรมการมีอำนาจสั่งให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งส่งเอกสารหรือข้อมูลที่จำเป็นมาพิจารณาได้ ในการนี้จะสั่งให้บุคคลที่เกี่ยวข้องมาชี้แจงด้วยก็ได้

มาตรา ๑๘ กรรมการ ที่ปรึกษา กรรมการการแพทย์ กรรมการอุทธรณ์ และอนุกรรมการ อาจได้รับเบี้ยประชุม ค่าพาหนะ ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พัก และค่าใช้จ่ายอย่างอื่นในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

หมวด ๒

สำนักงานประกันสังคม

มาตรา ๑๙ ให้จัดตั้งสำนักงานประกันสังคมขึ้นในกระทรวงมหาดไทยมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) ปฏิบัติงานธุรการของคณะกรรมการ คณะกรรมการอื่น และคณะอนุกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้
- (๒) เก็บ รวบรวม และวิเคราะห์ ข้อมูลเกี่ยวกับการประกันสังคม
- (๓) จัดทำทะเบียนนายจ้างและผู้ประกันตนซึ่งต้องส่งเงินสมทบเข้ากองทุน
- (๔) ปฏิบัติการตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน
- (๕) กระทำกิจการอย่างอื่นตามที่รัฐมนตรี คณะกรรมการ คณะกรรมการอื่นหรือคณะอนุกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๒๐ ให้เลขาธิการมีหน้าที่ควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งราชการของสำนักงาน และเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการในสำนักงาน เพื่อการนี้ให้มีรองเลขาธิการคนหนึ่งหรือหลายคนเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการ

ให้เลขาธิการและรองเลขาธิการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ

หมวด ๓

กองทุนประกันสังคม

มาตรา ๒๑ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งในสำนักงานประกันสังคม เรียกว่า กองทุนประกันสังคม เพื่อเป็นทุนใช้จ่ายให้ผู้ประกันตนได้รับประโยชน์ทดแทนตามที่บัญญัติไว้ใน ลักษณะ ๓ และเป็นค่าใช้จ่ายตามมาตรา ๒๔ วรรคสอง

มาตรา ๒๒^{๑๕} กองทุน ประกอบด้วย

(๑) เงินสมทบจากรัฐบาล นายจ้าง และผู้ประกันตนตามมาตรา ๔๐ และมาตรา ๔๖

(๒) เงินเพิ่มตามมาตรา ๓๙ มาตรา ๔๙ และมาตรา ๕๓

(๓) ผลประโยชน์ของกองทุนตามมาตรา ๒๖

(๔) เงินค่าธรรมเนียมนิตยภัตตามมาตรา ๔๕

(๕) เงินที่ได้รับจากการบริจาคหรือเงินอุดหนุน

(๖) เงินที่ตกเป็นของกองทุนตามมาตรา ๔๗ มาตรา ๔๗ ทวิ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๓

และมาตรา ๕๖

(๗) เงินอุดหนุนหรือเงินอุดหนุนราชการที่รัฐบาลจ่ายตามมาตรา ๒๔ วรรคสาม

(๘) เงินค่าปรับที่ได้จากการเปรียบเทียบตามมาตรา ๑๐๒

(๙) รายได้อื่น

มาตรา ๒๓ เงินกองทุนตามมาตรา ๒๒ ให้เป็นของสำนักงานและไม่ต้องนำส่ง

กระทรวงการคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

มาตรา ๒๔ เงินกองทุนให้จ่ายเป็นประโยชน์ทดแทนตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการอาจจัดสรรเงินกองทุนไม่เกินร้อยละสิบของเงินสมทบของแต่ละปี เพื่อจ่ายตามมาตรา ๑๘ และเป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารงานของสำนักงาน

ในกรณีที่เงินกองทุนไม่พอจ่ายตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ให้รัฐบาลจ่ายเงินอุดหนุนหรือเงินอุดหนุนราชการให้ตามความจำเป็น

มาตรา ๒๔/๑^{๑๖} กองทุนต้องวางและถือไว้ซึ่งระบบการบัญชีที่เหมาะสมแก่กองทุน ตามมาตรฐานการบัญชี มีบัญชีรายการรับและจ่ายเงิน สินทรัพย์ และหนี้สินที่แสดงฐานะการเงินที่เป็นอยู่ตามความจริงและตามที่ควร พร้อมด้วยข้อความอันเป็นที่มาของรายการนั้น ๆ ทั้งนี้ ให้มีคณะกรรมการตรวจสอบ ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งเพื่อกำกับดูแลความโปร่งใสได้มาตรฐาน และให้มีการตรวจสอบบัญชีภายในเป็นประจำ

หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา องค์ประกอบ และอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการตรวจสอบ ให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

^{๑๕} มาตรา ๒๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗

มาตรา ๒๔/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๘

มาตรา ๒๕ การรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินกองทุนให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

มาตรา ๒๖ การจัดหาผลประโยชน์ของกองทุนให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง
บรรดาอสังหาริมทรัพย์ซึ่งได้มาจากการจัดหาผลประโยชน์ของกองทุนตามวรรคหนึ่ง ไม่ถือเป็นทรัพย์สินของรัฐ และให้สำนักงานเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์เพื่อประโยชน์ของกองทุน^{๑๗}

มาตรา ๒๗^{๑๘} ให้คณะกรรมการเสนองบการเงินของกองทุนในปีที่ล่วงมาแล้วต่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภายในหกเดือนนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน เพื่อตรวจสอบรับรองก่อนเสนอต่อรัฐมนตรี
ให้รัฐมนตรีเสนองบการเงินของกองทุนตามวรรคหนึ่งต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อนำเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาเพื่อทราบ และประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๗/๑^{๑๙} ให้สำนักงานจัดทำรายงานการประเมินสถานะของกองทุน โดยแสดงรายรับ รายจ่าย และความสามารถในการดำเนินการในอนาคต เสนอต่อคณะกรรมการเป็นประจำทุกปี แล้วให้สำนักงานเปิดเผยต่อสาธารณชน

หมวด ๔

การสำรวจการประกันสังคม

มาตรา ๒๘ เพื่อประโยชน์แก่การประกันสังคมตามพระราชบัญญัตินี้ จะตราพระราชกฤษฎีกาเพื่อสำรวจปัญหาและข้อมูลด้านแรงงานก็ได้

ในพระราชกฤษฎีกาตามวรรคหนึ่งอย่างน้อยให้ระบุ

- (๑) วัตถุประสงค์ในการสำรวจ
- (๒) เจ้าหน้าที่หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่จะทำการสำรวจ
- (๓) กำหนดเวลาการใช้บังคับพระราชกฤษฎีกาซึ่งจะต้องไม่เกินสองปี

มาตรา ๒๙ เมื่อได้ตราพระราชกฤษฎีกาตามมาตรา ๒๘ แล้ว ให้เลขาธิการประกาศ

- (๑) แบบสำรวจ
- (๒) ระยะเวลาที่เจ้าหน้าที่หรือพนักงานเจ้าหน้าที่จะส่งแบบสำรวจให้แก่นายจ้าง

^{๑๗} มาตรา ๒๖ วรรคสอง เพิ่มโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๘

^{๑๘} มาตรา ๒๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๘

^{๑๙} มาตรา ๒๗/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๘

(๓) กำหนดเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวันให้นายจ้างต้องส่งคืนแบบสำรวจที่ได้กรอกรายการแล้วแก่เจ้าหน้าที่หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งต้องระบุไว้ในแบบสำรวจด้วย

การประกาศตามมาตรานี้ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๓๐ แบบสำรวจตามมาตรา ๒๙ (๑) ที่จะต้องส่งไปยังนายจ้างให้ส่งโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ หรือให้เจ้าหน้าที่หรือพนักงานเจ้าหน้าที่นำไปส่ง ณ ภูมิลำเนา หรือถิ่นที่อยู่ หรือสำนักงานของนายจ้างในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของนายจ้าง ถ้าไม่พบนายจ้าง ณ ภูมิลำเนา หรือถิ่นที่อยู่ หรือสำนักงานของนายจ้างจะส่งให้แก่บุคคลใดซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้ว และอยู่หรือทำงานในบ้าน หรือสำนักงานที่ปรากฏว่าเป็นของนายจ้างนั้นก็ได้

ถ้าไม่สามารถส่งตามวิธีในวรรคหนึ่งได้ ให้ใช้วิธีปิดแบบสำรวจไว้ในที่ซึ่งเห็นได้ง่ายที่สำนักงานของนายจ้าง เมื่อได้ดำเนินการดังกล่าวและเวลาได้ล่วงพ้นไปเกินสิบห้าวันแล้ว ให้ถือว่านายจ้างได้รับแบบสำรวจนั้นแล้ว

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๓๑ เมื่อนายจ้างได้รับแบบสำรวจแล้วให้นายจ้างกรอกรายการในแบบสำรวจทุกข้อตามความเป็นจริง แล้วส่งแบบสำรวจที่ได้กรอกรายการนั้นคืนให้เจ้าหน้าที่หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๒๙ (๓)

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๓๒ บรรดาข้อความหรือตัวเลขที่กรอกไว้ในแบบสำรวจให้ถือเป็นความลับห้ามมิให้ผู้ซึ่งมีหน้าที่ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้เปิดเผยข้อความหรือตัวเลขนั้นแก่บุคคลซึ่งไม่มีหน้าที่ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่การประกันสังคมหรือการคุ้มครองแรงงาน หรือเพื่อประโยชน์แก่การสอบสวนหรือการพิจารณาคดี

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ลักษณะ ๒

การประกันสังคม

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หมวด ๑

การเป็นผู้ประกันตน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๓๓^{๒๐} ให้ลูกจ้างซึ่งมีอายุไม่ต่ำกว่าสิบห้าปีบริบูรณ์และไม่เกินหกสิบปีบริบูรณ์เป็นผู้ประกันตน

ลูกจ้างซึ่งเป็นผู้ประกันตนอยู่แล้วตามวรรคหนึ่ง เมื่อมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ และยังเป็นลูกจ้างของนายจ้างซึ่งอยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าลูกจ้างนั้นเป็นผู้ประกันตนต่อไป

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๓๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๓๔^{๒๑} ให้นายจ้างซึ่งมีลูกจ้างที่เป็นผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๓ ยื่นแบบรายการขึ้นทะเบียนนายจ้าง และแบบรายการขึ้นทะเบียนผู้ประกันตนต่อสำนักงานภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ลูกจ้างนั้นเป็นผู้ประกันตน ทั้งนี้ ตามแบบและวิธีการที่เลขาธิการประกาศกำหนด

มาตรา ๓๕ ในกรณีที่ผู้ประกอบการได้ว่าจ้างโดยวิธีเหมาค่าแรงมอบให้แก่บุคคลหนึ่งบุคคลใดรับช่วงไปควบคุมดูแลการทำงานและรับผิดชอบจ่ายค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างอีกทอดหนึ่งก็ดี มอบหมายให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดเป็นผู้จัดหาลูกจ้างมาทำงานอันมิใช่การประกอบธุรกิจ จัดหางานก็ดี โดยการทำงานนั้นเป็นส่วนหนึ่งส่วนใดในกระบวนการผลิตหรือธุรกิจซึ่งกระทำในสถานประกอบการหรือสถานที่ทำงานของผู้ประกอบการและเครื่องมือที่สำคัญสำหรับใช้ทำงานนั้น ผู้ประกอบการเป็นผู้จัดหา กรณีเช่นว่านี้ผู้ประกอบการย่อมอยู่ในฐานะนายจ้างซึ่งมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

ในกรณีที่ผู้รับเหมาค่าแรงตามวรรคหนึ่งเป็นผู้ยื่นแบบรายการต่อสำนักงานตามมาตรา ๓๔ ในฐานะนายจ้าง ให้ผู้รับเหมาค่าแรงมีหน้าที่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้เช่นเดียวกับนายจ้าง ในกรณีเช่นว่านี้ให้ผู้ประกอบการหลุดพ้นจากความรับผิดในหนี้เงินสมทบและเงินเพิ่มเพียงเท่าที่ผู้รับเหมาค่าแรงได้นำส่งสำนักงาน^{๒๒}

มาตรา ๓๖ เมื่อนายจ้างยื่นแบบรายการตามมาตรา ๓๔ แล้ว ให้สำนักงานออกหนังสือสำคัญแสดงการขึ้นทะเบียนประกันสังคมให้แก่นายจ้างและออกบัตรประกันสังคมให้แก่ลูกจ้าง ทั้งนี้ ตามแบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๗ ในกรณีที่ความปรากฏแก่สำนักงานหรือจากคำร้องของลูกจ้างว่า นายจ้างไม่ยื่นแบบรายการตามมาตรา ๓๔ หรือยื่นแบบรายการแล้ว แต่ไม่มีชื่อลูกจ้างบางคนซึ่งเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๓ ในแบบรายการนั้น ให้สำนักงานมีอำนาจบันทึกรายละเอียดในแบบรายการตามมาตรา ๓๔ โดยพิจารณาจากหลักฐานที่เกี่ยวข้อง แล้วออกหนังสือสำคัญแสดงการขึ้นทะเบียนประกันสังคมให้แก่นายจ้าง และหรือออกบัตรประกันสังคมให้แก่ลูกจ้างตามมาตรา ๓๖ แล้วแต่กรณี

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง เลขาธิการหรือผู้ซึ่งเลขาธิการมอบหมายจะดำเนินการสอบสวนก่อนก็ได้

มาตรา ๓๘ ความเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๓ สิ้นสุดลง เมื่อผู้ประกันตนนั้น

(๑) ตาย

(๒) สิ้นสภาพการเป็นลูกจ้าง

ในกรณีที่ผู้ประกันตนที่สิ้นสภาพการเป็นลูกจ้างตาม (๒) ได้ส่งเงินสมทบครบตามเงื่อนไขที่จะก่อให้เกิดสิทธิตามบทบัญญัติในลักษณะ ๓ แล้ว ให้ผู้นั้นมีสิทธิตามบทบัญญัติในหมวด ๒ หมวด ๓ หมวด ๔ และหมวด ๕ ต่อไปอีกหกเดือนนับแต่วันที่สิ้นสภาพการเป็นลูกจ้างหรือตาม

^{๒๑} มาตรา ๓๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๘

^{๒๒} มาตรา ๓๕ วรรคสอง เพิ่มโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗

ระยะเวลาที่กำหนดเพิ่มขึ้นโดยพระราชกฤษฎีกาซึ่งต้องไม่เกินสิบสองเดือนนับแต่วันที่สิ้นสภาพการเป็นลูกจ้าง^{๒๓}

มาตรา ๓๙^{๒๔} ผู้ที่เคยเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๓ โดยจ่ายเงินสมทบมาแล้ว ไม่น้อยกว่าสิบสองเดือน และต่อมาความเป็นผู้ประกันตนได้สิ้นสุดลงตามมาตรา ๓๘ (๒) ถ้าผู้นั้น ประสงค์จะเป็นผู้ประกันตนต่อไป ให้แสดงความจำนงต่อสำนักงานตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนด ภายในหกเดือนนับแต่วันสิ้นสุดความเป็นผู้ประกันตน

จำนวนเงินที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบที่ผู้ประกันตนตามวรรคหนึ่งต้อง นำส่งเข้ากองทุนตามมาตรา ๔๖ วรรคสาม ให้เป็นไปตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้ ให้ คำนึงถึงความเหมาะสมกับสภาพทางเศรษฐกิจในขณะนั้นด้วย^{๒๕}

ให้ผู้ประกันตนตามวรรคหนึ่งนำส่งเงินสมทบเข้ากองทุนเดือนละครั้งภายในวันที่ สิบห้าของเดือนถัดไป

ผู้ประกันตนตามวรรคหนึ่งซึ่งไม่ส่งเงินสมทบหรือส่งไม่ครบจำนวนภายในเวลาที่ กำหนดตามวรรคสาม ต้องจ่ายเงินเพิ่มในอัตราร้อยละสองต่อเดือนของจำนวนเงินสมทบที่ยังมิได้ นำส่งหรือของจำนวนเงินสมทบที่ยังขาดอยู่นับแต่วันถัดจากวันที่ต้องนำส่งเงินสมทบ สำหรับเศษ ของเดือนถ้าถึงสิบห้าวันหรือกว่านั้นให้นับเป็นหนึ่งเดือน ถ้าน้อยกว่านั้นให้ปัดทิ้ง

มาตรา ๔๐^{๒๖} บุคคลใดซึ่งมิใช่ลูกจ้างตามมาตรา ๓๓ หรือไม่อยู่ในบังคับแห่ง พระราชบัญญัตินี้อาจสมัครเข้าเป็นผู้ประกันตนตามพระราชบัญญัตินี้ได้ โดยแสดงความจำนงต่อ สำนักงาน ทั้งนี้ คุณสมบัติของบุคคลดังกล่าวให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

หลักเกณฑ์และอัตราการจ่ายเงินสมทบของผู้ประกันตน ประเภทของประโยชน์ ทดแทนที่จะได้รับตามมาตรา ๕๔ ตลอดจนหลักเกณฑ์และเงื่อนไขแห่งสิทธิในการรับประโยชน์ ทดแทน ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

ให้รัฐบาลจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ไม่เกินกึ่ง หนึ่งของเงินสมทบที่ได้รับจากผู้ประกันตนตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๔๑^{๒๗} ความเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๙ สิ้นสุดลง เมื่อผู้ประกันตนนั้น

- (๑) ตาย
- (๒) ได้เป็นผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๓ อีก
- (๓) ลาออกจากความเป็นผู้ประกันตนโดยการแสดงความจำนงต่อสำนักงาน
- (๔) ไม่ส่งเงินสมทบสามเดือนติดต่อกัน

^{๒๓} มาตรา ๓๘ วรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๒

^{๒๔} มาตรา ๓๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗

^{๒๕} มาตรา ๓๙ วรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๘

^{๒๖} มาตรา ๔๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๘

^{๒๗} มาตรา ๔๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗

(๕) ภายในระยะเวลาสิบสองเดือนส่งเงินสมทบมาแล้วไม่ครบเก้าเดือน
การสิ้นสุดความเป็นผู้ประกันตนตาม (๔) สิ้นสุดลงตั้งแต่เดือนแรกที่ส่งเงินสมทบ
และการสิ้นสุดความเป็นผู้ประกันตนตาม (๕) สิ้นสุดลงในเดือนที่ส่งเงินสมทบไม่ครบเก้าเดือน
ในกรณีที่ผู้ประกันตนที่สิ้นสุดความเป็นผู้ประกันตนตาม (๓) (๔) และ (๕) ได้ส่งเงิน
สมทบครบตามเงื่อนไขเวลาที่ก่อให้เกิดสิทธิตามบทบัญญัติในลักษณะ ๓ แล้ว ให้ผู้นั้นมีสิทธิตาม
บทบัญญัติในหมวด ๒ หมวด ๓ หมวด ๔ และหมวด ๕ ต่อไปอีกหกเดือนนับแต่วันที่สิ้นสุดความเป็น
ผู้ประกันตน^{๒๘}

มาตรา ๔๒ เพื่อก่อสิทธิแก่ผู้ประกันตนในการขอรับประโยชน์ทดแทนตามบทบัญญัติ
ลักษณะ ๓ ให้มีระยะเวลาประกันตนตามมาตรา ๓๓ และหรือมาตรา ๓๔ ทุกช่วงเข้าด้วยกัน

มาตรา ๔๓ กิจการใดที่อยู่ภายใต้บังคับพระราชบัญญัตินี้ แม้ว่าภายหลังกิจการนั้น
จะมีจำนวนลูกจ้างลดลงเหลือน้อยกว่าจำนวนที่กำหนดไว้ก็ตาม ให้กิจการดังกล่าวอยู่ภายใต้บังคับ
พระราชบัญญัตินี้ต่อไปจนกว่าจะเลิกกิจการ และให้ลูกจ้างที่เหลืออยู่เป็นผู้ประกันตนต่อไป ในกรณีที่
กิจการนั้นได้รับลูกจ้างใหม่เข้าทำงาน ให้ลูกจ้างใหม่นั้นเป็นผู้ประกันตนตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย
แม้ว่าจำนวนลูกจ้างรวมทั้งสิ้นจะไม่ถึงจำนวนที่กำหนดไว้ก็ตาม

มาตรา ๔๔^{๒๙} ในกรณีที่ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับข้อความในแบบรายการที่ได้ยื่นไว้ต่อ
สำนักงานเปลี่ยนแปลงไป ให้นายจ้างแจ้งเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขเพิ่มเติมรายการภายในวันที่สิบห้า
ของเดือนถัดจากเดือนที่มีการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ทั้งนี้ ตามแบบและวิธีการที่เลขาธิการประกาศ
กำหนด^{๓๐}

ให้นำความในมาตรา ๓๗ มาใช้บังคับแก่กรณีที่นายจ้างไม่ปฏิบัติตามมาตรานี้
โดยอนุโลม

มาตรา ๔๕ ในกรณีที่หนังสือสำคัญแสดงการขึ้นทะเบียนประกันสังคมหรือบัตร
ประกันสังคมสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญให้นายจ้างหรือผู้ประกันตนยื่นคำขอรับ
ใบแทนหนังสือสำคัญแสดงการขึ้นทะเบียนประกันสังคมหรือใบแทนบัตรประกันสังคม แล้วแต่กรณี
ต่อสำนักงานภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดดังกล่าว ทั้งนี้
ตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนด

หมวด ๒
เงินสมทบ

^{๒๘} มาตรา ๔๑ วรรคสาม แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๒
^{๒๙} มาตรา ๔๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗
^{๓๐} มาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ.
๒๕๕๘

มาตรา ๔๖^{๓๑} ให้รัฐบาล นายจ้าง และผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๓ ออกเงินสมทบเข้ากองทุนเพื่อการจ่ายประโยชน์ทดแทนในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย กรณีทุพพลภาพ กรณีตายและกรณีคลอดบุตร ฝ่ายละเท่ากันตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ต้องไม่เกินอัตราเงินสมทบท้ายพระราชบัญญัตินี้

ให้รัฐบาล นายจ้าง และผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๓ ออกเงินสมทบเข้ากองทุนเพื่อการจ่ายประโยชน์ทดแทนในกรณีสงเคราะห์บุตร กรณีชราภาพ และกรณีว่างงานตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ต้องไม่เกินอัตราเงินสมทบท้ายพระราชบัญญัตินี้

สำหรับการประกันตนตามมาตรา ๓๙ ให้รัฐบาลและผู้ประกันตนออกเงินสมทบเข้ากองทุนโดยรัฐบาลออกหนึ่งเท่าและผู้ประกันตนออกสองเท่าของอัตราเงินสมทบที่แต่ละฝ่ายต้องออกตามที่กำหนดในวรรคหนึ่งและวรรคสอง

การกำหนดอัตราเงินสมทบตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้กำหนดโดยคำนึงถึงประโยชน์ทดแทนและค่าใช้จ่ายในการบริหารงานของสำนักงานตามมาตรา ๒๔

ค่าจ้างขั้นต่ำและขั้นสูงที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบของผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๓ แต่ละคน ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ในการคำนวณเงินสมทบของผู้ประกันตนแต่ละคนสำหรับเศษของเงินสมทบที่มีจำนวนตั้งแต่ห้าสิบสตางค์ขึ้นไปให้นับเป็นหนึ่งบาท ถ้าน้อยกว่านั้นให้ปัดทิ้ง ในกรณีที่ผู้ประกันตนทำงานกับนายจ้างหลายรายให้คำนวณเงินสมทบจากค่าจ้างที่ได้รับจากนายจ้างแต่ละราย

มาตรา ๔๖/๑^{๓๒} ในกรณีที่ห้องที่หนึ่งห้องที่ใดประสบภัยพิบัติอย่างร้ายแรงที่ส่งผลกระทบต่อสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีอาจประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขให้ลดหย่อนการออกเงินสมทบของนายจ้าง และผู้ประกันตนได้ การออกประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้คำนึงถึงผลกระทบต่อสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ ประกอบกับเสถียรภาพของกองทุนเป็นสำคัญ แต่จะลดหย่อนได้คราวละไม่เกินหกเดือน

มาตรา ๔๗^{๓๓} ให้นายจ้างหักค่าจ้างของผู้ประกันตนทุกครั้งที่มีการจ่ายค่าจ้างตามจำนวนที่จะต้องนำส่งเป็นเงินสมทบในส่วนของผู้ประกันตนตามมาตรา ๔๖ และให้ถือว่าผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบแล้วตั้งแต่วันถึงกำหนดจ่ายค่าจ้าง^{๓๔}

ให้นายจ้างนำเงินสมทบในส่วนของผู้ประกันตนที่ได้หักไว้ตามวรรคหนึ่ง และเงินสมทบในส่วนของนายจ้างส่งให้แก่สำนักงานภายในวันที่สิบห้าของเดือนถัดจากเดือนที่มีการหักเงิน

^{๓๑} มาตรา ๔๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๒

^{๓๒} มาตรา ๔๖/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๘

^{๓๓} มาตรา ๔๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗

^{๓๔} มาตรา ๔๗ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๘

สมทบไว้ พร้อมทั้งยื่นแบบรายการแสดงการส่งเงินสมทบ ทั้งนี้ ตามแบบและวิธีการที่เลขาธิการ
ประกาศกำหนด^{๓๕}

ถ้านายจ้างไม่จ่ายค่าจ้างตามกำหนดเวลาที่ต้องจ่ายให้นายจ้างมีหน้าที่นำส่งเงินสมทบ
ตามที่บัญญัติไว้ในวรรคสอง โดยถือเสมือนว่ามีการจ่ายค่าจ้างแล้ว

ในกรณีที่นายจ้างนำเงินสมทบในส่วนของผู้ประกันตนหรือเงินสมทบในส่วนของ
นายจ้างส่งให้แก่สำนักงานเกินจำนวนที่ต้องชำระให้นายจ้างหรือผู้ประกันตนยื่นคำร้องขอรับเงินในส่วน
ที่เกินคืนได้ตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนด ถ้านายจ้างหรือผู้ประกันตนมิได้เรียกเอาเงินดังกล่าวคืน
ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่น่าส่งเงินสมทบหรือไม่มารับเงินคืนภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับแจ้งให้มา
รับเงิน ให้เงินนั้นตกเป็นของกองทุน

มาตรา ๔๗ ทวิ^{๓๖} ในกรณีที่นายจ้างไม่นำส่งเงินสมทบหรือนำส่งไม่ครบตาม
กำหนดเวลาในมาตรา ๔๗ วรรคสอง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีคำเตือนเป็นหนังสือให้นายจ้างนำเงิน
สมทบที่ค้างชำระและเงินเพิ่มมาชำระภายในกำหนดไม่น้อยกว่าสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือนั้น
ถ้านายจ้างได้รับคำเตือนดังกล่าวแล้วแต่ยังไม่นำเงินสมทบที่ค้างชำระและเงินเพิ่มมาชำระภายใน
กำหนด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจประเมินเงินสมทบและแจ้งเป็นหนังสือให้นายจ้างนำส่งได้ ดังนี้

(๑) ถ้านายจ้างเคยนำส่งเงินสมทบมาแล้ว ให้ถือว่าจำนวนเงินสมทบที่นายจ้างมี
หน้าที่นำส่งในเดือนต่อมาแต่ละเดือนมีจำนวนเท่ากับจำนวนเงินสมทบในเดือนที่นายจ้างได้นำส่งแล้ว
เดือนสุดท้ายเต็มเดือน

(๒) ถ้านายจ้างซึ่งมีหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้แต่ไม่ยื่นแบบรายการตามมาตรา ๓๔
หรือยื่นแบบรายการตามมาตรา ๓๔ แล้ว แต่ไม่เคยนำส่งเงินสมทบ หรือยื่นแบบรายการตามมาตรา ๓๔
โดยแจ้งจำนวนและรายชื่อลูกจ้างน้อยกว่าจำนวนลูกจ้างที่มีอยู่จริง ให้ประเมินเงินสมทบจากแบบรายการ
ที่นายจ้างเคยยื่นไว้ หรือจากจำนวนลูกจ้างที่พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจพบ แล้วแต่กรณี โดยถือว่าลูกจ้าง
แต่ละคนได้รับค่าจ้างเป็นรายเดือนในอัตราที่ได้เคยมีการยื่นแบบรายการไว้ แต่ถ้าไม่เคยมีการยื่นแบบ
รายการหรือยื่นแบบรายการไม่ครบถ้วน ให้ถือว่าลูกจ้างแต่ละคนได้รับค่าจ้างรายเดือนไม่น้อยกว่าอัตรา
ค่าจ้างขั้นต่ำรายวันตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานที่ใช้บังคับอยู่ในท้องถิ่นนั้น คุณด้วยสามสิบ

ในกรณีที่มีการพิสูจน์ได้ภายในสองปีนับแต่วันที่มีการแจ้งการประเมินเงินสมทบตาม
วรรคหนึ่งว่า จำนวนเงินสมทบที่แท้จริงที่นายจ้างมีหน้าที่ต้องนำส่งมีจำนวนมากกว่าหรือน้อยกว่าจำนวน
เงินสมทบที่พนักงานเจ้าหน้าที่ประเมินไว้ตาม (๑) หรือ (๒) ให้สำนักงานมีหนังสือแจ้งผลการพิสูจน์
ให้นายจ้างทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบผลการพิสูจน์ เพื่อให้ให้นายจ้างนำส่งเงินสมทบเพิ่มเติม
ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับแจ้ง หรือยื่นคำขอต่อสำนักงานเพื่อขอให้คืนเงินสมทบ ถ้านายจ้าง
ไม่มารับเงินดังกล่าวคืนภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ทราบผลการพิสูจน์ ให้เงินนั้นตกเป็นของกองทุน

การนำส่งค่าเตือน การแจ้งจำนวนเงินสมทบที่ประเมินได้ และการแจ้งผลการพิสูจน์
ให้มีความในมาตรา ๓๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

^{๓๕} มาตรา ๔๗ วรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ.

๒๕๕๘

^{๓๖} มาตรา ๔๗ ทวิ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗

มาตรา ๔๘ ในกรณีที่ผู้ประกันตนทำงานกับนายจ้างหลายรายให้นายจ้างทุกราย มีหน้าที่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๗

มาตรา ๔๙ นายจ้างซึ่งไม่นำส่งเงินสมทบในส่วนของตนหรือในส่วนของผู้ประกันตน หรือส่งไม่ครบจำนวนภายในเวลาที่กำหนดตามมาตรา ๔๗ ต้องจ่ายเงินเพิ่มในอัตราร้อยละสองต่อ เดือนของจำนวนเงินสมทบที่นายจ้างยังมิได้นำส่งหรือของจำนวนเงินสมทบที่ยังขาดอยู่นับแต่วันถัด จากวันที่ต้องนำส่งเงินสมทบ ทั้งนี้ เงินเพิ่มที่คำนวณได้ต้องไม่เกินจำนวนเงินสมทบที่นายจ้างต้อง จ่าย^{๓๗}

ในกรณีที่นายจ้างมิได้หักค่าจ้างของผู้ประกันตน เพื่อส่งเป็นเงินสมทบหรือหักไว้แล้วแต่ ยังไม่ครบจำนวนตามมาตรา ๔๗ วรรคหนึ่ง ให้นายจ้างรับผิดชอบใช้เงินที่ต้องส่งเป็นเงินสมทบในส่วนของ ผู้ประกันตนเต็มจำนวน และต้องจ่ายเงินเพิ่มในเงินจำนวนนี้ตามวรรคหนึ่งนับแต่วันถัดจากวันที่ต้อง นำส่งเงินสมทบ และในกรณีเช่นว่านี้สิทธิที่ผู้ประกันตนพึงได้รับคงมีเสมือนหนึ่งว่าผู้ประกันตนได้ส่ง เงินสมทบแล้ว

มาตรา ๕๐ เลขาธิการมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ยึด आयัดและขายทอดตลาด ทรัพย์สินของนายจ้างซึ่งไม่นำส่งเงินสมทบและหรือเงินเพิ่ม หรือนำส่งไม่ครบจำนวนตามมาตรา ๔๙ ทั้งนี้ เพียงเท่าที่จำเป็นเพื่อให้ได้รับเงินที่ค้างชำระ

การมีคำสั่งให้ยึด आयัด หรือขายทอดตลาดทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง จะกระทำได้ ต่อเมื่อได้ส่งคำเตือนเป็นหนังสือให้นายจ้างนำเงินสมทบและหรือเงินเพิ่มที่ค้างมาชำระภายในกำหนด ไม่น้อยกว่าสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือนั้นและนายจ้างไม่ชำระภายในกำหนด

หลักเกณฑ์และวิธีการยึด आयัด และขายทอดตลาดทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไป ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด ทั้งนี้ ให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดดังกล่าวให้หักไว้เป็นค่าใช้จ่ายในการยึด आयัด และ ขายทอดตลาด และชำระเงินสมทบและเงินเพิ่มที่ค้างชำระ ถ้ามีเงินเหลือให้คืนแก่นายจ้างโดยเร็ว ถ้านายจ้างมิได้เรียกเอาเงินที่เหลือคืนภายในห้าปีให้ตกเป็นของกองทุน

มาตรา ๕๑ หนี้ที่เกิดจากการไม่ชำระเงินสมทบและหรือเงินเพิ่ม ให้สำนักงานมี บุริมสิทธิเหนือทรัพย์สินทั้งหมดของนายจ้างซึ่งเป็นลูกหนี้ ในลำดับเดียวกับบุริมสิทธิในมูลค่าภาษี อากรตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา ๕๒ ในกรณีที่นายจ้างเป็นผู้รับเหมาช่วง ให้ผู้รับเหมาช่วงถัดขึ้นไป หากมี ตลอดสายจนถึงผู้รับเหมาขั้นต้นร่วมรับผิดชอบกับผู้รับเหมาช่วงซึ่งเป็นนายจ้างในเงินสมทบซึ่งนายจ้าง มีหน้าที่ต้องจ่ายตามพระราชบัญญัตินี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^{๓๗} มาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ.

มาตรา ๕๓^{๓๘} ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๔๙ มาตรา ๕๐ และมาตรา ๕๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลมแก่ผู้รับเหมาช่วงตามมาตรา ๕๒ ซึ่งไม่นำส่งเงินสมทบหรือส่งไม่ครบจำนวนภายในเวลาที่กำหนด

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ลักษณะ ๓
ประโยชน์ทดแทน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หมวด ๑
บททั่วไป

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๕๔^{๓๙} ผู้ประกันตนหรือผู้มีสิทธิตามพระราชบัญญัติ^{๔๐} มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนจากกองทุน ดังต่อไปนี้

(๑) ประโยชน์ทดแทนในกรณีประสบอันตราย หรือเจ็บป่วย รวมทั้งการส่งเสริมสุขภาพ และการป้องกันโรค

(๒) ประโยชน์ทดแทนในกรณีคลอดบุตร

(๓) ประโยชน์ทดแทนในกรณีทุพพลภาพ

(๔) ประโยชน์ทดแทนในกรณีตาย

(๕) ประโยชน์ทดแทนในกรณีสงเคราะห์บุตร

(๖) ประโยชน์ทดแทนในกรณีชราภาพ

(๗) ประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงาน ยกเว้นผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๙

สิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนตามวรรคหนึ่งไม่อาจโอนกันได้ และไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี

มาตรา ๕๔/๑^{๔๐} การเรียกร้องหรือการได้มาซึ่งสิทธิหรือประโยชน์ตามพระราชบัญญัติ^{๔๑} ไม่เป็นการตัดสิทธิหรือประโยชน์ที่ผู้ประกันตนหรือผู้มีสิทธิตามพระราชบัญญัติ^{๔๒} นี้พึงได้ตามกฎหมายอื่น

มาตรา ๕๕ ในกรณีที่นายจ้างได้จัดสวัสดิการเกี่ยวกับกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย หรือกรณีทุพพลภาพ หรือกรณีตายอันมิใช่เนื่องจากการทำงาน หรือกรณีคลอดบุตร หรือกรณีสงเคราะห์บุตร หรือกรณีชราภาพ หรือกรณีว่างงาน ก่อนวันที่พระราชบัญญัติ^{๔๓} นี้ใช้บังคับ ให้แก่ลูกจ้างซึ่งเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๓ ที่เข้าทำงานก่อนวันที่พระราชบัญญัติ^{๔๔} นี้ใช้บังคับ ถ้าสวัสดิการนั้นมีกรณีใดที่จ่ายในอัตราสูงกว่าประโยชน์ทดแทนตามพระราชบัญญัติ^{๔๕} นี้ให้นายจ้างนั้นนำระเบียบ

^{๓๘} มาตรา ๕๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗

^{๓๙} มาตรา ๕๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๘

^{๔๐} มาตรา ๕๔/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๘

ข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงาน สัญญาจ้างแรงงานหรือข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้าง ซึ่งกำหนดสวัสดิการที่ว่านั้นมาแสดงต่อคณะกรรมการเพื่อขอลดส่วนอัตราเงินสมทบในประเภทประโยชน์ทดแทนที่นายจ้างได้จัดสวัสดิการให้แล้วจากอัตราเงินสมทบที่ผู้ประกันตนและนายจ้างนั้นต้องจ่ายเข้ากองทุนตามมาตรา ๔๖ และให้นายจ้างใช้อัตราเงินสมทบในส่วนที่เหลือภายหลังคิดส่วนลดดังกล่าวแล้วมาคำนวณเงินสมทบในส่วนของผู้ประกันตนและเงินสมทบในส่วนของนายจ้างที่ยังมีหน้าที่ต้องส่งเข้ากองทุนเพื่อการจ่ายประโยชน์ทดแทนในส่วนอื่นต่อไป

การลดส่วนอัตราเงินสมทบและการพิจารณาหักส่วนลดอัตราเงินสมทบตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๕๖^{๔๑} ผู้ประกันตนหรือบุคคลอื่นใดเห็นว่าตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนตามมาตรา ๕๔ และประสงค์จะขอรับประโยชน์ทดแทนนั้น ให้ยื่นคำขอรับประโยชน์ทดแทนต่อสำนักงานตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนด ภายในสองปีนับแต่วันที่มิสิทธิ และให้เลขาธิการ หรือผู้ซึ่งเลขาธิการมอบหมายพิจารณาสั่งการโดยเร็ว

ในกรณียื่นคำขอรับประโยชน์ทดแทนเกินระยะเวลาที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง ผู้ยื่นคำขอต้องแสดงเหตุผลและความจำเป็นที่ไม่อาจยื่นภายในกำหนดเวลาดังกล่าวต่อเลขาธิการ หากเลขาธิการเห็นว่ามิใช่เหตุผลและความจำเป็นเพียงพอ ให้รับคำขอนั้นไว้พิจารณา

ในกรณีที่มีการส่งจ่ายประโยชน์ทดแทนตามวรรคหนึ่งเป็นตัวเงิน และได้แจ้งให้ผู้ประกันตนหรือบุคคลซึ่งมีสิทธิทราบแล้ว ให้ผู้ประกันตนหรือบุคคลซึ่งมีสิทธิได้รับเงินดังกล่าวโดยเร็ว หากไม่มารับภายในสองปีนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากสำนักงาน ให้เงินนั้นตกเป็นของกองทุน

มาตรา ๕๗^{๔๒} การคำนวณค่าจ้างรายวันในการจ่ายเงินทดแทนการขาดรายได้ให้แก่ผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๓ ให้คำนวณโดยนำค่าจ้างที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบสูงสุดสามเดือนภายในระยะเวลาสิบห้าเดือนก่อนเดือนที่มีสิทธิมารวมกันเป็นฐานในการคำนวณ แล้วหารด้วยเก้าสิบ ในกรณีที่ผู้ประกันตนมีค่าจ้างไม่ครบสามเดือน ให้คำนวณจากค่าจ้างเฉลี่ยเป็นรายวัน^{๔๓}

สำหรับการคำนวณค่าจ้างรายวันในการจ่ายเงินทดแทนการขาดรายได้ให้แก่ผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๔ นั้น ให้คำนวณโดยเฉลี่ยจากจำนวนเงินที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง

มาตรา ๕๘ การรับประโยชน์ทดแทนตามพระราชบัญญัตินี้ในกรณีที่เป็นการบริการทางการแพทย์ ผู้ประกันตนหรือคู่สมรสของผู้ประกันตนจะต้องรับบริการทางการแพทย์จากสถานพยาบาลตามมาตรา ๕๔

รายละเอียดและเงื่อนไขเกี่ยวกับบริการทางการแพทย์ที่ผู้ประกันตนหรือคู่สมรสของผู้ประกันตนจะได้รับ ให้เป็นไปตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

^{๔๑} มาตรา ๕๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๘

^{๔๒} มาตรา ๕๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗

^{๔๓} มาตรา ๕๗ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๘

มาตรา ๕๙ ให้เลขาธิการประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดเขตท้องที่และชื่อสถานพยาบาลที่ผู้ประกันตนหรือคู่สมรสของผู้ประกันตน มีสิทธิไปรับบริการทางการแพทย์ได้

ผู้ประกันตนหรือคู่สมรสของผู้ประกันตนซึ่งมีสิทธิได้รับบริการทางการแพทย์ ถ้าทำงานหรือมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตท้องที่ใดให้ไปรับบริการทางการแพทย์จากสถานพยาบาลตามวรรคหนึ่งที่อยู่ในเขตท้องที่นั้น เว้นแต่ในกรณีที่ในเขตท้องที่นั้นไม่มีสถานพยาบาลตามวรรคหนึ่ง หรือมีแต่ผู้ประกันตนหรือคู่สมรสของผู้ประกันตนมีเหตุผลสมควรที่ไม่สามารถไปรับบริการทางการแพทย์จากสถานพยาบาลดังกล่าวได้ ก็ให้ไปรับบริการทางการแพทย์จากสถานพยาบาลตามวรรคหนึ่งที่อยู่ในเขตท้องที่อื่นได้

ในกรณีที่ผู้ประกันตนหรือคู่สมรสของผู้ประกันตน ไปรับบริการทางการแพทย์จากสถานพยาบาลอื่นนอกจากที่กำหนดไว้ในวรรคสอง ให้ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับเงินทดแทนค่าบริการทางการแพทย์ที่ต้องจ่ายให้แก่สถานพยาบาลอื่นนั้นตามจำนวนที่สำนักงานกำหนด โดยคำนึงถึงสภาพของการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย การคลอดบุตร สภาพทางเศรษฐกิจของแต่ละเขตท้องที่ และลักษณะของการบริการทางการแพทย์ที่ได้รับ ทั้งนี้ จะต้องไม่เกินอัตราที่คณะกรรมการการแพทย์กำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

มาตรา ๖๐ ในกรณีที่ผู้ประกันตนหรือคู่สมรสของผู้ประกันตนไปรับบริการทางการแพทย์จากสถานพยาบาลแล้วละเลยหรือไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำหรือคำสั่งของแพทย์โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร เลขาธิการหรือผู้ซึ่งเลขาธิการมอบหมายจะสั่งลดประโยชน์ทดแทนก็ได้ ทั้งนี้ โดย

มาตรา ๖๑ (ยกเลิก)

มาตรา ๖๑/๑^{๕๕} ในกรณีที่ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับเงินทดแทนการขาดรายได้ตามมาตรา ๖๔ และมาตรา ๗๑ ในช่วงเวลาเดียวกัน ให้มีสิทธิขอรับเงินทดแทนการขาดรายได้เพียงประเภทเดียว โดยให้แสดงความจำนงตามแบบที่เลขาธิการกำหนด

หมวด ๒

ประโยชน์ทดแทนในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย

มาตรา ๖๒^{๕๖} ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอันมิใช่เนื่องจากการทำงาน ต่อเมื่อภายในระยะเวลาสิบห้าเดือนก่อนวันรับบริการทางการแพทย์ ผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าสามเดือน

^{๕๕} มาตรา ๖๑ ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๘

^{๕๕} มาตรา ๖๑/๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๘

^{๕๖} มาตรา ๖๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗

มาตรา ๖๓ ประโยชน์ทดแทนในกรณีประสบอันตราย หรือเจ็บป่วยอันมิใช่
เนื่องจากการทำงาน ได้แก่

- (๑) ค่าตรวจวินิจฉัยโรค
- (๒) ค่าส่งเสริมสุขภาพ และป้องกันโรค
- (๓) ค่าบำบัดทางการแพทย์ และค่าฟื้นฟูสมรรถภาพ
- (๔) ค่ากินอยู่และรักษาพยาบาลในสถานพยาบาล
- (๕) ค่ายา และค่าเวชภัณฑ์

(๖) ค่ารถพยาบาล หรือค่าพาหนะรับส่งผู้ป่วย
(๗) ค่าใช้จ่ายเป็นเงินช่วยเหลือเบื้องต้นให้แก่ผู้ประกันตน ในกรณีที่ผู้ประกันตน
ได้รับความเสียหายจากการรับบริการทางการแพทย์ เมื่อสำนักงานได้จ่ายเงินช่วยเหลือเบื้องต้นให้แก่
ผู้ประกันตนไปแล้ว ให้สำนักงานมีสิทธิไล่เบี้ยแก่ผู้กระทำผิดได้

(๘) ค่าบริการอื่นที่จำเป็น^{๔๗}
ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และอัตราที่คณะกรรมการการแพทย์กำหนดโดยความเห็นชอบ
ของคณะกรรมการ

ผู้ประกันตนที่ต้องหยุดงานเพื่อการรักษาพยาบาลตามคำสั่งของแพทย์ให้ได้รับเงิน
ทดแทนการขาดรายได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๖๔ ด้วย

มาตรา ๖๔ ในกรณีที่ผู้ประกันตนประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอันมิใช่เนื่องจากการ
ทำงาน ให้ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับเงินทดแทนการขาดรายได้ในอัตราร้อยละห้าสิบของค่าจ้างตาม
มาตรา ๕๗ สำหรับการที่ผู้ประกันตนต้องหยุดงานเพื่อการรักษาพยาบาลตามคำสั่งของแพทย์ครั้งหนึ่ง
ไม่เกินเก้าสิบวัน และในระยะเวลาหนึ่งปีปฏิทินต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน เว้นแต่การเจ็บป่วย
ด้วยโรคเรื้อรังตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ก็ให้มีสิทธิได้รับเงินทดแทนการขาดรายได้เกินหนึ่งร้อย
แปดสิบวันแต่ไม่เกินสามร้อยหกสิบห้าวัน

ระยะเวลาได้รับเงินทดแทนการขาดรายได้ให้เริ่มนับแต่วันแรกที่ต้องหยุดงานตาม
คำสั่งของแพทย์จนถึงวันสุดท้ายที่แพทย์กำหนดให้หยุดงาน หรือจนถึงวันสุดท้ายที่หยุดงาน ในกรณี
ผู้ประกันตนกลับเข้าทำงานก่อนครบกำหนดเวลาตามคำสั่งของแพทย์แต่ไม่เกินระยะเวลาที่กำหนด
ในวรรคหนึ่ง

ในกรณีที่ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับค่าจ้างจากนายจ้าง ในระหว่างหยุดงานเพื่อการ
รักษาพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน หรือมีสิทธิตามระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับการ
ทำงาน สัญญาจ้างแรงงาน หรือข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้าง แล้วแต่กรณี ผู้ประกันตนไม่มีสิทธิ
ได้รับเงินทดแทนตามวรรคหนึ่งจนกว่าสิทธิได้รับเงินค่าจ้างนั้นได้สิ้นสุดลงจึงจะมีสิทธิได้รับเงินทดแทน
ดังกล่าวเท่าระยะเวลาที่คงเหลือ และถ้าเงินค่าจ้างที่ได้รับจากนายจ้างในกรณีได้น้อยกว่าเงินทดแทน
การขาดรายได้จากกองทุน ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับเงินทดแทนจากกองทุนในส่วนที่ขาดด้วย

^{๔๗} มาตรา ๖๓ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ.

หมวด ๓

ประโยชน์ทดแทนในกรณีคลอดบุตร

มาตรา ๖๕^{๔๔} ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีคลอดบุตรสำหรับตนเองหรือภริยา ต่อเมื่อภายในระยะเวลาสิบห้าเดือนก่อนวันรับบริการทางการแพทย์ ผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าเดือน

ในกรณีที่ผู้ประกันตนไม่มีภริยา หากผู้ประกันตนอยู่กินฉันสามีภริยากับหญิงใดโดยเปิดเผยตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนดให้ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีคลอดบุตรสำหรับหญิงนั้นด้วย

มาตรา ๖๖ ประโยชน์ทดแทนในกรณีคลอดบุตร ได้แก่

(๑) ค่าตรวจและรับฝากครรภ์

(๒) ค่าบำบัดทางการแพทย์

(๓) ค่ายาและค่าเวชภัณฑ์

(๔) ค่าทำคลอด

(๕) ค่ากินอยู่และรักษาพยาบาลในสถานพยาบาล

(๖) ค่าบริบาลและค่ารักษาพยาบาลทารกแรกเกิด

(๗) ค่ารถพยาบาลหรือค่าพาหนะรับส่งผู้ป่วย

(๘) ค่าบริการอื่นที่จำเป็น

ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และอัตราที่คณะกรรมการการแพทย์กำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

ผู้ประกันตนซึ่งต้องหยุดงานเพื่อการคลอดบุตรจะได้รับเงินสงเคราะห์การหยุดงานเพื่อการคลอดบุตรตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๖๗ ด้วย^{๔๕}

มาตรา ๖๗^{๔๖} ในกรณีที่ผู้ประกันตนต้องหยุดงานเพื่อการคลอดบุตร ให้ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์การหยุดงานเพื่อการคลอดบุตรไม่เกินสองครั้ง เป็นการเหมาจ่ายในอัตราครึ่งละร้อยละห้าสิบของค่าจ้างตามมาตรา ๕๗ เป็นเวลาเก้าสิบวัน

มาตรา ๖๘ ในกรณีที่ผู้ประกันตนหรือคู่สมรสของผู้ประกันตนไม่สามารถรับประโยชน์ทดแทนตามมาตรา ๖๖ ได้ เนื่องจากผู้ประกันตนหรือคู่สมรสของผู้ประกันตนไม่ได้คลอดบุตรในสถานพยาบาลตามมาตรา ๕๙ ให้ผู้ประกันตนได้รับประโยชน์ทดแทนการคลอดบุตรตามหลักเกณฑ์และอัตราที่คณะกรรมการการแพทย์กำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

^{๔๔} มาตรา ๖๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๘

^{๔๕} มาตรา ๖๖ วรรคสาม แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗

^{๔๖} มาตรา ๖๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗

หมวด ๔

ประโยชน์ทดแทนในกรณีทุพพลภาพ

มาตรา ๖๙^{๕๑} ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีทุพพลภาพอันมิใช่เนื่องจากการทำงาน ต่อเมื่อภายในระยะเวลาสิบห้าเดือนก่อนทุพพลภาพ ผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าสามเดือน

มาตรา ๗๐ ประโยชน์ทดแทนในกรณีทุพพลภาพ ได้แก่

(๑) ค่าตรวจวินิจฉัยโรค

(๒) ค่าบำบัดทางการแพทย์

(๓) ค่ายาและค่าเวชภัณฑ์

(๔) ค่ากินอยู่และรักษาพยาบาลในสถานพยาบาล

(๕) ค่ารถพยาบาลหรือค่าพาหนะรับส่งผู้ทุพพลภาพ

(๖) ค่าฟื้นฟูสมรรถภาพทางร่างกาย จิตใจและอาชีพ

(๗) ค่าบริการอื่นที่จำเป็น

ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และอัตราที่คณะกรรมการการแพทย์กำหนดโดยความเห็นชอบ

ของคณะกรรมการ

มาตรา ๗๑^{๕๒} ในกรณีที่ผู้ประกันตนทุพพลภาพอันมิใช่เนื่องจากการทำงาน ให้มีสิทธิได้รับเงินทดแทนการขาดรายได้ตามอัตรา และระยะเวลาที่คณะกรรมการการแพทย์กำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ทั้งนี้ เงินทดแทนการขาดรายได้ต้องไม่เกินอัตราร้อยละห้าสิบของค่าจ้างตามมาตรา ๕๗

ในกรณีที่ผู้ประกันตนทุพพลภาพอันมิใช่เนื่องจากการทำงาน และการทุพพลภาพนั้นมีระดับความสูญเสียรุนแรงตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการการแพทย์กำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ให้มีสิทธิได้รับเงินทดแทนการขาดรายได้ในอัตราร้อยละห้าสิบของค่าจ้างตามมาตรา ๕๗ ตลอดชีวิต

มาตรา ๗๒ ในกรณีที่คณะกรรมการการแพทย์วินิจฉัยว่าการทุพพลภาพของผู้ประกันตนได้รับการฟื้นฟูตามมาตรา ๗๐ (๖) จนมีสภาพดีขึ้นแล้ว ให้เลขาธิการหรือผู้ซึ่งเลขาธิการมอบหมายพิจารณาสั่งลดเงินทดแทนการขาดรายได้ เนื่องจากการทุพพลภาพได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการการแพทย์กำหนด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

ในกรณีที่ได้มีการลดเงินทดแทนการขาดรายได้ตามวรรคหนึ่งไปแล้ว ต่อมาในภายหลังปรากฏว่าเหตุทุพพลภาพนั้นมีสภาพเสื่อมลง ถ้าคณะกรรมการการแพทย์วินิจฉัยว่าการ

^{๕๑} มาตรา ๖๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗

^{๕๒} มาตรา ๗๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๘

ทุพพลภาพนั้นเสื่อมลงไปจากที่เคยวินิจฉัยไว้ตามวรรคหนึ่ง ให้เลขาธิการพิจารณาเพิ่มเงินทดแทนการขาดรายได้^{๕๓}นั้นได้

หมวด ๕

ประโยชน์ทดแทนในกรณีตาย

มาตรา ๗๓^{๕๔} ในกรณีที่ผู้ประกันตนถึงแก่ความตายโดยมิใช่ประสบอันตราย หรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน ถ้าภายในระยะเวลาหกเดือนก่อนถึงแก่ความตายผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งเดือน ให้จ่ายประโยชน์ทดแทนในกรณีตาย ดังนี้

(๑) เงินค่าทำศพตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ต้องไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยละของอัตราสูงสุดของค่าจ้างขึ้นต่อรายวันตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน ให้จ่ายให้แก่บุคคลตามลำดับ ดังนี้

(ก) บุคคลซึ่งผู้ประกันตนทำหนังสือระบุให้เป็นผู้จัดการศพและได้เป็นผู้จัดการศพผู้ประกันตน

(ข) สามีภริยา บิดามารดา หรือบุตรของผู้ประกันตนซึ่งมีหลักฐานแสดงว่าเป็นผู้จัดการศพผู้ประกันตน

(ค) บุคคลอื่นซึ่งมีหลักฐานแสดงว่าเป็นผู้จัดการศพผู้ประกันตน

(๒)^{๕๕} เงินสงเคราะห์กรณีที่ผู้ประกันตนถึงแก่ความตาย ให้จ่ายแก่บุคคลซึ่งผู้ประกันตนทำหนังสือระบุให้เป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์นั้น แต่ถ้าผู้ประกันตนมิได้มีหนังสือระบุไว้ก็ให้นำมาเฉลี่ยจ่ายให้แก่สามีหรือภริยา บิดามารดา หรือบุตรของผู้ประกันตนในจำนวนที่เท่ากัน ดังนี้

(ก) ถ้าก่อนถึงแก่ความตาย ผู้ประกันตนได้ส่งเงินสมทบมาแล้วตั้งแต่สามสิบหกเดือนขึ้นไปแต่ไม่ถึงหนึ่งร้อยยี่สิบเดือน ให้จ่ายเงินสงเคราะห์เป็นจำนวนเท่ากับร้อยละห้าสิบของค่าจ้างรายเดือนที่คำนวณได้ตามมาตรา ๕๗ คูณด้วยสี่

(ข) ถ้าก่อนถึงแก่ความตาย ผู้ประกันตนได้ส่งเงินสมทบมาแล้วตั้งแต่หนึ่งร้อยยี่สิบเดือนขึ้นไป ให้จ่ายเงินสงเคราะห์เป็นจำนวนเท่ากับร้อยละห้าสิบของค่าจ้างรายเดือนที่คำนวณได้ตามมาตรา ๕๗ คูณด้วยสิบสอง

มาตรา ๗๓/๑^{๕๖} ในกรณีที่ผู้ประกันตนซึ่งได้รับเงินทดแทนการขาดรายได้เนื่องจากการเจ็บป่วยด้วยโรคเรื้อรังตามมาตรา ๖๔ หรือทุพพลภาพตามมาตรา ๗๑ ถึงแก่ความตาย ให้จ่ายประโยชน์ทดแทนเป็นเงินค่าทำศพ และเงินสงเคราะห์ตามมาตรา ๗๓ โดยให้นำเงินทดแทนการขาดรายได้ที่ผู้ประกันตนได้รับในเดือนสุดท้ายก่อนถึงแก่ความตายมาเป็นเกณฑ์ในการคำนวณ

มาตรา ๗๒ วรรคสอง เพิ่มโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗

มาตรา ๗๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗

มาตรา ๗๓ (๒) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๘

มาตรา ๗๓/๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๘

ในกรณีที่มีผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าทำศพ และเงินสงเคราะห์กรณีผู้ประกันตนถึงแก่ความตายตามมาตรา ๗๓ ด้วย ให้ได้รับเงินค่าทำศพ และเงินสงเคราะห์ตามมาตรา ๗๓ เท่านั้น

หมวด ๖

ประโยชน์ทดแทนในกรณีสงเคราะห์บุตร

มาตรา ๗๔^{๕๗} ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีสงเคราะห์บุตร ต่อเมื่อภายในระยะเวลาสามสิบหกเดือนก่อนเดือนที่มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบสองเดือน

มาตรา ๗๕ ประโยชน์ทดแทนในกรณีสงเคราะห์บุตร ได้แก่

- (๑) ค่าสงเคราะห์ความเป็นอยู่ของบุตร
- (๒) ค่าเล่าเรียนบุตร
- (๓) ค่ารักษาพยาบาลบุตร
- (๔) ค่าสงเคราะห์อื่นที่จำเป็น

ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๗๕ ทวิ^{๕๘} ในกรณีที่ผู้ประกันตนซึ่งมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีสงเคราะห์บุตรตามมาตรา ๗๔ หากผู้ประกันตนนั้นเป็นผู้ทุพพลภาพซึ่งมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีทุพพลภาพหรือถึงแก่ความตาย ให้ผู้ประกันตนซึ่งเป็นผู้ทุพพลภาพนั้นหรือบุคคลตามมาตรา ๗๕ จดว่ามีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีสงเคราะห์บุตรด้วย

มาตรา ๗๕ ตริ^{๕๙} ให้ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีสงเคราะห์บุตรสำหรับบุตรซึ่งมีอายุตามที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ต้องไม่เกินสิบห้าปีบริบูรณ์ จำนวนคราวละไม่เกินสามคน บุตรดังกล่าวไม่รวมถึงบุตรบุญธรรมหรือบุตรซึ่งได้ยกให้เป็นบุตรบุญธรรมของบุคคลอื่น^{๖๐}

ในกรณีที่บิดาและมารดาเป็นผู้ประกันตน ให้บิดาหรือมารดาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็นผู้มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีสงเคราะห์บุตรเพียงฝ่ายเดียว เว้นแต่เมื่อมีการจดทะเบียนหย่าหรือแยกกันอยู่ และบุตรอยู่ในความอุปการะของผู้ประกันตนฝ่ายใดให้ผู้ประกันตนฝ่ายนั้นเป็นผู้มีสิทธิได้รับ

^{๕๗} มาตรา ๗๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๒

^{๕๘} มาตรา ๗๕ ทวิ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๒

^{๕๙} มาตรา ๗๕ ตริ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๒

^{๖๐} มาตรา ๗๕ ตริ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๘

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจ่ายเงินสงเคราะห์บุตร ให้เป็นไปตามที่กำหนด
ในกฎกระทรวง

มาตรา ๗๕ จัตวา^{๖๑} ในกรณีที่ผู้ประกันตนถึงแก่ความตาย ให้จ่ายประโยชน์ทดแทน
ในกรณีสงเคราะห์บุตรแก่บุคคลตามลำดับ ดังนี้
(๑) สามีหรือภริยาของผู้ประกันตน หรือบุคคลซึ่งอยู่ร่วมกันฉันสามีภริยากับ
ผู้ประกันตนโดยเปิดเผยตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนด และเป็นผู้ใช้อำนาจปกครองบุตร
(๒) ผู้อุปการะบุตรของผู้ประกันตน ในกรณีบุคคลตาม (๑) มิได้เป็นผู้อุปการะบุตร
หรือถูกถอนอำนาจปกครอง หรือถึงแก่ความตาย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา หมวด ๗ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ประโยชน์ทดแทนในกรณีชราภาพ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๗๖^{๖๒} ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีชราภาพต่อเมื่อ
ผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยแปดสิบเดือน ไม่ว่าระยะเวลาหนึ่งร้อย
แปดสิบเดือนจะติดต่อกันหรือไม่ก็ตาม

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๗๗^{๖๓} ประโยชน์ทดแทนในกรณีชราภาพ ได้แก่

- (๑) เงินเลี้ยงชีพรายเดือน เรียกว่า เงินบำนาญชราภาพ หรือ
(๒) เงินบำเหน็จที่จ่ายให้ครั้งเดียว เรียกว่า เงินบำเหน็จชราภาพ

หลักเกณฑ์ วิธีการ ระยะเวลา และอัตราการจ่ายประโยชน์ทดแทนในกรณีชราภาพ
ตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๗๗ ทวิ^{๖๔} ในกรณีที่ผู้ประกันตนจ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อย
แปดสิบเดือนให้มีสิทธิได้รับเงินบำนาญชราภาพตั้งแต่เดือนถัดจากเดือนที่อายุครบห้าสิบห้าปีบริบูรณ์
เว้นแต่เมื่อมีอายุครบห้าสิบห้าปีบริบูรณ์และความเป็นผู้ประกันตนยังไม่สิ้นสุดลงตามมาตรา ๓๘ หรือ
มาตรา ๔๑ ให้ผู้นั้นมีสิทธิได้รับตั้งแต่เดือนถัดจากเดือนที่ความเป็นผู้ประกันตนสิ้นสุดลง

ในกรณีที่ผู้ประกันตนจ่ายเงินสมทบไม่ครบหนึ่งร้อยแปดสิบเดือนและความเป็น
ผู้ประกันตนได้สิ้นสุดลงตามมาตรา ๓๘ หรือมาตรา ๔๑ ให้ผู้นั้นมีสิทธิได้รับเงินบำเหน็จชราภาพ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^{๖๑} มาตรา ๗๕ จัตวา เพิ่มโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๒

^{๖๒} มาตรา ๗๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๒

^{๖๓} มาตรา ๗๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๒

^{๖๔} มาตรา ๗๗ ทวิ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๒

ผู้ประกันตนซึ่งไม่มีสัญชาติไทย เมื่อความเป็นผู้ประกันตนสิ้นสุดลงไม่ว่าจะส่งเงินสมทบครบหนึ่งร้อยแปดสิบเดือนหรือไม่ก็ตาม และประสงค์ที่จะไม่พำนักอยู่ในประเทศไทย ให้มีสิทธิได้รับเงินบำเหน็จชราภาพ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง^{๒๕}

มาตรา ๗๗ ตริ^{๒๖} ในกรณีที่บุคคลซึ่งได้รับเงินบำนาญชราภาพได้กลับเข้าเป็นผู้ประกันตน ให้จัดการจ่ายเงินบำนาญชราภาพของบุคคลดังกล่าวจนกว่าความเป็นผู้ประกันตนได้สิ้นสุดลงตามมาตรา ๓๘ หรือมาตรา ๔๑ แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่ความเป็นผู้ประกันตนสิ้นสุดลงด้วยเหตุอื่นนอกจากถึงแก่ความตายให้ผู้นั้นมีสิทธิได้รับเงินบำนาญชราภาพ

ในกรณีที่ความเป็นผู้ประกันตนสิ้นสุดลงเนื่องจากผู้ประกันตนถึงแก่ความตายให้ทายาทผู้มีสิทธิของผู้นั้นตามมาตรา ๗๗ จัตวา มีสิทธิได้รับเงินบำเหน็จชราภาพ

มาตรา ๗๗ จัตวา^{๒๗} ในกรณีที่ผู้ประกันตนซึ่งมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีชราภาพตามมาตรา ๗๗ ทวิ ถึงแก่ความตายก่อนที่จะได้รับประโยชน์ทดแทน หรือผู้รับเงินบำนาญชราภาพถึงแก่ความตายภายในหกสิบเดือนนับแต่เดือนที่มีสิทธิได้รับเงินบำนาญชราภาพ ให้ทายาทของผู้นั้นซึ่งมีชีวิตอยู่ในวันที่ผู้ประกันตนหรือผู้รับเงินบำนาญชราภาพถึงแก่ความตายมีสิทธิได้รับเงินบำเหน็จชราภาพ

ทายาทผู้มีสิทธิตามวรรคหนึ่ง ได้แก่

- (๑) บุตร ยกเว้นบุตรบุญธรรมหรือบุตรซึ่งได้ยกให้เป็นบุตรบุญธรรมของบุคคลอื่น ให้ได้รับสองส่วน ถ้าผู้ประกันตนที่ตายมีบุตรตั้งแต่สามคนขึ้นไป ให้ได้รับสามส่วน
- (๒) สามีนหรือภริยา ให้ได้รับหนึ่งส่วน
- (๓) บิดามารดา หรือบิดาหรือมารดาที่มีชีวิตอยู่ ให้ได้รับหนึ่งส่วน
- (๔) บุคคลซึ่งผู้ประกันตนทำหนังสือระบุไว้เป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินบำเหน็จชราภาพ ให้ได้รับหนึ่งส่วน

ในกรณีที่ไม่มีทายาทในอนุมาตราใด หรือทายาทนั้นได้ตายไปเสียก่อน ให้แบ่งเงินตามมาตรา ๗๗ (๒) ในระหว่างทายาทผู้มีสิทธิในอนุมาตราที่มีทายาทผู้มีสิทธิได้รับ

ในกรณีที่ไม่มีทายาทผู้มีสิทธิได้รับเงินบำเหน็จชราภาพตามวรรคสอง ให้ทายาทของผู้ประกันตนหรือผู้รับเงินบำนาญชราภาพ แล้วแต่กรณี ดังต่อไปนี้ มีสิทธิได้รับเงินบำเหน็จชราภาพตามลำดับ หากบุคคลลำดับใดมีจำนวนมากกว่าหนึ่งคน ให้บุคคลลำดับนั้นได้รับส่วนแบ่งเท่ากัน

- (๑) พี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน
- (๒) พี่น้องร่วมบิดาหรือร่วมมารดา
- (๓) ปู่ ย่า ตา ยาย
- (๔) ลุง ป้า น้า อา

^{๒๕} มาตรา ๗๗ ทวิ วรรคสาม เพิ่มโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๘

^{๒๖} มาตรา ๗๗ ตริ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๒

^{๒๗} มาตรา ๗๗ จัตวา แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๘

มาตรา ๗๗ เบญจ^{๖๘} ในกรณีที่ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับเงินทดแทนการขาดรายได้ตามมาตรา ๗๑ และเงินบำนาญชราภาพในเวลาเดียวกัน ให้ผู้ประกันตนได้รับเงินทดแทนการขาดรายได้ตามมาตรา ๗๑ และเงินบำนาญชราภาพแทน

ในกรณีที่ผู้ประกันตนได้รับเงินบำนาญชราภาพไปแล้ว และต่อมาเป็นผู้ทุพพลภาพภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๓๘ วรรคสอง ให้จัดการจ่ายเงินบำนาญชราภาพและให้จ่ายเงินบำนาญชราภาพแทน ทั้งนี้ ให้หักเงินบำนาญชราภาพที่ได้รับไปแล้วก่อนการเป็นผู้ทุพพลภาพออกจากเงินบำนาญชราภาพที่ผู้นั้นมีสิทธิได้รับแล้วนำเงินที่หักนั้นส่งเข้ากองทุน

หมวด ๘ การกฤษฎีกา
ประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงาน

มาตรา ๗๘ ลูกจ้างซึ่งเป็นผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงานต่อเมื่อผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าหกเดือนและต้องอยู่ภายในระยะเวลาสิบห้าเดือนก่อนการว่างงานและจะต้องเป็นผู้ที่อยู่ในเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้มีความสามารถในการทำงาน พร้อมทั้งจะทำงานที่เหมาะสมตามที่จัดหาให้หรือต้องไม่ปฏิเสธการฝึกงานและได้ขึ้นทะเบียนไว้ที่สำนักจัดหางานของรัฐ โดยต้องไปรายงานตัวไม่น้อยกว่าเดือนละหนึ่งครั้ง

(๒) การที่ผู้ประกันตนว่างงานต้องมีใช้ถูกเลิกจ้างเนื่องจากเหตุสุดวิสัยหรือหรือกระทำความผิดอาญาโดยเจตนาแก่นายจ้างหรือจงใจทำให้นายจ้างได้รับความเสียหายหรือฝ่าฝืนข้อบังคับหรือระเบียบเกี่ยวกับการทำงาน หรือคำสั่งอันชอบด้วยกฎหมายในกรณีร้ายแรง หรือละทิ้งหน้าที่เป็นเวลาเจ็ดวันทำงานติดต่อกันโดยไม่มีเหตุอันสมควรหรือประมาทเลินเล่อเป็นเหตุให้นายจ้างได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรงหรือได้รับโทษจำคุกตามคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๓) ต้องมิใช่ผู้มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีชราภาพตามมาตรา ๗ ในลักษณะนี้

มาตรา ๗๙ ให้ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนการว่างงานตั้งแต่วันที่แปดนับแต่วันว่างงานจากการทำงานกับนายจ้างรายสุดท้าย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๗๙/๑^{๖๙} ในกรณีที่ผู้ประกันตนไม่ได้ทำงานเนื่องจากมีเหตุสุดวิสัย หรือนายจ้างไม่ให้ทำงานเนื่องจากมีเหตุสุดวิสัย ทำให้ไม่สามารถประกอบกิจการได้ตามปกติ เมื่อผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าหกเดือน และต้องอยู่ภายในระยะเวลาสิบห้าเดือนก่อนที่ผู้ประกันตนไม่ได้ทำงาน ให้มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงานตามหลักเกณฑ์เงื่อนไข และอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

^{๖๘} มาตรา ๗๗ เบญจ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๒

^{๖๙} มาตรา ๗๙/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๘

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ลักษณะ ๕

พนักงานเจ้าหน้าที่และการตรวจตราและควบคุม

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๘๐ ในการปฏิบัติการตามหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานประกอบการหรือสำนักงานของนายจ้าง สถานที่ทำงานของลูกจ้าง ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในระหว่างเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบหรือสอบถามข้อเท็จจริง ตรวจสอบทรัพย์สินหรือเอกสาร หลักฐานอื่น ถ่ายภาพ ถ่ายสำเนาเอกสาร ที่เกี่ยวกับการจ้าง การจ่ายค่าจ้าง ทะเบียนลูกจ้าง การจ่ายเงินสมทบ และเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือนำเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องไปตรวจสอบ หรือกระทำการอย่างอื่นตามสมควรเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริง ในอันที่จะปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ค้นสถานที่หรือยานพาหนะใด ๆ ที่มีข้อสงสัยโดยมีเหตุอันควรเชื่อว่ามีทรัพย์สินของนายจ้างซึ่งไม่นำส่งเงินสมทบและหรือเงินเพิ่ม หรือนำส่งไม่ครบจำนวน โดยให้กระทำการในระหว่างเวลาทำการหรือในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก เว้นแต่การค้นในระหว่างเวลาดังกล่าว ยังไม่แล้วเสร็จจะกระทำต่อไปก็ได้

(๓) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง หรือสิ่งอื่นที่จำเป็นมาเพื่อประกอบการพิจารณา ทั้งนี้ ให้นำความในมาตรา ๓๐ มาใช้บังคับ โดยอนุโลม

(๔) ยึดหรืออายัดทรัพย์สินของนายจ้างตามคำสั่งของเลขาธิการ ตามมาตรา ๕๐ ในกรณีที่นายจ้างไม่นำส่งเงินสมทบและหรือเงินเพิ่ม หรือนำส่งไม่ครบจำนวน

ในการปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง พนักงานเจ้าหน้าที่จะนำข้าราชการหรือลูกจ้างในสำนักงานไปช่วยปฏิบัติงานด้วยก็ได้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๘๑ ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๘๐ ให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๘๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัว

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๘๓ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๘๔ เพื่อประโยชน์ในการตรวจตราและควบคุมงานอันเกี่ยวกับการประกันสังคม ให้นายจ้างจัดให้มีทะเบียนผู้ประกันตนและให้เก็บรักษาไว้ ณ สถานที่ทำงานของนายจ้างพร้อมที่จะให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจได้

ทะเบียนผู้ประกันตนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบที่เลขาธิการกำหนด

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๘๔/๑^{๗๐} กำหนดเวลาตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๙ มาตรา ๔๕ มาตรา ๔๗ และมาตรา ๔๗ ทวิ ถ้าผู้มีหน้าที่ปฏิบัติตามกำหนดเวลานั้นมีเหตุจำเป็นอันมิอาจก้าวล่วงได้ และได้ยื่นคำร้องเพื่อขอขยายหรือเลื่อนกำหนดเวลาโดยแสดงเหตุแห่งความจำเป็นนั้น ถ้าเลขาธิการเห็นสมควรจะขยายหรือเลื่อนกำหนดเวลาออกไปก็ได้ ทั้งนี้ ต้องยื่นคำร้องภายในสิบห้าวันนับแต่เหตุจำเป็นนั้นสิ้นสุดลง

การขยายเวลาตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓๙ หรือมาตรา ๔๗ ไม่เป็นเหตุให้ลดหรืองดเงินเพิ่ม

มาตรา ๘๔/๒^{๗๑} ในกรณีมีเหตุสุดวิสัยหรือมีเหตุจำเป็นอย่างอื่น ให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีมีอำนาจขยายหรือเลื่อนกำหนดเวลาตามมาตรา ๓๙ หรือมาตรา ๔๗ ออกไปได้ตามความเหมาะสมหรือจำเป็น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ลักษณะ ๕

การอุทธรณ์

มาตรา ๘๕ นายจ้าง ผู้ประกันตน หรือบุคคลอื่นใด ซึ่งไม่พอใจในคำสั่งของเลขาธิการหรือของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งการตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่เป็นคำสั่งตามมาตรา ๕๐ ให้มีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการอุทธรณ์ได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าว^{๗๒}

หลักเกณฑ์และวิธีการยื่นอุทธรณ์ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๘๖ ให้มีคณะกรรมการอุทธรณ์คณะหนึ่งซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง ประกอบด้วยประธานกรรมการหนึ่งคนและกรรมการอื่น ซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิทางกฎหมาย ผู้ทรงคุณวุฒิทางการแพทย์ ผู้ทรงคุณวุฒิทางระบบงานประกันสังคม ผู้ทรงคุณวุฒิทางการแรงงาน ผู้แทนฝ่ายนายจ้างสามคน และผู้แทนฝ่ายลูกจ้างสามคน และให้ผู้แทนสำนักงานเป็นกรรมการและเลขานุการ ซึ่งทั้งคณะมีจำนวนรวมกันไม่เกินสิบสามคน

มาตรา ๘๗ ให้คณะกรรมการอุทธรณ์มีอำนาจหน้าที่พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ที่ยื่นตามมาตรา ๘๕

เมื่อคณะกรรมการอุทธรณ์พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์แล้ว ให้แจ้งคำวินิจฉัยนั้นเป็นหนังสือให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

^{๗๐} มาตรา ๘๔/๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๘

^{๗๑} มาตรา ๘๔/๒ เพิ่มโดยคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๑/๒๕๖๐ เรื่อง การแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายเพื่ออำนวยความสะดวกในการประกอบธุรกิจ

^{๗๒} มาตรา ๘๕ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการอุทธรณ์นั้น ถ้าผู้อุทธรณ์ไม่พอใจ ให้มีสิทธินำคดีไปสู่ศาลแรงงานภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัย แต่ถ้าไม่นำคดีไปสู่ศาลแรงงานภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าว ให้คำวินิจฉัยของคณะกรรมการอุทธรณ์เป็นที่สุด

มาตรา ๘๘ การอุทธรณ์ไม่เป็นการทุเลาการปฏิบัติตามคำสั่งของเลขาธิการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งการตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่กรณีที่ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำร้องต่อเลขาธิการขอให้ทุเลาการปฏิบัติตามคำสั่งนั้นไว้ก่อนถ้าเลขาธิการเห็นสมควรจะสั่งให้ทุเลาการปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าวไว้เพื่อรอคำวินิจฉัยอุทธรณ์ก็ได้

มาตรา ๘๙ คณะกรรมการอุทธรณ์มีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อช่วยเหลือในการดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่มอบหมายได้ เมื่อคณะอนุกรรมการปฏิบัติตามที่ได้รับมอบหมายแล้ว ให้เสนอความเห็นหรือรายงานต่อคณะกรรมการอุทธรณ์

การประชุมของคณะอนุกรรมการ ให้นำความในมาตรา ๑๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๙๐ ให้กรรมการอุทธรณ์อยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี

กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้แต่จะแต่งตั้งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

มาตรา ๙๑ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๗

มาใช้บังคับแก่คณะกรรมการอุทธรณ์โดยอนุโลม

ลักษณะ ๖

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๙๒ ผู้ใดไม่ให้ถ้อยคำหรือไม่ส่งเอกสาร หลักฐาน หรือข้อมูลที่จำเป็นตามคำสั่งของคณะกรรมการ คณะกรรมการการแพทย์ คณะกรรมการอุทธรณ์ คณะอนุกรรมการ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๙๓ ผู้ใดโดยเจตนาไม่กรอกรายการในแบบสำรวจ กรอกรายการในแบบสำรวจไม่ครบถ้วน หรือไม่ส่งแบบสำรวจคืนภายในเวลาที่กำหนด ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๙๔ ผู้ใดกรอกรวบรวมข้อความหรือตัวเลขในแบบสำรวจโดยรู้ว่าเป็นเท็จ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๙๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๙๖ นายจ้างผู้ใดโดยเจตนาไม่ยื่นแบบรายการต่อสำนักงานภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๓๔ หรือไม่แจ้งเป็นหนังสือต่อสำนักงานขอเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขเพิ่มเติมรายการภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๔๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ^{๗๓}

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นความผิดต่อเนื่อง ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษปรับอีกวันละไม่เกินห้าพันบาทตลอดระยะเวลาที่ยังฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม

มาตรา ๙๗^{๗๔} นายจ้างผู้ใดยื่นแบบรายการตามมาตรา ๓๔ หรือแจ้งขอเปลี่ยนแปลง หรือแก้ไขเพิ่มเติมรายการตามมาตรา ๔๔ เป็นเท็จ หรือไม่ยื่นแบบรายการแสดงการส่งเงินสมทบภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๔๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๙๘ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกตามสมควรแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติการตามมาตรา ๘๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๙๙ นายจ้างผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๐๐ ผู้ใดเปิดเผยข้อเท็จจริงใดเกี่ยวกับกิจการของนายจ้างอันเป็นข้อเท็จจริงที่ตามปกติวิสัยของนายจ้างจะพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผยซึ่งตนได้มาหรือล่วงรู้เนื่องจากการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสามพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เว้นแต่เป็นการเปิดเผยในการปฏิบัติราชการเพื่อประโยชน์แห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือเพื่อประโยชน์แก่การคุ้มครองแรงงาน หรือการสอบสวนหรือการพิจารณาคดี

มาตรา ๑๐๑^{๗๕} ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคลและถูกลงโทษ ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือกระทำการและละเว้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย

^{๗๓} มาตรา ๙๖ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗

^{๗๔} มาตรา ๙๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๘

^{๗๕} มาตรา ๑๐๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดในทางอาญาของผู้แทนนิติบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๐

มาตรา ๑๐๒ ถ้าเจ้าพนักงานดังต่อไปนี้เห็นว่าผู้กระทำความผิดไม่ควรได้รับโทษถึงจำคุก หรือไม่ควรถูกฟ้องร้อง สำหรับความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียวหรือความผิดที่มีโทษปรับหรือโทษ จำคุกไม่เกินหกเดือน เว้นแต่โทษตามมาตรา ๔๕ ให้มีอำนาจเปรียบเทียบดังนี้

(๑) เลขาธิการหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย สำหรับความผิดที่เกิดขึ้นในกรุงเทพมหานคร

(๒) ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมาย สำหรับความผิดที่ เกิดขึ้นในจังหวัดอื่น

ในกรณีที่มีการสอบสวน ถ้าพนักงานสอบสวนพบว่าบุคคลใดกระทำความผิดตาม พระราชบัญญัตินี้มีโทษอยู่ในเกณฑ์ที่จะทำการเปรียบเทียบได้และบุคคลนั้นยินยอมให้เปรียบเทียบ ให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องให้เลขาธิการหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี ภายในเจ็ดวันนับแต่ วันที่บุคคลนั้นแสดงความยินยอมให้เปรียบเทียบ

เมื่อผู้กระทำความผิดได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ถ้าผู้กระทำความผิดไม่ยินยอมให้เปรียบเทียบ หรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับ ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสาม ให้ดำเนินคดีต่อไป

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๑๐๓ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้บังคับแก่กิจการที่มีลูกจ้างตั้งแต่ยี่สิบคนขึ้นไป นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาสามปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ใช้ พระราชบัญญัตินี้บังคับแก่กิจการที่มีลูกจ้างตั้งแต่สิบคนขึ้นไป

พระราชบัญญัตินี้จะใช้บังคับแก่นายจ้างที่มีลูกจ้างน้อยกว่าสิบคนในท้องที่ใดและ เมื่อใด ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา^{๗๖}

มาตรา ๑๐๔ ให้ดำเนินการจัดเก็บเงินสมทบเพื่อการให้ประโยชน์ทดแทนในกรณี ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ในกรณีทุพพลภาพ และในกรณีตายอันมิใช่เนื่องจากการทำงาน และ ในกรณีคลอดบุตร นับแต่วันที่บทบัญญัติหมวด ๒ ของลักษณะ ๒ ใช้บังคับ

การจัดเก็บเงินสมทบเพื่อการให้ประโยชน์ทดแทนกรณีสงเคราะห์บุตร และกรณี ทุพพลภาพ จะเริ่มดำเนินการเมื่อใดให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา แต่ทั้งนี้ต้องไม่ช้ากว่าวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๑^{๗๗}

สำหรับการจัดเก็บเงินสมทบเพื่อการให้ประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงานจะเริ่ม ดำเนินการเมื่อใด ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

^{๗๖} มาตรา ๑๐๓ วรรคสาม เพิ่มโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗

^{๗๗} มาตรา ๑๐๔ วรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗

(๑) ใบแทนหนังสือสำคัญแสดงการขึ้นทะเบียน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	ประกันสังคม	ฉบับละ	๕๐	บาท
(๒) ใบแทนบัตรประกันสังคม	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	ฉบับละ	๑๐	บาท

อัตราเงินสมทบท้ายพระราชบัญญัติ

อัตราเงินสมทบ

ผู้ออกเงินสมทบ	อัตราเงินสมทบเป็นร้อยละ ของค่าจ้างของผู้ประกันตน
๑. เงินสมทบเพื่อการจ่ายประโยชน์ทดแทน กรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ทุพพลภาพ ตาย หรือคลอดบุตร	๑.๕
(๑) รัฐบาล	๑.๕
(๒) นายจ้าง	๑.๕
(๓) ผู้ประกันตน	๑.๕
๒. เงินสมทบเพื่อการจ่ายประโยชน์ทดแทน กรณีสงเคราะห์บุตรและชราภาพ	๓
(๑) รัฐบาล	๓
(๒) นายจ้าง	๓
(๓) ผู้ประกันตน	๓
๓. เงินสมทบเพื่อการจ่ายประโยชน์ทดแทน กรณีว่างงาน	๕
(๑) รัฐบาล	๕
(๒) นายจ้าง	๕
(๓) ผู้ประกันตน	๕

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากได้มีประกาศใช้พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๔๗ มาเป็นเวลานานแล้ว แต่ในขณะนั้นสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมยังไม่อำนวยให้นำกฎหมายนั้นมาใช้บังคับ ปัจจุบันการพัฒนาในด้านเศรษฐกิจและสังคมได้ก้าวหน้าไปมาก สมควรสร้างหลักประกันให้แก่ลูกจ้างและบุคคลอื่น โดยจัดตั้งกองทุนประกันสังคมขึ้น เพื่อให้การสงเคราะห์แก่ลูกจ้างและบุคคลอื่นซึ่งประสบอันตราย เจ็บป่วย ทุพพลภาพ หรือตาย อันมิใช่เนื่องจากการทำงาน รวมทั้งกรณีคลอดบุตร กรณีสงเคราะห์บุตร กรณีชราภาพ และสำหรับกรณีว่างงานซึ่งให้หลักประกันเฉพาะลูกจ้าง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗^{๗๘}

มาตรา ๓๘ ผู้ใดมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนจากกองทุนในฐานะผู้ประกันตนก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับอยู่เพียงใด ก็ให้มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนนั้นต่อไปจนครบตามสิทธิ

มาตรา ๓๙ ลูกจ้างชั่วคราวของราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาคและราชการส่วนท้องถิ่นที่สิ้นสภาพการเป็นผู้ประกันตนตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่ว่าจะได้ส่งเงินสมทบมาแล้วเท่าใด ให้ลูกจ้างชั่วคราวนั้น มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนตามบทบัญญัติในหมวด ๒ หมวด ๓ หมวด ๔ และหมวด ๕ ของลักษณะ ๓ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ต่อไปอีกหกเดือนนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ

ให้ในความในมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ มาใช้บังคับกับลูกจ้างชั่วคราวที่สิ้นสภาพการเป็นผู้ประกันตนตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม

มาตรา ๔๐ เพื่อประโยชน์ในการคำนวณระยะเวลาการส่งเงินสมทบตามพระราชบัญญัตินี้เงินสมทบของแต่ละเดือนไม่ว่าจะมีจำนวนกี่วันและไม่ว่าจะได้หักไว้และได้นำส่งเดือนละกี่ครั้งก็ตาม ถ้าได้ส่งหรือได้ถือว่าส่งเข้ากองทุนแล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่ามีระยะเวลาในการจ่ายเงินสมทบเท่ากับหนึ่งเดือน

มาตรา ๔๑ บรรดาเงินที่นายจ้างหรือผู้ประกันตนมีสิทธิเรียกคืนก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ถ้าไม่มีผู้ใดมายื่นคำขอต่อสำนักงานเพื่อขอเงินดังกล่าวคืนภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ตกเป็นของกองทุน

มาตรา ๔๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๑/ตอนที่ ๖๓ ก/หน้า ๓/๓๐ ธันวาคม ๒๕๓๗

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันมีข้อขัดข้องและมีปัญหาในทางปฏิบัติเกิดขึ้นหลายประการ ทำให้ผู้ประกันตนไม่ได้รับสิทธิประโยชน์ตามกฎหมาย นอกจากนั้นวิธีปฏิบัติบางเรื่องในพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวยังมีขั้นตอนการปฏิบัติที่ยุ่งยากสลับซับซ้อน เกิดภาระแก่นายจ้าง และไม่เอื้ออำนวยประโยชน์และการให้บริการแก่นายจ้างและผู้ประกันตน สมควรแก้ไขให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๒^{๗๙}

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ มาตรา ๓๘ วรรคสอง บัญญัติให้ผู้ประกันตนที่สิ้นสภาพการเป็นลูกจ้างมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย กรณีคลอดบุตร กรณีทุพพลภาพ และกรณีตายต่อไปอีกหกเดือน นับแต่วันที่สิ้นสภาพการเป็นลูกจ้าง และมาตรา ๔๑ วรรคสาม ให้นับทบบัญญัติมาตรา ๓๘ วรรคสอง มาใช้บังคับแก่ผู้ประกันตนโดยสมัครใจที่สิ้นสุดความเป็นผู้ประกันตนโดยอนุโลม ซึ่งบทบัญญัติดังกล่าวมีเจตนารมณ์ในการช่วยเหลือผู้ประกันตนมิให้ได้รับความเดือดร้อนชั่วระยะเวลาที่สิ้นสภาพการเป็นลูกจ้างหรือสิ้นสุดความเป็นผู้ประกันตน แล้วแต่กรณี สมควรกำหนดให้ขยายระยะเวลาการมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนภายหลังลูกจ้างซึ่งเป็นผู้ประกันตนสิ้นสภาพการเป็นลูกจ้างโดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา ประกอบกับบทบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวกับสิทธิของผู้ประกันตนในการได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีสงเคราะห์บุตร กรณีชราภาพ และกรณีว่างงานยังไม่เหมาะสม สมควรแก้ไขเพิ่มเติมให้ชัดเจนและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้ประกันตนและการออกเงินสมทบเข้ากองทุนประกันสังคมของรัฐบาล นายจ้าง และผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๓ ยังไม่สอดคล้องกับความสามารถในการออกเงินสมทบและสภาพการณ์ทางเศรษฐกิจ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติดังกล่าวให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

*พระราชกฤษฎีกาแก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๕^{๘๐}

มาตรา ๗๐ ในพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ให้แก้ไขคำว่า “ปลัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม” เป็น “ปลัดกระทรวงแรงงาน”

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ ได้บัญญัติให้จัดตั้งส่วนราชการขึ้นใหม่โดยมีภารกิจใหม่ ซึ่งได้มีการตราพระราชกฤษฎีกาโอนกิจการบริหารและอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม นั้นแล้ว และเนื่องจากพระราชบัญญัติดังกล่าวได้บัญญัติให้โอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการ รัฐมนตรีผู้ดำรงตำแหน่ง หรือผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในส่วน

^{๗๙} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๖/ตอนที่ ๒๒ ก/หน้า ๑/๓๑ มีนาคม ๒๕๔๒

^{๘๐} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๙/ตอนที่ ๑๐๒ ก/หน้า ๖๖/๘ ตุลาคม ๒๕๔๕

ราชการเดิมมาเป็นของส่วนราชการใหม่ โดยให้มีการแก้ไขบทบัญญัติต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับอำนาจหน้าที่ที่โอนไปด้วย ฉะนั้น เพื่อนำมติให้เป็นไปตามหลักการที่ปรากฏในพระราชบัญญัติและพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว จึงสมควรแก้ไขบทบัญญัติของกฎหมายให้สอดคล้องกับการโอนส่วนราชการ เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องมีความชัดเจนในการใช้กฎหมายโดยไม่ต้องไปค้นหาในกฎหมายโอนอำนาจหน้าที่ว่าตามกฎหมายใดได้มีการโอนภารกิจของส่วนราชการหรือผู้รับผิดชอบตามกฎหมายนั้นไปเป็นของหน่วยงานใดหรือผู้ใดแล้ว โดยแก้ไขบทบัญญัติของกฎหมายให้มีการเปลี่ยนชื่อส่วนราชการ รัฐมนตรีผู้ดำรงตำแหน่ง หรือผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการให้ตรงกับการโอนอำนาจหน้าที่ และเพิ่มผู้แทนส่วนราชการในคณะกรรมการให้ตรงตามภารกิจที่มีการตัดโอนจากส่วนราชการเดิมมาเป็นของส่วนราชการใหม่ รวมทั้งตัดส่วนราชการเดิมที่มีการยุบเลิกแล้ว ซึ่งเป็นการแก้ไขให้ตรงตามพระราชบัญญัติและพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

*พระราชบัญญัติการกลับเป็นผู้ประกันตน พ.ศ. ๒๕๕๔^{๕๑}

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“ผู้ประกันตน” หมายความว่า ผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗ “สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ สำนักงานประกันสังคมจังหวัดหรือสำนักงานประกันสังคมจังหวัดสาขา แล้วแต่กรณี “เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม

มาตรา ๔ ผู้ประกันตนซึ่งความเป็นผู้ประกันตนสิ้นสุดลงตามมาตรา ๔๑ (๔) หรือ (๕) แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากมีความประสงค์จะกลับเป็นผู้ประกันตนให้ยื่นคำขอต่อสำนักงานตามแบบที่เลขาธิการกำหนดภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๕ เมื่อสำนักงานได้รับคำขอตามมาตรา ๔ ให้ดำเนินการตรวจสอบคำขอ และในกรณีที่เห็นว่าผู้ยื่นคำขอมีสติทึกลับเป็นผู้ประกันตนให้แจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบภายในเจ็ดวัน ในกรณีที่เห็นว่าผู้ยื่นคำขอไม่มีสติทึกลับเป็นผู้ประกันตน ให้สำนักงานเสนอรายงานพร้อมเหตุผลต่อเลขาธิการเพื่อพิจารณาและมีคำสั่ง และแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้ยื่นคำขอทราบภายในสิบห้าวันคำสั่งเลขาธิการนั้นให้เป็นที่สุด

มาตรา ๖ การกลับเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง ให้เริ่มตั้งแต่เดือนที่ยื่นคำขอและให้ผู้ประกันตนมีสิทธิและหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม

มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

^{๕๑} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๘/ตอนที่ ๓๔ ก/หน้า ๗๑/๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๔

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่มีผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗ จำนวนมากไม่ได้ส่งเงินสมทบตามมาตรา ๔๑ (๔) หรือ (๕) ทำให้ความเป็นผู้ประกันตนสิ้นสุดลงเป็นเหตุให้ไม่มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนจากกองทุนประกันสังคมและไม่อาจกลับเป็นผู้ประกันตนได้อีกเพื่อเป็นการให้โอกาสแก่บุคคลดังกล่าวในการขอกลับเป็นผู้ประกันตนได้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๘^{๕๒}

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๔๑ ผู้ใดเคยได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีทุพพลภาพจากกองทุนประกันสังคมตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และสิทธิการได้รับประโยชน์ทดแทนดังกล่าวได้สิ้นสุดลงก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีทุพพลภาพตามมาตรา ๗๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ผู้ใดมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีทุพพลภาพจากกองทุนประกันสังคมตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗ อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนตามมาตรา ๗๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔๒ ให้คณะกรรมการประกันสังคม และคณะกรรมการแพทย์ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับยังคงปฏิบัติหน้าที่อยู่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการประกันสังคมตามมาตรา ๘ หรือคณะกรรมการแพทย์ตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๔๓ ให้นำมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับกับนายจ้างซึ่งยังมีได้นำส่งเงินสมทบหรือเงินเพิ่ม หรือนำส่งไม่ครบจำนวนอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับด้วย

มาตรา ๔๔ พระราชกฤษฎีกาซึ่งออกตามความในมาตรา ๔ (๖) แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้

ยังคงใช้บังคับต่อไปจนกว่าจะมีพระราชกฤษฎีกาซึ่งออกตามความในมาตรา ๔ (๔) แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคมที่ใช้บังคับในปัจจุบันมีบทบัญญัติบางประการไม่เหมาะสม และไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการได้มาซึ่งผู้แทนฝ่ายนายจ้างและผู้แทนฝ่ายผู้ประกันตนให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับการแต่งตั้งที่ปรึกษาของคณะกรรมการประกันสังคม คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของกรรมการประกันสังคม ที่ปรึกษา และกรรมการการแพทย์ และอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการแพทย์ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับการคำนวณค่าจ้างรายวันในการจ่ายเงินทดแทนการขาดรายได้ ยกเลิกการตัดสิทธิผู้ประกันตนซึ่งไม่มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีเจ็บป่วยหรือยินยอมให้ผู้อื่นกระทำให้ตนประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ทุพพลภาพ หรือถึงแก่ความตาย เพื่อขยายความคุ้มครองให้ผู้ประกันตนได้รับสิทธิประโยชน์มากยิ่งขึ้น เพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และอัตราให้รัฐบาลออกเงินสมทบสำหรับผู้ประกันตนตามมาตรา ๔๐ และเพิ่มบทบัญญัติให้ลดหย่อนการออกเงินสมทบในกรณีเกิดภัยพิบัติอย่างร้ายแรงที่ส่งผลกระทบต่อสภาพการณ์ทางเศรษฐกิจเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของนายจ้าง รวมทั้งกำหนดโทษทางอาญาในกรณีนายจ้างไม่ยื่นแบบรายการแสดงการส่งเงินสมทบเพื่อให้การประกันสังคมเป็นไปตามวัตถุประสงค์ และอำนวยความสะดวกแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องในระบบประกันสังคมเพิ่มขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่เกี่ยวกับความรับผิดชอบในทางอาญาของผู้แทนนิติบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๐^{๘๓}

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยว่าพระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๕๔ เฉพาะในส่วนที่สันนิษฐานให้กรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น ต้องรับโทษทางอาญาร่วมกับการกระทำความผิดของนิติบุคคล โดยไม่ปรากฏว่ามีการกระทำหรือเจตนาประการใดอันเกี่ยวกับการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๓๔ วรรคสอง เป็นอันใช้บังคับไม่ได้ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๖ และต่อมาศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยในลักษณะดังกล่าวทำนองเดียวกัน คือ พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ มาตรา ๗๔ พระราชบัญญัติการประกอบกิจการ

^{๘๓} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๔/ตอนที่ ๑๘ ก/หน้า ๑/๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

โทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ มาตรา ๗๘ พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ มาตรา ๒๘/๔ และพระราชบัญญัติปุ๋ย พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๗๒/๕ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๓๙ วรรคสอง เป็นอันใช้บังคับไม่ได้ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๖ ดังนั้น เพื่อแก้ไขบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าวและกฎหมายอื่นที่มีบทบัญญัติในลักษณะเดียวกันมิให้ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๑/๒๕๖๐ เรื่อง การแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายเพื่ออำนวยความสะดวกในการประกอบธุรกิจ^{๔๔}

ข้อ ๑๗ ในกรณีที่กฎหมาย กฎ หรือระเบียบใดกำหนดให้ผู้ซื้อหรืออนุมัติ อนุญาต หรือใบอนุญาต หรือผู้ยื่นขอจดทะเบียนหรือจัดแจ้ง หรือผู้แจ้ง ต้องใช้เอกสารที่ทางราชการออกให้แก่ผู้นั้นเพื่อประกอบการพิจารณาหรือดำเนินการ ให้เป็นหน้าที่ของผู้มีอำนาจอนุมัติ อนุญาต ออกใบอนุญาต รับจดทะเบียน รับจัดแจ้ง หรือรับแจ้งนั้น ที่จะต้องดำเนินการให้หน่วยงานที่ออกเอกสารราชการเช่นนั้นส่งข้อมูลหรือสำเนาเอกสารดังกล่าวมาเพื่อประกอบการพิจารณาหรือดำเนินการ ในกรณีที่ผู้มีอำนาจดังกล่าวประสงค์ได้สำเนาเอกสารนั้นจากผู้ซื้อหรืออนุมัติ อนุญาต หรือใบอนุญาต หรือผู้ยื่นขอจดทะเบียนหรือจัดแจ้ง หรือผู้แจ้ง ให้ผู้มีอำนาจนั้นเป็นผู้จัดทำสำเนาเอกสารดังกล่าวเอง เพื่อประโยชน์แห่งการนี้ ห้ามมิให้เรียกเก็บค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการทำสำเนาดังกล่าวจากผู้ซื้อหรืออนุมัติ อนุญาต หรือใบอนุญาตหรือผู้ยื่นขอจดทะเบียนหรือจัดแจ้ง หรือผู้แจ้ง

ข้อ ๑๘ คำสั่งนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พลตำรวจ/ตราจ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

นุสรณ์/เพิ่มเติม
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กฎกระทรวง

การได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงานเนื่องจากมีเหตุสุดวิสัย
อันเกิดจากการระบาดของโรคติดต่ออันตรายตามกฎหมายว่าด้วยโรคติดต่อ
พ.ศ. ๒๕๖๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และมาตรา ๗๙/๑ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๘ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในกฎกระทรวงนี้

“เหตุสุดวิสัย” หมายความว่ารวมถึง ภัยอันเกิดจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือโรคติดต่ออันตรายอื่นตามกฎหมายว่าด้วยโรคติดต่อซึ่งมีผลกระทบต่อสาธารณสุข และถึงขนาดที่ผู้ประกันตนไม่สามารถทำงานได้หรือนายจ้างไม่สามารถประกอบกิจการได้ตามปกติ

ข้อ ๒ ให้ลูกจ้างซึ่งเป็นผู้ประกันตนที่มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงานเนื่องจากมีเหตุสุดวิสัย มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนตามกฎหมายว่าด้วยโรคติดต่อ

ข้อ ๓ ในกรณีมีเหตุสุดวิสัย และลูกจ้างซึ่งเป็นผู้ประกันตนที่มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงาน ไม่ได้ทำงานหรือนายจ้างไม่ให้ทำงานเนื่องจากต้องกักตัวหรือเฝ้าระวังการระบาดของโรค ให้ลูกจ้างดังกล่าวซึ่งไม่ได้รับค่าจ้างมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงาน ในอัตราร้อยละ หกสิบสองของค่าจ้างรายวัน โดยให้ได้รับตลอดระยะเวลาที่ผู้ประกันตนไม่ได้ทำงาน หรือนายจ้างไม่ให้ทำงาน แต่ไม่เกินเก้าสิบวัน ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๓ ถึงวันที่ ๓๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๓ หรือตามระยะเวลาที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

ข้อ ๔ ในกรณีมีเหตุสุดวิสัย ถึงขนาดที่นายจ้างต้องหยุดประกอบกิจการไม่ว่าทั้งหมดหรือแต่บางส่วนเป็นการชั่วคราว และลูกจ้างซึ่งเป็นผู้ประกันตนที่มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงาน ไม่สามารถทำงานได้และไม่ได้รับค่าจ้างในระหว่างนั้น ไม่นายจ้างจะหยุดประกอบกิจการเองหรือหยุดประกอบกิจการตามคำสั่งของทางราชการ ตามกฎหมายว่าด้วยโรคติดต่อหรือกฎหมายว่าด้วย

การบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉินก็ตาม ให้ลูกจ้างดังกล่าวซึ่งไม่ได้รับค่าจ้างมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงาน ในอัตราร้อยละหกสิบสองของค่าจ้างรายวัน โดยให้ได้รับตลอดระยะเวลาที่นายจ้างหยุดประกอบกิจการ แต่ไม่เกินเก้าสิบวัน ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๓ ถึงวันที่ ๓๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๓ หรือตามระยะเวลาที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

ข้อ ๕ การจ่ายประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงานตามข้อ ๓ และข้อ ๔ ให้จ่ายเป็นรายเดือนสำหรับเศษของเดือนให้คำนวณจ่ายเป็นรายวัน และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๕๗ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๘ มาใช้บังคับแก่การคำนวณค่าจ้างรายวัน เพื่อการจ่ายประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงานด้วยโดยอนุโลม

ข้อ ๖ ให้สำนักงานจัดการจ่ายประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงานเนื่องจากมีเหตุสุดวิสัยแก่ผู้ขอรับประโยชน์ทดแทนเมื่อ

(๑) ผู้ขอรับประโยชน์ทดแทนลาออกจากการงานหรือถูกเลิกจ้าง โดยให้สิ้นสุดการรับประโยชน์ทดแทนตั้งแต่วันที่ผู้ขอรับประโยชน์ทดแทนได้ลาออกจากการงานหรือถูกเลิกจ้าง

(๒) ผู้ขอรับประโยชน์ทดแทนได้สิ้นสภาพการเป็นลูกจ้างเนื่องจากสัญญาจ้างได้สิ้นสุดลง โดยให้สิ้นสุดการรับประโยชน์ทดแทนตั้งแต่วันที่สัญญาจ้างแรงงานได้สิ้นสุดลง

ข้อ ๗ ให้นายจ้างออกหนังสือรับรองการขอรับประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงานเนื่องจากมีเหตุสุดวิสัยซึ่งอย่างน้อยต้องมีรายการตามหนังสือรับรองที่แนบท้ายกฎกระทรวงนี้

การออกหนังสือรับรองตามวรรคหนึ่ง นายจ้างอาจจัดทำในรูปแบบข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์และส่งโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้ แต่ต้องเก็บข้อมูลจรรยาบรรณทางคอมพิวเตอร์ที่เกี่ยวข้องไว้เป็นหลักฐาน

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๗ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๓

หม่อมราชวงศ์จัตุมงคล โสณกุล

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

หนังสือรับรอง
การขอรับประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงานเนื่องจากมีเหตุสุดวิสัย
อันเกิดจากการระบาดของโรคติดต่ออันตรายตามกฎหมายว่าด้วยโรคติดต่อ

๑. ชื่อสถานประกอบการ เลขที่บัญชีสถานประกอบการ
ประเภทธุรกิจ ที่ตั้งสถานประกอบการ

ขอรับรองว่า ลูกจ้างไม่สามารถทำงานได้ จากสาเหตุ

- ☐ ข้าพเจ้าไม่ให้ลูกจ้างทำงานโดยมีเหตุสุดวิสัย เนื่องจาก
- ☐ ลูกจ้างไม่ได้ทำงานโดยมีเหตุสุดวิสัย เนื่องจาก
- ☐ ข้าพเจ้าถูกสั่งให้หยุดประกอบกิจการโดยมีเหตุสุดวิสัย เนื่องจาก

ดังมีรายชื่อต่อไปนี้

๑. นาย/นาง/นางสาว นามสกุล เลขประจำตัวประชาชน
หยุดงานตั้งแต่วันที่ ถึงวันที่

๒. นาย/นาง/นางสาว นามสกุล เลขประจำตัวประชาชน
หยุดงานตั้งแต่วันที่ ถึงวันที่

๓. นาย/นาง/นางสาว นามสกุล เลขประจำตัวประชาชน
หยุดงานตั้งแต่วันที่ ถึงวันที่

๔. นาย/นาง/นางสาว นามสกุล เลขประจำตัวประชาชน
หยุดงานตั้งแต่วันที่ ถึงวันที่

๕. นาย/นาง/นางสาว นามสกุล เลขประจำตัวประชาชน
หยุดงานตั้งแต่วันที่ ถึงวันที่

๒. ขอรับรองว่า ผู้ประกันตน ☐ เป็นลูกจ้างของข้าพเจ้าจริง ☐ ลำดับที่ สิ้นสุดการเป็นลูกจ้างตั้งแต่วันที่

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อความข้างต้นถูกต้องตามความจริงทุกประการ และข้าพเจ้าเป็นเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล หากปรากฏภายหลังว่าข้าพเจ้าไม่ได้เป็นเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล ข้าพเจ้ายินยอมให้สำนักงานดำเนินการตามกฎหมาย

ลงชื่อ นายจ้าง/ผู้รับมอบอำนาจจากนายจ้าง

(.....)

ตำแหน่ง

วันที่ เดือน พ.ศ.

หมายเหตุ “เหตุสุดวิสัย” หมายความว่ารวมถึง ภัยอันเกิดจากการระบาดของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือโรคติดต่ออันตรายอื่นตามกฎหมายว่าด้วยโรคติดต่อซึ่งมีผลกระทบต่อสาธารณสุข และถึงขนาดที่ผู้ประกันตนไม่สามารถทำงานได้หรือนายจ้างไม่สามารถประกอบกิจการได้ตามปกติ

คำเตือน : ในกรณีที่ระบุข้อความอันเป็นเท็จ เป็นความผิดฐานฉ้อโกงตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๓๔๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ หรือมีความผิดฐานแจ้งข้อความอันเป็นเท็จแก่เจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๑๓๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่สมควรกำหนดให้เหตุสุดวิสัยที่ทำให้ผู้ประกันตนไม่ได้ทำงานหรือนายจ้างไม่ให้งานเนื่องจากไม่สามารถประกอบกิจการได้ตามปกติครอบคลุมถึงการระบาดของโรคติดต่ออันตรายตามกฎหมายว่าด้วยโรคติดต่อ เพื่อความเป็นธรรมแก่ผู้ประกันตน ประกอบกับมาตรา ๗๙/๑ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๘ บัญญัติให้ผู้ประกันตนที่ไม่ได้ทำงานเนื่องจากมีเหตุสุดวิสัยหรือนายจ้างไม่ให้งานเนื่องจากมีเหตุสุดวิสัย ทำให้ไม่สามารถประกอบกิจการได้ตามปกติ มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงานตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

การได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงาน
อันเนื่องมาได้รับผลกระทบจากสภาวะเศรษฐกิจ
พ.ศ. ๒๕๖๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๗๙ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ลูกจ้างซึ่งเป็นผู้ประกันตนที่มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงานตามมาตรา ๗๘ มีสิทธิได้รับเงินทดแทนในกรณีว่างงานอันเนื่องมาได้รับผลกระทบจากสภาวะเศรษฐกิจตั้งแต่วันที่ ๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๓ ถึงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๕ ในอัตรา ดังต่อไปนี้

(๑) ร้อยละเจ็ดสิบของค่าจ้างรายวันสำหรับการว่างงานเพราะเหตุถูกเลิกจ้างโดยให้ได้รับครั้งละไม่เกินสองร้อยวัน

(๒) ร้อยละสี่สิบห้าของค่าจ้างรายวันสำหรับการว่างงานเพราะเหตุลาออกจากงานหรือเหตุสิ้นสุดสัญญาจ้างที่มีกำหนดระยะเวลาการจ้างไว้แน่นอนและเลิกจ้างตามกำหนดระยะเวลานั้น โดยให้ได้รับครั้งละไม่เกินเก้าสิบวัน

ในกรณีที่ผู้ขอรับประโยชน์ทดแทนยื่นคำขอรับประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงานเพราะเหตุตาม (๑) หรือเหตุตาม (๑) และ (๒) เกินหนึ่งครั้งภายในระยะเวลาหนึ่งปีปฏิทิน ให้มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงานทุกครั้งรวมกันได้ไม่เกินสองร้อยวัน แต่ในกรณีที่ผู้ขอรับประโยชน์ทดแทนยื่นคำขอรับประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงานเพราะเหตุตาม (๒) เกินหนึ่งครั้งภายในระยะเวลาหนึ่งปีปฏิทิน ให้มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงานทุกครั้งรวมกันได้ไม่เกินเก้าสิบวัน

ข้อ ๒ ในกรณีที่ผู้ขอรับประโยชน์ทดแทนได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงานในระยะเวลาหนึ่งปีปฏิทินใดไม่ครบกำหนดเวลาตามข้อ ๑ ให้มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทน โดยการนับระยะเวลาต่อเนื่องไปในปีปฏิทินถัดไปได้

ข้อ ๓ หลักเกณฑ์และอัตราการได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงานนอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงนี้ ให้เป็นไปตามกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และอัตราการได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงาน พ.ศ. ๒๕๔๗

ข้อ ๔ ในกรณีที่ผู้มีสิทธิได้รับเงินทดแทนในกรณีว่างงานตามกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และอัตราการได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงาน พ.ศ. ๒๕๔๗ อยู่ก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ และได้รับเงินทดแทนยังไม่ครบกำหนดเวลาตามสิทธิดังกล่าว ให้ผู้มีสิทธิได้รับเงินทดแทนในอัตราและระยะเวลาที่เพิ่มขึ้นตามกฎกระทรวงนี้ เฉพาะเงินทดแทนที่ยังเหลืออยู่ตามสิทธิของตนเท่านั้น

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๗ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๓

หม่อมราชวงศ์จตุมงคล โสณกุล

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรช่วยเหลือผู้ประกันตนที่ว่างงานเพราะเหตุถูกเลิกจ้าง หรือลาออกจากงานหรือเหตุสิ้นสุดสัญญาจ้างที่มีกำหนดระยะเวลาการจ้างไว้แน่นอนและเลิกจ้างตามกำหนดระยะเวลานั้น อันเนื่องจากได้รับผลกระทบจากสภาวะเศรษฐกิจตั้งแต่วันที่ ๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๓ ถึงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๕ ให้ได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงานให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาวะเศรษฐกิจและสภาพการณ์ทางสังคม ประกอบกับมาตรา ๗๙ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ บัญญัติให้ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงานตามหลักเกณฑ์และอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง
การรักษาพยาบาลที่ให้นายจ้างจ่าย (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๖๗

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และมาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒ แห่งกฎกระทรวงการรักษาพยาบาลที่ให้นายจ้างจ่าย พ.ศ. ๒๕๖๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๒ เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ให้นายจ้างจ่ายค่ารักษาพยาบาลเท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็นแต่ไม่เกินหกหมื่นห้าพันบาท”

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของข้อ ๓ แห่งกฎกระทรวงการรักษาพยาบาลที่ให้นายจ้างจ่าย พ.ศ. ๒๕๖๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓) บาดเจ็บอย่างรุนแรงของศีรษะ”

ข้อ ๓ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับรวมถึงลูกจ้างซึ่งประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอยู่ก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้มีผลใช้บังคับและยังคงรักษาพยาบาลอยู่จนถึงวันที่กฎกระทรวงนี้มีผลใช้บังคับ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๗

พิพัฒน์ รัชกิจประการ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่อัตราค่ารักษาพยาบาลที่ให้นายจ้างจ่ายในกรณีที่ลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ทางเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไปสมควรปรับปรุงอัตราค่ารักษาพยาบาลที่ให้นายจ้างจ่าย และปรับปรุงลักษณะของการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยของลูกจ้างที่จะได้รับค่ารักษาพยาบาลเพิ่มขึ้น เพื่อให้เหมาะสมและครอบคลุมวิธีการรักษากรณีการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยในลักษณะบาดเจ็บอย่างรุนแรงของศิระะที่มีความหลากหลาย จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

กำหนดอัตราเงินสมทบที่รัฐบาลจ่ายเข้ากองทุนประกันสังคม
สำหรับบุคคลซึ่งสมัครเข้าเป็นผู้ประกันตน
พ.ศ. ๒๕๖๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และมาตรา ๔๐ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๘ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกกฎกระทรวงกำหนดอัตราเงินสมทบที่รัฐบาลจ่ายเข้ากองทุนประกันสังคม สำหรับบุคคลซึ่งสมัครเข้าเป็นผู้ประกันตน พ.ศ. ๒๕๖๔

ข้อ ๒ ให้รัฐบาลจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนสำหรับผู้ประกันตนซึ่งจ่ายเงินสมทบเพื่อรับประโยชน์ทดแทนกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย กรณีทุพพลภาพ และกรณีตาย ให้แก่ผู้ประกันตนซึ่งจ่ายเงินสมทบในแต่ละเดือนในอัตรา ดังต่อไปนี้

(๑) ตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๕ ถึงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๕ เดือนละยี่สิบเอ็ดบาท

(๒) ตั้งแต่วันที่ ๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๕ เป็นต้นไป เดือนละสามสิบบาท

ข้อ ๓ ให้รัฐบาลจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนสำหรับผู้ประกันตนซึ่งจ่ายเงินสมทบเพื่อรับประโยชน์ทดแทนกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย กรณีทุพพลภาพ กรณีตาย และกรณีชราภาพ ให้แก่ผู้ประกันตนซึ่งจ่ายเงินสมทบในแต่ละเดือนในอัตรา ดังต่อไปนี้

(๑) ตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๕ ถึงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๕ เดือนละสามสิบบาท

(๒) ตั้งแต่วันที่ ๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๕ เป็นต้นไป เดือนละห้าสิบบาท

ข้อ ๔ ให้รัฐบาลจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนสำหรับผู้ประกันตนซึ่งจ่ายเงินสมทบเพื่อรับประโยชน์ทดแทนกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย กรณีทุพพลภาพ กรณีตาย กรณีชราภาพ และกรณีสงเคราะห์บุตร ให้แก่ผู้ประกันตนซึ่งจ่ายเงินสมทบในแต่ละเดือนในอัตรา ดังต่อไปนี้

(๑) ตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๕ ถึงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๕
เดือนละเก้าสิบบาท

(๒) ตั้งแต่วันที่ ๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๕ เป็นต้นไป เดือนละหนึ่งร้อยห้าสิบบาท

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

สุชาติ ชมกลิ่น

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรลดอัตราเงินสมทบที่รัฐบาลจ่ายเข้ากองทุนประกันสังคม สำหรับผู้ประกันตนตามมาตรา ๔๐ เพื่อให้สอดคล้องกับการลดอัตราการจ่ายเงินสมทบของผู้ประกันตนตามมาตรา ๔๐ เป็นระยะเวลาหกเดือน เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของผู้ประกันตนให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสถานะเศรษฐกิจและสภาพการณ์ทางสังคมในปัจจุบันที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

กำหนดอัตราเงินสมทบกองทุนประกันสังคม

พ.ศ. ๒๕๖๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และมาตรา ๔๖ วรรคหนึ่งและวรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๕ เป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกกฎกระทรวงกำหนดอัตราเงินสมทบกองทุนประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๖๕

ข้อ ๓ ให้รัฐบาล นายจ้าง และผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๓ ออกเงินสมทบเข้ากองทุนเพื่อการจ่ายประโยชน์ทดแทนในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย กรณีทุพพลภาพ กรณีตาย กรณีคลอดบุตร กรณีสงเคราะห์บุตร กรณีชราภาพ และกรณีว่างงาน ตามบัญชีอัตราเงินสมทบท้ายกฎกระทรวงนี้ ดังต่อไปนี้

(๑) ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๕ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๕ ให้เป็นไปตามอัตราในบัญชี ก.

(๒) ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๖ เป็นต้นไป ให้เป็นไปตามอัตราในบัญชี ข.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๕

สุชาติ ชมกลิ่น

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

บัญชีอัตราเงินสมทบ บัญชี ก.

ผู้ออกเงินสมทบ	อัตราเงินสมทบเป็นร้อยละ ของค่าจ้างของผู้ประกันตน
๑. เงินสมทบเพื่อการจ่ายประโยชน์ทดแทนกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย กรณีทุพพลภาพ กรณีตาย และกรณีคลอดบุตร (๑) รัฐบาล ๑.๕ (๒) นายจ้าง ๑.๕ (๓) ผู้ประกันตน ๑.๕ ๒. เงินสมทบเพื่อการจ่ายประโยชน์ทดแทนกรณีสงเคราะห์บุตร และกรณีชราภาพ (๑) รัฐบาล ๑ (๒) นายจ้าง ๑ (๓) ผู้ประกันตน ๑ ๓. เงินสมทบเพื่อการจ่ายประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงาน (๑) รัฐบาล ๐.๒๕ (๒) นายจ้าง ๐.๕ (๓) ผู้ประกันตน ๐.๕	

บัญชีอัตราเงินสมทบ บัญชี ข.

ผู้ออกเงินสมทบ	อัตราเงินสมทบเป็นร้อยละ ของค่าจ้างของผู้ประกันตน
๑. เงินสมทบเพื่อการจ่ายประโยชน์ทดแทนกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย กรณีทุพพลภาพ กรณีตาย และกรณีคลอดบุตร (๑) รัฐบาล ๑.๕ (๒) นายจ้าง ๑.๕ (๓) ผู้ประกันตน ๑.๕ ๒. เงินสมทบเพื่อการจ่ายประโยชน์ทดแทนกรณีสงเคราะห์บุตร และกรณีชราภาพ (๑) รัฐบาล ๑ (๒) นายจ้าง ๓ (๓) ผู้ประกันตน ๓ ๓. เงินสมทบเพื่อการจ่ายประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงาน (๑) รัฐบาล ๐.๒๕ (๒) นายจ้าง ๐.๕ (๓) ผู้ประกันตน ๐.๕	

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงอัตราเงินสมทบเพื่อการจ่ายประโยชน์ทดแทนในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย กรณีทุพพลภาพ กรณีตาย กรณีคลอดบุตร กรณีสงเคราะห์บุตร กรณีชราภาพ และกรณีว่างงาน โดยกำหนดให้รัฐบาล นายจ้าง และผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๓ ออกเงินสมทบเข้ากองทุนประกันสังคมในอัตราที่เหมาะสม เพื่อเป็นการบรรเทาภาระของนายจ้างและผู้ประกันตน ให้สอดคล้องกับสถานะเศรษฐกิจชะลอตัวอันเนื่องมาจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ สถานการณ์ราคาน้ำมันเชื้อเพลิงที่อยู่ในระดับสูง และความตึงเครียดระหว่างประเทศ จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ ระยะเวลา และอัตราการจ่ายประโยชน์ทดแทน
ในกรณีชราภาพเป็นการเฉพาะในช่วงเวลาที่มีการลดอัตราเงินสมทบ (ฉบับที่ ๔)
พ.ศ. ๒๕๖๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และมาตรา ๗๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๕ เป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๒/๔ แห่งกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ ระยะเวลา และอัตราการจ่ายประโยชน์ทดแทนในกรณีชราภาพเป็นการเฉพาะในช่วงเวลาที่มีการลดอัตราเงินสมทบ พ.ศ. ๒๕๕๒

“ข้อ ๒/๔ การจ่ายเงินบำเหน็จชราภาพให้แก่ผู้ประกันตนซึ่งออกเงินสมทบเข้ากองทุนในช่วงเวลาที่มีการลดอัตราเงินสมทบตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๕ ถึงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๕ ให้คำนวณจากอัตราเงินสมทบเพิ่มขึ้นอีกร้อยละ ๒.๙๕ ของค่าจ้างที่มีตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๕ ถึงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๕ เพื่อจ่ายเงินบำเหน็จชราภาพเพิ่มขึ้นจากอัตราที่กำหนดในข้อ ๖ (๒) แห่งกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ ระยะเวลา และอัตราการจ่ายประโยชน์ทดแทนในกรณีชราภาพ พ.ศ. ๒๕๕๐”

ให้ไว้ ณ วันที่ ๗ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๕

สุชาติ ชมกลิ่น

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรช่วยเหลือผู้ประกันตนซึ่งออกเงินสมทบเข้ากองทุนประกันสังคมในช่วงเวลาที่มีการลดอัตราเงินสมทบของนายจ้างและผู้ประกันตนตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๕ ถึงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๕ และได้มีการออกเงินสมทบตั้งแต่สิบสองเดือนขึ้นไปให้ได้รับเงินบำเหน็จชราภาพที่สอดคล้องกับสถานะเศรษฐกิจชะลอตัวอันเนื่องมาจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ ระยะเวลา และอัตราการจ่ายประโยชน์ทดแทน
ในกรณีชราภาพเป็นการเฉพาะในช่วงที่มีการลดอัตราเงินสมทบ (ฉบับที่ ๓)
พ.ศ. ๒๕๖๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และมาตรา ๗๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๕ เป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๒/๒ และข้อ ๒/๓ แห่งกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ ระยะเวลา และอัตราการจ่ายประโยชน์ทดแทนในกรณีชราภาพเป็นการเฉพาะในช่วงที่มีการลดอัตราเงินสมทบ พ.ศ. ๒๕๕๒

“ข้อ ๒/๒ การจ่ายเงินบำเหน็จชราภาพให้แก่ผู้ประกันตนซึ่งออกเงินสมทบเข้ากองทุน ในช่วงเวลาที่มีการลดอัตราเงินสมทบตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๔ ถึงวันที่ ๓๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๔ ให้คำนวณจากอัตราเงินสมทบเพิ่มขึ้นอีกร้อยละ ๐.๔๕ ของค่าจ้างที่มีตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๔ ถึงวันที่ ๓๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๔ เพื่อจ่ายเงินบำเหน็จชราภาพเพิ่มขึ้น จากอัตราที่กำหนดในข้อ ๖ (๒) แห่งกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ ระยะเวลา และอัตรา การจ่ายประโยชน์ทดแทนในกรณีชราภาพ พ.ศ. ๒๕๕๐

ข้อ ๒/๓ การจ่ายเงินบำเหน็จชราภาพให้แก่ผู้ประกันตนซึ่งออกเงินสมทบเข้ากองทุน ในช่วงเวลาที่มีการลดอัตราเงินสมทบตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๔ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๔ ให้คำนวณจากอัตราเงินสมทบเพิ่มขึ้นอีกร้อยละ ๑.๓ ของค่าจ้างที่มีตั้งแต่วันที่

๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๔ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๔ เพื่อจ่ายเงินบำเหน็จชราภาพเพิ่มขึ้นจากอัตราที่กำหนดในข้อ ๖ (๒) แห่งกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ ระยะเวลา และอัตราการจ่ายประโยชน์ทดแทนในกรณีชราภาพ พ.ศ. ๒๕๕๐”

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

สุชาติ ชมกลิ่น

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรช่วยเหลือผู้ประกันตนซึ่งออกเงินสมทบเข้ากองทุนประกันสังคมในช่วงเวลาที่มีการลดอัตราเงินสมทบของนายจ้างและผู้ประกันตนตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๔ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๔ และได้มีการออกเงินสมทบตั้งแต่สิบสองเดือนขึ้นไปให้ได้รับเงินบำเหน็จชราภาพที่เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

การจ่ายประโยชน์ทดแทนในกรณีสงเคราะห์บุตร (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๖๔

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติ
ประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๔ เป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกความในข้อ ๔ แห่งกฎกระทรวงการจ่ายประโยชน์ทดแทนในกรณี
สงเคราะห์บุตร พ.ศ. ๒๕๖๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๔ ประโยชน์ทดแทนในกรณีสงเคราะห์บุตรให้เหมาจ่ายเป็นเงินในอัตราแปดร้อยบาท
ต่อเดือนต่อบุตรหนึ่งคน”

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๘ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๔

สุชาติ ชมกลิ่น

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรเพิ่มอัตราการจ่ายประโยชน์ทดแทนในกรณีสงเคราะห์บุตร เพื่อให้ผู้ประกันตนได้รับเงินประโยชน์ทดแทนในกรณีสงเคราะห์บุตรในอัตราที่สูงขึ้น อันเป็นการบรรเทาภาระของผู้ประกันตนและให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๕๖๕)

ออกตามความในพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๖๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๖๓ และมาตรา ๔๖
วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๖๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม
(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ จำนวนเงินที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบที่ผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๓ แต่ละคนให้
กำหนดเป็นจำนวนไม่ต่ำกว่าเดือนละหนึ่งพันหกร้อยห้าสิบบาท และไม่เกินเดือนละหนึ่งหมื่นห้าพันบาท

ข้อ ๒ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๓๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๕ เป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

ยุทธ อังนันทน์

(นายยุทธ อังนันทน์)

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

หมายเหตุ :- กฎกระทรวง ฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๕๖๕) ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม ๑๑๒ ตอนที่
๑๓ ก วันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๕

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๓๘)

ออกตามความในพระราชบัญญัติประกันสังคม

พ.ศ. ๒๕๓๓^๑

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓

และมาตรา ๓๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย
พระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการ
สังคม ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ จำนวนเงินที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบที่ผู้ประกันตนตามมาตรา
๓๙ วรรคหนึ่ง ต้องส่งเข้ากองทุนตามมาตรา ๔๖ วรรคสอง ให้กำหนดเป็นจำนวนเดือนละสี่พันแปด
ร้อยบาท

ข้อ ๒ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๓๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๘ เป็นต้นไป

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๘

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ยุทธ อภินันท์

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๓๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗ บัญญัติให้จำนวนเงินที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบที่ผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๙ วรรคหนึ่ง ต้องส่งเข้ากองทุนตามมาตรา ๔๖ วรรคสอง ให้เป็นไปตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้ โดยต้องคำนึงถึงความเหมาะสมกับสภาพทางเศรษฐกิจในขณะนั้นด้วย จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

อู่สมล/ผู้จัดทำ

๒๓ ธันว
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กฎกระทรวง
ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๔)
ออกตามความในพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๖๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๖๓ รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ให้กำหนดค่าธรรมเนียม ดังต่อไปนี้

(๑) ใบแทนหนังสือสำคัญแสดงการขึ้นทะเบียนประกันสังคม	ฉบับละ ๕๐ บาท
(๒) ใบแทนบัตรประกันสังคม	ฉบับละ ๑๐ บาท

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๔

พลตำรวจเอก ประमाण อธิเรกสาร
(ประमाण อธิเรกสาร)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ : - กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๔) ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม ๑๐๘ ตอนที่
๒๖ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

กฎกระทรวง

การจ่ายประโยชน์ทดแทนในกรณีสงเคราะห์บุตร (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๖๗

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติ
ประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๘ เป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกความในข้อ ๔ แห่งกฎกระทรวงการจ่ายประโยชน์ทดแทนในกรณี
สงเคราะห์บุตร พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงการจ่ายประโยชน์ทดแทนในกรณี
สงเคราะห์บุตร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๔ ประโยชน์ทดแทนในกรณีสงเคราะห์บุตรให้เหมาจ่ายเป็นเงินในอัตราหนึ่งพันบาท
ต่อเดือนต่อบุตรหนึ่งคน”

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

พิพัฒน์ รัชกิจประการ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรเพิ่มอัตราการจ่ายประโยชน์ทดแทนในกรณีสงเคราะห์บุตร เพื่อให้ผู้ประกันตนได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีสงเคราะห์บุตรในอัตราที่สูงขึ้น อันเป็นการบรรเทาภาระของผู้ประกันตนและเพื่อให้สอดคล้องกับสถานะเศรษฐกิจและสภาพการณ์ทางสังคมในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

กำหนดอัตราเงินสมทบที่รัฐบาลจ่ายเข้ากองทุนประกันสังคม
สำหรับบุคคลซึ่งสมัครเข้าเป็นผู้ประกันตน

พ.ศ. ๒๕๖๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และมาตรา ๔๐ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๘ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้รัฐบาลจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนเดือนละสามสิบบาทสำหรับผู้ประกันตนซึ่งจ่ายเงินสมทบเพื่อรับประโยชน์ทดแทนกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย กรณีทุพพลภาพ และกรณีตาย ให้แก่ผู้ประกันตนซึ่งจ่ายเงินสมทบในแต่ละเดือน

ข้อ ๒ ให้รัฐบาลจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนเดือนละห้าสิบบาทสำหรับผู้ประกันตนซึ่งจ่ายเงินสมทบเพื่อรับประโยชน์ทดแทนกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย กรณีทุพพลภาพ กรณีตาย และกรณีชราภาพ ให้แก่ผู้ประกันตนซึ่งจ่ายเงินสมทบในแต่ละเดือน

ข้อ ๓ ให้รัฐบาลจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนเดือนละหนึ่งร้อยห้าสิบบาทสำหรับผู้ประกันตนซึ่งจ่ายเงินสมทบเพื่อรับประโยชน์ทดแทนกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย กรณีทุพพลภาพ กรณีตาย กรณีชราภาพ และกรณีสงเคราะห์บุตร ให้แก่ผู้ประกันตนซึ่งจ่ายเงินสมทบในแต่ละเดือน

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๑

พลตำรวจเอกอดุลย์ แสงสิงแก้ว

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๔๐ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๘ บัญญัติให้รัฐบาลจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนประกันสังคมตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงแต่ไม่เกินกึ่งหนึ่งของเงินสมทบที่ได้รับจากผู้ประกันตนตามมาตรา ๔๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

กำหนดหลักเกณฑ์และอัตราการได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงาน (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๖๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๗๙ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของข้อ ๑ แห่งกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และอัตราการได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงาน พ.ศ. ๒๕๔๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) ร้อยละหกสิบของค่าจ้างรายวันสำหรับการว่างงานเพราะเหตุถูกเลิกจ้าง โดยให้ได้รับครั้งละไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน”

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๘

พิพัฒน์ รัชกิจประการ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรเพิ่มอัตราค่าจ้างที่ได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงานเพราะเหตุถูกเลิกจ้าง เพื่อให้ผู้ประกันตนได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงานในอัตราที่สูงขึ้น อันเป็นการบรรเทาภาระของผู้ประกันตนและเพื่อให้สอดคล้องกับสถานะเศรษฐกิจและสภาพการณ์ทางสังคมในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

กำหนดหลักเกณฑ์และอัตราการได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงาน

พ.ศ. ๒๕๕๗

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗ และมาตรา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๕ และมาตรา ๔๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ลูกจ้างซึ่งเป็นผู้ประกันตนที่มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงานตามมาตรา ๗๘ มีสิทธิได้รับเงินทดแทนในกรณีว่างงานในอัตราดังต่อไปนี้

(๑) ร้อยละห้าสิบของค่าจ้างรายวันสำหรับการว่างงานเพราะเหตุถูกเลิกจ้างโดยให้ได้รับครั้งละไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

(๒) ร้อยละสามสิบของค่าจ้างรายวันสำหรับการว่างงานเพราะเหตุลาออกจากงานหรือเหตุสิ้นสุดสัญญาจ้างที่มีกำหนดระยะเวลาการจ้างไว้แน่นอนและเลิกจ้างตามกำหนดระยะเวลานั้น โดยให้ได้รับครั้งละไม่เกินเก้าสิบวัน

ในกรณีที่ผู้ขอรับประโยชน์ทดแทนยื่นคำขอรับประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงานเพราะเหตุตาม (๑) หรือเหตุตาม (๑) และ (๒) เกินกว่าหนึ่งครั้งภายในระยะเวลาหนึ่งปีปฏิทินให้มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงานทุกครั้งรวมกันได้ไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน แต่ในกรณีที่ผู้ขอรับประโยชน์ทดแทนยื่นคำขอรับประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงานเพราะเหตุตาม (๒) เกินกว่าหนึ่งครั้งภายในระยะเวลาหนึ่งปีปฏิทิน ให้มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงานทุกครั้งรวมกันได้ไม่เกินเก้าสิบวัน

ในกรณีที่ผู้ขอรับประโยชน์ทดแทนได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงานในระยะเวลาหนึ่งปี ปฏิทินใดไม่ครบกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนโดยการนับระยะเวลาต่อเนื่องไปยังปีปฏิทินถัดไปได้

การจ่ายประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงานให้จ่ายเป็นรายเดือน สำหรับเศษของเดือนให้คำนวณจ่ายเป็นรายวัน

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๕๗ มาใช้บังคับกับการคำนวณค่าจ้างรายวันเพื่อการจ่ายประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงาน โดยอนุโลม

ข้อ ๒ ให้ลูกจ้างซึ่งเป็นผู้ประกันตนที่มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงานตามมาตรา ๗๘ ได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงานตามข้อ ๑ ตั้งแต่วันที่แปดนับแต่วันว่างงานจากการทำงานกับนายจ้างรายสุดท้าย เว้นแต่ลูกจ้างซึ่งเป็นผู้ประกันตนผู้ใดไม่ได้ขึ้นทะเบียนไว้ที่สำนักจัดหางานของรัฐภายในสามสิบวันนับแต่วันว่างงาน ให้มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงานนับตั้งแต่วันที่ลูกจ้างซึ่งเป็นผู้ประกันตนผู้นั้นได้ขึ้นทะเบียนไว้ที่สำนักจัดหางานของรัฐ

ข้อ ๓ ให้สำนักงานจัดการจ่ายประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงานแก่ผู้ขอรับประโยชน์ทดแทนเมื่อ

(๑) ผู้ขอรับประโยชน์ทดแทนกลับเข้าทำงานเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๓ อีก โดยให้สิ้นสุดการรับประโยชน์ทดแทนตั้งแต่วันที่กลับเข้าทำงานเป็นผู้ประกันตน

(๒) ผู้ขอรับประโยชน์ทดแทนได้ปฏิเสธการทำงานหรือปฏิเสธการฝึกงานที่เหมาะสมตามที่จัดหาให้ โดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้งดการจ่ายประโยชน์ทดแทนตั้งแต่วันที่ปฏิเสธ

(๓) ผู้ขอรับประโยชน์ทดแทนไม่ไปรายงานตัวที่สำนักจัดหางานของรัฐโดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้งดการจ่ายประโยชน์ทดแทนในเดือนที่ไม่ไปรายงานตัวนั้น

ข้อ ๔ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๗ เป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๗

อุไรวรรณ เทียนทอง

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากได้มีการกำหนดให้ดำเนินการจัดเก็บเงินสมทบเพื่อการจ่ายประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงานตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๗ ประกอบกับมาตรา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ บัญญัติให้ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงานตามหลักเกณฑ์และอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ ระยะเวลา

และอัตราการจ่ายประโยชน์ทดแทนในกรณีชราภาพ (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๖๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และมาตรา ๗๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความในข้อ ๘ แห่งกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ ระยะเวลา และอัตราการจ่ายประโยชน์ทดแทนในกรณีชราภาพ พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๘ กรณีผู้รับบำนาญชราภาพถึงแก่ความตายภายในหกสิบเดือนนับแต่เดือนที่มีสิทธิได้รับเงินบำนาญชราภาพ ให้จ่ายเงินบำเหน็จชราภาพเป็นจำนวนเท่ากับจำนวนเงินบำนาญชราภาพที่ได้รับเดือนสุดท้ายก่อนถึงแก่ความตายคูณด้วยจำนวนเดือนที่เหลือหลังจากผู้รับเงินบำนาญชราภาพถึงแก่ความตายจนครบหกสิบเดือน”

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๑ แห่งกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ ระยะเวลา และอัตราการจ่ายประโยชน์ทดแทนในกรณีชราภาพ พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๑ กรณีบุคคลซึ่งถูกงดการจ่ายเงินบำนาญชราภาพเนื่องจากกลับเข้าเป็นผู้ประกันตน และต่อมาความเป็นผู้ประกันตนสิ้นสุดลงด้วยเหตุถึงแก่ความตาย หากบุคคลนั้นได้รับเงินบำนาญชราภาพมาแล้วไม่เกินหกสิบเดือน ให้จ่ายเงินบำเหน็จชราภาพเป็นจำนวนเท่ากับจำนวนเงินบำนาญชราภาพที่ได้รับเดือนสุดท้ายก่อนกลับเข้าเป็นผู้ประกันตนคูณด้วยจำนวนเดือนที่เหลือหลังจากผู้รับเงินบำนาญชราภาพกลับเข้าเป็นผู้ประกันตนจนครบหกสิบเดือน และเงินบำเหน็จชราภาพตามข้อ ๖ (๑) หรือ (๒) แล้วแต่กรณี สำหรับการจ่ายเงินสมทบในช่วงระยะเวลาที่กลับเข้าเป็นผู้ประกันตนครั้งหลัง”

ข้อ ๓ บุคคลใดได้รับบำนาญชราภาพตามข้อ ๘ หรือข้อ ๑๑ แห่งกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ ระยะเวลาและอัตราการจ่ายประโยชน์ทดแทนในกรณีชราภาพ พ.ศ. ๒๕๕๐

อยู่ก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ ให้จ่ายเงินบำเหน็จชราภาพจนครบหกสิบเดือนตามหลักเกณฑ์ที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมในกฎกระทรวงนี้ เว้นแต่มีจำนวนเดือนเหลือน้อยกว่าสิบเดือน ให้จ่ายเงินบำเหน็จชราภาพเป็นจำนวนสิบเท่าของเงินบำนาญชราภาพรายเดือนที่ได้รับเดือนสุดท้ายก่อนถึงแก่ความตาย

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๙ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๕

สุชาติ ชมกลิ่น

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ ระยะเวลา และอัตราการจ่ายประโยชน์ทดแทนในกรณีชราภาพ พ.ศ. ๒๕๕๐ ในกรณีผู้รับเงินบำนาญชราภาพถึงแก่ความตายภายในหกสิบเดือนนับแต่เดือนที่มีสิทธิรับเงินบำนาญชราภาพให้มีการจ่ายเงินบำเหน็จชราภาพเพิ่มขึ้น เพื่อเป็นหลักประกันและเป็นการช่วยเหลือทายาทของผู้รับบำนาญชราภาพในการดำรงชีวิตภายหลังผู้รับบำนาญชราภาพถึงแก่ความตาย จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

พระราชบัญญัติ

เงินทดแทน (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๖๑

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๓๓ และมาตรา ๓๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้ระบบการจ่ายเงินทดแทนเป็นไปโดยมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และเพื่อคุ้มครองสิทธิประโยชน์ของลูกจ้าง ให้ได้รับอย่างเพียงพอ อันจะเกิดประโยชน์ต่อระบบแรงงานสัมพันธ์ของประเทศ ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้ สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าทีรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่

(๑) ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค และราชการส่วนท้องถิ่น เฉพาะข้าราชการหรือลูกจ้างประจำ

(๒) รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์

(๓) รัฐบาลต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ สำหรับลูกจ้างซึ่งมิใช่เป็นการจ้างงานในประเทศ

(๔) นายจ้างอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “ภัยพิบัติ” ระหว่างบทนิยามคำว่า “เงินสมทบ” และคำว่า “กองทุน” ในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗

““ภัยพิบัติ” หมายความว่า อัคคีภัย วาตภัย อุทกภัย หรือธรณีพิบัติภัย ตลอดจนภัยอื่น ๆ ไม่ว่าเกิดจากธรรมชาติหรือมีผู้ทำให้เกิดขึ้น ซึ่งก่อให้เกิดอันตรายแก่ชีวิตหรือร่างกายของประชาชนหรือความเสียหายแก่ทรัพย์สินของประชาชนหรือของรัฐ”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑ ในกรณีที่ผู้ประกอบการได้ว่าจ้างด้วยวิธีเหมาค่าแรงโดยมอบให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดรับช่วงไปควบคุมดูแลการทำงานหรือรับผิดชอบจ่ายค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างอีกทอดหนึ่งหรือมอบหมายให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดเป็นผู้จัดหาลูกจ้างมาทำงานอันมิใช่การประกอบธุรกิจจัดหางาน โดยการทำงานนั้นเป็นส่วนหนึ่งส่วนใดในกระบวนการผลิตหรือธุรกิจซึ่งกระทำในสถานประกอบการหรือสถานที่ทำงานของผู้ประกอบการ และเครื่องมือที่สำคัญสำหรับใช้ทำงานนั้นผู้ประกอบการเป็นผู้จัดหา กรณีเช่นว่านี้ผู้ประกอบการย่อมอยู่ในฐานะนายจ้างซึ่งมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

ในกรณีที่ผู้รับเหมาค่าแรงตามวรรคหนึ่งเป็นผู้ยื่นแบบรายการขึ้นทะเบียนนายจ้างต่อสำนักงานตามมาตรา ๔๔ ในฐานะนายจ้าง ให้ผู้รับเหมาค่าแรงมีหน้าที่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้เช่นเดียวกับ

นายจ้าง ในกรณีเช่นนี้ให้ผู้ประกอบกิจการหลุดพ้นจากความรับผิดในหนี้เงินสมทบและเงินเพิ่มเพียงเท่าที่ผู้รับเหมาค่าแรงได้นำส่งสำนักงาน”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๓ เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้างได้รับการรักษาพยาบาลทันทีที่ตามความเหมาะสมแก่อันตรายหรือความเจ็บป่วยนั้น และให้นายจ้างจ่ายค่ารักษาพยาบาลเท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕ กรณีที่ลูกจ้างจำเป็นต้องได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานภายหลังการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ให้นายจ้างจ่ายค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานของลูกจ้างเท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๖ เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตาย หรือสูญหาย ให้นายจ้างจ่ายค่าทำศพแก่ผู้จัดการศพของลูกจ้างตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘ และมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๘ เมื่อลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย ให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนเป็นรายเดือนให้แก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ แล้วแต่กรณี ดังต่อไปนี้

(๑) ร้อยละเจ็ดสิบของค่าจ้างรายเดือน สำหรับกรณีที่ลูกจ้างไม่สามารถทำงานได้ ไม่ว่าลูกจ้างจะสูญเสียอวัยวะตาม (๒) ด้วยหรือไม่ก็ตาม โดยจ่ายตั้งแต่วันแรกที่ลูกจ้างไม่สามารถทำงานได้ไปจนตลอดระยะเวลาที่ไม่สามารถทำงานได้ แต่ต้องไม่เกินหนึ่งปี

(๒) ร้อยละเจ็ดสิบของค่าจ้างรายเดือน สำหรับกรณีที่ลูกจ้างต้องสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานของร่างกาย โดยจ่ายตามระยะเวลาที่ต้องจ่ายให้ตามที่กระทรวงแรงงานประกาศกำหนด แต่ต้องไม่เกินสิบปี

(๓) ร้อยละเจ็ดสิบของค่าจ้างรายเดือน สำหรับกรณีที่ลูกจ้างทุพพลภาพโดยจ่ายตามประเภทของการทุพพลภาพและตามระยะเวลาที่กระทรวงแรงงานประกาศกำหนด แต่ต้องไม่น้อยกว่าสิบห้าปี

(๔) ร้อยละเจ็ดสิบของค่าจ้างรายเดือน สำหรับกรณีที่ลูกจ้างถึงแก่ความตายหรือสูญหาย มีกำหนดสิบปี

คำว่า “ทุพพลภาพ” ตามมาตรานี้ หมายความว่า การที่ลูกจ้างสูญเสียอวัยวะหรือสูญเสียสมรรถภาพของอวัยวะหรือของร่างกาย หรือสูญเสียสมภาวะปกติของจิตใจ จนทำให้ความสามารถในการทำงาน ลดลงถึงขนาดไม่อาจประกอบการทำงานตามปกติได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่เลขาธิการประกาศกำหนด โดยคำแนะนำของคณะกรรมการการแพทย์

หลักเกณฑ์และวิธีการคำนวณค่าจ้างรายเดือนให้เป็นไปตามที่กระทรวงแรงงานประกาศกำหนด ค่าทดแทนตามวรรคหนึ่งต้องไม่น้อยกว่าค่าทดแทนรายเดือนต่ำสุด และไม่มากกว่าค่าทดแทนรายเดือนสูงสุดตามที่กระทรวงแรงงานประกาศกำหนด

มาตรา ๑๙ ในกรณีที่นายจ้างจ่ายค่าทดแทนตามมาตรา ๑๘ (๒) หรือ (๓) และต่อมาลูกจ้างได้ถึงแก่ความตายในขณะที่ยังรับค่าทดแทนไม่ครบระยะเวลาตามสิทธิดังกล่าว ให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนให้แก่ผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ ต่อไปจนครบกำหนดระยะเวลาตามสิทธิ ทั้งนี้ ระยะเวลาการจ่ายค่าทดแทนรวมกันต้องไม่เกินสิบปี”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓) บุตรมีอายุต่ำกว่าสิบแปดปี ให้มีสิทธิได้รับเงินทดแทนต่อไปจนกว่าจะจบการศึกษาในระดับปริญญาตรี”

มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๓/๑) ของมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗

“(๓/๑) บุตรมีอายุตั้งแต่สิบแปดปีขึ้นไปที่อยู่ระหว่างการศึกษาระดับไม่สูงกว่าปริญญาตรี ให้มีสิทธิได้รับเงินทดแทนจนกว่าจะจบการศึกษาในระดับปริญญาตรี”

มาตรา ๑๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๙/๑ และมาตรา ๒๙/๒ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗

“มาตรา ๒๙/๑ กองทุนต้องวางและรักษาไว้ซึ่งระบบการบัญชีที่เหมาะสมแก่กองทุนตามมาตรฐานการบัญชี มีบัญชีลงรายการรับและจ่ายเงินสินทรัพย์ และหนี้สินที่แสดงฐานะการเงินที่เป็นอยู่ตามความจริง

และตามที่ควร พร้อมด้วยข้อความอันเป็นที่มาของรายการนั้น ๆ ทั้งนี้ ให้มีคณะกรรมการตรวจสอบ ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งเพื่อกำกับดูแลความโปร่งใสได้มาตรฐาน และให้มีการตรวจสอบบัญชีภายในเป็นประจำ

หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา องค์กรประกอบ และอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการตรวจสอบให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด โดยคำแนะนำของคณะกรรมการ และให้นำมาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๔๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๙/๒ ให้สำนักงานจัดทำรายงานการประเมินสถานะของกองทุนโดยแสดงรายรับ รายจ่าย และความสามารถในการดำเนินการในอนาคตเสนอต่อคณะกรรมการเป็นประจำทุกปี แล้วให้สำนักงานเปิดเผยต่อสาธารณชน”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๐ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน ให้สำนักงานเสนองบการเงินในปีที่ล่วงมาแล้ว ต่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน เพื่อตรวจสอบและเสนอต่อคณะกรรมการ

งการเงินตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการเสนอต่อรัฐมนตรี และให้รัฐมนตรีเสนอต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อทราบและจัดให้มีการประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

มาตรา ๑๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสามและวรรคสี่ของมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗

“การได้มาซึ่งผู้แทนฝ่ายนายจ้างและผู้แทนฝ่ายลูกจ้างตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้วิธีสรรหาโดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของฝ่ายนายจ้างและฝ่ายลูกจ้าง ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ

เลขาธิการจะแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ในสำนักงานเป็นผู้ช่วยเลขานุการก็ได้”

มาตรา ๑๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๑/๑ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗

“มาตรา ๓๑/๑ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) ไม่เป็นคนวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(๓) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๔) ไม่เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต

(๕) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๖) ไม่เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะร่ำรวยผิดปกติ หรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ

(๗) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือเลิกจ้างจากหน่วยงานของรัฐหรือสถานประกอบการของเอกชน เพราะทุจริตต่อหน้าที่

(๘) ไม่เป็นคู่สัญญาหรือผู้มีส่วนได้เสียในกิจการที่เป็นคู่สัญญา หรือมีธุรกิจเกี่ยวข้องกับสำนักงาน ทั้งนี้ ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม

(๙) ไม่เป็นหรือเคยเป็นข้าราชการการเมือง ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการหรือที่ปรึกษาของพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ของพรรคการเมือง เว้นแต่จะได้พ้นจากตำแหน่งดังกล่าวแล้วไม่น้อยกว่าสามปี

(๑๐) ไม่เคยเป็นกรรมการในคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทน

(๑๑) ไม่เป็นหรือเคยเป็นกรรมการในคณะกรรมการประกันสังคม”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๓ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระการดำรงตำแหน่งสองปี และให้ดำรงตำแหน่งได้เพียงวาระเดียว”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๔ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๓๓ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) รัฐมนตรีให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๑/๑”

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๘ ให้มีคณะกรรมการการแพทย์คณะหนึ่ง ประกอบด้วยประธานกรรมการ และกรรมการอื่นมีจำนวนรวมกันไม่เกินสิบห้าคนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในวิชาชีพเวชกรรม สาขาต่าง ๆ

ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งข้าราชการของสำนักงานประกันสังคมเป็นกรรมการและเลขานุการ
เลขาธิการจะแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ในสำนักงานเป็นผู้ช่วยเลขานุการก็ได้

ให้นำมาตรา ๓๓ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๖ วรรคสองและวรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

มาตรา ๑๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๘/๑ และมาตรา ๓๘/๒ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗

“มาตรา ๓๘/๑ กรรมการการแพทย์ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) ไม่เป็นคนวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
- (๓) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๔) ไม่เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต
- (๕) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (๖) ไม่เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะร่ำรวยผิดปกติ หรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ
- (๗) ไม่อยู่ระหว่างถูกสั่งพักใช้หรือเคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเวชกรรมหรือใบอนุญาตประกอบโรคศิลปะ
- (๘) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือเลิกจ้างจากหน่วยงานของรัฐหรือสถานประกอบการของเอกชนเพราะทุจริตต่อหน้าที่
- (๙) ไม่เป็นคู่สัญญาหรือผู้มีส่วนได้เสียในกิจการที่เป็นคู่สัญญา หรือมีธุรกิจเกี่ยวข้องกับสำนักงาน ทั้งนี้ ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม

(๑๐) ไม่เป็นหรือเคยเป็นข้าราชการการเมือง ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการหรือที่ปรึกษาของพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ของพรรคการเมือง เว้นแต่จะได้พ้นจากตำแหน่งดังกล่าวแล้วไม่น้อยกว่าสามปี

มาตรา ๓๘/๒ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการการแพทย์ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง พ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) รัฐมนตรีให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือหย่อนความสามารถ

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๘/๑

ในกรณีที่กรรมการการแพทย์ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ รัฐมนตรีอาจแต่งตั้ง ผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในวิชาชีพเวชกรรมสาขาต่าง ๆ เป็นกรรมการแทน และให้ผู้ได้รับแต่งตั้งอยู่ใน ตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน”

มาตรา ๑๙ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓) ให้ความเห็นในการออกกฎกระทรวงตามมาตรา ๑๓ และประกาศกระทรวงแรงงาน ตามมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๘ (๒) และ (๓)”

มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๓ กรรมการ กรรมการการแพทย์ อนุกรรมการ เลขานุการ และผู้ช่วยเลขานุการ มีสิทธิได้รับเบี้ยประชุม ค่าพาหนะ ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พัก และค่าใช้จ่ายอย่างอื่นในการปฏิบัติหน้าที่ ตามพระราชบัญญัตินี้ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด”

มาตรา ๒๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๔ ให้กระทรวงแรงงานประกาศกำหนดประเภทและขนาดของกิจการ และท้องที่ ที่นายจ้างต้องจ่ายเงินสมทบ

ให้นายจ้างซึ่งมีหน้าที่ต้องจ่ายเงินสมทบตามวรรคหนึ่งต้องดำเนินการ ดังต่อไปนี้ ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่นายจ้างมีหน้าที่ต้องจ่ายเงินสมทบ

(๑) ยื่นแบบรายการขึ้นทะเบียนนายจ้าง และ

(๒) จ่ายเงินสมทบ

กรณีข้อเท็จจริงในแบบรายการขึ้นทะเบียนนายจ้างเปลี่ยนแปลงไป ให้นายจ้างแจ้งการเปลี่ยนแปลง ภายในวันที่สิบห้าของเดือนถัดจากเดือนที่มีการเปลี่ยนแปลง

แบบรายการ วิธีการยื่นแบบรายการ การจ่ายเงินสมทบ และการแจ้งการเปลี่ยนแปลงแบบรายการ ให้เป็นไปตามที่เลขาธิการประกาศกำหนด”

มาตรา ๒๒ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ให้กระทรวงแรงงานมีอำนาจในการประกาศกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการลดหรือเพิ่ม อัตราเงินสมทบตามวรรคหนึ่งให้แก่นายจ้าง ตามอัตราส่วนการสูญเสียของนายจ้าง”

มาตรา ๒๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๖ นายจ้างผู้ใดไม่จ่ายเงินสมทบภายในกำหนดเวลาหรือจ่ายเงินสมทบไม่ครบจำนวน ตามที่จะต้องจ่าย ให้เสียเงินเพิ่มอีกร้อยละสองต่อเดือนของเงินสมทบที่ต้องจ่ายนับแต่วันถัดจาก วันที่ต้องนำส่งเงินสมทบ ทั้งนี้ เงินเพิ่มที่คำนวณได้ต้องไม่เกินจำนวนเงินสมทบที่นายจ้างต้องจ่าย

ในกรณีที่ท้องที่หนึ่งท้องที่ใดประสบปัญหาทางเศรษฐกิจ ประสบภัยพิบัติอย่างร้ายแรงที่ส่งผลกระทบ ต่อสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ หรือมีสถานการณ์ฉุกเฉิน อันเป็นเหตุให้นายจ้างไม่อาจจ่ายเงินสมทบ ได้ตามกำหนดเวลา ให้รัฐมนตรีตามคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจออกประกาศลดการจ่ายเงินเพิ่ม ตามวรรคหนึ่งในท้องที่นั้นก็ได้”

มาตรา ๒๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๘ และมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๘ เมื่อลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย ให้นายจ้างแจ้งเหตุดังกล่าว ต่อสำนักงาน ตามแบบและวิธีการที่เลขาธิการประกาศกำหนด ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่นายจ้างทราบ หรือควรจะได้ทราบถึงการประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย

มาตรา ๔๙ เมื่อลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย ให้ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ ยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทนต่อสำนักงาน ตามแบบและวิธีการที่เลขาธิการประกาศกำหนดภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย”

มาตรา ๒๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๖ให้นำมาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๕ และมาตรา ๖๐ รวมทั้งบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้องมาใช้บังคับแก่ผู้รับเหมาขั้นต้นและผู้รับเหมาช่วงซึ่งมิใช่นายจ้างตามมาตรา ๑๐ โดยอนุโลม”

มาตรา ๒๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๔) ของวรรคหนึ่ง และเพิ่มวรรคสองของมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗

“(๔) เข้าไปในสถานที่หรือยานพาหนะใด ๆ เพื่อตรวจค้น เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยหรือเชื่อได้ว่า มีทรัพย์สินที่เลขาธิการได้ออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ยึดหรืออายัดไว้ตามมาตรา ๔๗

การปฏิบัติหน้าที่ตาม (๔) ต้องมีหมายค้น เว้นแต่มีเหตุอันควรเชื่อว่า หากเน้นซ้ำกว่าจะเอาหมายค้นมาได้จะมีการยกย้าย ชุกซ่อน หรือทำให้ทรัพย์สินดังกล่าวเปลี่ยนสภาพไปจากเดิมให้ทำการค้นได้โดยไม่ต้องมีหมายค้น แต่ต้องปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วยการค้น”

มาตรา ๒๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๒ นายจ้างผู้ใดไม่จัดให้ลูกจ้างซึ่งประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยได้รับการรักษาพยาบาลตามมาตรา ๑๓ หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๗ มาตรา ๔๔ วรรคสองหรือวรรคสาม หรือมาตรา ๔๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๒๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๔ นายจ้างผู้ใดไม่จ่ายเงินทดแทนตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕๐ หรือมาตรา ๕๑ โดยมีได้อุทธรณ์ตามมาตรา ๕๒ หรือไม่จ่ายเงินทดแทนตามคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของ

คณะกรรมการโดยมิได้นำคดีไปสู่ศาลตามมาตรา ๕๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๒๙ ผู้ใดมีสิทธิได้รับเงินทดแทนจากนายจ้างตามพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงได้รับเงินทดแทนตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวดำเนินต่อไปจนกว่าจะครบถ้วนตามสิทธินั้น เว้นแต่ในกรณีที่ค่าทดแทนรายเดือนต่ำสุดหรือค่าทดแทนรายเดือนสูงสุดตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้เปลี่ยนแปลงไปในทางที่เป็นคุณแก่ลูกจ้าง ให้ลูกจ้างได้รับค่าทดแทนรายเดือนในอัตราที่เป็นคุณดังกล่าว นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๓๐ การยื่นแบบรายการลงทะเบียนจ่ายเงินสมทบและแบบรายการแสดงรายชื่อบุคคลจ้างที่ได้ยื่นก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือเป็นการยื่นแบบรายการขึ้นทะเบียนนายจ้างตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๑ นายจ้างซึ่งค้างจ่ายเงินสมทบและต้องเสียเงินเพิ่ม อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้เสียเงินเพิ่มในอัตราเดิม และเมื่อคำนวณแล้วต้องไม่เกินเงินสมทบที่ค้างจ่าย

มาตรา ๓๒ บรรดากฎหมาย ระเบียบ หรือประกาศที่ได้ออกตามพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎหมาย ระเบียบ หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๓๓ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ มีบทบัญญัติบางประการไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน ทำให้ไม่อาจคุ้มครองสิทธิประโยชน์ของลูกจ้างได้เท่าที่ควร เช่น บทบัญญัติเกี่ยวกับขอบเขตของการใช้บังคับกฎหมาย ฐานะและความรับผิดชอบของผู้ประกอบกิจการและผู้รับเหมาค่าแรง การกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตราการจ่ายค่ารักษาพยาบาล ค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน ค่าทำศพ ค่าทดแทน และเงินเพิ่มกรณีนายจ้างไม่จ่ายเงินสมทบหรือจ่ายไม่ครบจำนวน รวมทั้งหลักเกณฑ์การยื่นแบบรายการขึ้นทะเบียนนายจ้าง การแจ้งการประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย และการยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทน เป็นต้น กรณีสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเพื่อให้ลูกจ้างได้รับความคุ้มครองและได้รับสิทธิประโยชน์ที่เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวง

(พ.ศ. ๒๕๓๘)

ออกตามความในพระราชบัญญัติเงินทดแทน

พ.ศ. ๒๕๓๗

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ในกรณีที่นายจ้างและลูกจ้าง หรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ แล้วแต่กรณีตกลงกันจ่ายค่าทดแทนในคราวเดียวเต็มจำนวนหรือเป็นระยะเวลาอย่างอื่น นายจ้างจะหักส่วนลดได้ในอัตราร้อยละสองต่อปีของค่าทดแทนที่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ ได้รับจากนายจ้าง

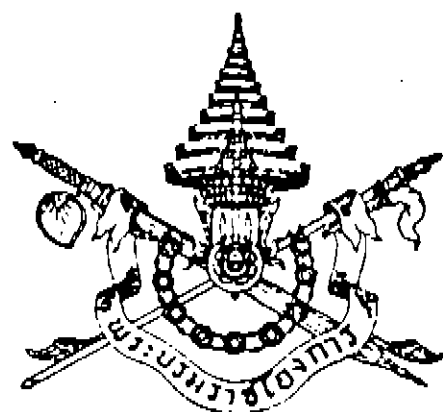
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๘

ยุทธ อังกินันทน์

รัฐมนตรีช่วยว่าการ ฯ ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ บัญญัติให้การจ่ายค่าทดแทนตามมาตรา ๑๘ หรือมาตรา ๑๙ นายจ้างและลูกจ้าง หรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ แล้วแต่กรณี จะตกลงกันจ่ายค่าทดแทนในคราวเดียวเต็มจำนวนหรือเป็นระยะเวลาอย่างอื่นก็ได้ แต่นายจ้างจะหักส่วนลดเกินอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงไม่ได้ จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

พระราชบัญญัติ

เงินทดแทน

พ.ศ. ๒๕๓๗

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๓๗

เป็นปีที่ ๔๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานในส่วนที่เกี่ยวกับเงินทดแทน และกองทุนเงินทดแทน

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกข้อ ๒ (๖) และข้อ ๕ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐๓ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ และข้อ ๓ และข้อ ๑๐ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐๓ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐๓ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๓๓

บรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่

- (๑) ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค และราชการส่วนท้องถิ่น
- (๒) รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยพนักงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์
- (๓) นายจ้างซึ่งประกอบธุรกิจโรงเรียนเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับครูหรือครูใหญ่
- (๔) นายจ้างซึ่งดำเนินการที่มีได้มีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหากำไรในทางเศรษฐกิจ
- (๕) นายจ้างอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้

“นายจ้าง” หมายความว่า ผู้ซึ่งตกลงรับลูกจ้างเข้าทำงานโดยจ่ายค่าจ้างให้ และหมายความรวมถึงผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้ทำงานแทนนายจ้าง ในกรณีที่นายจ้างเป็นนิติบุคคลให้หมายความรวมถึงผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลและผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลให้ทำการแทนด้วย

“ลูกจ้าง” หมายความว่า ผู้ซึ่งทำงานให้นายจ้างโดยรับค่าจ้างไม่ว่าจะเรียกชื่ออย่างไร แต่ไม่รวมถึงลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับงานบ้านอันมิได้มีการประกอบธุรกิจรวมอยู่ด้วย

“ค่าจ้าง” หมายความว่า เงินทุกประเภทที่นายจ้างจ่ายให้แก่ลูกจ้างเป็นค่าตอบแทนการทำงานในวันและเวลาทำงานปกติไม่ว่าจะคำนวณตามระยะเวลา หรือคำนวณตามผลงานที่ลูกจ้างทำได้ และให้หมายความรวมถึงเงินที่นายจ้างจ่ายให้แก่ลูกจ้างในวันหยุดและวันลาซึ่งลูกจ้างไม่ได้ทำงานด้วย ทั้งนี้ ไม่ว่าจะกำหนด คำนวณ หรือจ่ายในลักษณะใดหรือโดยวิธีการใด และไม่ว่าจะเรียกชื่ออย่างไร

“ประสบอันตราย” หมายความว่า การที่ลูกจ้างได้รับอันตรายแก่กายหรือผลกระทบแก่จิตใจ หรือถึงแก่ความตายเนื่องจากการทำงานหรือป้องกันรักษาประโยชน์ให้นายจ้างหรือตามคำสั่งของนายจ้าง

“เจ็บป่วย” หมายความว่า การที่ลูกจ้างเจ็บป่วยหรือถึงแก่ความตายด้วยโรคซึ่งเกิดขึ้นตามลักษณะหรือสภาพของงานหรือเนื่องจากการทำงาน

“สูญหาย” หมายความว่า การที่ลูกจ้างหายไปในช่วงทำงานหรือปฏิบัติตามคำสั่งของนายจ้างซึ่งมีเหตุอันควรเชื่อว่าลูกจ้างถึงแก่ความตายเพราะประสบเหตุอันตรายที่เกิดขึ้นในช่วงทำงานหรือปฏิบัติตามคำสั่งของนายจ้างนั้น รวมตลอดถึงการที่ลูกจ้างหายไปในช่วงเดินทางโดยพาหนะทางบก ทางอากาศ หรือทางน้ำ เพื่อไปทำงานให้นายจ้างซึ่งมีเหตุอันควรเชื่อว่าพาหนะนั้นได้ประสบเหตุอันตรายและลูกจ้างถึงแก่ความตาย ทั้งนี้ เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยยี่สิบวัน นับแต่วันที่เกิดเหตุขึ้น

“สูญเสียสมรรถภาพ” หมายความว่า การสูญเสียอวัยวะหรือการสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานของร่างกายหรือจิตใจภายหลังการรักษาด้วยวิธีทางการแพทย์สิ้นสุดแล้ว

“เงินทดแทน” หมายความว่า เงินที่จ่ายเป็นค่าทดแทน ค่ารักษาพยาบาล ค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน และค่าทำศพ

“ค่าทดแทน” หมายความว่า เงินที่จ่ายให้ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ สำหรับการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยหรือสูญหายของลูกจ้างตามพระราชบัญญัตินี้

“ค่ารักษาพยาบาล” หมายความว่า ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการตรวจ การรักษา การพยาบาล และค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็น เพื่อให้ผลของการประสบอันตรายหรือการเจ็บป่วยบรรเทาหรือหมดสิ้นไป และหมายความรวมถึงค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับอุปกรณ์ เครื่องใช้ หรือวัตถุที่ใช้แทนหรือทำหน้าที่แทนหรือช่วยอวัยวะที่ประสบอันตรายด้วย

“ค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน” หมายความว่า ค่าใช้จ่ายที่จำเป็นเกี่ยวกับการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน

“การฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน” หมายความว่า การจัดให้ลูกจ้างซึ่งประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยและสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพของร่างกายหรือจิตใจหรือการฟื้นฟูอาชีพ เพื่อให้สามารถประกอบอาชีพที่เหมาะสมตามสภาพของร่างกาย

“ค่าทำศพ” หมายความว่า ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการจัดการศพของลูกจ้างตามประเพณีทางศาสนาของลูกจ้างหรือตามประเพณีแห่งท้องถิ่น ในกรณีที่ลูกจ้างถึงแก่ความตายเนื่องจากประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยหรือสูญหาย

“เงินสมทบ” หมายความว่า เงินที่นายจ้างจ่ายสมทบเข้ากองทุนเงินทดแทน เพื่อใช้เป็นเงินทดแทนให้แก่ลูกจ้าง

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนเงินทดแทน

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานประกันสังคม หรือสำนักงานประกันสังคม จังหวัด แล้วแต่กรณี

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการกองทุนเงินทดแทน

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการกองทุนเงินทดแทน

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ กับออกกฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๗ การเรียกร้องหรือการได้มาซึ่งสิทธิหรือประโยชน์ตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่เป็นการตัดสิทธิหรือประโยชน์ที่ลูกจ้างพึงได้ตามกฎหมายอื่น

มาตรา ๘ ให้กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีคุณสมบัติไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีทางนิติศาสตร์เพื่อมีอำนาจฟ้องคดีและแก้ต่างคดีเกี่ยวกับเงินทดแทนตามพระราชบัญญัตินี้ให้แก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐

ให้ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ ที่ประสงค์จะให้พนักงานเจ้าหน้าที่ฟ้องคดีหรือแก้ต่างคดีตามวรรคหนึ่งยื่นคำขอต่อสำนักงานตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนด

มาตรา ๙ หนี้ที่เกิดจากการไม่ชำระเงินทดแทน เงินสมทบ หรือเงินเพิ่มตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ลูกจ้างหรือสำนักงานมีสิทธิเหนือทรัพย์สินทั้งหมดของนายจ้าง ซึ่งเป็นลูกหนี้ในลำดับเดียวกับสิทธิในค่าภาษีอากรตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา ๑๐ ในกรณีที่นายจ้างซึ่งเป็นผู้รับเหมาช่วงไม่จ่ายเงินทดแทน เงินสมทบ หรือเงินเพิ่ม ให้ผู้รับเหมาช่วงในลำดับถัดขึ้นไปหากมีตลอดสายจนถึงผู้รับเหมาขั้นต้นซึ่งมิใช่ นายจ้างร่วมรับผิดชอบกับผู้รับเหมาช่วงซึ่งเป็นนายจ้างในการจ่ายเงินทดแทน เงินสมทบ หรือเงินเพิ่ม

ให้ผู้รับเหมาขั้นต้นหรือผู้รับเหมาช่วงซึ่งมิใช่ นายจ้างที่ได้จ่ายเงินทดแทน เงินสมทบ หรือเงินเพิ่ม มีสิทธิไล่เบี้ยเอาแก่นายจ้างและบรรดาผู้รับเหมาช่วงอื่นหากมีตลอดสายในเงินทดแทน เงินสมทบ หรือเงินเพิ่ม ที่ได้จ่ายให้แก่ลูกจ้างหรือสำนักงาน

มาตรา ๑๑ ในกรณีที่ผู้ประกอบการได้ว่าจ้างด้วยวิธีเหมาค่าแรง โดยมอบให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดรับช่วงไปควบคุมดูแลการทำงานและรับผิดชอบในการจ่ายค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างอีกทอดหนึ่งก็ดี หรือมอบให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดเป็นผู้จัดหาลูกจ้างมาทำงานอันมิใช่การประกอบธุรกิจจัดหางานก็ดี โดยการทำงานนั้นเป็นส่วนหนึ่งส่วนใดหรือทั้งหมดในกระบวนการผลิตหรือธุรกิจในความรับผิดชอบ

ของผู้ประกอบกิจการ ถ้าผู้รับเหมาค่าแรงดังกล่าวไม่จ่ายเงินทดแทน เงินสมทบ หรือเงินเพิ่ม แก่ลูกจ้าง หรือสำนักงาน ให้ผู้ประกอบกิจการหรือผู้รับเหมาค่าแรงซึ่งมิใช่ นายจ้างร่วมรับผิดชอบกับผู้รับเหมาค่าแรง ซึ่งเป็นนายจ้างในการจ่ายเงินทดแทน เงินสมทบ หรือเงินเพิ่ม เสมือนหนึ่งเป็นนายจ้าง

ให้ผู้ประกอบกิจการหรือผู้รับเหมาค่าแรงซึ่งมิใช่ นายจ้างที่ได้จ่ายเงินทดแทน เงินสมทบ หรือเงินเพิ่ม มีสิทธิไล่เบี้ยเอาแก่นายจ้างและบรรดาผู้รับเหมาค่าแรงอื่นหากมีตลอดสายในเงินทดแทน เงินสมทบ หรือเงินเพิ่ม ที่ได้จ่ายให้แก่ลูกจ้างหรือสำนักงาน

มาตรา ๑๒ กำหนดเวลาจ่ายเงินสมทบ กำหนดเวลาแจ้งรายการต่างๆ ต่อกองทุน กำหนดเวลาขึ้นคำร้องเรียกเงินทดแทน และกำหนดเวลาสำหรับการอุทธรณ์ที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือระเบียบ หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าผู้มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามกำหนดเวลาดังกล่าว มิได้อยู่ในประเทศ หรือมีเหตุจำเป็นจนไม่สามารถจะปฏิบัติตามกำหนดเวลาดังกล่าวได้ เมื่อเลขาธิการพิจารณาเห็นเป็นการสมควร จะให้ขยายหรือเลื่อนกำหนดเวลาออกไปอีกตามความจำเป็นแก่กรณีก็ได้

หมวด ๒

เงินทดแทน

มาตรา ๑๓ เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้างได้รับการรักษาพยาบาลทันทีตามความเหมาะสมแก่อันตรายหรือความเจ็บป่วยนั้น และให้นายจ้างจ่ายค่ารักษาพยาบาลเท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็นแต่ไม่เกินอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

ให้นายจ้างจ่ายค่ารักษาพยาบาลตามวรรคหนึ่งโดยไม่ชักช้าเมื่อฝ่ายลูกจ้างแจ้งให้นายจ้างทราบ

มาตรา ๑๔ ให้กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมประกาศกำหนดชนิดของโรคซึ่งเกิดขึ้นตามลักษณะหรือสภาพของงานหรือเนื่องจากการทำงาน

มาตรา ๑๕ กรณีที่ลูกจ้างจำเป็นต้องได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานภายหลังการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ให้นายจ้างจ่ายค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานของลูกจ้างตามความจำเป็นตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๖ เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตายหรือสูญหาย ให้นายจ้างจ่ายค่าทำศพแก่ผู้จัดการศพของลูกจ้างเป็นจำนวนหนึ่งร้อยเท่าของอัตราสูงสุดของค่าจ้างขั้นต่ำรายวันตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน

มาตรา ๑๗ ในกรณีที่ลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตายโดยไม่มีผู้จัดการศพ ให้นายจ้างจัดการศพของลูกจ้างไปพลางก่อนจนกว่าผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ จะมาขอเป็นผู้จัดการศพ แต่นายจ้างจะใช้ค่าทำศพเกินหนึ่งในสามของค่าทำศพตามมาตรา ๑๖ ไม่ได้ ถ้าลูกจ้างถึงแก่ความตายครบเจ็ดสิบสองชั่วโมง แล้วยังไม่มีผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ มาขอเป็นผู้จัดการศพ ให้นายจ้างจัดการศพนั้นตามประเพณีทางศาสนาของลูกจ้างซึ่งถึงแก่ความตายหรือตามประเพณีแห่งท้องถิ่นโดยคำนึงถึงฐานะทางสังคมของลูกจ้าง ในการนี้ให้นายจ้างใช้ค่าทำศพส่วนที่เหลือได้

มาตรา ๑๘ เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยหรือสูญหาย ให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนเป็นรายเดือนให้แก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ แล้วแต่กรณี ดังต่อไปนี้

(๑) ร้อยละหกสิบของค่าจ้างรายเดือน สำหรับกรณีที่ลูกจ้างไม่สามารถทำงานติดต่อกันได้เกินสามวันไม่ว่าลูกจ้างจะสูญเสียอวัยวะตาม (๒) ด้วยหรือไม่ก็ตาม โดยจ่ายตั้งแต่วันแรกที่ลูกจ้างไม่สามารถทำงานได้ไปจนตลอดระยะเวลาที่ไม่สามารถทำงานได้ แต่ต้องไม่เกินหนึ่งปี

(๒) ร้อยละหกสิบของค่าจ้างรายเดือน สำหรับกรณีที่ลูกจ้างต้องสูญเสียอวัยวะบางส่วนจากร่างกาย โดยจ่ายตามประเภทของการสูญเสียอวัยวะและตามระยะเวลาที่ต้องจ่ายให้ตามที่กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมประกาศกำหนด แต่ต้องไม่เกินสิบปี

(๓) ร้อยละหกสิบของค่าจ้างรายเดือน สำหรับกรณีที่ลูกจ้างทุพพลภาพ โดยจ่ายตามประเภทของการทุพพลภาพและตามระยะเวลาที่จะต้องจ่ายตามที่กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมประกาศกำหนด แต่ต้องไม่เกินสิบห้าปี

(๔) ร้อยละหกสิบของค่าจ้างรายเดือน สำหรับกรณีที่ลูกจ้างถึงแก่ความตายหรือสูญหายมีกำหนดแปดปี

การประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยซึ่งเป็นเหตุให้สูญเสียอวัยวะของร่างกาย หรือสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานของอวัยวะไปเพียงบางส่วน ในการคิดค่าทดแทน ให้เทียบอัตราส่วนร้อยละจากจำนวนระยะเวลาที่กำหนดไว้สำหรับการสูญเสียอวัยวะหรือสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานของอวัยวะประเภทนั้นๆ ตามที่กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมประกาศกำหนด

หลักเกณฑ์และวิธีการคำนวณค่าจ้างรายเดือนให้เป็นไปตามที่กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมประกาศกำหนด

ค่าทดแทนตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองต้องไม่น้อยกว่าค่าทดแทนรายเดือนต่ำสุด และไม่มากกว่าค่าทดแทนรายเดือนสูงสุดตามที่กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมประกาศกำหนด

มาตรา ๑๕ ในกรณีที่นายจ้างจ่ายค่าทดแทนตามมาตรา ๑๘ (๒) หรือ (๓) และต่อมา ลูกจ้างได้ถึงแก่ความตายในขณะที่ยังรับค่าทดแทนไม่ครบระยะเวลาตามสิทธิดังกล่าว ให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนให้แก่ผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ ต่อไป จนครบกำหนดระยะเวลาตามสิทธิ แต่ทั้งนี้ ระยะเวลาการจ่ายค่าทดแทนรวมกันต้องไม่เกินแปดปี

มาตรา ๒๐ เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตายหรือสูญหาย ให้นุคคลดังต่อไปนี้เป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินทดแทนจากนายจ้าง

- (๑) บิดามารดา
- (๒) สามีหรือภรรยา
- (๓) บุตรมีอายุต่ำกว่าสิบแปดปี เว้นแต่เมื่อมีอายุครบสิบแปดปีและยังศึกษาอยู่ในระดับที่ไม่สูงกว่าปริญญาตรี ให้ได้รับส่วนแบ่งต่อไปตลอดระยะเวลาที่ศึกษาอยู่
- (๔) บุตรมีอายุตั้งแต่สิบแปดปีและทุพพลภาพหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ ซึ่งอยู่ในอุปการะของลูกจ้างก่อนลูกจ้างถึงแก่ความตายหรือสูญหาย

ให้บุตรของลูกจ้างซึ่งเกิดภายในสามร้อยสิบวันนับแต่วันที่ลูกจ้างถึงแก่ความตายหรือวันที่เกิดเหตุสูญหายมีสิทธิได้รับเงินทดแทนนับแต่วันคลอด

ในกรณีที่ไม่มีผู้มีสิทธิตามวรรคหนึ่ง ให้นายจ้างจ่ายเงินทดแทนแก่ผู้ซึ่งอยู่ในอุปการะของลูกจ้างก่อนลูกจ้างถึงแก่ความตายหรือสูญหาย แต่ผู้ซึ่งอยู่ในอุปการะดังกล่าว จะต้องได้รับความเดือดร้อนเพราะขาดอุปการะจากลูกจ้างที่ตายหรือสูญหาย

มาตรา ๒๑ ให้ผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ ได้รับส่วนแบ่งในเงินทดแทนเท่ากัน

ในกรณีที่สิทธิได้รับเงินทดแทนสิ้นสุดลงเพราะผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ ผู้หนึ่งผู้ใดถึงแก่ความตาย หรือสามีหรือภรรยาสมรสใหม่หรือมิได้สมรสใหม่แต่มีพฤติการณ์แสดงให้เห็นว่าอยู่กินกันฉันสามีหรือภรรยากับหญิงหรือชายอื่น หรือบุตรไม่มีลักษณะตามมาตรา ๒๐ (๓) หรือ (๔) อีกต่อไป ให้นำส่วนแบ่งของผู้หมดสิทธิเพราะเหตุหนึ่งเหตุใดดังกล่าวไปเฉลี่ยให้แก่ผู้มีสิทธิอื่นต่อไป

มาตรา ๒๒ นายจ้างไม่ต้องจ่ายเงินทดแทนในการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยของลูกจ้าง เพราะเหตุอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

- (๑) ลูกจ้างเสพของมีนเมาหรือสิ่งเสพติดอื่นจนไม่สามารถครองสติได้
- (๒) ลูกจ้างจงใจให้ตนเองประสบอันตรายหรือยอมให้ผู้อื่นทำให้ตนประสบอันตราย

มาตรา ๒๓ ห้ามมิให้นายจ้างหักเงินทดแทนเพื่อการใดๆ และเงินทดแทนไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี

มาตรา ๒๔ การจ่ายค่าทดแทนตามมาตรา ๑๘ หรือมาตรา ๑๙ นายจ้างและลูกจ้าง หรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ แล้วแต่กรณี จะตกลงกันจ่ายค่าทดแทนในคราวเดียวเต็มจำนวนหรือเป็นระยะเวลาอย่างอื่นก็ได้ แต่นายจ้างจะหักส่วนลดเกินอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงไม่ได้

มาตรา ๒๕ การจ่ายเงินทดแทนตามหมวดนี้ ในกรณีที่นายจ้างเป็นผู้มีหน้าที่ต้องจ่ายเงินสมทบ ให้สำนักงานจ่ายเงินทดแทนแก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ แทนนายจ้างนั้น แต่ถ้านายจ้างได้ทดรองจ่ายเงินทดแทนให้ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธินั้นไปก่อน และเป็นกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่มีคำวินิจฉัยว่าลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิดังกล่าวมีสิทธิได้รับเงินทดแทนให้นายจ้างขอรับเงินทดแทนที่ได้ทดรองจ่ายไปคืนจากสำนักงานได้ตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนด

ในกรณีที่นายจ้างเป็นผู้ไม่มีหน้าที่ต้องจ่ายเงินสมทบ และได้ทดรองจ่ายเงินทดแทนแก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ ไปก่อน ถ้าลูกจ้างหรือผู้มีสิทธินั้นมีสิทธิได้รับเงินทดแทนตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕๐ หรือคำสั่งใหม่ตามมาตรา ๕๑ นายจ้างมีสิทธินำเงินทดแทนที่ได้จ่ายให้ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิดังกล่าวไปนั้นมาหักจากจำนวนเงินทดแทนตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ไม่เกินจำนวนเงินทดแทนตามประเภทที่กำหนดไว้ในคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่

หมวด ๓

กองทุนเงินทดแทน

มาตรา ๒๖ ให้มีกองทุนเงินทดแทนในสำนักงานประกันสังคมเพื่อจ่ายเป็นเงินทดแทนแก่ลูกจ้างแทนนายจ้างซึ่งมีหน้าที่ต้องจ่ายเงินสมทบตามมาตรา ๔๔ และเป็นค่าใช้จ่ายตามมาตรา ๔๓

ให้กองทุนเงินทดแทนตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐๓ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐๓ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๓๓ เป็นกองทุนตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๗ กองทุนประกอบด้วย

- (๑) เงินกองทุนเงินทดแทนตามมาตรา ๒๖ วรรคสอง
- (๒) เงินสมทบ
- (๓) ผลประโยชน์ของกองทุนตามมาตรา ๒๘

- (๔) เงินเพิ่มตามมาตรา ๔๖
- (๕) เงินที่ตกเป็นของกองทุนตามมาตรา ๔๗
- (๖) เงินค่าปรับที่ได้จากการเปรียบเทียบตามมาตรา ๖๖
- (๗) ทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคให้หรือเงินอุดหนุน
- (๘) รายได้อื่น
- (๙) ดอกผลของกองทุน

มาตรา ๒๘ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ให้ถือว่าเงินและทรัพย์สินของกองทุนตามมาตรา ๒๖ เป็นกรรมสิทธิ์ของสำนักงานประกันสังคม โดยไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังเป็นรายได้แผ่นดิน และให้จ่ายเป็นเงินทดแทนตามพระราชบัญญัตินี้แทนนายจ้าง

กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมมีอำนาจจัดสรรเงินกองทุนไม่เกินร้อยละยี่สิบสองของดอกผลของกองทุนต่อปี เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการบำบัดรักษาและส่งเสริมการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานของลูกจ้างตามที่กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมประกาศกำหนด และเป็นค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมหรือป้องกันเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน และไม่เกินร้อยละสามของดอกผลของกองทุนต่อปีเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของสำนักงานกองทุนเงินทดแทนและค่าใช้จ่ายตามมาตรา ๔๓

มาตรา ๒๙ การรับเงิน การจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน และการจัดหาผลประโยชน์ของกองทุนให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

มาตรา ๓๐ ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน ให้สำนักงานเสนองบดุลและรายงานการรับจ่ายเงินกองทุนในปีที่ล่วงมาแล้วต่อสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินเพื่อตรวจสอบรับรองและเสนอต่อคณะกรรมการ

งบดุลและรายงานการรับจ่ายเงินดังกล่าว ให้คณะกรรมการเสนอต่อรัฐมนตรี และให้รัฐมนตรีเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบและจัดให้มีการประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๔

คณะกรรมการกองทุนเงินทดแทนและคณะกรรมการการแพทย์

มาตรา ๓๑ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการกองทุนเงินทดแทน” ประกอบด้วยเลขาธิการสำนักงานประกันสังคมเป็นประธานกรรมการ และผู้ทรงคุณวุฒิไม่เกินหกคน กับผู้แทนฝ่ายนายจ้างและผู้แทนฝ่ายลูกจ้างฝ่ายละสามคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง เป็นกรรมการ และผู้แทนสำนักงานประกันสังคมเป็นกรรมการและเลขานุการ

การแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในทาง แพทยศาสตร์ นิติศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ การคลัง ประกันสังคม หรือประกันภัย

มาตรา ๓๒ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบายการบริหารกองทุนและการ จ่ายเงินทดแทน

(๒) พิจารณาให้ความเห็นต่อรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงและระเบียบ ต่าง ๆ เพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) วางระเบียบโดยความเห็นชอบของกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เกี่ยวกับการรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินกองทุน

(๔) วางระเบียบโดยความเห็นชอบของกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เกี่ยวกับการจัดหาผลประโยชน์ของกองทุน

(๕) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ตามมาตรา ๕๒

(๖) ให้คำปรึกษาและแนะนำแก่สำนักงานประกันสังคมในการดำเนินการตาม พระราชบัญญัตินี้

(๗) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้เป็น อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ หรือตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการอาจมอบหมายให้สำนักงานประกันสังคมเป็น ผู้ปฏิบัติก็ได้

มาตรา ๓๓ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้อยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี

กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะแต่งตั้งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

มาตรา ๓๔ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๓๓ กรรมการซึ่งรัฐมนตรี แต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) รัฐมนตรีให้ออก

(๔) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๕) วิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

ในกรณีที่กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งบุคคลในประเภทเดียวกันตามมาตรา ๓๑ เป็นกรรมการแทน และให้ผู้ได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน

มาตรา ๓๕ ในกรณีที่กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งดำรงตำแหน่งครบตามวาระแล้ว แต่ยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ต่อไปพลางก่อน จนกว่ากรรมการที่ได้รับแต่งตั้งใหม่จะเข้ารับหน้าที่แทน

มาตรา ๓๖ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมของคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

มติในที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๓๗ ในการประชุมของคณะกรรมการ ถ้ากรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสียเป็นการส่วนตัวในเรื่องที่พิจารณา ผู้นั้นไม่มีสิทธิเข้าประชุม

มาตรา ๓๘ ให้มีคณะกรรมการการแพทย์คณะหนึ่ง ประกอบด้วย ประธานกรรมการ และกรรมการอื่นมีจำนวนรวมกันไม่เกินสิบห้าคนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง

คณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในวิชาชีพเวชกรรมสาขาต่าง ๆ

ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งข้าราชการของสำนักงานประกันสังคมเป็นกรรมการและเลขานุการ

ให้นำมาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๖ วรรคสอง และวรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๙ การประชุมของคณะกรรมการการแพทย์ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่าห้าคนจึงจะเป็นองค์ประชุม

มาตรา ๔๐ คณะกรรมการการแพทย์มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการเกี่ยวกับการดำเนินงานในการให้บริการทางการแพทย์

(๒) ให้คำปรึกษาแนะนำในทางการแพทย์แก่คณะกรรมการและสำนักงาน

(๓) ให้ความเห็นต่อสำนักงานในการออกกฎกระทรวงตามมาตรา ๑๓ และประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมตามมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๘ (๒) และ (๓)

(๔) ปฏิบัติการอื่นตามที่พระราชบัญญัตินี้บัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการแพทย์ หรือตามที่รัฐมนตรีหรือคณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๔๑ คณะกรรมการหรือคณะกรรมการการแพทย์จะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการหรือคณะกรรมการการแพทย์มอบหมายก็ได้

การประชุมของคณะอนุกรรมการให้นำมาตรา ๓๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๔๒ คณะกรรมการ คณะกรรมการการแพทย์ และคณะอนุกรรมการมีอำนาจสั่งให้บุคคลที่เกี่ยวข้องส่งเอกสาร สิ่งของ หรือข้อมูลที่เป็นมาพิจารณาได้ ในการนี้จะสั่งให้บุคคลที่เกี่ยวข้องมาชี้แจงด้วยก็ได้

มาตรา ๔๓ กรรมการ กรรมการการแพทย์ และอนุกรรมการมีสิทธิได้รับเบี้ยประชุม ค่าพาหนะ ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พัก และค่าใช้จ่ายอย่างอื่นในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

หมวด ๕

เงินสมทบ

มาตรา ๔๔ ให้กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมประกาศกำหนดประเภทและขนาดของกิจการและท้องที่ที่นายจ้างต้องจ่ายเงินสมทบ

ให้นายจ้างซึ่งมีหน้าที่ต้องจ่ายเงินสมทบตามวรรคหนึ่งยื่นแบบลงทะเบียนจ่ายเงินสมทบและแบบรายการแสดงรายชื่อลูกจ้างตามแบบที่เลขาธิการกำหนด และจ่ายเงินสมทบ ณ สำนักงานแห่งท้องที่ที่นายจ้างยื่นแบบลงทะเบียนจ่ายเงินสมทบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่นายจ้างมีหน้าที่ต้องจ่ายเงินสมทบ

มาตรา ๔๕ เพื่อประโยชน์ในการเรียกเก็บเงินสมทบจากนายจ้างตามมาตรา ๔๔ ให้กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมมีอำนาจประกาศกำหนดอัตราเงินสมทบไม่เกินร้อยละห้าของค่าจ้างที่นายจ้างจ่ายแต่ละปี อัตราเงินฝากสำหรับกรณีที่นายจ้างขอจ่ายเงินสมทบเป็นงวดไม่เกินร้อยละสิบห้าของเงินสมทบแต่ละปี วิธีการประเมินและการเรียกเก็บเงินสมทบจากนายจ้าง ตลอดจนระเบียบวิธีการอันจำเป็นเพื่อให้สำนักงานดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์

การกำหนดอัตราเงินสมทบตามวรรคหนึ่งให้คำนึงถึงสถิติการประสบอันตรายของแต่ละประเภทกิจการ ภาระของกองทุน และจำนวนเงินของกองทุนที่มีอยู่

ให้กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมมีอำนาจในการประกาศกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการลดหรือเพิ่มอัตราเงินสมทบตามวรรคหนึ่งให้แก่นายจ้างตามอัตราส่วนการสูญเสียของนายจ้างในรอบสามปีปฏิทินที่ผ่านมา

มาตรา ๔๖ นายจ้างผู้ใดไม่จ่ายเงินสมทบภายในกำหนดเวลาหรือจ่ายเงินสมทบไม่ครบจำนวนตามที่จะต้องจ่าย ให้เสียเงินเพิ่มอีกร้อยละสามต่อเดือนของเงินสมทบที่ต้องจ่าย

มาตรา ๔๗ เลขธิการมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ยึด आयัด และขายทอดตลาดทรัพย์สินของนายจ้างซึ่งไม่นำส่งเงินสมทบหรือเงินเพิ่ม หรือนำส่งไม่ครบจำนวน

การมีคำสั่งให้ยึดหรืออายัดทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งจะกระทำได้อเมื่อได้ส่งคำเตือนเป็นหนังสือให้นายเจ้างนำเงินสมทบหรือเงินเพิ่มที่ค้างมาจ่ายภายในเวลาที่กำหนดแต่ต้องไม่น้อยกว่าสามสิบวันนับแต่วันที่นายจ้างได้รับหนังสือนั้นและนายจ้างไม่จ่ายภายในเวลาที่กำหนด

หลักเกณฑ์และวิธีการยึด आयัด และขายทอดตลาดทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด ทั้งนี้ ให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดทรัพย์สิน ให้หักไว้เป็นค่าใช้จ่ายในการยึด आयัด และขายทอดตลาด และจ่ายเงินสมทบหรือเงินเพิ่มที่ค้างจ่าย ถ้ามีเงินเหลือให้คืนแก่นายจ้างโดยเร็วโดยให้เลขธิการมีหนังสือแจ้งให้นายจ้างทราบเพื่อขอรับเงินที่เหลือคืนโดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ถ้านายจ้างไม่มาขอรับคืนภายในห้าปีให้ตกเป็นของกองทุน

หมวด ๖

การยื่นคำร้อง การพิจารณาคำร้อง และการอุทธรณ์

มาตรา ๔๘ เมื่อลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย ให้นายจ้างแจ้งการประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย ต่อสำนักงานแห่งท้องที่ที่ลูกจ้างทำงานอยู่หรือนายจ้างมีภูมิลำเนาอยู่ตามแบบที่เลขธิการกำหนดภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่นายจ้างทราบหรือควรจะได้ทราบถึงการประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย

มาตรา ๔๙ เมื่อลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย ให้ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตาม มาตรา ๒๐ ยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทนต่อสำนักงานแห่งท้องที่ที่ลูกจ้างทำงานอยู่หรือนายจ้างมีภูมิลำเนาตามแบบที่เลขธิการกำหนดภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย แล้วแต่กรณี

มาตรา ๕๐ เมื่อมีการแจ้งการประสพอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย ตามมาตรา ๔๘ หรือมีการยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทนตามมาตรา ๔๙ หรือความปรากฏแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ว่าลูกจ้าง ประสพอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย ให้พนักงานเจ้าหน้าที่สอบสวนและออกคำสั่งให้นายจ้างจ่าย เงินทดแทนให้แก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ ตามแบบที่เลขาธิการกำหนดโดยมิชักช้า

คำสั่งตามวรรคหนึ่งถ้าเป็นกรณีที่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ มีสิทธิได้รับเงินทดแทน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดจำนวนเงินทดแทนและระยะเวลาที่ต้องจ่ายเงินทดแทนไว้ด้วย และสั่งให้ นายจ้างจ่ายเงินดังกล่าวแก่ลูกจ้างภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่นายจ้างทราบหรือถือว่าได้ทราบคำสั่ง

ให้นายจ้างจ่ายเงินทดแทนแก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ ณ สถานที่ทำงานของลูกจ้าง สถานที่อื่นตามที่นายจ้างและฝ่ายลูกจ้างตกลงกัน หรือที่สำนักงาน

มาตรา ๕๑ ถ้าปรากฏภายหลังว่าผลของการประสพอันตรายหรือการเจ็บป่วยของลูกจ้าง เปลี่ยนแปลงไปอันเป็นเหตุให้คำสั่งที่เกี่ยวกับเงินทดแทนตามมาตรา ๕๐ ไม่เป็นไปตามมาตรา ๑๘ หรือ มีกรณีตามมาตรา ๑๙ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจออกคำสั่งให้นายจ้างจ่ายเงินทดแทนใหม่ได้ คำสั่ง ใหม่ให้มีผลเฉพาะการจ่ายเงินทดแทนในคราวต่อไป

ในกรณีที่ข้อเท็จจริงปรากฏขึ้นในภายหลังอันเป็นเหตุให้คำสั่งที่เกี่ยวกับเงินทดแทนตามมาตรา ๕๐ คลาดเคลื่อนไป ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจออกคำสั่งให้นายจ้างจ่ายเงินทดแทนใหม่ได้

ในกรณีที่การเจ็บป่วยเกิดขึ้นภายหลังการสิ้นสุดสภาพการเป็นลูกจ้าง ให้ลูกจ้างยื่นคำร้องขอรับ เงินทดแทนจากนายจ้างต่อสำนักงานแห่งท้องที่ที่ลูกจ้างทำงานอยู่หรือที่นายจ้างมีภูมิลำเนาได้ภายใน สองปีนับแต่วันที่ทราบการเจ็บป่วย

มาตรา ๕๒ ในกรณีที่นายจ้าง ลูกจ้าง หรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ ซึ่งได้รับคำสั่ง คำวินิจฉัย หรือการประเมินเงินสมทบของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งการตามพระราชบัญญัตินี้แล้วไม่พอใจคำสั่ง คำวินิจฉัย หรือการประเมินเงินสมทบนั้น ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการได้ภายใน สามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง คำวินิจฉัย หรือการประเมินเงินสมทบ ทั้งนี้ เว้นแต่เป็นคำสั่งตาม มาตรา ๔๗

เมื่อคณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์แล้ว ให้แจ้งคำวินิจฉัยเป็นหนังสือให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

มาตรา ๕๓ ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ไม่พอใจคำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้มีสิทธินำคดีไปสู่ศาล แรงงานภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัย ถ้าไม่นำคดีไปสู่ศาลแรงงานภายในกำหนดเวลา ดังกล่าว ให้คำวินิจฉัยของคณะกรรมการเป็นที่สุด

ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่ต้องจ่ายเงินทดแทนตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการตามวรรคหนึ่งเป็นผู้นำคดีไปสู่ศาล ผู้นั้นต้องวางเงินต่อศาลโดยครบถ้วนตามจำนวนที่ถึงกำหนดจ่ายตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการจึงจะฟ้องคดีได้

เมื่อคดีถึงที่สุดและผู้ซึ่งนำคดีไปสู่ศาลตามวรรคสองมีหน้าที่ต้องจ่ายเงินทดแทนตามคำพิพากษาของศาล ให้ศาลมีอำนาจจ่ายเงินที่ผู้นั้นวางไว้ต่อศาลแก่สำนักงาน เพื่อให้สำนักงานจ่ายเงินทดแทนดังกล่าวแก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ ต่อไป

มาตรา ๕๔ ในกรณีที่ลูกจ้างของนายจ้างตามมาตรา ๔๔ ผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ หรือนายจ้างตามมาตรา ๔๔ ยื่นอุทธรณ์ หรือนำคดีไปสู่ศาล การอุทธรณ์ หรือนำคดีไปสู่ศาลไม่เป็นการทุเลาการปฏิบัติตามคำสั่งหรือคำวินิจฉัยของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือของคณะกรรมการ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๕๕ ในกรณีที่นายจ้างอุทธรณ์การประเมินเงินสมทบหรือนำคดีไปสู่ศาล การอุทธรณ์หรือการนำคดีไปสู่ศาลไม่เป็นการทุเลาการปฏิบัติตามคำสั่งของเลขาธิการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ แต่ถ้านายจ้างได้รับอนุญาตจากเลขาธิการให้รอคำวินิจฉัยอุทธรณ์หรือคำพิพากษาของศาล ก็ให้จ่ายภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์หรือคำพิพากษาลงถึงที่สุด แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่มีคำวินิจฉัยอุทธรณ์หรือคำพิพากษาลงถึงที่สุดให้นายจ้างจ่ายเงินสมทบหรือจ่ายเงินสมทบเพิ่มขึ้น นายจ้างจะต้องจ่ายภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง

การอุทธรณ์หรือการนำคดีไปสู่ศาลตามวรรคหนึ่งไม่เป็นที่เหตุให้งดการเสียเงินเพิ่มตามมาตรา ๔๖

มาตรา ๕๖ ให้นำมาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๕ และมาตรา ๖๐ มาใช้บังคับแก่ผู้รับเหมาชั้นต้นและผู้รับเหมาช่วงซึ่งมิใช่ นายจ้างตามมาตรา ๑๐ และผู้ประกอบการและผู้รับเหมาค่าแรงซึ่งมิใช่ นายจ้างตามมาตรา ๑๑ โดยอนุโลม

หมวด ๗

พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๕๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานประกอบการ หรือสำนักงานของนายจ้าง สถานที่ทำงานของลูกจ้าง ในเวลากลางวันระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบหรือสอบถามข้อเท็จจริง ตรวจสอบทรัพย์สินหรือเอกสารหลักฐานอื่น ถ่ายภาพ ถ่ายสำเนาเอกสาร

ที่เกี่ยวข้องกับการจ้าง การจ่ายค่าจ้าง ทะเบียนลูกจ้าง การจ่ายเงินสมทบ และเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือนำเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องไปตรวจสอบหรือกระทำการอย่างอื่นตามสมควรเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริง ในอันที่จะปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสาร หลักฐานที่เกี่ยวข้องหรือสิ่งอื่นที่จำเป็นมาเพื่อประกอบการพิจารณา

(๓) ยึดอายัด หรือขายทอดตลาดทรัพย์สินตามคำสั่งของเลขาธิการตาม มาตรา ๔๗

มาตรา ๕๘ ในการปฏิบัติการของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕๗ ให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง อำนวยความสะดวกให้ตามควรแก่กรณี

มาตรา ๕๙ ในการปฏิบัติการตามหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวเมื่อบุคคล ซึ่งเกี่ยวข้องร้องขอ

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๖๐ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงาน ตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๘

การส่งหนังสือ

มาตรา ๖๑ ในการส่งคำสั่ง คำวินิจฉัย คำเตือน หรือหนังสือแจ้งการประเมินเงินสมทบ ของคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ เลขาธิการ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ หรือให้เจ้าหน้าที่หรือพนักงานเจ้าหน้าที่นำไปส่ง ณ ภูมิลำเนา หรือถิ่นที่อยู่ หรือสำนักงานของนายจ้างในเวลากลางวันระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของนายจ้าง ถ้าไม่พบนายจ้าง ณ ภูมิลำเนา หรือถิ่นที่อยู่ หรือสำนักงานของนายจ้าง หรือพบนายจ้างแต่นายจ้างปฏิเสธไม่ยอมรับจะส่งให้แก่บุคคลใดซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้ว และอยู่หรือทำงาน ในบ้านหรือสำนักงานที่ปรากฏว่าเป็นของนายจ้างนั้นก็ได้

ถ้าการส่งตามวรรคหนึ่งไม่สามารถกระทำได้ ให้ส่งโดยปิดคำสั่ง คำวินิจฉัย คำเตือน หรือ หนังสือแจ้งการประเมินเงินสมทบ ในที่ซึ่งเห็นได้ง่าย ณ สำนักงานของนายจ้าง สถานที่ทำงานของลูกจ้าง หรือภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ของนายจ้าง เมื่อได้ดำเนินการดังกล่าวและเวลาได้ล่วงพ้นไปไม่น้อยกว่า สิบห้าวันแล้ว ให้ถือว่านายจ้างได้รับคำสั่ง คำวินิจฉัย คำเตือน หรือหนังสือแจ้งการประเมินเงินสมทบ นั้นแล้ว

หมวด ๕
บทกำหนดโทษ

มาตรา ๖๒ นายจ้างผู้ใดไม่จัดให้ลูกจ้างซึ่งประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ได้รับการรักษาพยาบาล ตามมาตรา ๑๓ หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๗ มาตรา ๔๔ หรือมาตรา ๔๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน หกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๓ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการ คณะกรรมการการแพทย์ หรือคณะกรรมการที่สั่งตามมาตรา ๔๒ หรือคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕๗ (๒) หรือไม่อำนวยความสะดวกในการปฏิบัติการของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๔ นายจ้างผู้ใดไม่จ่ายเงินทดแทนตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕๐ หรือมาตรา ๕๑ โดยมีไดุ้ทธธรรณตามมาตรา ๕๒ หรือมิได้นำคดีไปสู่ศาลตามมาตรา ๕๓ ต้องระวาง โทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๕ ผู้ใดเปิดเผยข้อเท็จจริงใดเกี่ยวกับกิจการของนายจ้าง อันเป็นข้อเท็จจริงที่ ตามปกติวิสัยของนายจ้างจะพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผยซึ่งตนได้มาหรือล่วงรู้เนื่องจากการปฏิบัติการตาม พระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เว้นแต่เป็นการเปิดเผยในการปฏิบัติราชการเพื่อประโยชน์แห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือเพื่อประโยชน์แก่ การคุ้มครองแรงงาน หรือการสอบสวน หรือการพิจารณาคดี

มาตรา ๖๖ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าเจ้าพนักงานดังต่อไปนี้เห็นว่าผู้กระทำความผิดไม่ควรได้รับโทษจำคุก หรือไม่ควรถูกฟ้องร้อง ให้มีอำนาจเปรียบเทียบได้

(๑) เลขาธิการ สำหรับความผิดที่เกิดขึ้นในกรุงเทพมหานคร

(๒) ผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับความผิดที่เกิดขึ้นในจังหวัดอื่น

ในกรณีที่มีการสอบสวน ถ้าพนักงานสอบสวนพบว่าบุคคลใดกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ และบุคคลนั้นยินยอมให้เปรียบเทียบ ให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องให้เลขาธิการหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่บุคคลนั้นแสดงความยินยอม การเปรียบเทียบหรือไม่ ให้อยู่ในดุลยพินิจของเจ้าพนักงานตาม (๑) หรือ (๒) แล้วแต่กรณี

ในการเปรียบเทียบตามมาตรานี้ ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบต้องเปรียบเทียบปรับไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของอัตราโทษปรับที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น และเมื่อผู้กระทำความผิดได้ชำระค่าปรับตามจำนวน ที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ถ้าผู้กระทำความผิดไม่ยินยอมให้เปรียบเทียบหรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับภายในกำหนดเวลาตามวรรคสาม ให้ดำเนินคดีต่อไป

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๖๗ นายจ้างซึ่งมีหน้าที่จ่ายเงินสมทบอยู่แล้วตามประกาศกระทรวงมหาดไทย ซึ่งออกตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐๓ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐๓ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๓๓ อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้มีหน้าที่จ่ายเงินสมทบตามอัตราที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดตามประกาศกระทรวงมหาดไทยดังกล่าวต่อไปจนกว่าจะได้มีประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมตามมาตรา ๔๕ ใช้บังคับ

มาตรา ๖๘ ผู้ใดมีสิทธิได้รับเงินทดแทนจากนายจ้างตามประกาศกระทรวงมหาดไทยซึ่งออกตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐๓ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐๓ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๓๓ อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงได้รับเงินทดแทนตามประกาศกระทรวงมหาดไทยดังกล่าวต่อไปจนกว่าจะครบถ้วนตามสิทธินั้น

มาตรา ๖๙ คำร้องที่ยังไม่ถึงที่สุด หรือคดีที่ยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาลก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้บังคับตามประกาศกระทรวงมหาดไทย ซึ่งออกตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐๓ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐๓ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๓๓ จนกว่าคำร้อง หรือคดีนั้นๆ จะถึงที่สุด

มาตรา ๗๐ บรรดาประกาศหรือคำสั่งที่ออกตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐๓ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐๓ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๓๓ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ระเบียบ ประกาศหรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐๓ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ ซึ่งเป็นกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน ข้อกำหนดเกี่ยวกับการคุ้มครองแรงงานบางประการเป็นอุปสรรคในการบังคับใช้ และไม่ทันสภาวะการณ์ในปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงไป ประกอบกับได้มีพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐๓ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๓๓ บัญญัติให้โอนกองทุนเงินทดแทนและบรรดาอำนาจหน้าที่ของกรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย และของเจ้าหน้าที่ของกรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับสำนักงานกองทุนเงินทดแทน และงานกองทุนเงินทดแทนในสำนักงานแรงงานจังหวัดไปเป็นของสำนักงานประกันสังคม กระทรวงมหาดไทย หรือของเจ้าหน้าที่ของสำนักงานประกันสังคม กระทรวงมหาดไทย ดังนั้น เพื่อให้กฎหมายว่าด้วยเงินทดแทนและกองทุนเงินทดแทนเป็นพระราชบัญญัติที่สมบูรณ์แยกจากกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานเสียใหม่ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวง

กำหนดอัตราค่าทำศพที่ให้นายจ้างจ่าย

พ.ศ. ๒๕๖๔

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าทำศพที่ให้นายจ้างจ่าย พ.ศ. ๒๕๖๓

ข้อ ๒ เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตายหรือสูญหาย ให้นายจ้างจ่ายค่าทำศพแก่ผู้จัดการศพของลูกจ้างในอัตราห้าหมื่นบาท

ข้อ ๓ ในกรณีที่ลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตายหรือสูญหาย ระหว่างวันที่ ๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๑ จนถึงก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้มีผลใช้บังคับ ให้นายจ้างจ่ายค่าทำศพแก่ผู้จัดการศพของลูกจ้างในอัตราสี่หมื่นบาท

ให้ไว้ ณ วันที่ ๘ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

สุชาติ ชมกลิ่น

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงอัตราค่าทำศพที่ให้นายจ้างจ่ายเมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตายหรือสูญหาย ให้เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

กำหนดอัตราค่าทำศพที่ให้นายจ้างจ่าย

พ.ศ. ๒๕๖๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตายหรือสูญหาย ให้นายจ้างจ่ายค่าทำศพแก่ผู้จัดการศพของลูกจ้างในอัตราสี่หมื่นบาท

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

หม่อมราชวงศ์จตุมงคล โสณกุล

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑ บัญญัติว่า เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตายหรือสูญหาย ให้นายจ้างจ่ายค่าทำศพแก่ผู้จัดการศพของลูกจ้าง ตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง
การรักษาพยาบาลที่ให้นายจ้างจ่าย (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๖๗

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และมาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒ แห่งกฎกระทรวงการรักษาพยาบาลที่ให้นายจ้างจ่าย พ.ศ. ๒๕๖๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๒ เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ให้นายจ้างจ่ายค่ารักษาพยาบาลเท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็นแต่ไม่เกินหกหมื่นห้าพันบาท”

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของข้อ ๓ แห่งกฎกระทรวงการรักษาพยาบาลที่ให้นายจ้างจ่าย พ.ศ. ๒๕๖๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓) บาดเจ็บอย่างรุนแรงของศีรษะ”

ข้อ ๓ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับรวมถึงลูกจ้างซึ่งประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอยู่ก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้มีผลใช้บังคับและยังคงรักษาพยาบาลอยู่จนถึงวันที่กฎกระทรวงนี้มีผลใช้บังคับ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๗

พิพัฒน์ รัชกิจประการ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่อัตราค่ารักษาพยาบาลที่ให้นายจ้างจ่ายในกรณีที่ลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ทางเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไปสมควรปรับปรุงอัตราค่ารักษาพยาบาลที่ให้นายจ้างจ่าย และปรับปรุงลักษณะของการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยของลูกจ้างที่จะได้รับค่ารักษาพยาบาลเพิ่มขึ้น เพื่อให้เหมาะสมและครอบคลุมวิธีการรักษากรณีการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยในลักษณะบาดเจ็บอย่างรุนแรงของศิระะที่มีความหลากหลาย จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

ค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานที่ให้นายจ้างจ่าย

พ.ศ. ๒๕๖๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกกฎกระทรวงกำหนดการจ่ายค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานที่ให้นายจ้างจ่าย พ.ศ. ๒๕๕๘

ข้อ ๒ ให้คณะกรรมการการแพทย์เป็นผู้มีอำนาจพิจารณาความจำเป็นในการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานของลูกจ้างภายหลังการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย

ข้อ ๓ ให้ลูกจ้างที่ประสงค์จะขอรับค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานภายหลังการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ยื่นคำขอตามแบบที่เลขาธิการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา พร้อมด้วยหลักฐานตามที่ระบุไว้ในแบบดังกล่าว ณ สำนักงานประกันสังคม สำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ สำนักงานประกันสังคมจังหวัด หรือสำนักงานประกันสังคมจังหวัดสาขาแล้วแต่กรณี

ข้อ ๔ ให้นายจ้างจ่ายค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานของลูกจ้างเท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็นตามหลักเกณฑ์และอัตรา ดังต่อไปนี้

(๑) ค่าใช้จ่ายในกระบวนการเวชศาสตร์ฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานด้านการแพทย์ โดยเป็นค่าใช้จ่ายทางกายภาพบำบัด ไม่เกินวันละสองร้อยบาท และค่าใช้จ่ายทางกิจกรรมบำบัด ไม่เกินวันละหนึ่งร้อยบาท โดยเมื่อรวมกันแล้วต้องไม่เกินสองหมื่นสี่พันบาท

(๒) ค่าใช้จ่ายในกระบวนการบำบัดรักษาและการผ่าตัดเพื่อประโยชน์ในการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน ไม่เกินสี่หมื่นบาท

(๓) ค่าวัสดุและอุปกรณ์ด้านเวชศาสตร์ฟื้นฟู หน่วยละไม่เกินอัตราตามที่กระทรวงการคลังกำหนด โดยเมื่อรวมกันแล้วต้องไม่เกินหนึ่งแสนหกหมื่นบาท

(๔) ค่าใช้จ่ายในการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานด้านอาชีพ ให้จ่ายได้เฉพาะที่เป็นการฝึกตามหลักสูตรที่หน่วยงานของสำนักงานประกันสังคมเป็นผู้ดำเนินการ ไม่เกินสองหมื่นสี่พันบาท

ข้อ ๕ ค่าใช้จ่ายในกระบวนการบำบัดรักษาและการผ่าตัดเพื่อประโยชน์ในการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน หากเกินกว่าอัตราที่กำหนดไว้ในข้อ ๔ (๒) ให้นายจ้างจ่ายค่าใช้จ่ายเท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็นเพิ่มขึ้นอีกไม่เกินหนึ่งแสนสี่หมื่นบาท โดยให้คณะกรรมการการแพทย์เป็นผู้มีอำนาจพิจารณา

ข้อ ๖ ค่าวัสดุและอุปกรณ์ด้านเวชศาสตร์ฟื้นฟูตามข้อ ๔ (๓) หากหน่วยใดกระทรวงการคลังไม่ได้กำหนดอัตราไว้ ให้คณะกรรมการการแพทย์เป็นผู้มีอำนาจพิจารณาตามความจำเป็น เป็นรายกรณี

ในกรณีที่ลูกจ้างมีความจำเป็นต้องซ่อมแซมหรือเปลี่ยนวัสดุและอุปกรณ์ด้านเวชศาสตร์ฟื้นฟู ให้คณะกรรมการการแพทย์เป็นผู้มีอำนาจพิจารณาความจำเป็นดังกล่าว

ข้อ ๗ ค่าใช้จ่ายในการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานด้านอาชีพตามข้อ ๔ (๔) ให้จ่ายได้ตามหลักสูตรและอัตราที่สำนักงานประกันสังคมประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

ข้อ ๘ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับรวมถึงลูกจ้างที่ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยซึ่งอยู่ระหว่างเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานอยู่ในวันก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ โดยให้ใช้อัตราค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานตามกฎกระทรวงนี้นับแต่วันที่กฎกระทรวงนี้มีผลใช้บังคับเป็นต้นไป

ข้อ ๙ ค่าขอรับค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานที่ได้ยื่นไว้ตามกฎหมายกำหนดการจ่ายค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานที่ให้นายจ้างจ่าย พ.ศ. ๒๕๕๘ ให้ถือเป็นคำขอตามกฎหมายนี้

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

หม่อมราชวงศ์จตุมงคล โสณกุล

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑ บัญญัติว่า กรณีที่ลูกจ้างจำเป็นต้องได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานภายหลังการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ให้นายจ้างจ่ายค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานของลูกจ้างเท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ประกาศกระทรวงแรงงาน

เรื่อง ประเภท ขนาดของกิจการ ท้องที่ที่ให้นายจ้างจ่ายเงินสมทบ
อัตราเงินสมทบ อัตราเงินฝาก วิธีการประเมินและการเรียกเก็บเงินสมทบ

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงประกาศกระทรวงแรงงาน เรื่อง ประเภท ขนาดของกิจการ และท้องที่ที่ให้นายจ้างจ่ายเงินสมทบ และประกาศกระทรวงแรงงาน เรื่อง อัตราเงินสมทบ อัตราเงินฝาก วิธีการประเมินและการเรียกเก็บเงินสมทบ เพื่อให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ มาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานจึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้ยกเลิก

(๑) ประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่อง ประเภท ขนาดของกิจการ และท้องที่ที่ให้นายจ้างจ่ายเงินสมทบ ลงวันที่ ๑๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๗

(๒) ประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่อง ประเภท ขนาดของกิจการ และท้องที่ที่ให้นายจ้างจ่ายเงินสมทบ (ฉบับที่ ๒) ลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๕

(๓) ประกาศกระทรวงแรงงาน เรื่อง อัตราเงินสมทบ อัตราเงินฝาก วิธีการประเมิน และการเรียกเก็บเงินสมทบ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

ข้อ ๓ บรรดาประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดที่ขัดหรือแย้งกับความในประกาศนี้ ให้ใช้ความในประกาศนี้แทน

ข้อ ๔ ในประกาศนี้

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานประกันสังคม สำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ สำนักงานประกันสังคมจังหวัด หรือสำนักงานประกันสังคมจังหวัดสาขา แล้วแต่กรณี

“ปี” หมายความว่า ปีปฏิทิน

“แบบรายการ” หมายความว่า แบบขึ้นทะเบียนนายจ้าง (สปส.๑-๐๑) และให้หมายความรวมถึงแบบขึ้นทะเบียนนายจ้างที่อยู่ในรูปแบบของสื่อข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ ผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์

หมวด ๑

การขึ้นทะเบียน

ข้อ ๕ ให้นายจ้างซึ่งมีลูกจ้างทำงานอยู่ในทุกท้องที่ทั่วราชอาณาจักรตั้งแต่หนึ่งคนขึ้นไป มีหน้าที่จ่ายเงินสมทบ เว้นแต่

- (๑) นายจ้างที่เป็นบุคคลธรรมดา ซึ่งงานที่ลูกจ้างทำนั้นมิได้มีการประกอบธุรกิจรวมอยู่ด้วย
(๒) นายจ้างที่ประกอบการค้าแร่ การค้าแผงลอย

หมวด ๒
อัตราเงินสมทบ

ข้อ ๖ ให้นายจ้างจ่ายเงินสมทบตามอัตราเงินสมทบ ซึ่งกำหนดไว้ในตารางที่ ๑ ท้ายประกาศนี้

หมวด ๓
การกำหนดรหัสประเภทกิจการ

ข้อ ๗ เพื่อประโยชน์ในการเรียกเก็บเงินสมทบ ให้สำนักงานกำหนดรหัสประเภทกิจการของนายจ้างตามตารางที่ ๑ ท้ายประกาศนี้ โดยพิจารณาจากประเภทกิจการที่นายจ้างดำเนินการ และให้นายจ้างจ่ายเงินสมทบตามอัตราเงินสมทบของรหัสประเภทกิจการนั้น

ในกรณีที่ไม่อาจกำหนดรหัสประเภทกิจการของนายจ้างอย่างหนึ่งอย่างใดได้ให้กำหนดรหัสประเภทกิจการที่มีความเสี่ยงภัยใกล้เคียงอย่างยิ่ง

ข้อ ๘ ให้สำนักงานกำหนดรหัสประเภทกิจการของนายจ้างรายหนึ่งเพียงรหัสเดียว โดยพิจารณาจากกิจการหลักของนายจ้างผู้นั้น เว้นแต่นายจ้างประกอบกิจการหลายอย่างที่ไม่เกี่ยวข้องกัน

ถ้าไม่สามารถกำหนดรหัสประเภทกิจการตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดรหัสประเภทกิจการซึ่งเป็นบริการหรือผลผลิตสุดท้าย เว้นแต่ไม่สามารถแยกได้ว่าประเภทกิจการใดเป็นบริการหรือผลผลิตสุดท้าย ให้กำหนดรหัสประเภทกิจการซึ่งมีลูกจ้างมากที่สุด ถ้าไม่สามารถแยกได้ว่าประเภทกิจการใดมีลูกจ้างมากที่สุด ให้กำหนดรหัสประเภทกิจการที่มีอัตราเงินสมทบสูงสุด

ในกรณีที่นายจ้างประกอบกิจการผลิตหรือประกอบและจำหน่าย ให้สำนักงานกำหนดรหัสประเภทกิจการซึ่งเป็นกิจการผลิตหรือประกอบแล้วแต่กรณี

ในกรณีที่ผู้ประกอบกิจการได้ว่าจ้างด้วยวิธีเหมาค่าแรง โดยมอบให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดรับช่วงไปควบคุมดูแลการทำงานและรับผิดชอบในการจ่ายค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างอีกทอดหนึ่งก็ดี หรือมอบให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดเป็นผู้จัดหาลูกจ้างมาทำงานอันมิใช่การประกอบธุรกิจจัดหางานก็ดี โดยการทำงานนั้นเป็นส่วนหนึ่งส่วนใดหรือทั้งหมดในกระบวนการผลิตหรือธุรกิจในความรับผิดชอบของผู้ประกอบกิจการ ให้สำนักงานกำหนดรหัสประเภทกิจการตามประเภทกิจการของผู้ประกอบกิจการ

ข้อ ๙ ในกรณีที่นายจ้างมีการควบรวมกิจการกับนายจ้างรายอื่น ให้สำนักงานกำหนดรหัสประเภทกิจการตามประเภทกิจการของนายจ้างที่มีการควบรวมกิจการ

ข้อ ๑๐ ถ้าปรากฏว่ารหัสประเภทกิจการที่กำหนดไว้ไม่ถูกต้องกับข้อเท็จจริงให้สำนักงานวินิจฉัยและเปลี่ยนแปลงรหัสประเภทกิจการ และอัตราเงินสมทบของนายจ้างให้ถูกต้องกับข้อเท็จจริง และเมื่อได้เปลี่ยนแปลงเป็นการถูกต้องแล้วให้แจ้งนายจ้างทราบ เพื่อให้นายจ้างจ่ายเงินสมทบเพิ่มหรือจ่ายเงินคืนแก่นายจ้าง

การเปลี่ยนแปลงตามวรรคหนึ่ง ถ้าเป็นผลให้นายจ้างจ่ายเงินสมทบเพิ่มหรือสำนักงานต้องจ่ายเงินคืนแก่นายจ้าง ให้มีผลใช้บังคับย้อนหลังได้ไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันต้นแห่งปีที่มีการเปลี่ยนแปลง

หมวด ๔ วิธีเรียกเก็บเงินสมทบ

ข้อ ๑๑ ให้นายจ้างจ่ายเงินสมทบเป็นรายปี

เงินสมทบให้คำนวณจากค่าจ้างที่นายจ้างจะต้องจ่ายให้แก่ลูกจ้างทั้งปี สำหรับเศษของเงินสมทบที่มีจำนวนตั้งแต่ห้าสิบสตางค์ขึ้นไปให้นับเป็นหนึ่งบาท ถ้าน้อยกว่านั้นให้ปัดทิ้ง ในกรณีที่นายจ้างประกอบกิจการหลายประเภท และมีหน้าที่จ่ายเงินสมทบทุกประเภทกิจการ ให้คำนวณเงินสมทบแยกตามประเภทกิจการนั้น ๆ

ลูกจ้างคนใดได้รับค่าจ้างเกินกว่าสองแสนสี่หมื่นบาทต่อปี ค่าจ้างที่นำมาคำนวณเงินสมทบสำหรับลูกจ้างผู้นั้น ให้คำนวณเพียงสองแสนสี่หมื่นบาท

กรณีที่ลูกจ้างตามวรรคสองทำงานไม่ถึงหนึ่งปี การคำนวณเงินสมทบให้ลดลงตามส่วน

ข้อ ๑๒ นายจ้างรายใดมีหน้าที่ยื่นแบบรายการ แต่ไม่ยื่นหรือยื่นแล้วแต่ไม่ตรงกับข้อเท็จจริงหรือปฏิเสธที่จะให้ข้อเท็จจริงในการคำนวณเงินสมทบให้สำนักงานบันทึกรายละเอียดลงในแบบรายการ แล้วประเมินเงินสมทบที่นายจ้างผู้นั้นต้องจ่ายโดยพิจารณาจากหลักฐานที่เกี่ยวข้อง หากไม่มีหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ก็ให้ประเมินเงินสมทบตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๑๓ นายจ้างรายใดได้ยื่นแบบรายการ และจ่ายเงินสมทบครั้งแรกต่อสำนักงานแล้วในปีต่อไปให้จ่ายเงินสมทบซึ่งคำนวณโดยประมาณตลอดทั้งปีภายในเดือนมกราคมของทุกปี

เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงประเภทกิจการ และข้อเท็จจริงเกี่ยวกับข้อความในแบบรายการจ่ายเงินสมทบซึ่งได้ยื่นไว้ต่อสำนักงาน ให้นายจ้างแจ้งเป็นหนังสือให้สำนักงานทราบภายในวันที่สิบห้าของเดือนถัดจากเดือนที่มีการเปลี่ยนแปลง

ข้อ ๑๔ ภายในเดือนกุมภาพันธ์ของทุกปี ให้นายจ้างแจ้งจำนวนเงินค่าจ้างทั้งหมดของปีที่ล่วงมาแล้วที่ได้จ่ายจริงให้กับลูกจ้างตามแบบที่สำนักงานกำหนดโดยให้แจ้งนับแต่วันที่ต้องจ่ายเงินสมทบจนถึงวันสิ้นปีนั้น และให้สำนักงานคำนวณเงินสมทบที่ถูกต้องอีกครั้งหนึ่ง ผลต่างระหว่างเงินสมทบที่นายจ้างได้จ่ายให้แก่สำนักงานไว้แล้ว และที่คำนวณใหม่จะเป็นเงินสมทบที่นายจ้างต้องจ่ายเพิ่มหรือสำนักงานจะต้องจ่ายคืนแก่นายจ้าง แล้วแต่กรณี

การแจ้งจำนวนเงินค่าจ้างตามวรรคหนึ่ง หากเป็นกรณีที่นายจ้างเลิกกิจการให้นายจ้างแจ้งจำนวนเงินค่าจ้างภายในสามสิบวันนับแต่วันที่เลิกกิจการโดยให้แจ้งจำนวนเงินค่าจ้างจนถึงวันเลิกกิจการหรือวันสิ้นปีที่มีการจ่ายค่าจ้างแล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๕ ในกรณีที่นายจ้างต้องจ่ายเงินสมทบเพิ่ม หรือสำนักงานต้องจ่ายเงินคืนให้นายจ้างตามข้อ ๑๐ และข้อ ๑๔ ให้นายจ้างหรือสำนักงานดำเนินการให้แล้วเสร็จ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบผลว่านายจ้างจะต้องจ่ายเงินสมทบเพิ่ม หรือสำนักงานต้องจ่ายเงินคืนแล้วแต่กรณี

กรณีนายจ้างมีหน้าที่ต้องจ่ายเงินสมทบเพิ่มตามจำนวนที่คำนวณได้ตามข้อ ๑๔ วรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายในเดือนมีนาคม

ข้อ ๑๖ นายจ้างรายใดซึ่งมีหน้าที่จะต้องจ่ายเงินสมทบตั้งแต่วันต้นแห่งปีและยินยอมปฏิบัติตามข้อกำหนดในข้อ ๑๗ และข้อ ๑๘ อาจยื่นคำขอต่อสำนักงานตามแบบที่สำนักงานกำหนดเพื่อขออนุญาตผ่อนชำระเงินสมทบเป็นงวดก็ได้

นายจ้างซึ่งได้รับอนุญาตให้ผ่อนชำระเงินสมทบเป็นงวด หากไม่ปฏิบัติตามความในข้อ ๑๗ หรือข้อ ๑๘ สำนักงานอาจยกเลิกการอนุญาตดังกล่าวนี้ก็ได้

ข้อ ๑๗ นายจ้างซึ่งได้รับอนุญาตให้ผ่อนชำระเงินสมทบเป็นงวด ให้ฝากเงินไว้กับสำนักงานเป็นจำนวนร้อยละยี่สิบห้าของเงินสมทบ ซึ่งคำนวณโดยประมาณตลอดทั้งปี เพื่อเป็นการประกันการจ่ายเงินสมทบ ทั้งนี้ ภายในเดือนมกราคม

เงินฝากตามวรรคหนึ่ง ให้สำนักงานเก็บรักษาไว้ตลอดระยะเวลาที่นายจ้างได้รับอนุญาตให้ผ่อนชำระเงินสมทบ และให้สำนักงานคืนเงินฝากให้นายจ้าง เมื่อนายจ้างไม่ขอผ่อนชำระเงินสมทบ หรือสำนักงานยกเลิกการอนุญาตให้ผ่อนชำระหรือนายจ้างไม่มีหน้าที่จ่ายเงินสมทบต่อไป

ข้อ ๑๘ การจ่ายเงินสมทบของนายจ้าง ซึ่งได้รับอนุญาตให้ผ่อนชำระเงินสมทบเป็นงวด ให้แบ่งจ่ายเป็นงวดตามปี และต้องจ่ายภายในเดือนถัดจากวันสิ้นงวดของแต่ละงวด พร้อมทั้งแจ้งจำนวนเงินค่าจ้างทั้งสิ้นของแต่ละงวดตามแบบที่สำนักงานกำหนด

หมวด ๕

การลดหรือเพิ่มอัตราเงินสมทบ

ข้อ ๑๙ นายจ้างซึ่งต้องจ่ายเงินสมทบตามตารางที่ ๑ มาแล้วสี่ปีติดต่อกัน ให้นายจ้างจ่ายเงินสมทบในปีถัดไป ลดหรือเพิ่มอัตราเงินสมทบตามอัตราส่วนการสูญเสียของนายจ้างตามตารางที่ ๒ ท้ายประกาศนี้

การคำนวณหาอัตราส่วนการสูญเสียตามวรรคหนึ่ง ให้สำนักงานคำนวณอัตราส่วนการสูญเสียโดยเฉลี่ยของนายจ้างแต่ละราย และนำผลที่คำนวณได้ไปใช้ในปีถัดไปจากปีที่คำนวณหาอัตราส่วนการสูญเสีย วิธีการคำนวณอัตราส่วนการสูญเสีย โดยเฉลี่ยของนายจ้างแต่ละราย ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่สำนักงานกำหนด

อัตราส่วนการสูญเสีย นั้นให้นำเงินทดแทนซึ่งต้องจ่ายให้แก่ลูกจ้างแต่ละคนคำนวณเป็นร้อยละของเงินสมทบที่นายจ้างผู้นั้นต้องจ่ายในระยะเวลาเดียวกัน

ในกรณีที่นายจ้างประกอบกิจการหลายประเภทและมีหน้าที่จ่ายเงินสมทบทุกประเภทกิจการ การคำนวณหาอัตราส่วนการสูญเสีย ให้คำนวณแยกตามประเภทกิจการนั้น ๆ

ข้อ ๒๐ สำหรับนายจ้างที่ได้จ่ายเงินสมทบตามประกาศกระทรวงแรงงานว่าด้วยเรื่อง อัตราเงินสมทบ อัตราเงินฝาก วิธีการประเมินและการเรียกเก็บเงินสมทบ อยู่ก่อนวันที่ประกาศฉบับนี้ใช้บังคับให้นำจำนวนเงินทดแทนที่จ่ายให้แก่ลูกจ้างแต่ละคนและการจ่ายเงินสมทบตามประกาศกระทรวงแรงงานดังกล่าว มาคำนวณหาอัตราส่วนการสูญเสียตามหลักเกณฑ์ในข้อ ๑๙ ด้วย

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๒

พลตำรวจเอกอดุลย์ แสงสิงแก้ว

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

ตารางที่ 1 อัตราเงินสมทบ

ลำดับ	รหัส กิจการ	รายการประเภทกิจการ	อัตราเงินสมทบ ร้อยละของค่าจ้าง
หมวดใหญ่ A เกษตรกรรม การป่าไม้และการประมง			
1	01111	การปลูกข้าวโพดที่ใช้เมล็ดแก่	0.20
2	01112	การปลูกธัญพืช (ยกเว้น ข้าวและข้าวโพด)	0.20
3	01113	การปลูกพืชตระกูลถั่ว	0.20
4	01114	การปลูกถั่วเหลือง	0.20
5	01115	การปลูกพืชน้ำมัน (ยกเว้น ถั่วเหลือง)	0.20
6	01121	การปลูกข้าวเจ้า	0.20
7	01122	การปลูกข้าวเหนียว	0.20
8	01131	การปลูกพืชผักกินใบและพืชผักกินต้น	0.20
9	01132	การปลูกพืชผักกินผล รวมถึงแตงชนิดต่าง ๆ	0.20
10	01133	การปลูกพืชผักกินหัว	0.20
11	01134	การปลูกพืชจำพวกรากและหัว (ยกเว้น มันสำปะหลัง)	0.20
12	01135	การปลูกมันสำปะหลัง	0.20
13	01136	การเพาะเห็ด	0.45
14	01139	การปลูกพืชผักอื่น ๆ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.20
15	01140	การปลูกอ้อย	0.20
16	01150	การปลูกยาสูบ	0.20
17	01161	การปลูกฝ้าย	0.20
18	01169	การปลูกพืชเส้นใยอื่น ๆ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.20
19	01191	การปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์	0.20
20	01192	การปลูกพืชล้มลุกที่ใช้เป็นอาหารสัตว์ (ยกเว้น ข้าวโพด เลี้ยงสัตว์)	0.20
21	01193	การปลูกกล้วยไม้	0.25
22	01194	การปลูกไม้ดอกอื่น ๆ (ยกเว้น กล้วยไม้)	0.40
23	01199	การปลูกพืชล้มลุกชนิดอื่น ๆ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.20
24	01210	การทำสวนองุ่น	0.20
25	01221	การปลูกสับปะรด	0.20
26	01222	การปลูกทุเรียน	0.20
27	01223	การปลูกลำไย	0.20
28	01224	การปลูกมะม่วง	0.25
29	01225	การปลูกกล้วย	0.20
30	01226	การปลูกมังคุด	0.20

ลำดับ	รหัส กิจการ	รายการประเภทกิจการ	อัตราเงินสมทบ ร้อยละของค่าจ้าง
หมวดใหญ่ A เกษตรกรรม การป่าไม้และการประมง			
31	01227	การปลูกเงาะ	0.20
32	01228	การปลูกลิ้นจี่	0.40
33	01229	การปลูกไม้ผลเมืองร้อนและกึ่งร้อนอื่น ๆ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.25
34	01231	การปลูกส้ม	0.55
35	01239	การปลูกไม้ผลตระกูลส้มอื่น ๆ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.20
36	01241	การปลูกไม้ผลตระกูลแอปเปิล	0.20
37	01249	การปลูกไม้ผลเมืองหนาวอื่น ๆ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.20
38	01251	การปลูกไม้ผลเปลือกแข็งที่กินได้	0.20
39	01252	การปลูกไม้ผลที่มีต้นเป็นพุ่ม	0.20
40	01259	การปลูกไม้ผลยืนต้นอื่น ๆ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.20
41	01261	การปลูกปาล์มน้ำมัน	0.35
42	01262	การปลูกมะพร้าว	0.20
43	01269	การปลูกไม้ยืนต้นอื่น ๆ ที่ให้น้ำมันซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.20
44	01271	การทำไร่ชา	0.20
45	01272	การทำไร่กาแฟ	0.20
46	01279	การปลูกพืชอื่น ๆ ที่นำไปทำเครื่องดื่มซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.20
47	01281	การปลูกพริก	0.20
48	01282	การปลูกพริกไทย	0.20
49	01289	การปลูกพืชอื่น ๆ ประเภทเครื่องเทศ เครื่องหอม ยารักษาโรค และพืชทางเภสัชภัณฑ์ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.20
50	01291	การปลูกต้นยางพารา	0.20
51	01292	การปลูกพืชที่ใช้ในการถักสาน	0.20
52	01299	การปลูกพืชยืนต้นประเภทอื่น ๆ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.40
53	01301	การทำสวนไม้ประดับ	0.20
54	01302	การปลูกพืชการเพาะพันธุ์และการขยายพันธุ์พืชอื่น ๆ	0.20
55	01411	การเลี้ยงโคนมและโคเนื้อ	0.40
56	01412	การเลี้ยงกระบือนมและกระบือเนื้อ	0.40
57	01419	การเลี้ยงโคและกระบือเพื่อวัตถุประสงค์อื่น ๆ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.40
58	01420	การเลี้ยงม้า ลา ล่อ ม้าล่อและสัตว์อื่น ๆ ที่คล้ายม้า	0.20
59	01430	การเลี้ยงอูฐที่มีโหนกเดียวและอูฐที่มีสองโหนก	0.20
60	01441	การเลี้ยงแกะ	0.50

ลำดับ	รหัส กิจการ	รายการประเภทกิจการ	อัตราเงินสมทบ ร้อยละของค่าจ้าง
หมวดใหญ่ A เกษตรกรรม การป่าไม้และการประมง			
61	01442	การเลี้ยงแพะ	0.50
62	01450	การเลี้ยงสุกร	0.20
63	01461	การเลี้ยงไก่ไข่	0.20
64	01462	การเลี้ยงไก่เนื้อ	0.20
65	01463	การเลี้ยงเป็ด	0.60
66	01469	การเลี้ยงสัตว์ปีกอื่น ๆ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.20
67	01491	การเลี้ยงนกกระเจอกเทศและนกอื่น	0.55
68	01492	การเลี้ยงไหม ฝ้ายและแมลง	0.20
69	01493	การเลี้ยงผึ้ง	0.70
70	01494	การเลี้ยงนกนางแอ่น	0.20
71	01495	การทำฟาร์มงู	0.20
72	01496	การทำฟาร์มสัตว์เลี้ยง (ยกเว้น สัตว์น้ำ)	0.20
73	01499	การเลี้ยงสัตว์ประเภทอื่น ๆ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.20
74	01500	การทำฟาร์มผสมผสาน	0.20
75	01611	การควบคุมแมลงและสัตว์ศัตรูพืช	0.20
76	01612	การดำเนินการเกี่ยวกับอุปกรณ์การให้น้ำและเครื่องมือชลประทาน ทางการเกษตร	0.20
77	01619	กิจกรรมสนับสนุนการผลิตพืชผล ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.20
78	01621	กิจกรรมสนับสนุนการแพร่พันธุ์สัตว์	0.30
79	01629	กิจกรรมสนับสนุนการเลี้ยงสัตว์อื่น ๆ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.20
80	01630	กิจกรรมหลังการเก็บเกี่ยวพืชผล	0.40
81	01640	กระบวนการจัดการเมล็ดพันธุ์เพื่อการขยายพันธุ์	0.30
82	01700	การล่าสัตว์การดักสัตว์และกิจกรรมบริการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง	0.30
83	02100	วนวัฒนวิทยาและกิจกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับป่าไม้	0.30
84	02200	การทำไม้	1.00
85	02300	การเก็บหาของป่า	0.55
86	02400	บริการสนับสนุนการป่าไม้	0.20
87	03111	การจับปลาทะเล	0.20
88	03112	การจับกุ้งทะเล	0.20
89	03113	การจับปูทะเล	0.20
90	03114	การจับหมีก	0.20
91	03115	การจับหอยทะเล	0.20

ลำดับ	รหัส กิจการ	รายการประเภทกิจการ	อัตราเงินสมทบ ร้อยละของค่าจ้าง
หมวดใหญ่ A เกษตรกรรม การป่าไม้และการประมง			
92	03119	การประมงทะเลอื่น ๆ ซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.20
93	03121	การจับปลาน้ำจืด	0.20
94	03122	การจับกุ้งน้ำจืด	0.20
95	03129	การประมงน้ำจืดอื่น ๆ ซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.20
96	03211	การเพาะเลี้ยงปลาทะเล	0.60
97	03212	การเพาะเลี้ยงกุ้งทะเล	0.25
98	03213	การเพาะเลี้ยงหอยทะเล	0.35
99	03214	การเพาะเลี้ยงสัตว์ทะเลสวยงาม	0.20
100	03219	การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำทะเลอื่น ๆ ซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.60
101	03221	การเพาะเลี้ยงปลาน้ำจืด	0.30
102	03222	การเพาะเลี้ยงกุ้งน้ำจืด	0.40
103	03223	การเพาะเลี้ยงกบ	0.30
104	03224	การเพาะเลี้ยงจระเข้	0.60
105	03225	การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืดสวยงาม	0.20
106	03229	การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืดอื่น ๆ ซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.20

ลำดับ	รหัส กิจการ	รายการประเภทกิจการ	อัตราเงินสมทบ ร้อยละของค่าจ้าง
หมวดใหญ่ B การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน			
107	05100	การทำเหมืองถ่านหินคุณภาพสูง	0.50
108	05200	การทำเหมืองลิกไนต์	0.50
109	06100	การผลิตน้ำมันดิบ	0.50
110	06200	การผลิตก๊าซธรรมชาติ	0.50
111	07100	การทำเหมืองสินแร่เหล็ก	1.00
112	07210	การทำเหมืองสินแร่ยูเรเนียมและทอเรียม	1.00
113	07291	การทำเหมืองสินแร่ดีบุก	0.50
114	07292	การทำเหมืองสินแร่สังกะสี	0.50
115	07299	การทำเหมืองสินแร่โลหะนอกกลุ่มสินแร่เหล็กอื่น ๆ ซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.50
116	07300	การทำเหมืองสินแร่โลหะมีค่า	0.50
117	08101	การทำเหมืองหินที่ใช้ในการก่อสร้าง	0.70
118	08102	การทำเหมืองหินปูน ยิปซัม ซอล์กและโดโลไมต์	0.50
119	08103	การขุดกรวดและทราย	0.60
120	08104	การทำเหมืองดิน	0.30
121	08910	การทำเหมืองแร่ที่ใช้ทำเคมีภัณฑ์และปุ๋ย	0.45
122	08920	การขุดฟิต	1.00
123	08931	การทำเหมืองเกลือสินเธาว์	0.20
124	08932	การทำเหมืองเกลือสมุทร	0.20
125	08991	การทำเหมืองแร่รัตนชาติและกึ่งรัตนชาติ	0.45
126	08999	การทำเหมืองแร่และเหมืองหินอื่น ๆ ซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.55
127	09100	กิจกรรมที่สนับสนุนการขุดเจาะน้ำมันดิบและก๊าซธรรมชาติ	0.40
128	09900	กิจกรรมที่สนับสนุนการทำเหมืองแร่และเหมืองหินอื่น ๆ	0.40

ลำดับ	รหัส กิจการ	รายการประเภทกิจการ	อัตราเงินสมทบ ร้อยละของค่าจ้าง
หมวดใหญ่ C การผลิต			
129	10111	การฆ่าสัตว์ (ยกเว้น สัตว์ปีก)	0.40
130	10112	การบรรจุเนื้อสัตว์ (ยกเว้น สัตว์ปีก)	0.25
131	10120	การฆ่าและการบรรจุเนื้อสัตว์ปีกสด	0.20
132	10131	การผลิตเนื้อสัตว์และเนื้อสัตว์ปีกด้วยการอบแห้งการทำเค็มหรือการรมควัน	0.55
133	10132	การผลิตไส้กรอก ลูกชิ้นและผลิตภัณฑ์อื่นที่คล้ายกัน ที่ทำจากเนื้อสัตว์และเนื้อสัตว์ปีก	0.25
134	10133	การผลิตเนื้อสัตว์และเนื้อสัตว์ปีกบรรจุกระป๋อง	0.25
135	10134	การผลิตผลิตภัณฑ์พลอยได้จากสัตว์และสัตว์ปีก	0.25
136	10139	การผลิตผลิตภัณฑ์อื่น ๆ จากเนื้อสัตว์และเนื้อสัตว์ปีก ซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.25
137	10211	การผลิตปลาและผลิตภัณฑ์จากพลาสติก แช่เย็นหรือแช่แข็ง	0.25
138	10212	การผลิตสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำสด (ยกเว้น ปลา) แช่เย็นหรือแช่แข็ง	0.20
139	10221	การผลิตปลาบรรจุกระป๋อง	0.25
140	10222	การผลิตสัตว์น้ำ (ยกเว้น ปลา) บรรจุกระป๋อง	0.25
141	10291	การผลิตผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำด้วยการอบแห้งการรมควันการทำเค็ม การหมัก ในน้ำเกลือหรือน้ำส้มสายชู	0.40
142	10292	การผลิตไส้กรอก ลูกชิ้น และผลิตภัณฑ์อื่นที่คล้ายกันที่ทำจากสัตว์น้ำ	0.25
143	10293	การผลิตน้ำปลาและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่ได้จากการหมัก	0.25
144	10294	การผลิตปลาแป้นสำหรับใช้เป็นอาหารสัตว์	0.65
145	10295	การแปรรูปสาหร่าย	0.30
146	10299	การผลิตผลิตภัณฑ์อื่น ๆ จากสัตว์น้ำ ซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.25
147	10301	การผลิตผลไม้และผักแช่แข็ง	0.25
148	10302	การผลิตผลไม้และผักบรรจุกระป๋อง	0.25
149	10303	การผลิตน้ำผลไม้และน้ำผัก	0.30
150	10304	การถนอมผลไม้ หรือผัก โดยการทำการอบแห้งการแช่น้ำมันหรือในน้ำส้มสายชู	0.25
151	10305	การผลิตแยม แยมผิวส้มและเยลลี่	0.25
152	10306	การแปรรูปและการถนอมมันฝรั่ง	0.25
153	10307	การผลิตผลิตภัณฑ์จากถั่วเปลือกแข็ง	0.25

ลำดับ	รหัส กิจการ	รายการประเภทกิจการ	อัตราเงินสมทบ ร้อยละของค่าจ้าง
หมวดใหญ่ C การผลิต			
154	10309	การแปรรูปและการถนอมผลไม้และผักด้วยวิธีอื่น ๆ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.55
155	10411	การผลิตน้ำมันถั่วเหลือง	0.25
156	10412	การผลิตน้ำมันรำข้าว	0.25
157	10413	การผลิตน้ำมันข้าวโพด	0.25
158	10414	การผลิตน้ำมันมะพร้าว	0.45
159	10419	การผลิตน้ำมันพืชชนิดอื่น ๆ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.55
160	10420	การผลิตน้ำมันปาล์ม	0.40
161	10491	การผลิตน้ำมันและไขมันจากสัตว์	0.65
162	10499	การผลิตผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ที่ได้จากน้ำมันพืช ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.25
163	10501	การผลิตน้ำนมสด	0.35
164	10502	การผลิตผลิตภัณฑ์นมข้นหรือนมผง	0.25
165	10503	การผลิตไอศกรีมและไอศกรีมหวานเย็น	0.25
166	10504	การผลิตโยเกิร์ตและนมเปรี้ยว	0.25
167	10505	การผลิตเนย	0.25
168	10509	การผลิตผลิตภัณฑ์นมอื่น ๆ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.35
169	10611	การสีข้าว	0.75
170	10612	การผลิตแป้งจากข้าว	0.45
171	10613	การผลิตแป้งสาลี	0.50
172	10614	การผลิตแป้งข้าวโพด	0.75
173	10615	การผลิตแป้งจากเมล็ดธัญพืชอื่น ๆ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.45
174	10616	การผลิตแป้งผสมหรือแป้งสำเร็จรูปสำหรับใช้ทำขนมปังและประกอบอาหารอื่น ๆ	0.35
175	10617	การผลิตน้ำธัญพืช	0.65
176	10619	การผลิตผลิตภัณฑ์อื่น ๆ จากเมล็ดธัญพืช ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.25
177	10621	การผลิตมันเส้นและมันอัดเม็ด	0.70
178	10622	การผลิตสตาร์ชมันสำปะหลัง	0.70
179	10623	การผลิตสตาร์ชจากข้าวโพด ธัญพืชและพืชผักอื่น ๆ (ยกเว้น มันสำปะหลัง)	0.45
180	10629	การผลิตผลิตภัณฑ์จากสตาร์ชอื่น ๆ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.30

ลำดับ	รหัส กิจการ	รายการประเภทกิจการ	อัตราเงินสมทบ ร้อยละของค่าจ้าง
หมวดใหญ่ C การผลิต			
181	10711	การผลิตขนมปัง เค้กและเพสตรี	0.30
182	10712	การผลิตขนมปังกรอบและผลิตภัณฑ์ขนมอบกรอบอื่น ๆ	0.30
183	10713	การผลิตขนมไทยประเภทอบ	0.45
184	10721	การผลิตน้ำตาลดิบจากอ้อย	1.00
185	10722	การผลิตน้ำตาลบริสุทธิ์	0.60
186	10723	การผลิตน้ำตาลจากพืช (ยกเว้น อ้อย)	0.35
187	10731	การผลิตโกโก้และผลิตภัณฑ์จากโกโก้	0.25
188	10732	การผลิตผลิตภัณฑ์ช็อกโกแลตและขนมหวานจากช็อกโกแลต	0.30
189	10733	การผลิตหมากฝรั่ง	0.25
190	10734	การถนอมผลไม้ ถั่วเปลือกแข็ง เปลือกผลไม้และส่วนอื่น ๆ ของพืช โดยใช้น้ำตาล	0.35
191	10739	การผลิตลูกกวาดและขนมอื่น ๆ ที่ทำจากน้ำตาล ซึ่งมีได้จัดประเภท ไว้ในที่อื่น	0.25
192	10741	การผลิตพาสต้า	0.20
193	10742	การผลิตเส้นก๋วยเตี๋ยว บะหมี่ วุ้นเส้น	0.35
194	10743	การผลิตผลิตภัณฑ์อาหารจำพวกแป้งชนิดสำเร็จรูปและกึ่งสำเร็จรูป	0.25
195	10749	การผลิตผลิตภัณฑ์อาหารจำพวกแป้งอื่น ๆ ที่คล้ายกัน ซึ่งมีได้จัด ประเภทไว้ในที่อื่น	0.40
196	10751	การผลิตอาหารปรุงสำเร็จแช่แข็ง	0.25
197	10752	การผลิตอาหารปรุงสำเร็จบรรจุในภาชนะปิดสนิทโดยวิธีสุญญากาศ	0.25
198	10761	การผลิตกาแฟ	0.25
199	10762	การผลิตชา	0.25
200	10769	การผลิตสมุนไพรผงสำหรับใช้เป็นเครื่องดื่ม	0.25
201	10771	การผลิตเครื่องเทศและเครื่องแกงสำเร็จรูป	0.65
202	10772	การผลิตซอสและเครื่องปรุงอาหารประจำโต๊ะ	0.35
203	10773	การผลิตซีอิ๊ว	0.25
204	10774	การผลิตผงชูรส	0.20
205	10775	การผลิตเกลือบรีโอก	0.25
206	10779	การผลิตเครื่องปรุงอาหารประจำโต๊ะและเครื่องประกอบอาหารอื่น ๆ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.40
207	10791	การผลิตขนมขบเคี้ยว/ขนมกรุบกรอบ	0.30
208	10792	การผลิตขนมไทยและขนมพื้นเมือง (ยกเว้น ขนมอบ)	0.25

ลำดับ	รหัส กิจการ	รายการประเภทกิจการ	อัตราเงินสมทบ ร้อยละของค่าจ้าง
หมวดใหญ่ C การผลิต			
209	10793	การผลิตซูป น้ำซูปและอาหารพิเศษ	0.25
210	10794	การผลิตอาหารพร้อมปรุงและอาหารที่เน่าเสียง่าย	0.25
211	10795	การผลิตน้ำแข็งเพื่อการบริโภค	0.75
212	10796	การผลิตผลิตภัณฑ์จากไข่	0.25
213	10799	การผลิตผลิตภัณฑ์อาหารอื่น ๆ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.30
214	10801	การผลิตอาหารสำเร็จรูปสำหรับสัตว์เลี้ยง	1.00
215	10802	การผลิตอาหารสำเร็จรูปสำหรับเลี้ยงปศุสัตว์ในฟาร์ม	0.35
216	11011	การผลิตสุรากลั่น	0.25
217	11012	การผลิตสุราผสม	0.25
218	11021	การผลิตไวน์องุ่น	0.25
219	11022	การผลิตไวน์ผลไม้ (ยกเว้น องุ่น)	0.25
220	11029	การผลิตสุราผลไม้ (ไวน์) ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.25
221	11030	การผลิตมอลต์และสุราที่ทำจากข้าวมอลต์	0.25
222	11041	การผลิตน้ำดื่มบริสุทธิ์และน้ำแร่บรรจุขวด	0.25
223	11042	การผลิตน้ำอัดลมและโซดา	0.45
224	11043	การผลิตเครื่องดื่มกาแฟ ชาและชาขงสมุนไพรพร้อมดื่ม	0.25
225	11044	การผลิตเครื่องดื่มให้พลังงาน รวมถึงเครื่องดื่มเกลือแร่	0.25
226	11049	การผลิตเครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์อื่น ๆ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.25
227	12001	การบ่มและการอบใบยาสูบ	0.40
228	12002	การผลิตบุหรี่และซิการ์	0.30
229	12009	การผลิตผลิตภัณฑ์จากยาสูบและผลิตภัณฑ์ที่ใช้แทนยาสูบอื่น ๆ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น (ยกเว้น บุหรี่และซิการ์)	0.60
230	13111	การเตรียมเส้นใย	0.30
231	13112	การปั่นด้ายจากเส้นใยธรรมชาติ	0.50
232	13113	การปั่นด้ายจากเส้นใยสังเคราะห์	0.35
233	13121	การทอผ้าจากเส้นใยธรรมชาติ	0.25
234	13122	การทอผ้าจากเส้นใยสังเคราะห์	0.30
235	13129	การทอผ้าจากเส้นใยอื่น ๆ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.55
236	13131	การขัดไข่มันและสิ่งสกปรกการฟอกขาว และการย้อมสี	0.40
237	13132	การพิมพ์ผ้า	0.30
238	13139	การตกแต่งสำเร็จสิ่งทอด้วยวิธีอื่น ๆ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.25

ลำดับ	รหัส กิจการ	รายการประเภทกิจการ	อัตราเงินสมทบ ร้อยละของค่าจ้าง
หมวดใหญ่ C การผลิต			
239	13910	การผลิตผ้าถัก และผ้าถักโครเชต์	0.20
240	13921	การผลิตเครื่องนอน ผ้าที่ใช้บนโต๊ะอาหาร ห้องน้ำและห้องครัว	0.25
241	13922	การผลิตผลิตภัณฑ์จากผ้าใบและผ้าอื่น ๆ ที่คล้ายกัน	0.35
242	13929	การผลิตวัสดุสิ่งทอสำเร็จรูปอื่น ๆ ยกเว้น เครื่องแต่งกาย ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.30
243	13930	การผลิตพรมและพรมหนา	0.30
244	13940	การผลิตเชือก เชือกเส้นใหญ่ ตาข่าย แห และอวน	0.35
245	13991	การผลิตผ้าที่ไม่ได้ทอ	0.45
246	13992	การผลิตสิ่งทอชนิดใช้ในทางอุตสาหกรรม	0.20
247	13999	การผลิตสิ่งทออื่น ๆ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.25
248	14111	การผลิตเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายที่ใช้ในงานอุตสาหกรรม วิชาชีพ นักเรียน และนักศึกษา	0.20
249	14112	การผลิตเสื้อผ้าชั้นนอก	0.20
250	14113	การผลิตชุดชั้นในและชุดนอน	0.20
251	14114	การผลิตเสื้อผ้าสำหรับเด็กทารก	0.20
252	14115	การผลิตชุดกีฬา	0.20
253	14116	การผลิตเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายจากหนัง	0.20
254	14120	การตัดเย็บเสื้อผ้าตามคำสั่งของลูกค้า	0.20
255	14131	การผลิตเครื่องปกคลุมหรือสวมศีรษะ	0.20
256	14139	การผลิตเครื่องประกอบเครื่องแต่งกายอื่น ๆ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.20
257	14200	การผลิตสิ่งของต่าง ๆ ที่ทำจากขนสัตว์	0.20
258	14301	การผลิตเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายด้วยการถักและถักโครเชต์	0.20
259	14302	การผลิตถุงเท้า ถุงน่อง ชุดชั้นในด้วยการถักและถักโครเชต์	0.20
260	15110	การฟอกและการตกแต่งเครื่องหนังการตกแต่งและการย้อมสีหนังขนสัตว์	0.30
261	15121	การผลิตผลิตภัณฑ์ประเภทกระเป๋า	0.20
262	15122	การผลิตอาน เครื่องลากเทียมสัตว์ และของเล่นสัตว์	0.60
263	15129	การผลิตสิ่งของอื่น ๆ ที่ทำจากหนังฟอกหรือหนังอัด ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.25
264	15201	การผลิตรองเท้าหนัง	0.25
265	15202	การผลิตรองเท้ายาง	0.35

ลำดับ	รหัส กิจการ	รายการประเภทกิจการ	อัตราเงินสมทบ ร้อยละของค่าจ้าง
หมวดใหญ่ C การผลิต			
266	15203	การผลิตรองเท้าไม้	1.00
267	15204	การผลิตรองเท้ากีฬา	0.25
268	15209	การผลิตรองเท้าอื่น ๆ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.45
269	16101	การเลื่อยไม้	0.80
270	16102	การอบและการอัดน้ำยาไม้	0.85
271	16210	การผลิตแผ่นไม้บาง และผลิตภัณฑ์ไม้	0.65
272	16220	การผลิตโครงสร้างที่ใช้ในการก่อสร้าง และเครื่องประกอบอาคาร	1.00
273	16230	การผลิตภาชนะบรรจุที่ทำจากไม้	0.95
274	16291	การผลิตเครื่องใช้ในบ้านที่ทำจากไม้และไม้ก๊อก	0.50
275	16292	การผลิตผลิตภัณฑ์ที่ทำจากฟางและวัสดุถักสาน	0.25
276	16299	การผลิตผลิตภัณฑ์จากไม้และไม้ก๊อก ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.75
277	17011	การผลิตเยื่อกระดาษ	0.45
278	17012	การผลิตกระดาษและกระดาษแข็ง	0.45
279	17020	การผลิตกระดาษลอนลูกฟูกและกระดาษแข็งลอนลูกฟูก และการผลิต กล่องจากกระดาษและกระดาษแข็ง	0.55
280	17091	การผลิตผลิตภัณฑ์ที่แปรรูปจากกระดาษเพื่อใช้ในครัวเรือนและ สุขอนามัย	0.40
281	17092	การผลิตอุปกรณ์เครื่องเขียนจากกระดาษ	0.45
282	17099	การผลิตผลิตภัณฑ์แปรรูปอื่น ๆ ที่ทำจากกระดาษและกระดาษแข็งซึ่ง มิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.55
283	18111	การพิมพ์หนังสือพิมพ์ และวารสารอื่น ๆ	0.20
284	18112	การพิมพ์ฉลาก	0.35
285	18119	การพิมพ์อื่น ๆ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.25
286	18121	การบริการก่อนการพิมพ์	0.20
287	18122	การบริการอื่น ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับการพิมพ์	0.45
288	18200	การผลิตซ้ำสื่อบันทึก	0.20
289	19100	การผลิตผลิตภัณฑ์ถ่านโค้ก	0.60
290	19201	การผลิตผลิตภัณฑ์ที่ได้จากโรงกลั่นปิโตรเลียม	0.35
291	19202	การผลิตเชื้อเพลิงชีวภาพ	0.45
292	19209	การผลิตผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ที่ได้จากการกลั่นปิโตรเลียม ซึ่งมีได้จัดประเภท	0.30

ลำดับ	รหัส กิจการ	รายการประเภทกิจการ	อัตราเงินสมทบ ร้อยละของค่าจ้าง
หมวดใหญ่ C การผลิต			
		ไว้ในที่อื่น	
293	20111	การผลิตก๊าซที่ใช้ในงานอุตสาหกรรม	0.45
294	20112	การผลิตสีย้อมผ้าและสีผง	0.30
295	20113	การผลิตเคมีภัณฑ์อินทรีย์ขั้นมูลฐานอื่น ๆ	0.85
296	20114	การผลิตแอลกอฮอล์และเอสเตอร์	0.45
297	20115	การผลิตเคมีภัณฑ์อินทรีย์ขั้นมูลฐานอื่น ๆ	0.65
298	20121	การผลิตปุ๋ยเคมี	0.30
299	20122	การผลิตสารประกอบไนโตรเจน	0.45
300	20131	การผลิตเม็ดพลาสติกและพลาสติกขั้นต้น	0.30
301	20132	การผลิตยางสังเคราะห์ขั้นต้น	0.40
302	20210	การผลิตยาปราบศัตรูพืชและเคมีภัณฑ์อื่น ๆ เพื่อการเกษตร	0.25
303	20221	การผลิตสี น้ำมันชักเงาและสารเคลือบประเภทเดียวกัน และน้ำมันทาไม้	0.25
304	20222	การผลิตหมึกพิมพ์	0.25
305	20231	การผลิตสบู่และสารซักฟอก ผลิตภัณฑ์ที่ใช้ในการทำความสะอาดและขัดเงา	0.25
306	20232	การผลิตเครื่องหอม เครื่องสำอาง และผลิตภัณฑ์ในห้องน้ำ	0.25
307	20291	การผลิตผลิตภัณฑ์เกี่ยวกับระเบิด	0.45
308	20292	การผลิตกาวและเจลาติน	0.20
309	20293	การผลิตน้ำมันหอมระเหย	0.25
310	20294	การผลิตเคมีภัณฑ์ที่ใช้ในการถ่ายรูป	0.45
311	20299	การผลิตผลิตภัณฑ์เคมีอื่น ๆ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.40
312	20300	การผลิตเส้นใยประดิษฐ์	0.50
313	21001	การผลิตเภสัชภัณฑ์และเคมีภัณฑ์ที่ใช้รักษาโรค	0.20
314	21002	การผลิตผลิตภัณฑ์จากพืชและสัตว์ที่ใช้รักษาโรค	0.25
315	22111	การผลิตยางล้อและยางใน	0.35
316	22112	การหล่อดอกยางและการซ่อมสร้างยางล้อ	0.70
317	22191	การผลิตยางแผ่น และยางแท่ง	0.40
318	22192	การผลิตน้ำยางข้น	0.35
319	22193	การผลิตสิ่งของเครื่องใช้ด้านสุขอนามัยหรือเภสัชกรรมที่ทำจากยาง	0.30
320	22199	การผลิตผลิตภัณฑ์ยางอื่น ๆ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.40

ลำดับ	รหัส กิจการ	รายการประเภทกิจการ	อัตราเงินสมทบ ร้อยละของค่าจ้าง
หมวดใหญ่ C การผลิต			
321	22210	การผลิตผลิตภัณฑ์ที่ใช้ในการก่อสร้าง/ประกอบอาคารที่ทำจากพลาสติก	0.40
322	22220	การผลิตบรรจุภัณฑ์พลาสติก	0.45
323	22230	การผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติกสำเร็จรูป	0.35
324	22291	การผลิตเครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร ในครัวและในห้องน้ำที่ทำจากพลาสติก	0.35
325	22292	การผลิตผลิตภัณฑ์ไฟเบอร์กลาส	0.30
326	22299	การผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติกอื่น ๆ ซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.35
327	23101	การผลิตแก้ว/กระจกแผ่น	0.45
328	23102	การผลิตภาชนะ บรรจุภัณฑ์และเครื่องใช้บนโต๊ะอาหารที่ทำจากแก้ว	0.45
329	23103	การผลิตไฟเบอร์กลาส	0.30
330	23109	การผลิตผลิตภัณฑ์แก้วอื่น ๆ ซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.40
331	23910	การผลิตผลิตภัณฑ์วัสดุทนไฟ	0.40
332	23921	การผลิตอิฐ	0.45
333	23922	การผลิตกระเบื้องปูพื้นและแผ่นเซรามิก	0.20
334	23923	การผลิตเครื่องสุขภัณฑ์เซรามิก	0.20
335	23929	การผลิตวัสดุที่ใช้ในการก่อสร้างอื่น ๆ ที่ทำจากดินเหนียว ซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.50
336	23931	การผลิตผลิตภัณฑ์เซรามิกที่เป็นเครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร	0.20
337	23932	การผลิตผลิตภัณฑ์ประติมากรรมและของตกแต่งที่ทำจากเซรามิก	0.20
338	23933	การผลิตลูกถ้วยฉนวนไฟฟ้าและอุปกรณ์ประกอบลูกถ้วยฉนวนไฟฟ้าที่ทำจากเซรามิก	0.25
339	23939	การผลิตผลิตภัณฑ์เครื่องเคลือบปอร์ซเลนและเซรามิกชนิดอื่น ๆ ซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.85
340	23941	การผลิตปูนซีเมนต์	0.25
341	23942	การผลิตปูนไลม์ (ปูนขาว) และปูนปลาสเตอร์	0.50
342	23951	การผลิตผลิตภัณฑ์คอนกรีตเพื่อใช้ในการก่อสร้าง	0.70
343	23952	การผลิตผลิตภัณฑ์ปูนปลาสเตอร์ที่ใช้ในงานก่อสร้าง	0.65
344	23953	การผลิตคอนกรีตผสมเสร็จ	0.50
345	23954	การผลิตผลิตภัณฑ์ไฟเบอร์ซีเมนต์	1.00
346	23959	การผลิตผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ที่ทำจากคอนกรีต ซีเมนต์และปูนปลาสเตอร์ ซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.30

ลำดับ	รหัส กิจการ	รายการประเภทกิจการ	อัตราเงินสมทบ ร้อยละของค่าจ้าง
หมวดใหญ่ C การผลิต			
347	23961	การผลิตผลิตภัณฑ์หินที่ใช้ในการก่อสร้าง	0.60
348	23969	การผลิตผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ที่ทำจากหิน ซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.25
349	23991	การผลิตผลิตภัณฑ์ขัดถู	0.45
350	23992	การผลิตวัสดุที่เป็นฉนวนจากแร่	0.40
351	23999	การผลิตผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ที่ทำจากแร่โลหะ ซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.95
352	24101	การผลิตเหล็กและเหล็กกล้าขั้นมูลฐาน ขั้นต้นและขั้นกลาง	0.65
353	24102	การผลิตเหล็กและเหล็กกล้าแผ่น	0.50
354	24103	การผลิตหลอด ท่อฮอลโลว์โพรไฟล์ และอุปกรณ์ติดตั้งที่เกี่ยวข้องที่ทำจากเหล็กกล้า	0.80
355	24109	การผลิตเหล็กและเหล็กกล้าขั้นมูลฐานอื่น ๆ ซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.85
356	24201	การผลิตโลหะมีค่า	0.40
357	24202	การผลิตอะลูมิเนียมและผลิตภัณฑ์อะลูมิเนียม	0.60
358	24203	การผลิตสังกะสี ตะกั่ว ดีบุกและผลิตภัณฑ์ของของดังกล่าว	0.45
359	24204	การผลิตทองแดงและผลิตภัณฑ์ทองแดง	0.45
360	24209	การผลิตโลหะสามัญและผลิตภัณฑ์โลหะสามัญอื่น ๆ ที่มีใช้เหล็ก	0.50
361	24311	การหล่อเหล็ก	0.90
362	24312	การหล่อเหล็กกล้า	1.00
363	24320	การหล่อโลหะที่ไม่ใช่เหล็กและเหล็กกล้า	0.60
364	25111	การผลิตผลิตภัณฑ์ที่มีโครงสร้างเป็นโลหะสำหรับใช้ในงานก่อสร้าง	0.65
365	25112	การผลิตโลหะที่เป็นโครงสร้างของการก่อสร้างอาคาร	0.50
366	25113	การผลิตประตู หน้าต่างกรอบประตู หน้าต่าง ประตูใหญ่ และผลิตภัณฑ์ที่คล้ายกันที่ทำจากโลหะ	0.50
367	25119	การผลิตผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ที่มีโครงสร้างเป็นโลหะ ซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.75
368	25121	การผลิตหม้อน้ำ สำหรับการทำความร้อนจากส่วนกลางและเครื่องระบายความร้อน	0.50
369	25122	การผลิตภาชนะบรรจุสิ่งของที่ทำจากโลหะ เพื่อเก็บก๊าซอัดหรือก๊าซเหลว	0.70
370	25129	การผลิตถังน้ำขนาดใหญ่ ที่เก็บกักน้ำ และภาชนะบรรจุที่ทำจากโลหะ ซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.50
371	25130	การผลิตเครื่องกำเนิดไอน้ำ ยกเว้น หม้อต้มน้ำร้อนสำหรับทำความร้อนจากส่วนกลาง	0.40

ลำดับ	รหัส กิจการ	รายการประเภทกิจการ	อัตราเงินสมทบ ร้อยละของค่าจ้าง
หมวดใหญ่ C การผลิต			
372	25201	การผลิตกระสุนและวัตถุระเบิด	1.00
373	25209	การผลิตอาวุธหนัก อาวุธปืน รวมถึงอาวุธอื่น ๆ ซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.35
374	25910	การผลิตผลิตภัณฑ์โลหะโดยวิธีการตีการอัดการตอกพิมพ์และการรีดการผสมโลหะผง	1.00
375	25921	การตกแต่งและการเคลือบโลหะ	0.45
376	25922	การกลึงกัดไสโลหะ	0.85
377	25931	การผลิตเครื่องตัด	0.60
378	25932	การผลิตกุญแจและบานพับ	0.90
379	25939	การผลิตเครื่องมือที่ใช้ทำงานด้วยมือและเครื่องโลหะทั่วไป ซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.55
380	25941	การผลิตถัง ถังกลมขนาดใหญ่และภาชนะบรรจุที่คล้ายกันที่ทำจากโลหะ	1.00
381	25949	การผลิตกระป๋องโลหะและบรรจุภัณฑ์อื่น ๆ ที่ทำจากโลหะซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.90
382	25951	การผลิตลวด เคเบิลและของที่ทำจากลวด	0.65
383	25952	การผลิตโซ่ ลวดสปริง สลักเกลียว และตะปูควง	0.65
384	25991	การผลิตเครื่องสุขภัณฑ์ที่ทำจากโลหะ	0.70
385	25992	การผลิตเครื่องใช้ในครัวเรือนที่ทำจากโลหะ	0.80
386	25993	การผลิตตู้นิรภัยและเครื่องใช้สำนักงานที่ทำจากโลหะ (ยกเว้นเฟอร์นิเจอร์)	0.45
387	25999	การผลิตผลิตภัณฑ์โลหะประดิษฐ์อื่น ๆ ซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.75
388	26101	การผลิตชิ้นส่วนอุปกรณ์แสดงภาพ	0.20
389	26102	การผลิตตัวเก็บประจุและตัวต้านทานสำหรับวงจรอิเล็กทรอนิกส์	0.20
390	26103	การผลิตแผ่นวงจรอิเล็กทรอนิกส์	0.20
391	26104	การผลิตอุปกรณ์กึ่งตัวนำและวงจรรวม	0.25
392	26109	การผลิตส่วนประกอบอิเล็กทรอนิกส์อื่น ๆ ซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.20
393	26201	การผลิตคอมพิวเตอร์และ/ หรือการประกอบคอมพิวเตอร์	0.20
394	26202	การผลิตอุปกรณ์จัดเก็บข้อมูล	0.20
395	26203	การผลิตจอคอมพิวเตอร์	0.35
396	26209	การผลิตอุปกรณ์ต่อพ่วงอื่น ๆ ซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.20
397	26301	การผลิตโทรศัพท์และโทรสารแบบใช้สาย	0.20
398	26302	การผลิตอุปกรณ์สื่อสารแบบไร้สาย	0.20

ลำดับ	รหัส กิจการ	รายการประเภทกิจการ	อัตราเงินสมทบ ร้อยละของค่าจ้าง
หมวดใหญ่ C การผลิต			
399	26303	การผลิตอุปกรณ์สื่อสารข้อมูลที่ใช้ในการส่งสัญญาณอิเล็กทรอนิกส์ ไปตามสายหรือออกอากาศ	0.20
400	26309	การผลิตอุปกรณ์สื่อสารอื่น ๆ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.20
401	26401	การผลิตเครื่องรับโทรทัศน์	0.20
402	26402	การผลิตเครื่องรับวิทยุ เครื่องบันทึกและทำสำเนาเสียงและภาพ	0.20
403	26403	การผลิตไมโครโฟน ลำโพงและเครื่องขยายเสียง	0.20
404	26409	การผลิตเครื่องใช้อิเล็กทรอนิกส์ อื่น ๆ ชนิดใช้ในครัวเรือนซึ่งมิได้จัด ประเภทไว้ในที่อื่น	0.20
405	26511	การผลิตเครื่องมือที่ใช้ในการวัดการทดสอบการนำร่องและอุปกรณ์ การควบคุม (ยกเว้น ในทางอุตสาหกรรม)	0.60
406	26512	การผลิตเครื่องมือใช้ในการวัด การทดสอบ และการควบคุม กระบวนการผลิตในทางอุตสาหกรรม	0.35
407	26521	การผลิตนาฬิกา	0.20
408	26529	การผลิตผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ที่มีเครื่องนาฬิกาประกอบอยู่	0.20
409	26600	การผลิตเครื่องฉายรังสี และเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ทางการแพทย์และ ทางการบำบัดรักษา	0.20
410	26701	การผลิตเลนส์	0.20
411	26702	การผลิตเครื่องมือทางทัศนศาสตร์ (ยกเว้น เลนส์)	0.20
412	26703	การผลิตอุปกรณ์เกี่ยวกับการถ่ายภาพและถ่ายภาพยนตร์	0.20
413	26800	การผลิตสื่อแม่เหล็ก และสื่อเชิงแสง	0.30
414	27101	การผลิตมอเตอร์ไฟฟ้าและเครื่องกำเนิดไฟฟ้า	0.35
415	27102	การผลิตหม้อแปลงไฟฟ้า	0.45
416	27103	การผลิตอุปกรณ์ควบคุมและจ่ายไฟฟ้า	0.30
417	27200	การผลิตแบตเตอรี่ และหม้อสะสมไฟฟ้า	0.45
418	27310	การผลิตเคเบิลเส้นใยนำแสง	0.20
419	27320	การผลิตสายไฟฟ้าและเคเบิลสำหรับงานไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์อื่น ๆ	0.40
420	27330	การผลิตอุปกรณ์การเดินสายไฟฟ้า	0.30
421	27401	การผลิตหลอดไฟฟ้า	0.35
422	27409	การผลิตอุปกรณ์ไฟฟ้าอื่น ๆ สำหรับให้แสงสว่าง	0.30
423	27501	การผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าชนิดใช้ในครัวเรือน (ยกเว้น ประเภทผลิต	0.25

ลำดับ	รหัส กิจการ	รายการประเภทกิจการ	อัตราเงินสมทบ ร้อยละของค่าจ้าง
หมวดใหญ่ C การผลิต			
		ความร้อนด้วยไฟฟ้า)	
424	27502	การผลิตเครื่องใช้ในครัวเรือนประเภทผลิตความร้อนด้วยไฟฟ้า	0.50
425	27503	การผลิตเครื่องใช้ในครัวเรือนประเภทผลิตความร้อนที่ไม่ต้องใช้ไฟฟ้า	0.70
426	27901	การผลิตเครื่องจ่ายไฟฟ้าต่อเนื่อง	0.25
427	27902	การผลิตอุปกรณ์ให้สัญญาณแบบไฟฟ้า	0.25
428	27909	การผลิตอุปกรณ์ไฟฟ้าอื่น ๆ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.40
429	28110	การผลิตเครื่องยนต์และเครื่องกังหัน ยกเว้น เครื่องยนต์ที่ใช้กับอากาศยาน ยานยนต์และจักรยานยนต์	0.40
430	28120	การผลิตเครื่องสูบของไหล	0.40
431	28131	การผลิตเครื่องสูบอื่น ๆ และคอมเพรสเซอร์	0.55
432	28132	การผลิตก๊อกและวาล์วอื่น ๆ	0.55
433	28140	การผลิตตั้บลูกปืน เกียร์และอุปกรณ์ที่ใช้ขับเคลื่อน	0.70
434	28150	การผลิตเตาอบ เตาหลอม และเตาเผา	0.75
435	28160	การผลิตอุปกรณ์ที่ใช้สำหรับยก และขนย้าย	0.45
436	28170	การผลิตเครื่องจักร และเครื่องใช้สำนักงาน (ยกเว้น คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ต่อพ่วง)	0.30
437	28180	การผลิตเครื่องมือที่ใช้พลังงานขับเคลื่อน	0.45
438	28191	การผลิตเครื่องทำความเย็น	0.30
439	28199	การผลิตเครื่องจักรอื่น ๆ ที่ใช้งานทั่วไป ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.40
440	28211	การผลิตรถแทรกเตอร์ที่ใช้ในงานเกษตร	0.55
441	28219	การผลิตเครื่องจักรอื่น ๆ ที่ใช้ในการเกษตรและการป่าไม้ (ยกเว้นแทรกเตอร์ที่ใช้ในการเกษตร)	0.65
442	28221	การผลิตเครื่องจักรที่ใช้ในการขึ้นรูปโลหะ	0.40
443	28229	การผลิตเครื่องมือกลอื่น ๆ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.45
444	28230	การผลิตเครื่องจักรสำหรับงานโลหะกรรม	0.65
445	28240	การผลิตเครื่องจักรสำหรับการทำเหมืองแร่ เหมืองหินและการก่อสร้าง	0.40
446	28250	การผลิตเครื่องจักรที่ใช้ในกระบวนการผลิตอาหาร เครื่องดื่ม และยาสูบ	0.55
447	28261	การผลิตเครื่องจักรที่ใช้ในการเตรียม ปั่น ทอและถักนิตสิ่งทอ	0.90
448	28269	การผลิตเครื่องจักรอื่น ๆ ที่ใช้ในการผลิตสิ่งทอ เครื่องแต่งกาย และเครื่องหนัง	0.35
449	28291	การผลิตเครื่องจักรเพื่อใช้ในการผลิตกระดาษและกระดาษแข็ง	0.40

ลำดับ	รหัส กิจการ	รายการประเภทกิจการ	อัตราเงินสมทบ ร้อยละของค่าจ้าง
หมวดใหญ่ C การผลิต			
450	28292	การผลิตเครื่องจักรเพื่อใช้งานกับยางหรือพลาสติก	0.45
451	28299	การผลิตเครื่องจักรเพื่อใช้งานเฉพาะอย่างอื่น ๆ ซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.60
452	29101	การผลิตเครื่องยนต์สำหรับยานยนต์	0.45
453	29102	การผลิตรถยนต์ส่วนบุคคล	0.30
454	29103	การผลิตรถกระบะ 1 ตัน	0.30
455	29104	การผลิตยานยนต์อื่น ๆ ที่ใช้เพื่อการโดยสาร	0.30
456	29109	การผลิตยานยนต์อื่น ๆ ซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.30
457	29201	การผลิตตัวถังยานยนต์	0.40
458	29202	การผลิตรถพ่วงและรถกึ่งรถพ่วง	0.55
459	29203	การผลิตตู้บรรทุกสินค้า	0.45
460	29301	การผลิตที่นั่งภายในยานยนต์	0.45
461	29302	การผลิตอุปกรณ์ไฟฟ้าสำหรับยานยนต์	0.35
462	29309	การผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์เสริมอื่น ๆ สำหรับยานยนต์ ซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.50
463	30110	การต่อเรือใหญ่ และสิ่งก่อสร้างลอยน้ำ	0.75
464	30120	การต่อเรือที่ใช้เพื่อความปลอดภัยและการกีฬา	0.40
465	30200	การผลิตหัวรถจักร และตู้สำหรับขนส่งทางรถไฟหรือรถราง	0.40
466	30300	การผลิตอากาศยาน ยานอวกาศและเครื่องจักรที่เกี่ยวข้อง	0.40
467	30400	การผลิตยานยนต์ทางการทหารเพื่อใช้ในการสู้รบ	0.60
468	30911	การผลิตจักรยานยนต์	0.20
469	30912	การผลิตเครื่องยนต์ ชิ้นส่วนและอุปกรณ์เสริมสำหรับจักรยานยนต์	0.55
470	30921	การผลิตจักรยาน	0.60
471	30922	การผลิตรถสำหรับคนพิการ	0.35
472	30990	การผลิตอุปกรณ์การขนส่งอื่น ๆ ซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	1.00
473	31001	การผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้	0.55
474	31002	การผลิตเฟอร์นิเจอร์โลหะ	0.65
475	31003	การผลิตฐานรองที่นอนและที่นอน	0.50
476	31009	การผลิตเฟอร์นิเจอร์ที่ทำจากวัสดุอื่น ๆ (ยกเว้น หิน คอนกรีต หรือเซรามิก)	0.45
477	32111	การผลิตเครื่องประดับจากอัญมณีและโลหะมีค่า	0.20

ลำดับ	รหัส กิจการ	รายการประเภทกิจการ	อัตราเงินสมทบ ร้อยละของค่าจ้าง
หมวดใหญ่ C การผลิต			
478	32112	การผลิตสิ่งของเครื่องใช้จากเพชรพลอยและโลหะมีค่า	0.20
479	32113	การเจียรไนและการขัดเพชรพลอย	0.20
480	32120	การผลิตเครื่องประดับ ที่ทำจากอัญมณีเทียมและสิ่งของที่เกี่ยวข้อง	0.20
481	32201	การผลิตเครื่องดนตรีไทย	0.70
482	32209	การผลิตเครื่องดนตรี ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.40
483	32301	การผลิตลูกบอลที่ใช้ในการกีฬา	0.30
484	32302	การผลิตกระดานเล่นใบและกระดานโต้คลื่นและอุปกรณ์สำหรับ เล่นกีฬาทางน้ำ	0.20
485	32303	การผลิตอุปกรณ์สำหรับกีฬาตกปลา	0.20
486	32309	การผลิตอุปกรณ์กีฬาอื่น ๆ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.25
487	32401	การผลิตของเล่นที่มีล้อ	0.95
488	32402	การผลิตตุ๊กตา	0.20
489	32409	การผลิตเกมและของเล่นอื่น ๆ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.40
490	32501	การผลิตเครื่องมือและอุปกรณ์ทางการแพทย์ (ยกเว้น ทางทันตกรรม)	0.20
491	32502	การผลิตเครื่องมือและอุปกรณ์ในทางทันตกรรม	0.20
492	32901	การผลิตไม้กวาดและแปรง	0.50
493	32902	การผลิตอุปกรณ์เครื่องเขียน	0.20
494	32903	การผลิตเครื่องอุปกรณ์ด้านความปลอดภัย	0.25
495	32904	การผลิตดอกไม้และต้นไม้ประดิษฐ์	0.20
496	32909	การผลิตผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.25
497	33110	การซ่อมผลิตภัณฑ์โลหะประดิษฐ์	0.60
498	33121	การซ่อมเครื่องจักรที่ใช้กันทั่วไป	0.40
499	33122	การซ่อมเครื่องจักรที่ใช้เฉพาะอย่าง	0.40
500	33131	การซ่อมและบำรุงรักษาเครื่องมือที่ใช้ในการวัด การทดสอบการนำร่อง และอุปกรณ์การควบคุม	0.25
501	33132	การซ่อมและบำรุงรักษาเครื่องฉายรังสี และเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ทาง การแพทย์และทางการบำบัดรักษา	0.35
502	33133	การซ่อมและบำรุงรักษาเครื่องมือทางทัศนศาสตร์และอุปกรณ์ทางถ่ายภาพ	0.20
503	33141	การซ่อมมอเตอร์ไฟฟ้า เครื่องกำเนิดไฟฟ้า หม้อแปลงไฟฟ้าและอุปกรณ์ ควบคุมและจ่ายไฟฟ้า	0.55

ลำดับ	รหัส กิจการ	รายการประเภทกิจการ	อัตราเงินสมทบ ร้อยละของค่าจ้าง
หมวดใหญ่ C การผลิต			
504	33142	การซ่อมแบตเตอรี่ และหม้อสะสมไฟฟ้า	0.40
505	33149	การซ่อมอุปกรณ์ไฟฟ้าอื่น ๆ ซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.25
506	33151	การซ่อมเรือ	0.50
507	33152	การซ่อมอากาศยาน	0.30
508	33159	การซ่อมอุปกรณ์ขนส่งอื่น ๆ ซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น (ยกเว้น ยานยนต์)	0.95
509	33190	การซ่อมอุปกรณ์อื่น ๆ	0.30
510	33200	การติดตั้งเครื่องจักรอุตสาหกรรมและอุปกรณ์	0.35

ลำดับ	รหัส กิจการ	รายการประเภทกิจการ	อัตราเงินสมทบ ร้อยละของค่าจ้าง
หมวดใหญ่ D ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำและระบบการปรับอากาศ			
511	35101	การผลิตและการส่งไฟฟ้า	0.45
512	35102	การจ่ายไฟฟ้า	1.00
513	35201	การผลิตก๊าซ	0.45
514	35202	การจ่ายเชื้อเพลิงก๊าซผ่านท่อหลัก	0.90
515	35301	การผลิตน้ำแข็งชนิดไม่ใช่เพื่อการบริโภค	0.80
516	35302	การจัดหาไอน้ำและระบบการปรับอากาศ (ยกเว้น การผลิตน้ำแข็งชนิดไม่ใช่เพื่อการบริโภค)	0.30

ลำดับ	รหัส กิจการ	รายการประเภทกิจการ	อัตราเงินสมทบ ร้อยละของค่าจ้าง
หมวดใหญ่ E การจัดหา การจัดการน้ำเสียและของเสีย รวมถึงกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง			
517	36001	การเก็บกักน้ำ	1.00
518	36002	การจัดหาน้ำ และการจ่ายน้ำสำหรับใช้ในครัวเรือนและอุตสาหกรรมผ่านระบบประปา	0.25
519	36003	การจัดหาน้ำ และการจ่ายน้ำสำหรับการเกษตร	0.20
520	36009	การจัดหาและการจ่ายน้ำอื่น ๆ ซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.30
521	37000	การจัดการน้ำเสีย	0.25
522	38110	การเก็บรวบรวมของเสียที่ไม่เป็นอันตราย	0.50
523	38120	การเก็บรวบรวมของเสียที่เป็นอันตราย	0.20
524	38211	การบำบัดและการกำจัดของเสียที่ไม่เป็นอันตรายโดยการฝังกลบอย่างถูกสุขอนามัย	0.65
525	38212	การบำบัดและการกำจัดของเสียที่ไม่เป็นอันตรายโดยการเผาด้วยเตาเผาขยะ	0.30
526	38213	การบำบัดและการกำจัดของเสียที่ไม่เป็นอันตรายโดยวิธีชีวภาพ	0.40
527	38219	การบำบัดและการกำจัดของเสียที่ไม่เป็นอันตรายโดยวิธีอื่น ๆ ซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.20
528	38221	การบำบัดและการกำจัดกากสารกัมมันตรังสี	1.00
529	38222	การบำบัดและการกำจัดของเสียที่เป็นอันตราย ยกเว้นกากสารกัมมันตรังสี	0.45
530	38300	การนำวัสดุที่ใช้แล้วกลับมาใช้ใหม่	1.00
531	39000	กิจกรรมการบำบัดและการจัดบริการเก็บของเสียอื่น ๆ	0.20

ลำดับ	รหัส กิจการ	รายการประเภทกิจการ	อัตราเงินสมทบ ร้อยละของค่าจ้าง
หมวดใหญ่ F การก่อสร้าง			
532	41001	การก่อสร้างอาคารที่พักอาศัย	0.50
533	41002	การก่อสร้างอาคารที่ไม่ใช่ที่พักอาศัย	0.50
534	42101	การก่อสร้างถนน สะพานและอุโมงค์	0.80
535	42102	การก่อสร้างทางรถไฟและรถไถดิน	0.70
536	42201	การก่อสร้างโครงการสาธารณูปโภคเกี่ยวกับน้ำ น้ำมันและก๊าซ	0.40
537	42202	การก่อสร้างโครงการสาธารณูปโภคเกี่ยวกับสายส่งไฟฟ้ากำลัง และสายสัญญาณสื่อสาร	0.45
538	42901	การก่อสร้างระบบสาธารณูปโภค สิ่งอำนวยความสะดวก (ยกเว้น ตัวอาคารของโรงงานอุตสาหกรรม) และโครงการวิศวกรรมโยธาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องในน้ำ	0.75
539	42909	การก่อสร้างโครงการวิศวกรรมโยธาอื่น ๆ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.55
540	43110	การรื้อถอน	1.00
541	43120	การเตรียมสถานที่ก่อสร้าง	0.70
542	43210	การติดตั้งไฟฟ้า	0.25
543	43221	การติดตั้งระบบประปาและระบายน้ำ	0.30
544	43222	การติดตั้งระบบทำความร้อน	0.30
545	43223	การติดตั้งระบบระบายอากาศ	0.40
546	43291	การติดตั้งฉนวน	0.30
547	43299	การติดตั้งสิ่งก่อสร้างอื่น ๆ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.60
548	43301	การติดตั้งส่วนประกอบอาคารและการตกแต่งภายใน	0.45
549	43302	การปูพื้นและผนัง	0.50
550	43303	การทาสี	0.50
551	43309	การตกแต่งอาคารให้เสร็จสมบูรณ์อื่น ๆ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.35
552	43901	การก่อสร้างฐานราก รวมถึงการตอกเสาเข็ม	1.00
553	43909	กิจกรรมการก่อสร้างเฉพาะด้านอื่น ๆ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.55

ลำดับ	รหัส กิจการ	รายการประเภทกิจการ	อัตราเงินสมทบ ร้อยละของค่าจ้าง
หมวดใหญ่ G การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์ และจักรยานยนต์			
554	45101	การขายยานยนต์ใหม่ชนิดรถยนต์นั่งส่วนบุคคล รถกระบะ รถตู้ และรถขนาดเล็กที่คล้ายกัน	0.20
555	45102	การขายยานยนต์ใหม่ชนิดรถบรรทุกและยานยนต์หนักอื่น ๆ	0.25
556	45103	การขายยานยนต์เก่าชนิดรถยนต์นั่งส่วนบุคคล รถกระบะ รถตู้ และรถขนาดเล็กที่คล้ายกัน	0.20
557	45104	การขายยานยนต์เก่าชนิดรถบรรทุกและยานยนต์หนักอื่น ๆ	0.80
558	45201	การบำรุงรักษาและการซ่อมระบบเครื่องยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์	0.30
559	45202	การบำรุงรักษาและการซ่อมตัวถัง ประตู หน้าต่างและอื่น ๆ ที่คล้ายกัน	0.30
560	45203	การบำรุงรักษายานยนต์ทั่วไป	0.25
561	45301	การขายส่งชิ้นส่วนและอุปกรณ์เสริมใหม่ของยานยนต์	0.20
562	45302	การขายปลีกชิ้นส่วนและอุปกรณ์เสริมใหม่ของยานยนต์	0.25
563	45303	การขายส่งและขายปลีกชิ้นส่วนและอุปกรณ์เสริมเก่าของยานยนต์	0.30
564	45401	การขายจักรยานยนต์	0.20
565	45402	การขายส่งชิ้นส่วนและอุปกรณ์เสริมใหม่ของจักรยานยนต์	0.20
566	45403	การขายปลีกชิ้นส่วนและอุปกรณ์เสริมใหม่ของจักรยานยนต์	0.20
567	45404	การขายส่งและปลีกชิ้นส่วนและอุปกรณ์เสริมเก่าของจักรยานยนต์	0.20
568	45405	การบำรุงรักษาและการซ่อมจักรยานยนต์	0.30
569	46101	การขายส่งวัตถุดิบทางการเกษตรและสัตว์มีชีวิต โดยได้รับค่าตอบแทนหรือตามสัญญาจ้าง	0.20
570	46102	การขายส่งอาหาร เครื่องดื่มและยาสูบ โดยได้รับค่าตอบแทนหรือตามสัญญาจ้าง	0.20
571	46103	การขายส่งสิ่งทอ เสื้อผ้า รองเท้า เครื่องหนังและของใช้ในครัวเรือน โดยได้รับค่าตอบแทนหรือตามสัญญาจ้าง	0.20
572	46104	การขายส่งคอมพิวเตอร์และซอฟต์แวร์ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์และเครื่องมือสื่อสาร โดยได้รับค่าตอบแทนหรือตามสัญญาจ้าง	0.20
573	46105	การขายส่งเครื่องจักรอุตสาหกรรม โดยได้รับค่าตอบแทนหรือตามสัญญาจ้าง	0.25
574	46106	การขายส่งเชื้อเพลิง สินแร่ โลหะ โดยได้รับค่าตอบแทนหรือตามสัญญาจ้าง	0.20
575	46107	การขายส่งวัสดุที่ใช้ในการก่อสร้าง ผลิตภัณฑ์โลหะ อุปกรณ์ระบบท่อ โดยได้รับค่าตอบแทนหรือตามสัญญาจ้าง	0.20
576	46108	การขายส่งสินค้าเฉพาะอย่างอื่น ๆ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น โดยได้รับค่าตอบแทนหรือตามสัญญาจ้าง	0.20

ลำดับ	รหัส กิจการ	รายการประเภทกิจการ	อัตราเงินสมทบ ร้อยละของค่าจ้าง
หมวดใหญ่ G การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์ และจักรยานยนต์			
577	46109	การขายส่งสินค้าทั่วไป โดยได้รับคำตอบแทนหรือตามสัญญาจ้าง	0.20
578	46201	การขายส่งข้าวเปลือกและธัญพืชอื่น ๆ	0.20
579	46202	การขายส่งพืชน้ำมันที่ใช้ในการผลิตน้ำมันพืช	0.70
580	46203	การขายส่งยาสูบที่ยังไม่เป็นผลิตภัณฑ์สำเร็จรูป	0.20
581	46204	การขายส่งสัตว์มีชีวิต	0.20
582	46205	การขายส่งดอกไม้ ต้นไม้และเมล็ดพันธุ์พืช	0.20
583	46206	การขายส่งอาหารสัตว์	0.30
584	46209	การขายส่งวัตถุดิบอื่น ๆ ทางเกษตร ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.30
585	46311	การขายส่งเนื้อสัตว์และผลิตภัณฑ์เนื้อสัตว์	0.30
586	46312	การขายส่งปลาและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ	0.20
587	46313	การขายส่งผักและผลไม้	0.20
588	46314	การขายส่งผลิตภัณฑ์นม	0.25
589	46315	การขายส่งข้าวและผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการโรงสีข้าว	0.30
590	46316	การขายส่งผลิตภัณฑ์ขนมอบ ไข่ น้ำมันและไขมันที่ใช้ในการบริโภค	0.20
591	46317	การขายส่งน้ำตาล ซ็อกโกแลตและลูกกวาด	0.25
592	46318	การขายส่งกาแฟ ชา โกโก้	0.20
593	46319	การขายส่งผลิตภัณฑ์อาหารอื่น ๆ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.20
594	46321	การขายส่งรถดัดที่มีแอลกอฮอล์	0.20
595	46322	การขายส่งรถดัดที่ไม่มีแอลกอฮอล์	0.30
596	46323	การขายส่งผลิตภัณฑ์ยาสูบ	0.20
597	46411	การขายส่งด้ายและผ้า	0.20
598	46412	การขายส่งของใช้ในครัวเรือนที่ทำจากสิ่งทอ	0.20
599	46413	การขายส่งอุปกรณ์ตัดเย็บ	0.20
600	46414	การขายส่งเสื้อผ้า	0.20
601	46415	การขายส่งรองเท้า	0.20
602	46421	การขายส่งเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ชนิดใช้ในครัวเรือน	0.20
603	46422	การขายส่งอุปกรณ์สำหรับให้แสงสว่าง	0.20
604	46431	การขายส่งหนังสือ หนังสือพิมพ์และเครื่องเขียน	0.20
605	46432	การขายส่งสื่อบันทึกเสียงและวิดิทัศน์ที่บันทึกข้อมูลแล้ว	0.20
606	46433	การขายส่งเครื่องกีฬา	0.20
607	46434	การขายส่งเกมและของเล่น	0.20

ลำดับ	รหัส กิจการ	รายการประเภทกิจการ	อัตราเงินสมทบ ร้อยละของค่าจ้าง
หมวดใหญ่ G การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์ และจักรยานยนต์			
608	46439	การขายส่งสินค้าวัฒนธรรมและนันทนาการอื่น ๆ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.20
609	46441	การขายส่งสินค้าทางเภสัชภัณฑ์และทางการแพทย์	0.20
610	46442	การขายส่งเครื่องหอม	0.20
611	46443	การขายส่งเครื่องสำอาง	0.20
612	46491	การขายส่งอุปกรณ์ถ่ายภาพและทัศนศาสตร์	0.20
613	46492	การขายส่งนาฬิกา และเครื่องประดับ	0.20
614	46493	การขายส่งเครื่องหนังและเครื่องใช้สำหรับการเดินทาง	0.20
615	46494	การขายส่งเฟอร์นิเจอร์ชนิดใช้ในครัวเรือน	0.20
616	46495	การขายส่งเครื่องดินเผา เครื่องแก้วและเครื่องครัว	0.20
617	46499	การขายส่งสินค้าในครัวเรือนอื่น ๆ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.20
618	46510	การขายส่งคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์ต่อพ่วงคอมพิวเตอร์ และซอฟต์แวร์	0.20
619	46521	การขายส่งอุปกรณ์และชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์	0.20
620	46522	การขายส่งโทรศัพท์และอุปกรณ์การสื่อสารโทรคมนาคม	0.20
621	46530	การขายส่งเครื่องจักร อุปกรณ์ และเครื่องใช้ทางการเกษตร	0.20
622	46591	การขายส่งอุปกรณ์ขนส่ง (ยกเว้น ยานยนต์ จักรยานยนต์และจักรยาน)	0.30
623	46592	การขายส่งเครื่องจักรและอุปกรณ์งานวิศวกรรมโยธา งานเหมืองแร่ และงานก่อสร้าง	0.45
624	46593	การขายส่งเครื่องจักรและอุปกรณ์เพื่อใช้ในการงานอุตสาหกรรม	0.20
625	46594	การขายส่งเครื่องจักร อุปกรณ์และเฟอร์นิเจอร์ชนิดใช้ในสำนักงาน	0.20
626	46599	การขายส่งเครื่องจักรและอุปกรณ์อื่น ๆ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.20
627	46611	การขายส่งเชื้อเพลิงแข็ง	0.50
628	46612	การขายส่งเชื้อเพลิงเหลว	0.20
629	46613	การขายส่งเชื้อเพลิงก๊าซ	0.45
630	46614	การขายส่งผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการกลั่นปิโตรเลียม	0.20
631	46621	การขายส่งแร่โลหะที่เป็นเหล็กและนอกกลุ่มเหล็ก	0.25
632	46622	การขายส่งเหล็ก เหล็กกล้าและโลหะที่นอกกลุ่มเหล็กขั้นมูลฐาน	0.75
633	46631	การขายส่งอิฐ หิน ปูน ทราายและผลิตภัณฑ์คอนกรีต	0.45
634	46632	การขายส่งไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้แปรรูปขั้นต้น	0.45
635	46633	การขายส่งสีทา น้ำมันชักเงาและแล็กเกอร์	0.20
636	46634	การขายส่งอุปกรณ์การวางท่อและเครื่องสุขภัณฑ์	0.25
637	46639	การขายส่งวัสดุก่อสร้างอื่น ๆ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.40

ลำดับ	รหัส กิจการ	รายการประเภทกิจการ	อัตราเงินสมทบ ร้อยละของค่าจ้าง
หมวดใหญ่ G การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์ และจักรยานยนต์			
638	46691	การขายส่งเคมีภัณฑ์ทางอุตสาหกรรม	0.20
639	46692	การขายส่งปุ๋ยและเคมีภัณฑ์ทางการเกษตร	0.20
640	46693	การขายส่งยางพาราและพลาสติกขั้นต้น	0.20
641	46694	การขายส่งบรรจุภัณฑ์ชนิดใช้ในทางอุตสาหกรรม	0.20
642	46695	การขายส่งของเสียและเศษวัสดุเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่	0.90
643	46699	การขายส่งผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.20
644	46900	การขายส่งสินค้าทั่วไป	0.20
645	47111	ซูเปอร์มาร์เก็ต	0.20
646	47112	ดิสเคาท์สโตร์/ซูเปอร์เซ็นเตอร์/ไฮเปอร์มาร์เก็ต	0.20
647	47113	ร้านสะดวกซื้อ/มินิมาร์ท	0.20
648	47114	ร้านขายของชำ	0.20
649	47190	การขายปลีกสินค้าอื่น ๆ ในร้านค้าทั่วไป	0.20
650	47211	ร้านขายปลีกเนื้อสัตว์และผลิตภัณฑ์เนื้อสัตว์	0.20
651	47212	ร้านขายปลีกปลาและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ	0.25
652	47213	ร้านขายปลีกผักและผลไม้	0.20
653	47214	ร้านขายปลีกข้าว และผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการสีข้าว	0.40
654	47215	ร้านขายปลีกผลิตภัณฑ์ขนมอบ	0.20
655	47219	ร้านขายปลีกอาหารอื่น ๆ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.20
656	47221	ร้านขายปลีกเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์	0.20
657	47222	ร้านขายปลีกเครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์	0.30
658	47230	การขายปลีกผลิตภัณฑ์ยาสูบในร้านค้าเฉพาะ	0.20
659	47300	การขายปลีกเชื้อเพลิงยานยนต์ในร้านค้าเฉพาะ	0.20
660	47411	ร้านขายปลีกคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ต่อพ่วงคอมพิวเตอร์	0.20
661	47412	ร้านขายปลีกเครื่องเล่นวิดีโอเกมและซอฟต์แวร์สำเร็จรูป	0.20
662	47413	ร้านขายปลีกอุปกรณ์การสื่อสารโทรคมนาคม	0.20
663	47420	การขายปลีกอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับภาพและเสียงในร้านเฉพาะ	0.20
664	47511	การขายปลีกด้ายและผ้า	0.20
665	47512	ร้านขายปลีกของใช้ในครัวเรือนที่ทำจากสิ่งทอ	0.20
666	47513	ร้านขายปลีกอุปกรณ์ตัดเย็บ	0.20
667	47521	ร้านขายปลีกเครื่องโลหะ	0.25
668	47522	ร้านขายปลีกสีทา น้ำมันชักเงาและแล็กเกอร์	0.20

ลำดับ	รหัส กิจการ	รายการประเภทกิจการ	อัตราเงินสมทบ ร้อยละของค่าจ้าง
หมวดใหญ่ G การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์ และจักรยานยนต์			
669	47523	ร้านขายปลีกอุปกรณ์การวางท่อและเครื่องสุขภัณฑ์	0.25
670	47524	ร้านขายปลีกวัสดุก่อสร้างอื่น ๆ	0.50
671	47525	ร้านขายปลีกวัสดุก่อสร้างหลายชนิด รวมถึงวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือ ชนิดนำไปใช้ทำงานได้ด้วยตัวเอง	0.35
672	47530	การขายปลีกพรม พรมหนา วัสดุปิดฝาผนังและปูพื้น ในร้านค้าเฉพาะ	0.25
673	47591	ร้านขายปลีกเฟอร์นิเจอร์ชนิดใช้ในครัวเรือน	0.25
674	47592	ร้านขายปลีกเครื่องดินเผา เครื่องแก้วและเครื่องครัว	0.20
675	47593	ร้านขายปลีกอุปกรณ์ไฟฟ้าสำหรับให้แสงสว่าง	0.20
676	47594	ร้านขายปลีกอุปกรณ์เกี่ยวกับเครื่องดนตรี	0.25
677	47595	ร้านขายปลีกเครื่องใช้ไฟฟ้าชนิดในครัวเรือน	0.20
678	47599	ร้านขายปลีกของใช้อื่น ๆ ในครัวเรือน ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.20
679	47611	ร้านขายปลีกหนังสือ หนังสือพิมพ์ วารสารและนิตยสาร	0.20
680	47612	ร้านขายปลีกเครื่องเขียนและเครื่องใช้สำนักงาน	0.20
681	47620	การขายปลีกเครื่องบันทึกเสียงเพลงและเครื่องบันทึกวิดีโอ ในร้านค้าเฉพาะ	0.20
682	47630	การขายปลีกเครื่องกีฬาในร้านค้าเฉพาะ	0.20
683	47640	การขายปลีกเกมและของเล่นในร้านค้าเฉพาะ	0.20
684	47691	ร้านขายปลีกผลิตภัณฑ์งานฝีมือคนไทยและของที่ระลึก	0.20
685	47699	ร้านขายปลีกสินค้าทางวัฒนธรรมและนันทนาการอื่น ๆ ซึ่งมีได้ จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.25
686	47711	ร้านขายปลีกเสื้อผ้า	0.20
687	47712	ร้านขายปลีกรองเท้า	0.20
688	47713	ร้านขายปลีกเครื่องหนัง ยกเว้นรองเท้า	0.20
689	47721	ร้านขายปลีกสินค้าทางเภสัชภัณฑ์และการแพทย์	0.20
690	47722	ร้านขายปลีกเครื่องหอม	0.20
691	47723	ร้านขายปลีกเครื่องสำอาง	0.20
692	47731	ร้านขายปลีกนาฬิกา แว่นตาและอุปกรณ์ถ่ายภาพ	0.20
693	47732	ร้านขายปลีกเครื่องประดับ	0.20
694	47733	ร้านขายปลีกดอกไม้ ต้นไม้และอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง	0.20
695	47734	ร้านขายปลีกสัตว์เลี้ยงและอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง	0.25
696	47735	ร้านขายปลีกก๊าซและเชื้อเพลิงอื่น ๆ สำหรับใช้ในครัวเรือน	0.55
697	47739	ร้านขายปลีกสินค้าใหม่อื่น ๆ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.20

ลำดับ	รหัส กิจการ	รายการประเภทกิจการ	อัตราเงินสมทบ ร้อยละของค่าจ้าง
หมวดใหญ่ G การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์ และจักรยานยนต์			
698	47741	ร้านขายปลีกวัตถุดิบ	0.20
699	47742	ร้านขายปลีกเครื่องแต่งกาย รองเท้าและเครื่องหนังที่ใช้แล้ว	0.20
700	47743	ร้านขายปลีกคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์สื่อสารโทรคมนาคมที่ใช้แล้ว	0.20
701	47744	ร้านขายปลีกเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ชนิดใช้ในครัวเรือนที่ใช้แล้ว	0.25
702	47745	ร้านขายปลีกหนังสือ หนังสือพิมพ์ วารสารและนิตยสารที่ใช้แล้ว	0.20
703	47749	ร้านขายปลีกสินค้าใช้แล้วอื่น ๆ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.20
704	47811	การขายปลีกผลิตภัณฑ์อาหารบนแผงลอยและตลาด	0.20
705	47812	การขายปลีกเครื่องดื่มบนแผงลอยและตลาด	0.20
706	47813	การขายปลีกผลิตภัณฑ์ยาสูบบนแผงลอยและตลาด	0.20
707	47821	การขายปลีกสิ่งทอบนแผงลอยและตลาด	0.20
708	47822	การขายปลีกเสื้อผ้า รองเท้าและเครื่องหนัง บนแผงลอยและตลาด	0.40
709	47891	การขายปลีกคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์สื่อสารโทรคมนาคมบนแผงลอยและตลาด	0.20
710	47892	การขายปลีกเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ชนิดใช้ในครัวเรือนบนแผงลอยและตลาด	0.20
711	47893	การขายปลีกหนังสือ หนังสือพิมพ์ วารสารและนิตยสารบนแผงลอยและตลาด	0.20
712	47894	การขายปลีกสื่อบันทึกเสียงและภาพบนแผงลอยและตลาด	0.20
713	47895	การขายปลีกสินค้าทางเภสัชภัณฑ์และการแพทย์ เครื่องหอม และเครื่องสำอาง บนแผงลอยและตลาด	0.20
714	47896	การขายปลีกนาฬิกา แว่นตา เครื่องเพชรพลอยบนแผงลอยและตลาด	0.20
715	47897	การขายปลีกดอกไม้ ต้นไม้ สัตว์เลี้ยงและอาหารสำหรับสัตว์เลี้ยงบนแผงลอยและตลาด	0.20
716	47899	การขายปลีกสินค้าอื่น ๆ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น บนแผงลอยและตลาด	0.20
717	47911	การขายปลีกโดยการรับส่งสินค้าทางไปรษณีย์ โทรทัศน์ วิทยุ และโทรศัพท์	0.20
718	47912	การขายปลีกทางอินเทอร์เน็ต	0.20
719	47991	การขายตรง	0.20
720	47999	การขายปลีกโดยไม่มีร้าน ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.20

ลำดับ	รหัส กิจการ	รายการประเภทกิจการ	อัตราเงินสมทบ ร้อยละของค่าจ้าง
หมวดใหญ่ H การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า			
721	49110	การขนส่งผู้โดยสารทางรถไฟระหว่างเมือง	0.40
722	49120	การขนส่งสินค้าทางรถไฟ	0.20
723	49201	การขนส่งผู้โดยสารด้วยรถโดยสารประจำทางในกรุงเทพฯ และปริมณฑล	0.50
724	49202	การขนส่งผู้โดยสารทางรถโดยสารประจำทางระหว่างกรุงเทพฯ กับจังหวัดอื่น	1.00
725	49203	การขนส่งผู้โดยสารทางรถโดยสารประจำทางระหว่างจังหวัด	0.65
726	49204	การขนส่งผู้โดยสารทางรถโดยสารประจำทางในชนบท	0.50
727	49209	การขนส่งผู้โดยสารทางรถโดยสารประจำทางอื่น ๆ ซึ่งมีได้ จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.50
728	49310	การขนส่งผู้โดยสารในเขตเมืองและปริมณฑล ยกเว้น ทางรถโดยสาร ประจำทาง	0.20
729	49321	การขนส่งผู้โดยสารโดยรถยนต์รับจ้าง/แท็กซี่	0.45
730	49322	การขนส่งผู้โดยสารโดยรถสามล้อเครื่องและจักรยานยนต์รับจ้าง	0.20
731	49329	การขนส่งผู้โดยสารทางบกอื่น ๆ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.50
732	49331	การขนส่งสินค้าแช่เย็นหรือแช่แข็งทางถนน	0.75
733	49332	การขนส่งผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมทางถนน	0.80
734	49333	การขนส่งของเหลวหรือก๊าซ (ยกเว้น ก๊าซธรรมชาติ) ทางถนน	1.00
735	49334	การขนส่งสินค้าที่บรรจุในตู้คอนเทนเนอร์ทางถนน	0.70
736	49339	การขนส่งสินค้าอื่น ๆ ทางถนน ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.75
737	49400	การขนส่งทางระบบท่อลำเลียง	0.20
738	50111	การขนส่งผู้โดยสารทางทะเลและตามแนวชายฝั่งทะเล โดยเรือโดยสาร ข้ามฟาก	0.30
739	50112	การขนส่งผู้โดยสารทางทะเลและตามแนวชายฝั่งทะเล โดยเรือท่องเที่ยว หรือเรือโดยสารทัศนักรขนาดใหญ่	0.25
740	50119	การขนส่งผู้โดยสารทางทะเลและตามแนวชายฝั่งทะเล โดยเรืออื่น ๆ ซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.30
741	50121	การขนส่งสินค้าทางทะเลและตามแนวชายฝั่งทะเล	0.60
742	50122	การบริการลากจูงและดัน เรือลำเลียง/สิ่งก่อสร้างลอยน้ำที่ดำเนินการ ทางทะเลและตามแนวชายฝั่งทะเล	0.30
743	50211	การขนส่งผู้โดยสารทางน้ำภายในประเทศโดยเรือโดยสารข้ามฟาก	0.30
744	50212	การขนส่งผู้โดยสารทางน้ำภายในประเทศโดยเรือทัศนักร หรือเรือสำราญกีฬา	0.80

ลำดับ	รหัส กิจการ	รายการประเภทกิจการ	อัตราเงินสมทบ ร้อยละของค่าจ้าง
หมวดใหญ่ H การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า			
745	50219	การขนส่งผู้โดยสารทางน้ำภายในประเทศโดยเรืออื่น ๆ ซึ่งมีได้ จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.55
746	50221	การขนส่งทางน้ำภายในประเทศ	0.65
747	50222	การบริการลากจูงหรือการดัน เรือลำเลียง และสิ่งก่อสร้างลอยน้ำ ที่ดำเนินการทางน้ำภายในประเทศ	0.30
748	51101	การขนส่งผู้โดยสารทางอากาศที่มีตารางเวลา	0.20
749	51102	การขนส่งผู้โดยสารทางอากาศที่ไม่มีตารางเวลา	0.20
750	51201	การขนส่งสินค้าทางอากาศที่มีตารางเวลา	0.20
751	51202	การขนส่งสินค้าทางอากาศที่ไม่มีตารางเวลา	0.20
752	52101	กิจกรรมที่เกี่ยวกับคลังสินค้าและการจัดเก็บสินค้าแช่เย็นหรือแช่แข็ง	0.25
753	52102	กิจกรรมที่เกี่ยวกับคลังสินค้าและการจัดเก็บสินค้าอัญพืช	0.35
754	52109	กิจกรรมที่เกี่ยวกับคลังสินค้าและการจัดเก็บสินค้าอื่น ๆ ซึ่งมีได้ จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.30
755	52211	กิจกรรมการบริการสำหรับการขนส่งทางรถไฟ	0.40
756	52212	กิจกรรมการบริการสถานีรถโดยสาร	0.20
757	52213	กิจกรรมการบริการสถานที่จอดยานพาหนะ	0.20
758	52214	กิจกรรมการบริการรถยก	0.50
759	52219	กิจกรรมการบริการอื่น ๆ ที่สนับสนุนการขนส่งทางบก ซึ่งมีได้ จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.35
760	52221	กิจกรรมการดำเนินงานเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกของท่าเรือ (ยกเว้น การขนถ่ายสินค้า)	0.30
761	52229	กิจกรรมการบริการต่าง ๆ สำหรับการขนส่งทางน้ำ ซึ่งมีได้ จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.30
762	52231	กิจกรรมการดำเนินงานของสนามบิน (ยกเว้น การขนถ่ายสินค้า)	0.20
763	52239	กิจกรรมการบริการอื่น ๆ ที่สนับสนุนการขนส่งทางอากาศซึ่งมีได้จัด ประเภทไว้ในที่อื่น	0.20
764	52241	การขนถ่ายสินค้า	0.40
765	52242	การขนถ่ายสัมภาระ	0.20
766	52291	กิจกรรมการบริหารจัดการด้านการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า	0.30
767	52292	กิจกรรมของตัวแทนผู้รับจัดการขนส่งสินค้าและตัวแทนออกของ (ตัวแทนดำเนินพิธีการศุลกากร)	0.20
768	52293	กิจกรรมบริการบรรจุหีบห่อเพื่อการขนส่ง	0.20

ลำดับ	รหัส กิจการ	รายการประเภทกิจการ	อัตราเงินสมทบ ร้อยละของค่าจ้าง
หมวดใหญ่ H การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า			
769	52299	กิจกรรมอื่น ๆ ที่สนับสนุนการขนส่ง ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.20
770	53100	กิจกรรมไปรษณีย์	0.30
771	53200	กิจกรรมการรับส่งเอกสาร/สิ่งของ	0.50

ลำดับ	รหัส กิจการ	รายการประเภทกิจการ	อัตราเงินสมทบ ร้อยละของค่าจ้าง
หมวดใหญ่ I ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร			
772	55101	โรงแรม รีสอร์ท และห้องชุด	0.20
773	55102	เกสต์เฮาส์	0.20
774	55103	ที่พักสัมผัสนันทนาการ	0.20
775	55109	กิจกรรมที่พักแรมระยะสั้นอื่น ๆ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.40
776	55200	ลานตั้งค่ายพักแรม ที่จอดรถพ่วงและที่ตั้งที่พักแบบเคลื่อนที่	0.30
777	55901	การบริการห้องพักหรือที่พักอาศัยสำหรับนักเรียน/นักศึกษา	0.20
778	55909	การบริการที่พักแรมประเภทอื่น ๆ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.20
779	56101	การบริการด้านอาหารในภัตตาคาร/ร้านอาหาร	0.20
780	56102	การบริการด้านอาหารบนแผงลอยและตลาด	0.20
781	56103	การบริการด้านอาหารโดยร้านอาหารแบบเคลื่อนที่	0.20
782	56210	การบริการด้านการจัดเลี้ยง	0.20
783	56291	การบริการอาหารสำหรับกิจการขนส่ง	0.20
784	56292	การดำเนินงานของโรงอาหาร	0.20
785	56299	การบริการด้านอาหารอื่น ๆ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.20
786	56301	การบริการด้านเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์เป็นหลักในร้าน	0.20
787	56302	การบริการด้านเครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์เป็นหลักในร้าน	0.20
788	56303	การบริการด้านเครื่องดื่มบนแผงลอยและตลาด	0.20
789	56304	การบริการด้านเครื่องดื่มโดยร้านเคลื่อนที่	0.20

ลำดับ	รหัส กิจการ	รายการประเภทกิจการ	อัตราเงินสมทบ ร้อยละของค่าจ้าง
หมวดใหญ่ J ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร			
790	58111	การจัดพิมพ์จำหน่ายหรือเผยแพร่ตำราเรียน พจนานุกรม และ สารานุกรมลงบนสื่อต่าง ๆ (ยกเว้น ทางออนไลน์)	0.20
791	58112	การจัดพิมพ์จำหน่ายหรือเผยแพร่โบรชัวร์ ใบปลิวและสิ่งพิมพ์อื่น ๆ ที่คล้ายกันลงบนสื่อต่าง ๆ (ยกเว้น ทางออนไลน์)	0.30
792	58113	การจัดพิมพ์จำหน่ายหรือเผยแพร่หนังสือออนไลน์	0.20
793	58114	กิจกรรมการดูแลสิทธิในการผลิตซ้ำหนังสือเพื่อจำหน่ายหรือเผยแพร่	0.20
794	58121	การจัดพิมพ์จำหน่ายหรือเผยแพร่ นามานุกรมและที่อยู่ทางไปรษณีย์ ลงบนสื่อต่าง ๆ (ยกเว้น ทางออนไลน์)	0.30
795	58122	การจัดพิมพ์จำหน่ายหรือเผยแพร่ นามานุกรมและรายชื่อส่งทาง ไปรษณีย์ผ่านทางออนไลน์	0.30
796	58131	การจัดพิมพ์จำหน่ายหรือเผยแพร่หนังสือพิมพ์ลงบนสื่อต่าง ๆ (ยกเว้น ทางออนไลน์)	0.20
797	58132	การจัดพิมพ์จำหน่ายหรือเผยแพร่วารสารและนิตยสารลงบนสื่อต่าง ๆ (ยกเว้น ทางออนไลน์)	0.20
798	58133	การจัดพิมพ์จำหน่ายหรือเผยแพร่หนังสือพิมพ์ วารสาร และนิตยสาร ออนไลน์	0.30
799	58134	กิจกรรมการดูแลสิทธิในการผลิตซ้ำหนังสือพิมพ์ วารสาร และนิตยสารเพื่อจำหน่ายหรือเผยแพร่	0.20
800	58191	การจัดพิมพ์จำหน่ายหรือเผยแพร่ งานอื่น ๆ ลงบนสื่อต่าง ๆ (ยกเว้น ทางออนไลน์)	0.40
801	58192	การจัดพิมพ์จำหน่ายหรือเผยแพร่ งานอื่น ๆ ผ่านทางออนไลน์	0.20
802	58193	กิจกรรมการดูแลสิทธิในการผลิตซ้ำงานอื่น ๆ เพื่อจำหน่ายหรือเผยแพร่	0.20
803	58201	การจัดทำซอฟต์แวร์เกมสำเร็จรูป	0.20
804	58202	การจัดทำซอฟต์แวร์สำเร็จรูป (ยกเว้น ซอฟต์แวร์เกมสำเร็จรูป)	0.20
805	58203	กิจกรรมการดูแลสิทธิในการผลิตซ้ำซอฟต์แวร์สำเร็จรูปเพื่อจำหน่าย หรือเผยแพร่	0.20
806	59111	กิจกรรมการผลิตภาพยนตร์และวิดีโอ	0.20
807	59112	กิจกรรมการผลิตรายการโทรทัศน์	0.20
808	59121	การบริการตัดต่อภาพและเสียง	0.20
809	59122	การบริการทำคอมพิวเตอร์กราฟิก แอนิเมชันและเทคนิคพิเศษ	0.40
810	59129	กิจกรรมภายหลังการผลิตภาพยนตร์ วิดีทัศน์และรายการโทรทัศน์อื่น ๆ ซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.20
811	59131	กิจกรรมการเผยแพร่ภาพยนตร์ วิดีทัศน์และรายการโทรทัศน์	0.20

ลำดับ	รหัส กิจการ	รายการประเภทกิจการ	อัตราเงินสมทบ ร้อยละของค่าจ้าง
หมวดใหญ่ J ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร			
812	59132	กิจกรรมการดูแลสิทธิในการผลิตซ้ำภาพยนตร์ วิดีทัศน์ และรายการโทรทัศน์ เพื่อจำหน่ายหรือเผยแพร่	0.20
813	59140	กิจกรรมด้านการจัดฉายภาพยนตร์	0.20
814	59201	กิจกรรมการบันทึกเสียงลงบนสื่อ	0.20
815	59202	กิจกรรมการจัดพิมพ์จำหน่ายหรือเผยแพร่ดนตรี	0.20
816	59203	กิจกรรมการดูแลสิทธิในการผลิตซ้ำดนตรี เพื่อจำหน่ายหรือเผยแพร่	0.40
817	60101	การออกอากาศทางวิทยุกระจายเสียง (ยกเว้น ทางออนไลน์)	0.20
818	60102	การออกอากาศทางวิทยุกระจายเสียงผ่านทางออนไลน์	0.20
819	60201	การจัดผังรายการและการออกอากาศทางโทรทัศน์ โดยไม่ต้องสมัครสมาชิก (ยกเว้น ทางออนไลน์)	0.20
820	60202	การจัดผังรายการและการออกอากาศทางโทรทัศน์ โดยสมัครสมาชิก (ยกเว้น ทางออนไลน์)	0.75
821	60203	การจัดผังรายการและการออกอากาศทางโทรทัศน์ผ่านทางออนไลน์	0.20
822	61101	การบริการอินเทอร์เน็ตแบบใช้สาย	0.20
823	61102	การบริการจัดส่งสัญญาณโทรทัศน์/วิทยุผ่านสายเคเบิล	0.20
824	61109	กิจกรรมการโทรคมนาคมแบบใช้สายอื่น ๆ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.30
825	61201	การบริการระบบโทรศัพท์เคลื่อนที่	0.20
826	61202	การบริการอินเทอร์เน็ตแบบไร้สาย	0.20
827	61209	กิจกรรมการโทรคมนาคมแบบไร้สายอื่น ๆ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.20
828	61301	การบริการจัดส่งสัญญาณรายการโทรทัศน์/วิทยุผ่านดาวเทียม	0.20
829	61302	กิจกรรมการโทรคมนาคมผ่านดาวเทียม (ยกเว้น การบริการจัดส่งสัญญาณรายการโทรทัศน์/วิทยุผ่านดาวเทียม)	0.20
830	61900	กิจกรรมการโทรคมนาคมด้านอื่น ๆ	0.30
831	62011	กิจกรรมการจัดทำโปรแกรมเว็บเพจและเครือข่ายตามวัตถุประสงค์ของผู้ใช้	0.20
832	62012	กิจกรรมการจัดทำโปรแกรมคอมพิวเตอร์ตามวัตถุประสงค์ของผู้ใช้ (ยกเว้น โปรแกรมเว็บเพจและเครือข่าย)	0.20
833	62021	กิจกรรมการให้คำปรึกษาทางด้านฮาร์ดแวร์	0.20
834	62022	กิจกรรมการให้คำปรึกษาทางด้านซอฟต์แวร์	0.20
835	62023	กิจกรรมการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกด้านคอมพิวเตอร์	0.20
836	62090	กิจกรรมการบริการเทคโนโลยีสารสนเทศและคอมพิวเตอร์อื่น ๆ	0.25
837	63111	กิจกรรมการบริหารจัดการและประมวลผลข้อมูล	0.20

ลำดับ	รหัส กิจการ	รายการประเภทกิจการ	อัตราเงินสมทบ ร้อยละของค่าจ้าง
หมวดใหญ่ J ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร			
838	63112	กิจกรรมการสร้างแม่ข่าย	0.20
839	63120	เว็บทำ	0.20
840	63911	กิจกรรมสำนักข่าวสื่อสิ่งพิมพ์	0.20
841	63912	กิจกรรมสำนักข่าวสื่อโสตทัศน	0.25
842	63990	กิจกรรมบริการสารสนเทศอื่น ๆ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.20

ลำดับ	รหัส กิจการ	รายการประเภทกิจการ	อัตราเงินสมทบ ร้อยละของค่าจ้าง
หมวดใหญ่ K กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย			
843	64110	ธนาคารกลาง	0.20
844	64191	ธนาคารพาณิชย์	0.20
845	64192	บริษัทเงินทุน	0.20
846	64193	บริษัทเครดิตฟองซิเอร์	0.20
847	64194	ธนาคารเฉพาะกิจ	0.20
848	64195	สหกรณ์ที่เป็นตัวกลางทางการเงิน	0.20
849	64201	กิจกรรมของบริษัทโฮลดิ้งที่ลงทุนในธุรกิจการเงินเป็นหลัก	0.20
850	64202	กิจกรรมของบริษัทโฮลดิ้งที่ไม่ได้ลงทุนในธุรกิจการเงินเป็นหลัก	0.20
851	64301	กองทุน	0.20
852	64302	ทรัสต์	0.20
853	64309	กิจกรรมทางการเงินอื่น ๆ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.20
854	64911	สัญญาเช่าทางการเงินสำหรับยานยนต์	0.20
855	64912	สัญญาเช่าทางการเงินสำหรับเครื่องจักรและอุปกรณ์เพื่อการดำเนินธุรกิจ	0.20
856	64913	สัญญาเช่าทางการเงินสำหรับสินค้าอุปโภค (ยกเว้น ยานยนต์และ จักรยานยนต์)	0.20
857	64921	การให้สินเชื่อเพื่อการค้าและการลงทุน	0.20
858	64922	การให้สินเชื่อเพื่อการอุปโภคบริโภค	0.20
859	64923	การให้สินเชื่อเพื่อการซื้อที่อยู่อาศัย	0.20
860	64924	การให้สินเชื่อบัตรเครดิต	0.20
861	64925	การบริการของโรงรับจำนำ	0.20
862	64929	การให้สินเชื่ออื่น ๆ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.20

ลำดับ	รหัส กิจการ	รายการประเภทกิจการ	อัตราเงินสมทบ ร้อยละของค่าจ้าง
หมวดใหญ่ K กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย			
863	64991	กิจกรรมการให้เงินทุนนอกเหนือจากการให้กู้ยืมเงิน	0.20
864	64992	กิจกรรมการลงทุนที่เป็นกิจกรรมของตนเอง	0.20
865	64999	กิจกรรมบริการทางการเงินอื่น ๆ (ยกเว้น กิจกรรมการประกันภัยและ กองทุนบำเหน็จบำนาญ) ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.20
866	65110	การประกันชีวิต	0.20
867	65120	การประกันวินาศภัย	0.20
868	65200	การประกันภัยต่อ	0.20
869	65300	กองทุนบำเหน็จบำนาญ (ผลประโยชน์ตอบแทนเพื่อการเกษียณอายุ หรือการชราภาพ)	0.20
870	66111	การบริหารงานตลาดเงินและตลาดทุน	0.20
871	66112	การบริหารงานตลาดอนุพันธ์	0.20
872	66113	การบริการควบคุมดูแลการบริหารงานตลาดการเงิน	0.20
873	66121	กิจกรรมนายหน้าซื้อขายหลักทรัพย์	0.20
874	66122	กิจกรรมนายหน้าซื้อขายตราสารอนุพันธ์	0.20
875	66123	กิจกรรมเกี่ยวกับแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ	0.20
876	66191	บริการที่ปรึกษาการลงทุน	0.20
877	66192	กิจกรรมการประมวผลและการเรียกชำระเงินสำหรับธุรกรรม ทางการเงิน	0.20
878	66193	บริการดูแลและรักษาหลักทรัพย์	0.20
879	66199	กิจกรรมอื่น ๆ ที่ช่วยเสริมกิจกรรมการให้บริการทางการเงิน ซึ่งมีได้จัด ประเภทไว้ในที่อื่น	0.20
880	66210	การประเมินความเสี่ยงภัยและมูลค่าความเสียหาย	0.25
881	66221	กิจกรรมของตัวแทนและนายหน้าประกันชีวิต	0.20
882	66222	กิจกรรมของตัวแทนและนายหน้าประกันวินาศภัย	0.20
883	66290	กิจกรรมอื่น ๆ ที่สนับสนุนการประกันภัยและกองทุนบำเหน็จบำนาญ	0.20
884	66301	กิจกรรมการจัดการหลักทรัพย์การลงทุนและกองทุน (ยกเว้น กองทุน บำเหน็จบำนาญ)	0.20
885	66302	กิจกรรมการจัดการกองทุนบำเหน็จบำนาญ	0.20

ลำดับ	รหัส กิจการ	รายการประเภทกิจการ	อัตราเงินสมทบ ร้อยละของค่าจ้าง
หมวดใหญ่ L กิจกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์			
886	68101	การซื้อและการขายอสังหาริมทรัพย์ที่เป็นของตนเองเพื่อการพักอาศัย	0.20
887	68102	การซื้อและการขายอสังหาริมทรัพย์ที่เป็นของตนเองที่ไม่ใช่ เพื่อเป็นที่พักอาศัย	0.20
888	68103	การเช่าและการดำเนินการเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ที่เป็นของตนเองหรือเช่าจากผู้อื่นเพื่อเป็นที่พักอาศัย	0.20
889	68104	การเช่าและการดำเนินการเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ที่เป็นของตนเองหรือเช่าจากผู้อื่น ที่ไม่ใช่เพื่อเป็นที่พักอาศัย	0.20
890	68201	กิจกรรมของตัวแทนและนายหน้าอสังหาริมทรัพย์ โดยได้รับค่าตอบแทนหรือตามสัญญาจ้าง	0.20
891	68202	กิจกรรมบริการอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ โดยได้รับค่าตอบแทนหรือตามสัญญาจ้าง	0.20

ลำดับ	รหัส กิจการ	รายการประเภทกิจการ	อัตราเงินสมทบ ร้อยละของค่าจ้าง
หมวดใหญ่ M กิจกรรมวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ แลกกิจกรรมทางวิชาการ			
892	69100	กิจกรรมทางกฎหมาย	0.20
893	69200	กิจกรรมเกี่ยวกับบัญชีการทำบัญชีและการตรวจสอบบัญชี การให้คำปรึกษาด้านภาษี	0.20
894	70100	กิจกรรมของสำนักงานใหญ่	0.20
895	70201	กิจกรรมให้คำปรึกษาด้านการสื่อสารประชาสัมพันธ์	0.20
896	70202	กิจกรรมให้คำปรึกษาด้านการบริหารจัดการการเงิน	0.20
897	70209	กิจกรรมให้คำปรึกษาด้านการบริหารจัดการอื่น ๆ ซึ่งมีได้ จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.20
898	71101	กิจกรรมงานสถาปัตยกรรมและการให้คำปรึกษาที่เกี่ยวข้อง	0.20
899	71102	กิจกรรมงานวิศวกรรมและการให้คำปรึกษาทางด้านเทคนิคที่เกี่ยวข้อง	0.20
900	71103	กิจกรรมงานธรณีฟิสิกส์ ธรณีวิทยา และการให้คำปรึกษาที่เกี่ยวข้อง	0.20
901	71201	การทดสอบและวิเคราะห์การปฏิบัติการทางกายภาพและเคมี	0.20
902	71202	การตรวจสอบสภาพยานยนต์ทางเทคนิค	0.20
903	71209	การทดสอบและวิเคราะห์ทางเทคนิคอื่น ๆ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.20
904	72101	การวิจัยและพัฒนาเชิงทดลองด้านวิทยาศาสตร์ธรรมชาติ	0.20
905	72102	การวิจัยและพัฒนาเชิงทดลองด้านเทคโนโลยีชีวภาพ	0.20
906	72109	การวิจัยและพัฒนาเชิงทดลองด้านวิศวกรรมและเทคโนโลยีอื่น ๆ ซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.20
907	72200	การวิจัยและพัฒนาเชิงทดลองด้านสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์	0.20
908	73101	กิจกรรมของบริษัทโฆษณา	0.20
909	73102	กิจกรรมของตัวแทนขายสื่อโฆษณา	0.20
910	73200	การวิจัยตลาดและการสำรวจความคิดเห็นของประชาชน (ประชามติ)	0.20
911	74101	กิจกรรมการออกแบบและตกแต่งภายใน	0.20
912	74109	กิจกรรมการออกแบบเฉพาะด้านอื่น ๆ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.20
913	74200	กิจกรรมการถ่ายภาพ	0.20
914	74901	กิจกรรมการแปลการแปลความหมาย และล่าม	0.20
915	74902	กิจกรรมการให้คำปรึกษาด้านสิ่งแวดล้อม	0.20
916	74909	กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์และเทคนิคอื่น ๆ ซึ่งมีได้ จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.20
917	75000	กิจกรรมเกี่ยวกับสัตว์แพทย์	0.30

ลำดับ	รหัส กิจการ	รายการประเภทกิจการ	อัตราเงินสมทบ ร้อยละของค่าจ้าง
หมวดใหญ่ N กิจกรรมการบริหารและบริการสนับสนุน			
918	77101	การให้เช่าและให้เช่าแบบลีสซิ่งยานยนต์ชนิดนั่งส่วนบุคคลรถกระบะ รถตู้ และรถขนาดเล็กที่คล้ายกัน	0.20
919	77109	การให้เช่าและให้เช่าแบบลีสซิ่งยานยนต์ชนิดรถบรรทุกและ ยานยนต์หนักอื่น ๆ	0.90
920	77210	การให้เช่าและให้เช่าแบบลีสซิ่งสินค้าเพื่อการนันทนาการและ การกีฬา	0.20
921	77220	การให้เช่าแถบวีดิทัศน์และแผ่นดิสก์	0.20
922	77291	การให้เช่าหนังสือ	0.40
923	77299	การให้เช่าของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือนอื่น ๆ ซึ่งมิได้ จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.20
924	77301	การให้เช่าและการให้เช่าแบบลีสซิ่ง อุปกรณ์การขนส่งทางบก (ยกเว้น ยานยนต์)	0.20
925	77302	การให้เช่าและการให้เช่าแบบลีสซิ่ง อุปกรณ์การขนส่งทางน้ำ	0.20
926	77303	การให้เช่าและการให้เช่าแบบลีสซิ่ง อุปกรณ์การขนส่งทางอากาศ	0.20
927	77304	การให้เช่าและการให้เช่าแบบลีสซิ่ง เครื่องจักรและอุปกรณ์ทางการ เกษตรและการป่าไม้	0.30
928	77305	การให้เช่าและการให้เช่าแบบลีสซิ่งเครื่องจักรและอุปกรณ์ที่ใช้ใน การก่อสร้างและงานวิศวกรรมโยธา	0.55
929	77306	การให้เช่าและการให้เช่าแบบลีสซิ่ง เครื่องจักรและอุปกรณ์ สำนักงาน	0.20
930	77309	การให้เช่าและการให้เช่าแบบลีสซิ่ง เครื่องจักร อุปกรณ์และ สินค้าที่จับต้องได้อื่น ๆ ซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.25
931	77400	การให้เช่าแบบลีสซิ่งผลิตภัณฑ์ที่มีสินทรัพย์ทางปัญญาและผลิตภัณฑ์ที่ คล้ายกัน ยกเว้น งานที่มีลิขสิทธิ์	0.20
932	78101	กิจกรรมของบริษัทตัวแทนและสำนักงานคัดเลือกนักแสดง	0.20
933	78109	กิจกรรมของสำนักงานจัดหางานหรือตัวแทนจัดหางานอื่น ๆ ซึ่งมิได้ จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.20
934	78200	กิจกรรมการให้บริการจ้างงานชั่วคราว	0.30
935	78300	กิจกรรมการจัดหาทรัพยากรมนุษย์อื่น ๆ	0.20
936	79110	ตัวแทนธุรกิจการเดินทาง	0.20
937	79120	ธุรกิจจัดนำเที่ยว	0.20
938	79901	กิจกรรมของมัคคุเทศก์	0.20

ลำดับ	รหัส กิจการ	รายการประเภทกิจการ	อัตราเงินสมทบ ร้อยละของค่าจ้าง
หมวดใหญ่ N กิจกรรมการบริหารและบริการสนับสนุน			
939	79909	กิจกรรมบริการสำรองอื่น ๆ และกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.35
940	80100	กิจกรรมการรักษาความปลอดภัยส่วนบุคคล	0.20
941	80200	กิจกรรมการบริการระบบรักษาความปลอดภัย	0.20
942	80300	กิจกรรมสืบสวน	0.40
943	81100	กิจกรรมสนับสนุนการอำนวยความสะดวกแบบเบ็ดเสร็จ	0.35
944	81210	การบริการทำความสะอาดทั่วไปของตัวอาคาร	0.20
945	81291	กิจกรรมการทำความสะอาดพื้นผิวภายนอกอาคาร	0.20
946	81292	กิจกรรมการทำความสะอาดภายในที่ใช้ความชำนาญเฉพาะด้าน	0.30
947	81293	กิจกรรมการฆ่าเชื้อและกำจัด	0.20
948	81299	กิจกรรมการทำความสะอาดสำหรับอาคารและอุตสาหกรรมอื่น ๆ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.25
949	81300	การบริการดูแลและบำรุงรักษาภูมิทัศน์	0.20
950	82110	กิจกรรมบริการเพื่อการบริหารสำนักงานแบบเบ็ดเสร็จ	0.20
951	82191	การถ่ายเอกสาร	0.20
952	82199	การเตรียมเอกสารและกิจกรรมเฉพาะด้านอื่นๆ ที่สนับสนุนสำนักงาน	0.20
953	82200	กิจกรรมศูนย์บริการลูกค้าทางโทรศัพท์	0.20
954	82301	การจัดการประชุม	0.20
955	82302	การจัดการแสดงสินค้า	0.20
956	82911	กิจกรรมของตัวแทนที่ทำหน้าที่เรียกเก็บเงิน	0.20
957	82912	กิจกรรมการบริการข้อมูลเครดิต	0.20
958	82920	กิจกรรมที่เกี่ยวกับการบรรจุภัณฑ์	0.20
959	82990	กิจกรรมการบริการอื่น ๆ เพื่อสนับสนุนธุรกิจซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.25

ลำดับ	รหัส กิจการ	รายการประเภทกิจการ	อัตราเงินสมทบ ร้อยละของค่าจ้าง
หมวดใหญ่ O การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ			
960	84111	การบริหารราชการส่วนกลาง	0.20
961	84112	การบริหารราชการส่วนภูมิภาค	0.20
962	84113	การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น	0.20
963	84114	กิจกรรมด้านการบริการที่ส่งเสริมภาครัฐโดยรวม	0.20
964	84121	การกำหนดกฎเกณฑ์เกี่ยวกับกิจกรรมการให้บริการทางการศึกษา	0.20
965	84122	การกำหนดกฎเกณฑ์เกี่ยวกับกิจกรรมการให้บริการทางสุขภาพ	0.20
966	84123	การกำหนดกฎเกณฑ์เกี่ยวกับกิจกรรมการให้บริการทางสิ่งแวดล้อม และที่พักอาศัย	0.20
967	84124	การกำหนดกฎเกณฑ์เกี่ยวกับกิจกรรมการให้บริการด้านกีฬา นันทนาการ วัฒนธรรมและศาสนา	0.20
968	84131	การกำหนดกฎเกณฑ์และการสนับสนุนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการ ดำเนินงานทางการเกษตรกรรม การป่าไม้ การประมง และการล่าสัตว์	0.20
969	84132	การกำหนดกฎเกณฑ์และการสนับสนุนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ในการ ดำเนินงานทางด้านเชื้อเพลิงและพลังงาน	0.20
970	84133	การกำหนดกฎเกณฑ์และการสนับสนุนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ในการดำเนินงานด้านทรัพยากรแร่การผลิตและการก่อสร้าง	0.20
971	84134	การกำหนดกฎเกณฑ์และการสนับสนุนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ในการดำเนินงานด้านการขนส่งและโทรคมนาคม	0.20
972	84135	การกำหนดกฎเกณฑ์และการสนับสนุนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ในการดำเนินงานด้านการขายส่งและการขายปลีก	0.20
973	84136	การกำหนดกฎเกณฑ์และการสนับสนุนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ในการดำเนินงานด้านการท่องเที่ยวและบริการที่เกี่ยวข้อง	0.20
974	84137	การกำหนดกฎเกณฑ์และการสนับสนุนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ การบริหารงานทั่วไป เกี่ยวกับเศรษฐกิจ พาณิชยกรรมและแรงงาน	0.20
975	84210	การต่างประเทศ	0.20
976	84220	กิจกรรมการป้องกันประเทศ	0.20
977	84231	กิจกรรมของตำรวจ	0.20
978	84232	สถาบันเพื่อความยุติธรรม	0.20
979	84239	กิจกรรมการจัดระเบียบและความปลอดภัยสาธารณะอื่น ๆ ซึ่งมิได้ จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.20
980	84300	การประกันสังคมภาคบังคับ	0.20

ลำดับ	รหัส กิจการ	รายการประเภทกิจการ	อัตราเงินสมทบ ร้อยละของค่าจ้าง
หมวดใหญ่ P การศึกษา			
981	85101	การศึกษาระดับประถมศึกษาสำหรับเด็กปกติ	0.20
982	85102	การศึกษาระดับประถมศึกษาสำหรับเด็กพิการ	0.20
983	85103	การศึกษาระดับประถมศึกษาโดยวิธีอื่น ๆ	0.20
984	85211	การศึกษาระดับมัธยมศึกษาประเภทสามัญศึกษาสำหรับผู้เรียนปกติ	0.20
985	85212	การศึกษาระดับมัธยมศึกษาประเภทสามัญศึกษาสำหรับผู้เรียนพิการ	0.20
986	85213	การศึกษาระดับมัธยมศึกษาประเภทสามัญศึกษาโดยวิธีอื่น ๆ	0.20
987	85220	การศึกษาระดับมัธยมศึกษาประเภทอาชีวศึกษา	0.20
988	85301	การศึกษาระดับอุดมศึกษา ต่ำกว่าปริญญา	0.20
989	85302	การศึกษาระดับอุดมศึกษา ปริญญาตรี	0.20
990	85303	การศึกษาระดับอุดมศึกษา ระดับปริญญาโทขึ้นไป	0.20
991	85410	การศึกษาด้านกีฬาและนันทนาการ	0.20
992	85421	กิจกรรมการเรียนการสอนด้านการเดินร่ำ	0.20
993	85422	กิจกรรมการเรียนการสอนด้านดนตรี	0.20
994	85423	กิจกรรมการเรียนการสอนด้านศิลปะ	0.20
995	85429	การศึกษาด้านวัฒนธรรมอื่น ๆ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.20
996	85491	กิจกรรมการเรียนการสอนภาษา	0.20
997	85492	กิจกรรมการเรียนการสอนด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ	0.20
998	85493	กิจกรรมการกวาดวิชาทั่วไป	0.20
999	85494	กิจกรรมการเรียนการสอนตัดเสื้อผ้าและเสริมสวย	0.20
1000	85495	กิจกรรมการเรียนการสอนสปาบำบัด	0.20
1001	85496	กิจกรรมการเรียนการสอนนวด	0.20
1002	85497	กิจกรรมการเรียนการสอนขับขี่	0.25
1003	85499	การศึกษาอื่น ๆ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.20
1004	85500	การบริการที่สนับสนุนการศึกษา	0.20
1005	85601	การศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาสำหรับเด็กปกติ	0.20
1006	85602	การศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาสำหรับเด็กพิการ	0.20

ลำดับ	รหัส กิจการ	รายการประเภทกิจการ	อัตราเงินสมทบ ร้อยละของค่าจ้าง
หมวดใหญ่ Q กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์			
1007	86101	กิจกรรมโรงพยาบาล	0.20
1008	86102	กิจกรรมโรงพยาบาลเฉพาะทาง	0.20
1009	86201	กิจกรรมคลินิกโรคทั่วไป	0.20
1010	86202	กิจกรรมคลินิกโรคเฉพาะทาง	0.20
1011	86203	กิจกรรมทางทันตกรรม	0.20
1012	86901	กิจกรรมด้านการพยาบาลและผดุงครรภ์	0.20
1013	86902	กิจกรรมด้านกายภาพบำบัด	0.20
1014	86903	กิจกรรมในห้องปฏิบัติการทางการแพทย์	0.20
1015	86909	กิจกรรมอื่น ๆ ด้านสุขภาพของมนุษย์ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.20
1016	87100	หน่วยบริการทางการแพทย์ที่จัดที่พักรักษา	0.20
1017	87201	กิจกรรมการดูแลรักษาในสถานที่ที่มีที่พักรักษาและมีคนดูแลประจำ สำหรับผู้พิการทางสมอง	0.20
1018	87202	กิจกรรมการดูแลรักษาในสถานที่ที่มีที่พักรักษาและมีคนดูแลประจำ สำหรับผู้มีปัญหาสุขภาพจิต	0.20
1019	87203	กิจกรรมการดูแลรักษาในสถานที่ที่มีที่พักรักษาและมีคนดูแลประจำ สำหรับผู้มีสารเสพติด	0.20
1020	87301	กิจกรรมการดูแลรักษาในสถานที่ที่มีที่พักรักษาและมีคนดูแลประจำ สำหรับผู้สูงอายุ	0.20
1021	87302	กิจกรรมการดูแลรักษาในสถานที่ที่มีที่พักรักษาและมีคนดูแลประจำ สำหรับเด็กและเยาวชนพิการ	0.20
1022	87303	กิจกรรมการดูแลรักษาในสถานที่ที่มีที่พักรักษาและมีคนดูแลประจำสำหรับผู้พิการ	0.20
1023	87901	กิจกรรมการดูแลรักษาในสถานที่ที่มีที่พักรักษาและมีคนดูแลประจำ สำหรับเด็กและเยาวชน (ยกเว้น ผู้พิการซึ่งไม่สามารถช่วยเหลือตนเอง ได้ทั้งหมด หรือผู้ที่ไม่สามารถอยู่ตามลำพังได้และผู้ใช้สารเสพติด)	0.20
1024	87902	กิจกรรมการดูแลรักษาในสถานที่ที่มีที่พักรักษาและมีคนดูแลประจำ สำหรับหญิงที่ประสบปัญหาทางสังคม	0.20
1025	87909	กิจกรรมการดูแลรักษาในสถานที่ที่มีที่พักรักษาและมีคนดูแลประจำ สำหรับบุคคลอื่น ๆ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.20
1026	88101	กิจกรรมสังคมสงเคราะห์โดยไม่มีที่พักรักษาสำหรับผู้สูงอายุ	0.20
1027	88102	กิจกรรมสังคมสงเคราะห์โดยไม่มีที่พักรักษาสำหรับผู้พิการ	0.40
1028	88901	กิจกรรมการรับเลี้ยงเด็กกลางวัน	0.20
1029	88909	กิจกรรมงานสังคมสงเคราะห์อื่น ๆ โดยไม่มีที่พักรักษา ซึ่งมีได้จัด ประเภทไว้ในที่อื่น	0.20

ลำดับ	รหัส กิจการ	รายการประเภทกิจการ	อัตราเงินสมทบ ร้อยละของค่าจ้าง
หมวดใหญ่ R ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ			
1030	90001	กิจกรรมการสร้างสรรค์ศิลปะ	0.20
1031	90002	กิจกรรมด้านความบันเทิง	0.20
1032	91011	กิจกรรมห้องสมุด	0.20
1033	91012	กิจกรรมหอจดหมายเหตุ	0.20
1034	91021	กิจกรรมพิพิธภัณฑ์	0.20
1035	91022	กิจกรรมการดำเนินงานเกี่ยวข้องกับโบราณสถานและอาคาร ทางประวัติศาสตร์	0.45
1036	91031	กิจกรรมสวนพฤกษชาติและสวนสัตว์	0.60
1037	91032	กิจกรรมการอนุรักษ์ธรรมชาติ	0.20
1038	92001	กิจกรรมการขายสลากกินแบ่ง	0.20
1039	92009	กิจกรรมการพนันและการเสี่ยงโชคอื่น ๆ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.20
1040	93111	การดำเนินงานเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการแข่งขันกีฬา	0.20
1041	93112	การดำเนินงานของสถานที่ออกกำลังกาย	0.20
1042	93120	กิจกรรมด้านสโมสรกีฬา	0.20
1043	93191	กิจกรรมการจัดการแข่งขันกีฬา	0.20
1044	93192	กิจกรรมของสมาคม/สมาพันธ์กีฬา	0.20
1045	93199	กิจกรรมอื่น ๆ ทางด้านการกีฬา ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.20
1046	93210	กิจกรรมด้านสวนสนุกและธีมปาร์ค	0.20
1047	93291	กิจกรรมสวนพักผ่อนหย่อนใจและชายหาด	0.20
1048	93292	กิจกรรมการแสดงโชว์เพื่อความบันเทิงและการนันทนาการ	0.60
1049	93293	กิจกรรมการดำเนินงานร้านเกมและตู้เกมหยอดเหรียญ	0.20
1050	93299	กิจกรรมด้านความบันเทิงและการนันทนาการอื่น ๆ ซึ่งมีได้ จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.20

ลำดับ	รหัส กิจการ	รายการประเภทกิจการ	อัตราเงินสมทบ ร้อยละของค่าจ้าง
หมวดใหญ่ S กิจกรรมการบริการด้านอื่น ๆ			
1051	94110	กิจกรรมขององค์กรสมาชิกธุรกิจและองค์กรสมาชิคนายจ้าง	0.20
1052	94120	กิจกรรมขององค์กรสมาชิกผู้ประกอบการวิชาชีพ	0.20
1053	94200	กิจกรรมของสหภาพแรงงาน	0.20
1054	94910	กิจกรรมขององค์กรทางศาสนา	0.20
1055	94920	กิจกรรมขององค์กรทางการเมือง	0.20
1056	94991	กิจกรรมขององค์กรสิทธิมนุษยชน	0.20
1057	94992	กิจกรรมของสมาคมเยาวชน	0.20
1058	94993	กิจกรรมขององค์กรด้านสิ่งแวดล้อมและนิเวศวิทยา	0.20
1059	94994	กิจกรรมของสมาคมด้านวัฒนธรรมและนันทนาการ	0.20
1060	94999	กิจกรรมการเป็นสมาชิกองค์กรอื่น ๆ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.20
1061	95110	การซ่อมคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ต่อพ่วง	0.20
1062	95120	การซ่อมอุปกรณ์สื่อสาร	0.20
1063	95210	การซ่อมเครื่องอิเล็กทรอนิกส์สำหรับผู้บริโภค	0.60
1064	95220	การซ่อมเครื่องใช้ในครัวเรือนและอุปกรณ์สำหรับบ้านและสวน	0.25
1065	95230	การซ่อมรองเท้าและเครื่องหนัง	0.20
1066	95240	การซ่อมเฟอร์นิเจอร์และของตกแต่งบ้าน	0.40
1067	95291	การซ่อมนาฬิกา	0.20
1068	95292	การซ่อมเครื่องแต่งกาย	0.20
1069	95293	การซ่อมจักรยานสองล้อ	0.20
1070	95294	การซ่อมเครื่องดนตรี	0.20
1071	95295	การซ่อมเครื่องกีฬา	0.25
1072	95299	การซ่อมของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือนอื่น ๆ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.60
1073	96101	กิจกรรมสปา	0.20
1074	96102	กิจกรรมการบริการลดน้ำหนัก	0.20
1075	96103	กิจกรรมการแต่งผม	0.20
1076	96104	กิจกรรมการดูแลความงาม แต่งเล็บมือและเล็บเท้า	0.20
1077	96109	กิจกรรมการให้บริการด้านสุขภาพอื่น ๆ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.20
1078	96201	การบริการซักรีด (ยกเว้น โดยเครื่องซักผ้าชนิดหยอดเหรียญ)	0.20
1079	96202	การซักผ้าโดยเครื่องซักผ้าชนิดหยอดเหรียญ	0.20
1080	96203	การบริการฟอกและย้อมสี	0.20

ลำดับ	รหัส กิจการ	รายการประเภทกิจการ	อัตราเงินสมทบ ร้อยละของค่าจ้าง
หมวดใหญ่ S กิจกรรมการบริการด้านอื่น ๆ			
1081	96301	กิจกรรมเกี่ยวกับงานศพและกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง	0.20
1082	96302	กิจกรรมการดูแลสัตว์เลี้ยง	0.20
1083	96303	กิจกรรมการบริการด้วยเครื่องหยอดเหรียญ	0.20
1084	96304	กิจกรรมโหราศาสตร์และไสยศาสตร์	0.20
1085	96305	กิจกรรมการบริการอาบ อบ นวด และการบริการอื่น ๆ ที่คล้ายกัน	0.20
1086	96309	กิจกรรมการบริการอื่น ๆ ส่วนบุคคล ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.20

ลำดับ	รหัส กิจการ	รายการประเภทกิจการ	อัตราเงินสมทบ ร้อยละของค่าจ้าง
หมวดใหญ่ T กิจกรรมการจ้างงานในครัวเรือน กิจกรรมการผลิตสินค้าและบริการที่ทำขึ้นเอง เพื่อใช้ในครัวเรือน ซึ่งไม่สามารถจำแนกกิจกรรมได้อย่างชัดเจน			
1087	97000	กิจกรรมการจ้างงานในครัวเรือนในฐานะที่เป็นนายจ้างส่วนบุคคล	0.20
1088	98100	กิจกรรมการผลิตสินค้าเพื่อใช้ในครัวเรือน ซึ่งไม่สามารถจำแนก กิจกรรมได้อย่างชัดเจน	0.20
1089	98200	กิจกรรมการบริการในครัวเรือน ซึ่งไม่สามารถจำแนกกิจกรรม ได้อย่างชัดเจน	0.20

ลำดับ	รหัส กิจการ	รายการประเภทกิจการ	อัตราเงินสมทบ ร้อยละของค่าจ้าง
หมวดใหญ่ U กิจกรรมขององค์การระหว่างประเทศและภาคีสมาชิก			
1090	99001	กิจกรรมของคณะผู้แทนทางการทูตและกงสุลจากประเทศต่าง ๆ	0.20
1091	99009	กิจกรรมขององค์การระหว่างประเทศและภาคีสมาชิกอื่น ๆ	0.20

ตารางที่ 2 การลด – เพิ่ม อัตราเงินสมทบ

อัตราส่วนการสูญเสีย	ลดลง/เพิ่มขึ้น	ร้อยละของอัตราเงินสมทบ
ไม่เกิน 30.00	ลดลง	50
30.01 – 40.00	ลดลง	40
40.01 – 50.00	ลดลง	30
50.01 – 60.00	ลดลง	20
60.01 – 70.00	ลดลง	10
70.01 – 80.00	-	-
80.01 – 90.00	เพิ่มขึ้น	10
90.01 – 100.00	เพิ่มขึ้น	20
100.01 – 110.00	เพิ่มขึ้น	30
110.01 – 120.00	เพิ่มขึ้น	40
120.01 ขึ้นไป	เพิ่มขึ้น	50

องค์การบริหารไนท์ซาฟารี (องค์การมหาชน)
เลขรับ สพค.๒๑๒๓
วันที่ ๒ กันยายน ๒๕๖๘
เวลา ๑๔:๒๖:๓๒

องค์การบริหารไนท์ซาฟารี (องค์การมหาชน)
Night Safari (Public Organization)
๓๓ หมู่ ๑๒ ตำบลหนองควาย อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่

ที่ รง ๐๖๐๒/ว ๙๗๑๗ วันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอเชิญร่วมแสดงความคิดเห็นในการประเมินผลสัมฤทธิ์พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และกฎที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับ (จาก สำนักงานประกันสังคม)

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาพิงคนคร

ด้วย สำนักงานประกันสังคม ได้มีหนังสือถึง สพค. เพื่อขอเชิญร่วมแสดงความคิดเห็นในการประเมินผลสัมฤทธิ์พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และกฎที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับ และเผยแพร่ประชาสัมพันธ์การรับฟังความคิดเห็นดังกล่าวภายในหน่วยงาน ได้ตั้งแต่วันที่ ๑ - ๓๑ กันยายน ๒๕๖๘ เพื่อให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ และพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ รายละเอียดตามเอกสารแนบ

-ทราบ -เรียน ผอ.ฝ่ายบริหารทรัพยากรบุคคล เพื่อร่วมแสดงความคิดเห็น - ประชาสัมพันธ์การรับฟังความคิดเห็นให้ทุกส่วนงานทราบ เพื่อเชิญชวนร่วมแสดงความคิดเห็นผ่านรหัสคิวอาร์ ที่แนบท้ายหนังสือนี้

ฐิติรัตน์ ตะวันวงศ์

รองผู้อำนวยการองค์การบริหารไนท์ซาฟารี ปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการองค์การบริหารไนท์ซาฟารี
๒ กันยายน ๒๕๖๘ ๑๖:๑๒ น.

-ทราบ -เรียน ผอ.ฝ่าย ในสังกัด สบง. เพื่อทราบและร่วมแสดงความคิดเห็น ฯ